

UNIVERZA V LJUBLJANI
FAKULTETA ZA ŠPORT

Matjaž Hribar

Razvoj slovenskega hokeja na ledu v obdobju med
leti 1945–1991
Doktorska disertacija

LJUBLJANA, 2016

UNIVERZA V LJUBLJANI
FAKULTETA ZA ŠPORT

Matjaž Hribar

Razvoj slovenskega hokeja na ledu v obdobju med
leti 1945–1991
Doktorska disertacija

Mentor: dr. doc. Tomaž Pavlin, univ. dipl. zgod. in soc. kult.

LJUBLJANA, 2016

ZAHVALA

V življenju se srečujemo z različnimi izzivi in smo pogosto postavljeni tudi pred pomembne odločitve. Med številnimi ljudmi, ki jih srečamo po naključju ali z razlogom, so najpomembnejši tisti, ki ti stojijo ob strani ne glede na nalogo ali težavo, ki jo imaš pred sabo.

Zahvalil bi se mentorju Tomažu, ki me je skozi celotno obdobje nastajanja disertacije budno spremljal in me vzpodbujal, ko je bilo to najbolj potrebno.

V prvi vrsti in predvsem bi se rad zahvalil ženi Nataši in mojima otrokoma Svitlu in Lini, ki so bili ves čas pisanja disertacije razumevajoči ter skrbni in obenem v veliko oporo.

1 KAZALO VSEBINE

1	KAZALO VSEBINE	4
2	IZVLEČEK	7
3	ABSTRACT	9
4	UVOD	11
4.1	Osnovna pravila	12
4.2	Začetki in razvoj hokeja v Sloveniji	13
5	OBDOBJE PO DRUGI SVETOVNI VOJNI DO PRVE OSVOJITVE NASLOVA DRŽAVNEGA PRVAKA	16
5.1.1	Sezona 1945/1946	16
5.1.2	Sezona 1946/1947	17
5.1.2.1	Mednarodno udejstvovanje Jugoslavije v sezoni 1946/1947	19
5.1.3	Sezona 1947/1948	20
5.1.3.1	Mednarodno dogajanje v sezoni 1947/1948	22
5.1.4	Sezona 1948/1949	23
5.1.4.1	Mednarodno dogajanje v sezoni 1948/1949	26
5.1.5	Sezona 1949/1950	27
5.1.5.1	Mednarodno udejstvovanje Jugoslavije v sezoni 1949/1950	29
5.1.6	Sezona 1950/1951	29
5.1.6.1	Mednarodno udejstvovanje Jugoslavije v sezoni 1950/1951	30
5.1.7	Sezona 1951/1952	31
5.1.7.1	Mednarodno dogajanje v sezoni 1951/1952	32
5.1.8	Sezona 1952/1953	32
5.1.8.1	Mednarodno dogajanje v sezoni 1952/1953	35
5.1.9	Sezona 1953/1954	36
5.1.9.1	Mednarodno dogajanje v sezoni 1953/1954	38
5.1.10	Sezona 1954/1955	39
5.1.10.1	Mednarodno udejstvovanje Jugoslavije v sezoni 1954/1955	40
5.1.11	Sezona 1955/1956	41
5.1.11.1	Mednarodno udejstvovanje Jugoslavije v sezoni 1955/1956	44
6	VRNITEV HOKEJSKEGA PRIMATA V REPUBLIKO SLOVENIJO IN NADVLADA JESENIŠKEGA HOKEJA V JUGOSLOVANSKEM PROSTORU	46
6.1.1	Sezona 1956/1957	46
6.1.2	Sezona 1957/1958	49
6.1.3	Sezona 1958/1959	51
6.1.4	Sezona 1959/1960	52

6.1.5	Sezona 1960/1961.....	54
6.1.6	Sezona 1961/1962.....	55
6.1.7	Sezona 1962/1963.....	57
6.1.8	Sezona 1963/1964.....	59
6.1.9	Sezona 1964/1965.....	60
6.1.10	Sezona 1965/1966.....	61
6.1.11	Sezona 1966/1967.....	64
6.1.12	Sezona 1967/1968.....	66
6.1.13	Sezona 1968/1969.....	69
6.1.14	Sezona 1969/1970.....	72
6.1.15	Sezona 1970/1971.....	75
6.2	Reprezentančni hokej in mednarodno udejstvovanje jugoslovanske reprezentance med letoma 1957 in 1972.....	78
7	PREVLADA SLOVENSKEGA HOKEJA IN POSTOPNA ŠIRITEV KAKOVOSTI S SELITVIJO SLOVENSКИH IGRALCEV PO JUGOSLAVIJI TER S PRIHODI TUJIH IGRALCEV	95
7.1.1	Sezona 1971/1972.....	95
7.1.2	Sezona 1972/1973.....	98
7.1.3	Sezona 1973/1974.....	100
7.1.4	Sezona 1974/1975.....	105
7.1.5	Sezona 1975/1976.....	107
7.1.6	Sezona 1976/1977.....	110
7.1.7	Sezona 1977/1978.....	114
7.1.8	Sezona 1978/1979.....	115
7.1.9	Sezona 1979/1980.....	117
7.1.10	Sezona 1980/1981.....	119
7.1.11	Sezona 1981/1982.....	121
7.1.12	Sezona 1982/1983.....	122
7.1.13	Sezona 1983/1984.....	124
7.1.14	Sezona 1984/1985.....	127
7.1.15	Sezona 1985/1986.....	130
7.1.16	Sezona 1986/1987.....	133
7.1.17	Sezona 1987/1988.....	137
7.1.18	Sezona 1988/1989.....	139
7.1.19	Sezona 1989/1990.....	141
7.1.20	Sezona 1990/1991.....	144
7.2	Rast in razvoj reprezentančnega hokeja po letu 1972 in dogajanje na mednarodni ravni	147

7.2.1	Mednarodna hokejska sezona 1971/1972	147
7.2.2	Mednarodna hokejska sezona 1972/1973	149
7.2.3	Mednarodna hokejska sezona 1973/1974	150
7.2.4	Mednarodna hokejska sezona 1974/1975	153
7.2.5	Mednarodna hokejska sezona 1975/1976	155
7.2.6	Mednarodna hokejska sezona 1976/1977	158
7.2.7	Mednarodna hokejska sezona 1977/1978	160
7.2.8	Mednarodna hokejska sezona 1978/1979	163
7.2.9	Mednarodna hokejska sezona 1979/1980	165
7.2.10	Mednarodna hokejska sezona 1980/1981	166
7.2.11	Mednarodna hokejska sezona 1981/1982	170
7.2.12	Mednarodna hokejska sezona 1982/1983	172
7.2.13	Mednarodna hokejska sezona 1983/1984	174
7.2.14	Mednarodna hokejska sezona 1984/1985	175
7.2.15	Mednarodna hokejska sezona 1985/1986	178
7.2.16	Mednarodna hokejska sezona 1986/1987	181
7.2.17	Mednarodna hokejska sezona 1987/1988	184
7.2.18	Mednarodna hokejska sezona 1988/1989	186
7.2.19	Mednarodna hokejska sezona 1989/1990	190
7.2.20	Mednarodna hokejska sezona 1990/1991	194
8	POMEMBNI DEJAVNIKI, KI SO VPLIVALI NA RAST IN RAZVOJ.....	198
9	ZAKLJUČEK	202
10	CITIRANA DELA	206
11	SEZNAM KRATIC	223

2 IZVLEČEK

V raziskavi o vlogi slovenskih igralcev v jugoslovanskem hokejskem prostoru smo se osredotočili na tri glavna področja. Obravnavali smo slovensko republiško raven, kjer smo skušali orisati vlogo slovenskega hokeja na ravni DP. Ugotovili smo, da so v jugoslovanskem hokeju v njegovem celotnem obdobju vidno vlogo zavzemali prav slovenski igralci. Moštva, ki so nastopala na republiških tekmovanjih, so se redno udeleževala DP, kolikor jim je to sistem prvenstva dovoljeval in omogočal. V obravnavanem obdobju smo zaznali velik vpliv predvsem vodilnih slovenskih moštev, Jesenic in Olimpije, v poznejših letih so se jima pridružila tudi druga moštva Republike Slovenije. Raziskava je potrdila mišljenje, da so slovenski hokejski funkcionarji že zgodaj doumeli pomembnost urejenih umetnih drsališč in njihovo vlogo pri razvoju te športne panoge. Vremenske razmere (mile zime) so namreč premočno vplivale na krajšanje igralnih sezon in ovirale zastavljene načrte dela in tekmovanj. Naravna drsališča so bila sicer urejena po najboljših močeh, a niso izpolnjevala dovolj pogojev za kakovostno igro.

Drugi vidik obravnave je bil namenjen sodelovanju slovenskih moštev na jugoslovanskih DP. V tem delu smo orisali potek dogodkov takoj po drugi svetovni vojni, ki je največ posledic prizadejala prav slovenskemu prostoru, saj so moštva in igralci potrebovali dobro desetletje, da so ujeli beograjski Partizan in zagrebško Mladost, ter prevzeli primat, ki ga potem celih 29 let niso izpustili iz slovenskega hokejskega prostora. V času med 1957 do osamosvojitve Slovenije leta 1991 so preostala jugoslovanska moštva samo štirikrat osvojila naslov državnih prvakov, in sicer je to uspelo beograjskemu Partizanu in trikrat zagrebškemu Medveščaku.

Tekmovalni sistem obravnavanega obdobja se je precej spreminjal, kar smo v posameznih sezonah tudi opisali. Prvotno, ob začetku obravnavanega obdobja, se je državno tekmovanje izvajalo po turnirskem sistemu, torej le med štirimi moštvi, leta 1958, ob sodelovanju šestih moštev, pa se je uveljavil ligaški sistem tekmovanja. Na dvig kakovosti v slovenskem prostoru so vplivali tudi prestopi v zgodnjih sedemdesetih letih med moštvoma Jesenic in Olimpije, kar je povzročilo selitev kakovosti v dve hokejski središči Republike Slovenije.

Tretji oris zgodovine hokejskega dogajanja pa je obravnaval reprezentančni hokej in vlogo slovenskih igralcev na tem področju. Jugoslovanska reprezentanca je po drugi svetovni vojni na mednarodnem področju začela sodelovati leta 1951, ko je prvič nastopila na SP. Z občasnimi nesodelovanji je nadaljevala do leta 1963, ko se je na Švedskem uvrstila na OI leta 1964 v avstrijskem mestu Innsbruck. Od OI naprej je reprezentanca ustaljeno nastopala pod

pokroviteljstvom Mednarodne hokejske zveze. V obravnavanem obdobju je jugoslovanska reprezentanca nastopala na štirih OI, dvajsetkrat kot članica skupine B in sedemkrat kot članica skupine C. Prehodi med skupinama B in C so bili opazni predvsem v 80. letih, v času izrazitega vpliva družbenopolitičnih razmer v Jugoslaviji in upada sredstev, namenjenih podpori tej športni panogi.

Svojo vlogo so odigrali tudi slovenski hokejski funkcionarji, ki so skrbeli za stalno vez med jugoslovanskim hokejskim prostorom in mednarodno družčino. Posebej so se izkazali v organizacijah SP in OI, na katerih nikoli ni bilo zapletov ne na organizacijski ne na tekmovalni ravni. V Sloveniji so bila organizirana štiri SP, vključno z organizacijo SP skupine A, ki je potekalo leta 1966 v Ljubljani.

Ob zaključku raziskave lahko sklepamo, da je slovenski hokej skozi celotno obdobje močno vplival na rast in razvoj jugoslovanskega hokeja, hkrati pa je predstavljal gibalo tako na klubski kot na državni ravni.

Ključne besede: hokej na ledu, Slovenija, Jugoslavija, zgodovina

3 ABSTRACT

The research of the role of Slovenian hockey players in the Yugoslav hockey sphere focused on three main topics. Firstly, the development within the frame of the Slovenian republic was examined in order to map the role of the Slovenian hockey up to the national championships level. The research established that the Slovenian players maintained a very prominent role in the Yugoslav hockey throughout the whole researched historical period. Teams that participated in republic competitions regularly took part in national championships, as far as the competition system enabled and allowed them. The whole researched period was greatly influenced mostly by the leading Slovenian teams *Jesenice* and *Olimpija*; later they were joined by other Slovenian teams. The research confirmed the hypothesis that Slovenian hockey officials acknowledged the importance of maintained artificial ice rinks early, as well as their role in development of the sport discipline. Weather conditions (mild winters) have contributed significantly to shortening of hockey seasons and have disrupted established working plans and competitions. Natural ice rinks have been maintained to the best of abilities, however, they have not met enough requirements for quality sport activities.

Secondly, the research investigated the participation of the Slovenian teams in Yugoslav national championships. A chronology of events immediately after the Second World War was mapped; the Slovenian territories were the most inflicted by the war (in comparison to other Yugoslav regions), therefore the teams and their players needed more than a decade to approximate primarily *Partizan* from Belgrade and *Mladost* from Zagreb. After the Slovenian teams had managed to gain on the others, they remained at the top for the next twenty-nine years. Between years 1957 and 1991 (the independence of Slovenia) other Yugoslav teams won the national title only four times, *Partizan* from Belgrade once and *Medveščak* from Zagreb three times.

The competition system has changed drastically, which was described for each respective season. At first, the national championship used to run by the tournament system, initially only among four teams, later the number increased to six. In 1958 the league system was established. Transfers between *Jesenice* and *Olimpija* in the early 1970s influenced the rise of quality in Slovenia, which was the cause of a division of that quality between the two hockey centres in the republic.

Thirdly, the research studied the national team and the role of Slovenian hockey players in the appropriate context. After the war, the Yugoslav national team's first participation at an international event took place in 1951, when it participated in an international championship for the first time. The team continued participating at the international championship (with an occasional change of heart) until 1963. The following year in Sweden, the Yugoslav team qualified for the Olympic Games 1964 in the Austrian town of Innsbruck. From that point onwards, the Yugoslav national team would be presented as a member of the international hockey federation. In the period covered by the research, the Yugoslav national team has competed at four Olympics, it played in Group B for twenty times and in Group C for seven times. The transfer between Group B and Group C was more noticeable in the 1980s, when the influence of socio-political situation in Yugoslavia was felt (a decrease in funds intended to support the sport discipline).

The Slovenian hockey officials were an important element, as they provided a constant link between the Yugoslav hockey and the international hockey community. They demonstrated their skills at organizing international events and the Olympics – no complications on neither organizational nor competition levels were ever reported. Slovenia hosted four national championship finals, including the organization of the World Championship of Group A, which took place in 1966 in Ljubljana.

We can draw the conclusion that the Slovenian hockey had a big impact on the growth and development of Yugoslavian hockey; at the same time it was a driving force on both the club as well as the state levels.

Keywords: ice hockey, Slovenia, Yugoslavia, history

4 UVOD

Slovenski šport je fenomen. Športniki iz dežele na sončni strani Alp, kot Slovenijo radi poimenujemo, dosegajo rezultate svetovnega nivoja, čeprav je baza potencialnih kandidatov v primerjavi z drugimi, Sloveniji podobno uspešnimi in majhnimi državami bistveno manjša. Slovenci pa ne slovimo le kot uspešni športniki, temveč tudi kot izvrstni organizatorji športnih prireditev (Planica, Pokal Vitranc, Zlata lisica, SP skupine B v hokeju na ledu v Ljubljani ...). V športu slovimo še po nečem, in sicer po veliki želji vseh prebivalcev po dobrih športnih rezultatih. Vse troje (uspehi, organizacija in velike želje) pa je najbrž pomembno prispevalo k uspešnosti slovenskega tekmovalnega športa.

Namen obravnavane teme je oris zgodovine slovenskega hokeja v obdobju po drugi svetovni vojni. Resda zgodovina te moštvene igre sega v čas pred drugo svetovno vojno, vendar je obdobje po njej in do osamosvojitve Slovenije precej slabo raziskano. Med primarnimi monografskimi publikacijami obstajajo le naslednja dela: zbornik »Hokejske zveze Slovenije« ob 80. obletnici hokeja na ledu v Sloveniji iz leta 2007, knjiga »Naš hokej« Andreja Stareta iz leta 1991, priročnik z naslovom »Hokej na ledu« Milana Betteta iz leta 1990, članka Tomaža Pavlina z naslovom »Ljubljaničica, zibelka veslanja« ter »Začetki hokeja na ledu na Slovenskem« iz leta 1999 ter diplomska dela Roka Pekolja, Albina Felca, Matevža Cerarja in Marka Pangerca. Ker je primarnih virov zelo malo in so tudi precej pomanjkljivi, hkrati pa niso povsem zanesljivi, smo se morali osredotočiti na iskanje sekundarnih virov v obliki časopisnih člankov, intervjujev s še živečimi igralci in funkcionarji ter v spletnih arhivih mednarodnih razsežnosti.

V obravnavi raziskovane teze smo se osredotočali na tri podpodročja, ki so v veliki meri vplivala na rast in razvoj hokeja v Jugoslaviji. Pregledali smo področje republiških prvenstev, odigranih v Sloveniji in ob tem naleteli na nemalo težav, ker tudi v obstoječih sekundarnih virih nismo zasledili jasne strukture prvenstev, njihove organizacije in zaključka v posameznih letih. Prav tako nismo zasledili navedb, zakaj se v določenih letih prvenstva niso odigrala, niti zakaj se v določenih sezonah niso zaključila v celoti. Drugo področje raziskave je temeljilo na pregledu in opisu DP v celotnem obravnavanem obdobju. Ključni vidik raziskave tega področja je bil sodelovanje slovenskih moštev v okviru jugoslovanskega DP. Po eni strani smo sledili številu slovenskih moštev na zaključnem turnirju, po drugi strani pa uvrstitvam teh moštev ob zaključku prvenstva. Veliko vlogo pri razvoju hokeja na ledu so imeli tudi kakovostnejši slovenski igralci, ki so se selili po različnih jugoslovanskih moštvih, s čimer so posredno dvigali kakovost moštev drugih republik bivše Jugoslavije. Na tretjem področju raziskave smo se

osredotočili na sodelovanje jugoslovanske reprezentance v mednarodnem okviru. S tem področjem smo želeli raziskati vlogo slovenskih igralcev v reprezentančnem merilu. Naleteli smo na nedoslednost navajanja podatkov v obstoječih virih. V določenih letih reprezentančnega udejstvovanja so bili opisi tekmovanj podrobneje in obsežneje opisani, v posameznih letih pa so bila sodelovanja omenjena le bežno.

Raziskava je razdeljena na tri glavna obdobja, ki si sledijo po ključnih dogodkih za slovenski hokej. Prvo je obdobje od konca druge svetovne vojne do leta 1957, v katerem so jeseniški hokejisti prvič osvojili naslov državnega prvaka in vrnilo hokejski primat v Slovenijo. Drugo obdobje obsega čas, v katerem so jeseniški hokejisti praviloma redno osvajali naslove državnih prvakov, konča pa se s prvimi prestopi jeseniških hokejistov iz matičnega kluba in z zaključkom popolne prevlade jeseniškega hokeja v letu 1972. Zadnje obdobje je bilo vsebinsko in moštveno najbogatejše, obenem pa v tem času ob stalnem boju za prvo mesto med moštvi Olimpije in Jesenic zaznamo tudi profesionalizacijo, v 80. letih pa še širitev kakovosti s prehajanjem slovenskih igralcev v druga moštva ter s številnimi pridružitvami izredno kakovostnih tujih igralcev.

4.1 Osnovna pravila

Hokej na ledu je že precej let uveljavljena športna panoga, a so se pravila kljub temu dokaj pogosto spreminjala in se prilagajala razvoju te najhitrejše moštvene igre na svetu.

Leta 1875 je prva hokejska tekma potekala po neformalnih oz. le dogovorjenih pravilih in na umetnem drsališču, uradno pa je sodil le en sodnik. Organiziranje javne tekme 3. marca 1875 na določenem umetnem drsališču je vplivalo na oblikovanje prvih pravil, tako imenovanih montrealških pravil za igranje hokeja na umetnem drsališču velikosti približno 60 x 30 metrov. Pravila naj bi bila zmes tradicionalnih iger, in sicer bandyja, shinnyja, hocqueta in ragbija. Hokej se je začel širiti in do konca 19. st. se je v vzhodni, srednji in tudi že zahodni Kanadi ter bližnjih ameriških predelih oblikovalo ducat moštev ter prvi tekmovalni sistemi. Igrali so po montrealških pravilih, ki so se vse bolj spreminjala v smeri današnjega hokeja. Hokej se je kot »kanadski hokej« v začetku 20. stoletja razširil v Evropo in maja 1908 so se v Parizu sestali predstavniki Francije, Belgije, Švice in Velike Britanije ter ustanovili Ligue Internationale de Hockey sur Glace (MHZ), Mednarodno zvezo za hokej na ledu. Da bi poenotili igranje v Evropi, so na drugem kongresu leta 1909 določili pravila in se odločili za organizacijo evropskih prvenstev. Igralo se je v dveh polčasih po 20 minut (Pavlin, 1999). Leta 1911 je MHZ sprejela odločitev, da bodo vsa mednarodna tekmovanja odigrana po kanadskih pravilih, leta

1923 pa tudi v pravilih hokejske igre uradno uzakonila, da se tekma odigra v treh tretjinah po petnajst minut, in sicer s petimi igralci in z vratarjem. Velikost igrišča je precej odstopala od standardnih mer igrišča, povečala se je na 80 x 40 metrov (International hockey timeline). V Jugoslaviji so predstavili osnovna pravila igre že v letu 1929, ko so zapisali: »Ni lepšega nego v ostri borbi mož proti možu drveti po ledu ter tirati črno ploščo iz trdega gumija, tako zvani puck, v gol nasprotnika. Nobena igra moštev nima toliko bliskoma se menjajočih momentov, nobena druga igra, skoraj bi rekli niti nogomet ne navdušuje igrače in gledalce v taki meri, kakor hockey na ledu. Ta sport je zaradi svojih posebnih pravil igra tempa. Pri hokeju na ledu je mogoče igrati celo za golom. Ker se po pravilih o off side plošča ne sme nikoli igrati naprej, temveč se oddati le v isti višini ali pa nazaj, so igrači vedno prisiljeni iti nazaj in naprej, zaradi česar ostane igra vedno živahna« (Pavlin, 1999). V letu 1936 so se igrišča razdelila v tri tretjine, tako da so morali igralci pripeljati plošček do naslednje tretjine, podaja prek linije je bila prepovedana. Nalet s telesom je bil dovoljen zgolj v obrambni tretjini, dimenzija igrišča pa se je spremenila na standardno, torej 60 x 30 metrov. Nalet s telesom je bil dovoljen na celotni obrambni polovici igrišča. Vse tekme so se od leta 1946 naprej igrale v treh tretjinah po dvajset minut. Leta 1969 so s spremembo pravil dovolili nalet s telesom po celotnem igrišču. Na svetovnih prvenstvih je bila uporaba čelade obvezna od leta 1970 naprej. Od leta 1972 je postala obvezen del hokejske opreme tudi vratarjeva zaščitna maska za oči in obraz. Leta 1976 so uvedli sojenje s tremi sodniki na ledu. Leta 1997 so na kongresu MHZ odločili, da izvzamejo rdečo linijo v smislu nedovoljene podaje prek dveh črt. Sprememba je bila najpomembnejša sprememba pravil po letu 1969 (International hockey timeline).

V zgornjem delu so opisane spremembe, ki so veljale za mednarodne tekme pod okriljem MHZ, vsaka zveza pa je lahko pravila nekoliko prilagodila svojim potrebam. Natančnejših podatkov, kaj je veljalo za jugoslovanski hokej v določenih letih, iz obstoječih virov, ki so nam bili na voljo, nismo mogli izslediti.

4.2 Začetki in razvoj hokeja v Sloveniji

Hokejski začetki v Sloveniji so povezani s Stankom Bloudkom in Viktorjem Vodiškom, poznanima športnima aktivistoma, ki sta kot umetnostna drsalca hokejiste videla igrati leta 1928 na OI v St. Moritzu. Sicer naj bi Bloudek že leta 1926 obljubljal, da se bo v Sloveniji uvedel hokej na ledu, vendar o tem obstaja le zapis (Pavlin, 1999).

Po prihodu z zimskih OI (leta 1928) sta se Bloudek in Vodišek aktivno vključila v nastajanje prve slovenske hokejske sekcije. Opremo, ki je bila potrebna za igranje, je Bloudek (nekako)

nabavil na Dunaju. Mednjo lahko štejemo le najnujnejše rekvizite, brez katerih hokeja ni mogoče igrati. To so bile predvsem palice in ploščki ter rokavice, ščitnike so si igralci izdelovali sami, drsalk pa se tisti čas v Ljubljani ni dalo kupiti. Nekaj parov jih je kupila tudi Ilirija. Potem ko so za silo opremili moštvo, bi pričakovali, da bodo tudi dejansko začeli igrati, a jim je v zimi 1929/30 zagodlo vreme. Nenadne otoplitve so pač onemogočile nadaljnje vzdrževanje ledene ploskve in za prvo hokejsko tekmo so se lahko obrisali pod nosom. Spomladi leta 1930, takoj po koncu zimske sezone, so povečali teniško igrišče, ki so ga pozimi uporabili kot podlago za standardno ledeno ploskev v velikosti 60 x 30 metrov. V sezoni 1930/1931 so pri SK Ilirija le sestavili hokejsko moštvo, ki je takoj začelo s prvimi treningi na ledu (Pekolj, 2002; Pavlin, 2007).

Prva javna tekma v hokeju na ledu v Sloveniji je bila odigrana 7. februarja 1932, in to ne v Ljubljani, temveč v Kamniku. Pomerili sta se moštvi Ilirije in Kamnika, dobili pa so jo Ilirčani z rezultatom 15 : 1. Kamničani so na tej tekmi igrali brez opreme, le palice so dobili v predhodnici tovarne Stol. To je bila tudi edina tekma, ki so jo odigrali. Po tej tekmi se namreč hokej v Kamniku ni več igral.

Kmalu zatem pa je bila prva hokejska tekma tudi v Ljubljani. Natanko čez štirinajst dni je Ilirija gostila moštvo KAC iz Celovca. Ilirčani so tekmo sicer visoko izgubili (1 : 12 za KAC), vendar je bilo za tisti čas pomembno predvsem to, da se je začelo igrati tekme, kar je botrovalo dvigu popularnosti te športne panoge. Kako popularen je bil hokej na ledu, priča podatek, da se je že na prvi tekmi zbralo 1000 gledalcev. Nekaj se jih je najbrž zbralo zgolj iz radovednosti, vendar je ne glede na to tisoč ljudi za tisti čas zavidljiva številka (Pavlin, 1999).

Vzporedno z organiziranjem hokejskega moštva oz. sekcije Ilirija so se organizirale sekcije tudi drugod v Jugoslaviji, katere sestavni del je bila Slovenija. Tako v sezoni 1930/31 zasledimo hokejske sekcije v Zagrebu, in sicer pri društvih Marathon in Concordia, pozneje pa tudi v Karlovcu, Varaždinu in Sisku, še pozneje pa v Starem Bečeju (1934) in Beogradu (1938) (Felc, 1981).

Povečevanje števila klubov ter vse večji interes za hokej na ledu sta logično vodila v ustanovitev krovne organizacije, ki je skrbela za njegov nadaljnji razvoj ter bdela nad organizacijo tekmovanj na državni ravni. Ustanovljena je bila leta 1937 v Zagrebu. Imenovala se je Drsalna in hokejska zveza Jugoslavije, ki se je leta 1939 včlanila v Mednarodno hokejsko zvezo (MHZ) (Betetto, 1990).

Naraščajočemu številu moštev je sledila tudi ideja o enotnem DP, odigranem v turnirski obliki. Prvega so odigrali leta 1939; državni prvak je postala Ilirija. Istega leta je prvič nastopila državna reprezentanca. Udeležila se je SP v Švici in zasedla predzadnje mesto. Sestavljali so jo predvsem igralci Ilirije, okrepljeni s tremi igralci iz Zagreba. Že naslednje leto (1940) je jugoslovanska reprezentanca prvič zmagala. Na turnirju v Bukarešti je prvo mednarodno zmago slavila proti Nizozemski (Betetto, 1990).

V Jugoslaviji je slovenski hokej vseskozi veljal za vlečnega konja jugoslovanske hokejske reprezentance. Že podatek, da so slovenski klubi sodelovali na 44 DP, kolikor se jih je igralo od leta 1947, odkar je potekalo prvo državno prvenstvo po drugi svetovni vojni, pa do razpada Jugoslavije, in bili prvaki kar 33-krat, najbrž pove vse (Stare, 1991).

Slovenija je od sprejema v MHZ leta 1992 začela igrati na SP v skupini C. V prvem letu nastopanja pod slovensko zastavo je organizirala že tudi SP, ki se je igralo v Ljubljani in na Bledu. V kvalifikacijski skupini B se je uvrstila na prvo mesto, vendar je potem izgubila proti reprezentanci Latvije in proti reprezentanci Kazahstana (Championnats du monde 1993). Zaradi prej omenjenih dejstev je slovenska reprezentanca igrala v skupini C vse do leta 1997, ko se je na SP v estonskem Talinu uvrstila na končno drugo mesto skupine C in si s tem rezultatom omogočila napredovanje v skupino B svetovnega hokeja (Championnats du monde 1997).

Po letu 1997 je tri leta igrala na SP v skupini B ter dosegla drugi vrh v letu 2001, ko se je prvič v samostojni Sloveniji uvrstila na SP elitnega hokeja. Prvenstvo je bilo organizirano v Ljubljani. Skupina B je bila razdeljena na dve kvalifikacijski skupini, med katerima je le zmagovalec napredoval v elitno skupino. Po prepričljivi zmagi na zadnji tekmi prvenstva proti reprezentanci Estonije, ki jo je slovenska reprezentanca dobila z rezultatom 16 : 0, je zaradi boljše razlike v golih pred reprezentanco Velike Britanije napredovala reprezentanca Slovenije (Championnats du monde 2001). Od leta 2001 naprej je reprezentanca Slovenije ves čas razpeta med elitno skupino in skupino B svetovnega hokeja. Vrhunec razvoja pa je dosegla z uvrstitvijo na OI 2014, kjer je na olimpijskem turnirju med 12 udeleženkami zasedla končno osmo mesto. Vsa moštva so takrat igrala v najmočnejših postavah, ker so bila v času trajanja olimpijskega turnirja prekinjena vsa druga tekmovanja v najmočnejših hokejskih ligah po svetu.

5 OBDOBJE PO DRUGI SVETOVNI VOJNI DO PRVE OSVOJITVE NASLOVA DRŽAVNEGA PRVAKA

Obnavljanje drsalnih športov po drugi svetovni vojni je v svojem zapisu opisal tudi Emanuel Thuma, ki je v oktobra 1945 napisal : »Kdo od tovarišev ni poznal pokojnega tovariša Evgena Betetta? On je bil tisti, ki nas je bodril in spodbujal, ne samo na drsališču, ampak tudi pozneje v znanem taborišču Dachau. K sreči imamo ljudi, ki so še živi, in ti bodo naš drsalni šport povzdignili še više, kot je že zdaj. Želeli bi, da se vsa društva, ki imajo drsalne sekcije, pogovorijo, kako bi se to izvedlo, in s tem omogočilo vsem, ki imajo veselje do umetnega drsanja, ustrezen drsalni pouk« (Thuma, 1945).

5.1.1 Sezona 1945/1946

V mesecu januarju 1946 je bilo najavljeno, da se bo v Zagrebu igralo prvenstvo v hokeju na ledu. Potekalo naj bi med 26. in 30. 1. 1946. Vendar pa v sezoni 1945/1946 DP v hokeju na ledu ni bilo izvedeno, sekundarni viri nam pa tudi niso razkrili razloga odpovedi. Ker so bile zime v tistem času precej mile, bi lahko bile glavni razlog. Kljub vsemu pa so v Ljubljani odigrali dve tekmi. Zagrebška Mladost je sprva odpovedala nastop zaradi načrtovanih tekem v Zagrebu, vendar je na tekmo proti Udarniku¹ iz Ljubljane vendarle prišla.

Po drugi svetovni vojni sta bili odigrani le dve tekmi, in sicer 28. januarja 1946. Prvo tekmo sta igrali moštvi Udarnika in Mladosti neodločeno 3 : 3, drugo pa so zmagali ljubljanski hokejisti z rezultatom 3 : 1. Opaziti je bilo, da so bili zagrebški hokejisti tudi v času vojne na ledu, ljubljanski hokejisti pa so igrali predvsem na osnovi predvojnih izkušenj. Moštvo Udarnika, ki je po petih letih v Ljubljani odigralo dve tekmi, je bilo sestavljeno iz naslednjih igralcev: Gorše, Pogačnik, Kačič, Pavletič, Gogala, Eržen, Aljančič. Vsi so bili iz predvojnega časa, le dva med njimi, Hočevar in Ogrizek, sta se moštvu priključila po vojni. Obenem pa je bilo moštvo Mladosti iz Zagreba sestavljeno le iz dveh hokejistov predvojnega časa, drugi igralci so bili mlajši (Slovenski poročevalec, 29.1., 1946).

Ob koncu leta 1946 je po združitvi bivših društev Svobode, Udarnika, Borca in Štepanje vasi nastalo novo društvo, ki se je imenovalo Enotnost (Slovenski poročevalec, 20.12., 1946).

---

¹ Predvojni hokejisti Ilirije so po letu 1945 nadaljevali z igranjem hokeja na ledu v klubih z imeni Udarnik, Enotnost, Triglav, Ljubljana in na koncu Olimpija.

Vzporedno z DP so potekala tudi svetovna in evropska prvenstva, načrtovana tudi po letu 1946. Po drugi svetovni vojni se je prvo SP igralo februarja 1947, kar je bilo prvič po letu 1939. Na zadnjem SP leta 1939 je zmagala reprezentanca Kanade, pred ZDA, Švico in ČSSR. Na tem prvenstvu leta 1939 je prvič nastopila tudi reprezentanca Jugoslavije, ki je uvodno tekmo proti ČSSR izgubila z 0 : 24.

Pridobivanje sredstev za šport je v tem času urejala država. Po odločbi Ministrstva za narodno zdravje v Zagrebu je bil s 30. 6. 1946 na vstopnice pri vseh športnih prireditvah uveden fizkulturni dinar. S tem denarjem so gradili igrišča in domove ter kupovali rekvizite (Polet, 7.7., 1946).

5.1.2 Sezona 1946/1947

V sezoni 1946/1947 je bila prva tekma na slovenskih tleh odigrana konec decembra 1946, ko so hokejisti Ljubljane igrali proti moštvu FD Tekstilca iz Varaždina. Odigrali so dve prijateljski tekmi, na katerih so obakrat slavili hokejisti iz Ljubljane, čeprav je imelo takrat moštvo Tekstilca že dvajsetletno zgodovino. Tekmi sta se končali z rezultatom 4 : 2 in 3 : 1. Igralci, ki so sestavljali takratno moštvo, so bili: Gorše, Pogačnik, Kačič, Gogala, Aljančič, Pavletič, Lombar in Ogrizek. Čeprav ljubitelji tega športa še niso dobro poznali tehničnih in taktičnih posebnosti igre, se jih je na obeh tekmah pod Cekinovim gradom zbralo več kot tisoč. Glede na zime v tistih časih so že zelo resno razmišljali o gradnji umetnega drsališča, vendar je bilo to kljub vsemu bolj teoretično kot pa stvarno (Polet, 30.12., 1946).

V letu 1946 je za moštvo Mladosti iz Zagreba igral tudi ljubljanski hokejist Hočevar, ki je študiral v Zagrebu (Snoj, 1946).

V začetku januarja 1947 je bil organiziran prijateljski turnir treh mest, na katerem so nastopali hokejisti Zagreba, Ljubljane in Varaždina. Moštvo Varaždina se je turnirja udeležilo namesto prvotno predvidenega moštva iz Beograda. Prva tekma Ljubljane je bila odigrana proti moštvu iz Zagreba. Zmagali so zagrebški hokejisti z rezultatom 3 : 1, na tekmi pa sta bila pri Ljubljančanih najboljša Gogala in Pavletič (Polet, 6.1., 1947). Hokejisti Ljubljane so odigrali tudi tekmo proti moštvu iz Varaždina, na kateri so zgolj izenačili z rezultatom 3 : 3. Zaradi tega rezultata so na prijateljskem turnirju tudi zasedli tretje mesto. Najboljši igralec je bil ljubljanski hokejist Aljančič (Polet, 13.1., 1947).

V Ljubljani so v začetku leta 1947 odprli prenovljeno drsališče v Šiški. Otvoritev je izvedlo moštvo FD Triglav, takoj pa so se že začeli tudi tečaji za mladino (Slovenski poročevalec, 11.1., 1947).

V letu 1947 je moštvo iz Ljubljane nastopalo pod imenom FD Triglav. Za to moštvo so igrali: Gorše, Pogačnik, Pavletič, Aljančič, Eržen, Gogala, Ogrizek, Lombar, Aljančič II², Mlakar, Betetto in Pirnat. Na prijateljskih tekmah, ki so jih odigrali pod Cekinovim gradom, so hokejisti v tem novoustanovljenem moštvu osvojili dve zmagi nad moštvom FD Zagreb. Na obeh tekmah je bil rezultat 4 : 0 za moštvo FD Triglav. Na prvi je dvakrat zadel Aljančič, na drugi pa celo trikrat, zato je bil tudi najboljši igralec obeh tekem. To sta bili tudi prvi in zadnji tekmi ljubljanskega moštva pred DP, na katerem naj bi branili naslov zadnjega državnega prvaka (Polet, 20.1., 1947).

Opaziti je bilo veliko pomanjkanje mladih hokejistov, ki so v tej zimi začeli s treningi. Tako so dijaki brežiške gimnazije odigrali tekmo proti svojim profesorjem in jo tudi dobili z rezultatom 5 : 2. Dijaki so bili precej boljši nasprotniki kot profesorji, saj se jim je obrestovalo vsakodnevno treniranje na ledu. Moštvo dijakov so sestavljali: v vratih tov. Lehar iz VI., v obrambi tov. Vizjak iz VI. in Čurin, v napadu pa tov. Verstovšek in Vidmar, vsi trije iz V. (Kolarič, 1947).

V letu 1947 je bilo odigrano tudi prvo DP po drugi svetovni vojni, in sicer v Ljubljani na drsališču pod Ceklinovim gradom. Ljubljansko moštvo je branilo naslov državnega prvaka, vendar ga ni ubranilo. Za ta naslov so si prizadevali zagrebška Mladost – prvak Hrvaške, domači Triglav – prvak Slovenije, Crvena zvezda iz Beograda – prvak Srbije, in Spartak iz Subotice – prvak Vojvodine.

Kot je bilo pričakovati, se je odločilni boj za naslov državnega prvaka odigral med ljubljanskim Triglavom in Mladostjo iz Zagreba, ki je že po prvih tekmah imela največ možnosti, da osvoji prvenstvo. In res je Zagrebčanom v boljši igri uspelo zasluženo premagati našega zastopnika, dotedanjšega državnega prvaka. Nov državni prvak je zmagal v vseh treh tekmah, v prvih dveh z visokim rezultatom in brez prejetega gola.

Rezultati so bili naslednji:

Mladost – Spartak 16 : 0

Triglav – Crvena zvezda 8 : 0

Triglav – Spartak 12 : 1

Mladost – Crvena zvezda 11 : 0

Mladost – Triglav 4 : 0

Spartak – Crvena zvezda 1 : 1

---

² V virih zasledimo pogosto navajanje igralcev s številkami, po katerih ne moremo sklepati, kako je igralcu ime.

Tabela 1

Lestvica DP v sezoni 1946/1947

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Mladost	3	3	0	0	31 : 0	6
Triglav	3	2	0	1	20 : 5	4
Spartak	3	0	1	2	2 : 29	1
Crvena zvezda	3	0	1	2	1 : 20	1

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P v porazi; DG – doseženi goli; PG v prejeti goli; T – točke

Moštvo Mladosti je osvojilo naslov državnih prvakov brez izgubljene tekme in brez dobljenega gola. Triglav je končal na drugem mestu, pred Spartakom in Crveno zvezdo. Odločilna tekma DP je bila med Mladostjo in Triglavom, ki jo je dobila Mladost z rezultatom 4 : 0.

To je bila prva in odločilna tekma za naslov državnega prvaka. Moštvi sta nastopili v naslednjih postavah; Mladost: vratarja Weiener in Donoval, prvi napad Bosilj, inž. Tomič, Miočka, inž. Stipetič, drugi napad Mirtl, David in Hočevnar ter rezerva Marič.³ V moštvu Triglava so nastopili: Gorše, Lombar, Pavletič, Aljančič, Eržen, dr. Gogala, Mlakar, Betetto in Ogrizek.

Moštvo Mladosti je v prvih dveh tretjinah strlo odpor Triglava in vse je že kazalo na visok poraz ljubljanskega moštva, vendar je v tretji tretjini zaigralo kot v časih pred vojno. Kljub boljši igri mu rezultata ni uspelo spremeniti in na koncu je ostalo 4 : 0 za moštvo Mladosti. Posebnost tega prvenstva je bila, da Zagrebčani v vseh treh tekmah niso prejeli niti enega gola. Na tekmah zadnjega, odločilnega dne se je zbralo okoli 2000 gledalcev (Polet, 27.1., 1947).

5.1.2.1 Mednarodno udejstvovanje Jugoslavije v sezoni 1946/1947

SP leta 1947 je potekalo v Pragi. Na tem prvenstvu so svojo udeležbo odpovedale celo nekatere nosilne reprezentance, med drugim tudi Kanada, ki bi se prvenstva udeležila le v primeru denarnega nadomestila, kar so jim bili organizatorji tudi pripravljene ponuditi. Kljub visokemu znesku se kanadska reprezentanca prvenstva ni udeležila. Poleg njih so odpovedale svoj nastop tudi reprezentance Anglije, Francije, Italije in Nizozemske (Polet, 10.2., 1947). Na tem SP je bilo posebej zanimivo to, da so domačini izgubili tekmo proti reprezentanci Švedske in skoraj

³ Novinarji v člankih pogosto navajajo nepopolne sezname igralcev ali posameznih igralnih mest. Mestoma omenijo le priimke posameznih igralcev, redkeje tudi pozicije, imen praviloma ni zaslediti. Skozi celotno raziskovano obdobje je vidno nedosledno navajanje. V tem primeru ni omenjenih igralcev na poziciji branilcev.

zapadli v apatijo. Rešila jih je reprezentanca Avstrije, ki je nepričakovano premagala Švedsko. Na zadnji tekmi so potem domačini visoko premagali reprezentanco ZDA in tako postali svetovni prvaki (Polet, 8.3., 1947).

Jugoslavija je na prvenstvu sodelovala le kot opazovalec, po koncu prvenstva pa je moštvo odigralo nekaj prijateljskih tekem.

Na tem prvenstvu je potekal tudi 30. kongres mednarodne federacije za hokej na ledu, na katerem je bila v organizacijo sprejeta Jugoslavija. Po seji kongresa je kapetan Jugoslavije Luce Žitnik dopisniku Tanjuga izjavil: »MHZ za hokej na ledu ni bila točno obveščena o stanju našega športa. Zato je bilo treba to stvar pojasniti. Po pojasnilu, da mi nadaljujemo z delom, ki smo ga morali prekiniti zaradi vojne, je bilo potrjeno naše članstvo v mednarodni federaciji. Prepričali smo jih, da je v Jugoslaviji samo ena športna zveza, in to je FISAJ skupaj z odborom za hokej na ledu in drsanje.«

Kapetan Luce Žitnik je tudi izjavil, da so predstavniki jugoslovanske reprezentance prišli z namenom, da se seznanijo z novimi pravili in se dogovorijo za mednarodno sodelovanje z nekaterimi reprezentancami (Polet, 17.2., 1947).

Po SP so jugoslovanski hokejisti na češkem pod imenom Mladost odigrali tri tekme proti moštvo SK Ričany in SK Hostivar. Vse tri tekme so jugoslovanski hokejisti visoko izgubili. Za moštvo so nastopali tudi štiri slovenski hokejisti: Aljančič, Eržen in Pavletič, ki so sestavljali drugi napad, in Luce Žitnik, ki je bil tudi kapetan moštva (Polet, 24.2., 1947).

Po koncu sezone so podali hokejisti zaključni komentar, v katerem so zapisali: »Letošnja zima nam je bila kar se tiče mraza razmeroma naklonjena in je omogočila spet korak naprej v kakovosti in množičnosti umetnega drsanja in hokeja. Kakor vselej je bila sezona prekinjena v času, ko začno drsalci znanju, ki so si ga pridobili v prejšnji sezoni, dodajati še kaj novega. Tako more biti napredek vsako leto le skromen. Lahko pa se zgodi, da nam bo prihodnja zima, kakor že večkrat, dala le komaj 14 drsalnih dni. In spet bo propadlo, kar je bilo v več sezonah zgrajenega. Zato naj bo naš glavni cilj zgraditev umetnega drsališča« (Polet, 17.3., 1947)!

5.1.3 Sezona 1947/1948

Na pobudo hokejistov ob koncu pretekle sezone je bil v mesecu juliju objavljen razpis Fizkulturene zveze Slovenije za izgradnjo umetnih drsališč. Temu razpisu so bila priložena tudi navodila Strokovnega odbora za drsalne športe, ki so jih morala posamezna društva natančno upoštevati.

Navodila so se glasila:

1. Društva, ki že imajo drsališče ali ga nameravajo graditi ali povečati, morajo do vključno 15. 8. 1947 poslati točen načrt svojega drsališča.
2. Naveden mora biti točen prerez ploskve.
3. Vsako društvo naj stremi k temu, da bo drsališče uporabno tudi za hokej na ledu, idealne mere so 26 x 60 metrov. S tem pa ni rečeno, da ne sme biti prostor večji. Čim večji bo prostor, tem bolj prikladen bo za treninge umetnih drsalcev, hokejistov in drugih drsalcev.
4. V načrtu naj bo tudi napeljava za vodo.
5. Društva naj priložijo spisek opreme, bodisi za formiranje hokejskih moštev ali umetnih drsalcev (po možnosti razpredelnico).
6. V načrt vnesite napeljavo za razsvetljavo. Za večerne treninge in drsanje mora biti dobro osvetljeno, kar je bilo doslej povsod pomanjkljivo (Polet, 7.7., 1947).

Pred začetkom nove hokejske sezone je Fizikurna zveza Slovenije določila, da se strokovni odbor za drsalne športe deli na odbor za hokej na ledu ter odbor za umetnostno in hitrostno drsanje. Naredili so precej pomemben korak s tem, da so začasno skoncentrirali ljubljanske hokejiste v enem samem društvu. Ker je edino FD Enotnost razpolagala s primernim drsališčem in s številnimi mladinci, je bila njej dodeljena naloga, da bo v sezoni 1947/48 zastopala ljubljanski hokej na vseh tekmah po FLRJ (Polet, 15.12., 1947).

Zaradi izredno ugodnega vremena je bilo DP v hokeju na ledu v sezoni 1947/1948 izvedeno na drsališču FD Enotnost pod Cekinovim gradom v Ljubljani. Na prvenstvu je tekmovalo 6 moštev, in sicer: Partizan (Beograd), Enotnost (Ljubljana), Tekstilac (Varaždin), Spartak (Subotica), FD Zagreb (Zagreb) in Udarnik (Karlovac), ni pa bilo prisotne Mladosti iz Zagreba, ki je pred prvenstvom odšla na gostovanje v ČSSR, zaradi česar v Ljubljano ni prispela pravočasno.

Tabela 2

Rezultati tekem za DP v sezoni 1947/48

Nasprotnika		Rezultat		1. tretjina		2. tretjina		3. tretjina	
ENOTNOST	TEKSTILAC	9	2	1	0	1	1	7	1
ENOTNOST	UDARNIK	14	1	3	0	3	1	8	0

ENOTNOST	ZAGREB	7	1	2	0	0	0	5	1
PARTIZAN	ENOTNOST	13	2	3	1	5	0	5	1
PARTIZAN	SPARTAK	14	0	2	0	5	0	7	0
PARTIZAN	TEKSTILAC	12	1	6	0	4	1	2	0
SPARTAK	UDARNIK	4	2	2	0	1	1	1	1
SPARTAK	ZAGREB	3	2	1	0	1	1	1	1
TEKSTILAC	ZAGREB	5	2	1	0	3	2	1	0
ZAGREB	UDARNIK	7	0	0	0	3	0	4	0

Legenda: rezultat – končni; tretjina – gibanje rezultata po posameznih tretjinah

Ker je bila tudi v tem letu zima dokaj blaga, je bila tehnična pripravljenost vseh moštev zelo slaba. Še največ treninga je imelo moštvo Partizana, ki je treniralo v Planici. Sistem igre in tehnika moštev pa sta se stopnjevala iz tekme v tekmo. Tega ni bilo opaziti le med boljšimi moštvi, temveč tudi med slabšimi. Partizan je bil močnejši od tekmecev predvsem v telesni vzdržljivosti, pa tudi v tehniki in taktiki. Najboljši igralci prvenstva so bili: Stipetić, Renaud in Žitnik (vsi Partizan) ter Aljančič (Enotnost). Največ zanimanja je bilo za tekmo med moštvoma Partizana in Enotnosti, ki so jo dobili Srbi z rezultatom 13 : 2. Na tej tekmi, ki je hkrati odločala o naslovu državnega prvaka, se je zbralo 1500 ljudi. Vendar je bilo moštvo Partizana precej boljše, predvsem drugi napad Enotnosti ni vzdržal pritiska Partizana. Na tej tekmi so zadetke dosegli: Vrabec 4, Žitnik 3, Kovačević in Pötzl po 2, Stipetić in Renaud po 1 za Partizan in Gogala 2 za Enotnost. Tekmo sta sodila Valušnik iz Zagreba in Žitnik Vinko iz Ljubljane. Za moštvo Enotnosti so igrali: Franzot, Pogačnik, Pavletič, Eržen, Gogala, Aljančič, Kačič, Ogrizek, Pogorelec, Betetto, Lesar (Polet, 1.3., 1948).

5.1.3.1 Mednarodno dogajanje v sezoni 1947/1948

V letu 1948 je bil odigran olimpijski turnir v švicarskem mestu St. Moritz. Na turnirju je nastopalo devet reprezentanc. Turnir je štel tudi za SP, ob koncu pa so določili, da bo naslednje SP v Stockholmu leta 1949. Na OI je zmagala reprezentanca Kanade, pred ČSSR in Švico. Reprezentanca Kanade pa je prikazala zelo grobo igro (Polet, 9.2., 1948).

Tabela 3

Lestvica olimpijskega turnirja leta 1948

Mesto	Reprezentanca	OT	Z	N	P	DG	PG	T	R
1.	Kanada	8	7	1	0	69	5	15	64
2.	ČSSR	8	7	1	0	80	18	15	62
3.	Švica	8	6	0	2	67	20	12	47
4.	ZDA	8	5	0	3	86	33	10	53
5.	Švedska	8	4	0	4	55	28	8	27
6.	Anglija	8	3	0	5	39	43	6	-4
7.	Poljska	8	2	0	6	29	96	4	-67
8.	Avstrija	8	1	0	7	33	77	2	-44
9.	Italija	8	0	0	8	24	156	0	-132

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke; R – razlika

Olimpijski prvaki so postali Kanadčani, ki so zmagali v vseh tekmah, edino neodločeno tekmo so odigrali proti reprezentanci ČSSR. Na tretje mesto se je uvrstila reprezentanca Švice, ki je izgubila le dve srečanji. Na zadnjem, devetem mestu pa je brez osvojene točke končala svoje nastope reprezentanca Italije.

5.1.4 Sezona 1948/1949

V sezoni 1948/1949 so začeli hokejisti s pripravami in treningi že zgodaj, in sicer v Planici. Planica je po zaslugi Komiteja za fizkulturo dobila še eno novost: drsališče za umetno drsanje in hokej. Kot je imel inženir Bloudek srečno roko pri gradnji skakalnice, tako je uspel tudi pri gradnji drsališča. Izbrani prostor za omenjeni objekt je bil naravnost idealen tako po izbrani legi kot po naravnih predpogojih, kakršne zahteva drsalni šport. Novo drsališče so postavili ob gorskem potoku, ki ga je napajal z vodo, oddaljen pa je bil le streljaj od skakalnice za smučarske skoke (Slovenski poročevalec, 1.1., 1949).

Treningi so potekali v Planici, prvo tekmo v novi sezoni, ki je bila pripravljalnega značaja in odigrana po skoraj enomesečnih pripravah med zelenimi in belimi, so hokejisti odigrali v Ljubljani. Glavni motiv je bila sestava reprezentance za SP v Stockholmu. Možni kandidati reprezentance so bili: Vajver, Kovačević, Žitnik, Stipetić, Miočka, Tomić, Eržen, Rajić, dr.

Gogala, Franzot, Miletić, Pavletič, Aljančič, Renaud, David, Pecelj, Lesar in Turković (Polet, 2.1., 1949).

V tej sezoni je prišlo tudi do sprememb v pravilih hokejske igre, ki so začela veljati na SP v Stockholmu: v moštvu lahko igra 15 igralcev, vključno z dvema vratarjema; menjave so lahko leteče, vratar pa se lahko menja ob prekinitvah ali poškodbi. Pravila so sestavili v Kanadi in so stremela k cilju, da bi bil plošček ves čas v gibanju in bi bilo čim manj prekinitev igre (Polet, 16.1., 1949).

Tabela 4

Lestvica študentskih zimskih športnih iger

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Zagreb	2	2	0	0	22 : 01	4
Ljubljana	2	1	0	1	6 : 10	2
Beograd	2	0	0	2	1 : 18	0

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Sredi januarja 1949 so v Planici potekale študentske zimske športne igre, na katerih je bil odigran tudi turnir v hokeju na ledu med moštvi Zagreba, Ljubljane in Beograda. Na tem turnirju je prepričljivo zmago doseglo moštvo Zagreba. Moštvo Ljubljane so zastopali naslednji igralci: Saksida, Osrečki, Betetto, Ogrizek, Ošaben, Čuček, Janežič, Cesar, Muršič (Polet, 23.1., 1949).

Na DP leta 1949 je sodelovalo devet moštev, ki so bila razporejena v tri skupine. Nosilci skupin, Ljubljana, Mladost in Partizan, so bili vnaprej določeni. Skupinski del prvenstva in tekme od petega do devetega mesta so bile odigrane v Planici, troboj najboljših treh moštev pa je potekal v Ljubljani. Sodelovala so naslednja moštva: 1. skupina: Ljubljana, Beograd, Tekstilac (Varaždin); 2. skupina: Partizan, Zagreb, Korana (Karlovac); 3. skupina: Mladost (Zagreb), Spartak (Subotica) in Naprijed (Sisak). Po pričakovanjih so bili nosilci skupin tudi najvišje uvrščeni in so se za naslov državnega prvaka pomerili v Ljubljani konec januarja (Polet, 30.1., 1949).

V predtekmovalni skupini je moštvo Ljubljane igralo proti moštvu Tekstilca iz Varaždina in moštvu Beograda. Obe tekmi so zmagali Ljubljančani. Proti moštvu Tekstilca so zmagali z rezultatom 8 : 1, gole pa so dosegli: Aljančič 2, Gogala 2, Hočevnar, Čuček, Pogorelec in Ogrizek po 1 (Slovenski poročevalec, 26.1., 1949).

Šest moštev je odigralo zaključek DP v Planici. Končni vrstni red od četrtega mesta naprej je bil: 4. Tekstilac, 5. Spartak, 6. Zagreb, 7. Naprijed, 8. Beograd, 9. Korana (Slovenski poročevalec, 28.1., 1949).

Tabela 5

Lestvica DP v sezoni 1948/1949

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Mladost	2	1	0	1	9 : 7	2
Partizan	2	1	0	1	6 : 5	2
Ljubljana	2	1	0	1	3 : 6	2

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

V Ljubljani so igrala najboljša tri moštva s skupinskega dela tekmovanja. Moštvo Ljubljane je igralo prvo tekmo proti moštvu Mladosti iz Zagreba. Ljubljančani so izgubili tekmo z rezultatom 6 : 1, edini gol za Slovence je dal Gogala. Ljubljančani so dolgo držali priključek moštvu Zagreba, vendar so jim na koncu pošle moči. Okoli drsališča pod Cekinovim gradom se je zbralo veliko gledalcev, njihovo razpoloženje se je v obliki glasov iz raznovrstnih trobil in glasnega navijanja izražalo skladno s potekom igre oziroma njenim rezultatom. V drugi tekmi je moštvo Ljubljane igralo proti moštvu Partizana iz Beograda. To tekmo so dobili Ljubljančani z rezultatom 2 : 0. V igri Ljubljane so se poleg vratarja Franzota odlikovali mladi napadalci Pogorelec, Ogrizek in Čuček. Hkrati je bila to tudi zadnja tekma prvenstva, ki je bila odigrana pred 4000 gledalci in je poskrbela za največje presenečenje prvenstva. Moštvo Ljubljane so sestavljali: Franzot, Gorše, Aljančič, Pavletič, Pogačnik, Eržen, Hočevnar, Gogala, Čuček, Ogrizek, Pogorelec in Lesar (Slovenski poročevalec, 30.1., 1949).

V času po zaključku druge svetovne vojne je bilo na hokejskem področju v Sloveniji precej zatišja, saj so hokej igrali le v Ljubljani. V letu 1949 so ga začeli igrati tudi po drugih krajih v Sloveniji, in tako je bila 30. januarja v Celju odigrana prva tekma po osvoboditvi. Igrala sta Kladivar in Železničar (Maribor). Na tekmi je moštvo Celja zmagalo z rezultatom 17 : 2, v napadu Kladivarja sta bila najboljša Uršič in Hohnjec (Slovenski poročevalec, 2.2., 1949).

Nov hokejski center so gradili tudi na Jesenicah⁴, kjer je bila želja po igranju hokeja na ledu prisotna že od leta 1938, vendar je marljivi Jeseničani zaradi pomanjkanja sredstev za nakup osnovne opreme niso mogli uresničiti vse do zime 1940/1941. Takrat pa so s pomočjo simbola jeseniške občine, Železarne, uspeli za silo opremiti moštvo, ki je potem začelo s prvimi poskusi igranja hokeja na ledu. Po pričevanju Draga Cerarja naj bi moštvo ljubljanske Ilirije še pred začetkom druge svetovne vojne na Jesenicah izvedlo predstavitev hokeja na ledu (D. Cerar, 2001, v Pekolj, 2002). Ta predstavitev naj bi bila tisti končni impulz, ki je sprožil zagon hokeja na Jesenicah. Prvo tekmo sta tako na Jesenicah odigrali moštvi Ilirije in KAC iz Celovca meseca decembra 1940 (Lipicer, 1996, v Pekolj, 2002)⁵.

V letu 1949 je bilo na Jesenicah v gosteh drugo moštvo Enotnosti iz Ljubljane, domačini pa so prvič zmagali z rezultatom 3 : 0, drugič pa 5 : 2. Obe tekmi so dobili domačini, ki so se izkazali z izredno borbeno igro (Slovenski poročevalec, 4.2., 1949).

V Celju so odigrali prijateljski turnir, ki so se ga udeležila moštva z Jesenic, iz Maribora in Celja. Moštvo Gregorčiča z Jesenic je zmagalo na obeh tekmah. Proti Poletu iz Maribora je zmagalo z rezultatom 7 : 1, proti Kladivarju iz Celja pa z rezultatom 7 : 0. Najbolj dramatična je bila tekma med Železničarjem iz Maribora in Kladivarjem, ki se je po rednem delu končala z rezultatom 6 : 6. Ker tudi po podaljšku ni bilo zmagovalca, je bil ta določen z žrebom (Slovenski poročevalec, 8.2., 1949).

V nadaljevanju sezone je bilo odigrano tudi slovensko prvenstvo v hokeju na ledu. Nastopala so moštva iz Ljubljane, Kranja, Jesenic, Brežic in Celja. V finalu sta se pomerili moštvi Ljubljane in Jesenic. S tesnim izidom 4 : 3 so zmagali hokejisti Ljubljane, čeprav niso nastopili v najmočnejši postavi. Edino moštvo poleg Ljubljančanov, ki je imelo dober nivo drsalne tehnike, je bilo moštvo Gregorčiča z Jesenic. Končni vrstni red prvenstva je bil naslednji: 1. Ljubljana, 2. Gregorčič (Jesenice), 3. Udarnik (Kranj), 4. Kladivar (Celje), 5. Razlag (Brežice) (Polet, 14.2., 1949).

5.1.4.1 Mednarodno dogajanje v sezoni 1948/1949

Na SP v Pragi tudi v tej sezoni ni bilo jugoslovanske reprezentance. Igralo je deset reprezentanc. Za zmago na prvenstvu so domačini premagali reprezentanco Kanade z rezultatom 3 : 2. Ta sezona je bila tako pomembna prelomnica za češko reprezentanco, ki je že zadnjih dvanajst let

---

⁴ Ob začetkih hokeja na ledu na Jesenicah se je moštvo imenovalo SD Gregorčič, ki se je v poznejših letih preimenovalo v Jesenice.

⁵ Več o zgodovini hokeja na Jesenicah je opisano v diplomskem delu Roka Pekolja iz leta 2002.

lovila zeleni naslov. S tem rezultatom je osvojila tako svetovno kot tudi evropsko krono. Prvih šest moštev SP se je razporedilo v naslednjem vrstnem redu: 1. ČSSR, 2. Kanada, 3. ZDA, 4. Švedska, 5. Švica in 6. Avstrija (Slovenski poročevalec, 15.2., 1949).

5.1.5 Sezona 1949/1950

Pred začetkom sezone 1949/1950 je bil izvoljen nov odbor Zveze za drsanje in hokej na ledu. Na mesto predsednika je bil izvoljen Mirko Eržen, posle sekretarja je prevzel Jože Gogala (Polet, 18.12., 1949).

V Sloveniji je bilo še vedno najboljše organizirano in najštevilčnejše moštvo iz Ljubljane, ki se je pripravljalo v Planici. V tej sezoni ga je vodil Viktor Vodišek. Moštvo Ljubljane je v sklopu priprav na novo sezono odigralo dve tekmi proti moštvu Zagreba. Prvo tekmo je izenačilo z rezultatom 3 : 3. Gole za Ljubljano so dali Aljančič, Eržen in Gogala. Aljančič je igral v obrambi, kar je za moštvo Ljubljane v novi sezoni pomenilo veliko spremembo.

Drugo tekmo so hokejisti Ljubljane zmagali z rezultatom 9 : 0. Na tekmi so gole dosegli: Aljančič, Eržen in Hočevar po 2, ter Ogrizek, Pogorelec in Čuček po 1. Moštvo Ljubljane se je predstavilo v naslednji zasedbi: Franzot, Hafner, Aljančič, Pavletič, Eržen, Gogala, Ogrizek, Pogorelec, Lesar, Hočevar in Čuček (Slovenski poročevalec, 10.1., 1950a). Tudi na Jesenicah so jeseniški hokejisti odigrali pripravljalno tekmo proti moštvu Razlag iz Brežic in slavili z visokim rezultatom 10 : 0 (Slovenski poročevalec, 10.1., 1950b).

Na prvenstvo Ljudske republike Slovenije se je v letu 1950 prijavilo osem moštev, kar je bilo precej več kot v preteklem letu. Tekme prvenstva so igrali na Jesenicah in v Celju. Na Jesenicah so se za napredovanje pomerila moštva: SD Gregorčič (Jesenice), SD Tekstilec (Tržič), SD Papirničar (Vevče) in SD Ljubljana (drugo moštvo); v Celju pa: SD Kladivar (Celje), SD Polet (Maribor), SD Železničar (Maribor) in SD Razlag (Brežice). Kljub prijavi se moštvo Maribora polfinalnega tekmovanja za prvenstvo Ljudske republike Slovenije ni udeležilo.

Na Jesenicah je prvo mesto osvojilo moštvo Ljubljane, drugo Gregorčič z Jesenic, tretje Ljubelj iz Tržiča in četrto mesto Železničar iz Kranja. V Celju je prvo mesto doseglo moštvo Kladivarja iz Celja, drugo moštvo Razlaga iz Brežic in tretje mesto moštvo Poleta iz Maribora. Tekma med Kladivarjem in Razlagom je bila zelo ostra in je občasno preseгла meje dovoljenega. Poleg tega so tudi gledalci poskrbeli za neobjektivno navijanje. Na podlagi skupinskih rezultatov so se na glavni del prvenstva uvrstila moštva Ljubljane, Jesenic, Celja in Brežic (Slovenski poročevalec, 27.1., 1950).

Tabela 6

Glavni del prvenstva Ljudske republike Slovenije je potekal v Celju.

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Ljubljana	3	3	0	0	16 : 3	6
Gregorčič	3	2	0	1	15 : 6	4
Kladivar	3	0	1	2	1 : 6	1
Razlag	3	0	1	2	2 : 20	1

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Prvo mesto je osvojilo moštvo Ljubljane, vendar ne tako prepričljivo kot kaže zgornja razpredelnica. V finalni tekmi med Ljubljano in Jesenicami je bila pri rezultatu 4 : 3 za Ljubljano tekma deset minut pred koncem prekinjena, ker je moštvo Gregorčiča zapustilo igrišče. Ker v odrejenem času moštvo Gregorčiča ni nadaljevalo igre, je bila tekma registrirana z rezultatom 6 : 0. Rezultat deset minut pred koncem je bil 3 : 3, nato je moštvo Jesenic prejelo zadetek iz kazenskega strela, zaradi katerega so tudi protestno zapustili igrišče. Moštvo Ljubljane so sestavljali: Hafner, Osrečki, Jemec, Ošaben, Prosenc, Cesar, Jug, Muršič, Kolterer, Lesar in Janežič (Polet, 30.1., 1950).

Glede na dejstvo, da je bilo v Republiki Sloveniji izvedeno šele drugo prvenstvo v hokeju na ledu, je bil viden velik napredek moštev. Največji napredek sta pokazali moštvi Razlaga in Kladivarja, drsalno in tehnično so bili pa še vedno najboljše podkovani igralci Ljubljane in Jesenic. Prvenstvo je bilo tudi negativno obarvano z neopravičenim izostankom moštva Železničar iz Maribora in s protestnim zaključkom finalne tekme moštva Gregorčič z Jesenic. Ljubljančani so po zaključku republiškega prvenstva odšli na prijateljsko gostovanje v sosednjo Avstrijo. Okrepljeni so bili s tremi igralci zagrebške Mladosti: Miočko, Tomićem in Weinerjem. Izgubili so vse tri tekme, vendar so se izkazali s športno igro in požrtvovalnostjo. Že ob prihodu v Avstrijo jih je po svojem odposlancu sprejel Nowak, predsednik avstrijske zveze za hokej na ledu. Tudi to gostovanje jugoslovanskih športnikov je bilo kamen spotike informbiroju, ki ga je izkoristil v svoje obrekovalne namene. Ob gostovanju so pisali že vsemu svetu znane žaljivke, vendar je bilo zanimivo le to, da so se domačini brez izjeme temu samo posmehovali, s čimer so svojim igralcem sporočali, da nič več ne verjamejo takim vestem (Slovenski poročevalec, 9.2., 1950).

DP v hokeju na ledu je bilo v obravnavani sezoni prestavljeno z januarja na februar, ker je bilo na Šalati v Zagrebu pretoplo (Slovenski poročevalec, 27.1., 1950). Kljub prestavitvi prvenstva na poznejši čas jih je prehitela otoplitev. Tako v sezoni 1949/1950 DP niso mogli izpeljati.

5.1.5.1 Mednarodno udejstvovanje Jugoslavije v sezoni 1949/1950

Od 13. do 23. marca 1950 sta bili odigrani svetovno in evropsko prvenstvo v Londonu. Zmagala je Kanada, proti pričakovanjem pa je evropsko krono osvojila reprezentanca Švice. Kanada je Švico premagala z visokim rezultatom 11 : 1. Jugoslavija je v pretekli sezoni predvidevala udeležbo svoje reprezentance na tem prvenstvu, vendar naši hokejisti v London niso odšli.

Posebni komisiji predstavnikov iz Avstrije, Belgije in Jugoslavije, z našim predstavnikom Tonetom Pogačnikom, je mednarodni komite dodelil nalogo, da izbere ferplej moštvo. Naslov so podelili Norvežanom. Predstavniki Jugoslavije so se poleg Fincev in Dancev, ki tudi niso nastopali na SP, udeležili še glavne skupščine mednarodne lige za hokej na ledu. Sklenili so, da dotedanja pravila ostanejo v veljavi do leta 1952. Za naslednje združeno svetovno in evropsko prvenstvo je bilo določeno francosko mesto Pariz (Polet, 9.4., 1950).

5.1.6 Sezona 1950/1951

V finalne boje DP v hokeju na ledu za sezono 1950/1951 so se uvrstila štiri najboljša moštva iz države. Vnaprej so bila določena zagrebška Mladost, SD Ljubljana in Partizan. Četrto mesto na finalnem turnirju si je zagotovilo moštvo Zagreba, ki je v kvalifikacijah premagalo moštvo Gregorčiča z Jesenic z rezultatom 15 : 1 in moštvo Spartaka iz Subotice z rezultatom 12 : 0.

Na finalnem delu prvenstva, ki je potekalo v Kranjski Gori, so bili najprepričljivejši igralci Partizana, ki so na kranjskogorskem igrišču predhodno tudi največ trenirali. Najprej so premagali moštvo Zagreba z rezultatom 12 : 0, potem moštvo Ljubljane z rezultatom 12 : 2. Na tej tekmi je igralec Partizana Kovačević po nepotrebnem napadel igralca Ljubljane. Tekma med tema dvema moštvoma je bila najbolj surova na celotnem prvenstvu.

Na zadnji tekmi prvenstva sta se pomerili moštvi Partizana in Mladosti. Zmagali so Beograjčani z rezultatom 7 : 0, tako da so brez izgubljene točke osvojili naslov državnih prvakov. Moštvo Ljubljane je na svoji zadnji tekmi premagalo moštvo Zagreba z rezultatom 3 : 0 in tako zasedlo končno tretje mesto. Na tej tekmi so se posebej izkazali Pavletič in Aljančič v obrambi ter vratar Hafner. Moštvo Ljubljane je nastopilo v naslednji postavi: Hafner, Franzot, Pavletič, Aljančič,

Jemec, Osrečki, Gogala, Eržen, Hočevar, Pogorelec, Čuček, Ogrizek, Muršič, Ošaben in Janežič (Polet, 21.1., 1951).

5.1.6.1 Mednarodno udejstvovanje Jugoslavije v sezoni 1950/1951

Ker v Sloveniji še vedno ni bilo umetnega drsališča, zime pa so bile v zadnjih letih precej mile, so hokejisti, ki so bili kandidati za sodelovanje v državni reprezentanci, odpotovali na Dunaj. Tja je odšlo štirinajst reprezentantov, trenirali pa so le deset dni od prvotno mišljenih dvajset. SP se je igralo v dveh skupinah. Hokejska reprezentanca Jugoslavije je igrala v skupini B proti reprezentancam Belgije, Nizozemske in Francije, ki so bili domačini prvenstva, ter Italije in Avstrije. Reprezentanco Jugoslavije je vodil Mirko Eržen, sestavljena pa je bila predvsem iz igralcev Partizana, ki so osvojili DP, poleg njih pa so nastopali tudi nekateri igralci Mladosti in Ljubljane. Igralci so bili: Dušanović, Weiner, Tomić, Miočka, Luce Žitnik, David, Mavrin, Pecelj, Aljančič, Pavletič, Kovačević, Renaud, Krajčić in Štefan (Slovenski poročevalec, 20.2., 1951).

V skupini A so igrale reprezentance Kanade, prvak leta poprej, ZDA, Anglije, Švice, Švedske, Finske in Norveške. Za jugoslovansko reprezentanco je bilo po letu 1939 to sodelovanje na takem tekmovanju šele drugo. Na prvenstvu leta 1939 v Zürichu in Baslu je Jugoslavijo visoko porazila večina udeležencev (Slovenski poročevalec, 8.3., 1951). Jugoslovanska reprezentanca je prvo tekmo na prvenstvu izgubila proti Belgiji z rezultatom 13 : 3. Proti reprezentanci Nizozemske so Jugoslovani igrali precej bolje. Tekmo so izgubili z rezultatom 5 : 2; v prvi in zadnji tretjini igrali neodločeno 0 : 0 in 1 : 1, v drugi tretjini pa so jih Nizozemci nadigrali s 4 : 0. Proti Franciji so izgubili že tretjo tekmo zapored z rezultatom 10 : 3, prav tako pa so izgubili tudi tekmo proti vodilni reprezentanci skupine B, reprezentanci Italije, in sicer s 6 : 1. Na zadnji tekmi prvenstva je naša reprezentanca premagala avstrijsko z rezultatom 4 : 3. Kljub zmagi proti Avstriji pa je jugoslovanska reprezentanca zasedla končno zadnje mesto. Tekma proti Avstriji je bila tudi po poročilih tujih medijev med najzanimivejšimi na celotnem prvenstvu. V skupini B je zmagala reprezentanca Italije, ki je premagala vse svoje nasprotnike, reprezentance Avstrije, Belgije in Jugoslavije pa so imele vse po dve točki. Zaradi medsebojnih tekem teh treh reprezentanc je naša reprezentanca zasedla zadnje mesto (Slovenski poročevalec, 19.3., 1951). V skupini A je znova zmagala reprezentanca Kanade, ki se je izkazala v hitrosti in tehniki. Poleg dobre tehnične opremljenosti kanadskih hokejistov pa so bili ti izjemno pripravljene tudi v taktičnem smislu (Polet, 1.4., 1951).

V letu 1951 je bilo odigrano prvenstvo le v dveh skupinah. V skupini A je nastopilo sedem reprezentanc, v skupini B pa šest.

Reprezentanca Jugoslavije je z osvojenim zadnjim mestom skupine B zasedla končno 13. mesto (Championnats du monde 1951).

5.1.7 Sezona 1951/1952

Pred sezono 1951/1952 so funkcionarji zveze in hokejski navdušenci znova ugotovili, da brez umetnega drsališča ni pogojev za razvoj hokeja na ledu. Vse od leta 1945, ko so hokejisti v povojnem času spet začeli s treningi, so bile zime mile, tako da je bilo v povprečju na letni ravni realiziranih le 18 drsalnih dni, kar pa je bilo za razvoj te športne panoge pač premalo. Hokejisti so se večinoma pripravljali v Kranjski Gori, še prej pa v Planici, vendar so se na teh drsališčih nagnetli praktično vsi hokejisti Jugoslavije.

V Ljubljani je bil ustanovljen iniciativni odbor za zgraditev umetnega drsališča, povezan s tujino. Za gradnjo umetnega drsališča se je začel zanimati tudi Jaka Avšič, predsednik Mestnega ljudskega odbora (Polet, 23.12., 1951). V Ljubljani so resno razmišljali glede drsališča, prehitela pa jih je jeseniška hokejska sekcija »J. Gregorčič«, ki je v zimi 1951 uredila drsališče v izmeri več kot 3000 kvadratnih metrov. Na 27 sestankih s povprečno udeležbo 25 članov so razpravljali o opravljenih obsežnih delovnih akcijah, v katerih so zabeležili prek 7000 ur prostovoljnega dela. Zgradili so moderno drsališče s signalizacijo, razsvetljavo in vso potrebno infrastrukturo, kakršne naša drsališča dotlej še niso imela. Nabavili so opremo za mladinsko in člansko moštvo. Član sekcije Matko Medja je izdelal 30 parov drsalk, ki so ustrezale originalnim proizvodom iz tujine (Slovenski poročevalec, 6.1., 1952).

Medtem ko so se v Ljubljani spopadali predvsem z milimi zimami, se je ta športna panoga nenadoma razvila na Jesenicah. Sredi januarja 1952 je na Jesenicah potekalo polfinalno tekmovanje za republiško prvenstvo gorenjske skupine. Na tem tekmovanju je nastopila Ljubljana s kombiniranim moštvom (igrali so zunaj konkurence) ter preostala moštva: Gregorčič, Ljubelj in Papirničar iz Vevč.

Moštva so igrala na izpadanje in zasedla naslednja mesta: 1. Ljubljana, 2. Gregorčič, 3. Papirničar in 4. Ljubelj. V ospredju je bila tekma med Gregorčičem in Ljubljano, ki jo je dobila zadnja z rezultatom 0 : 1. Pri Jeseničanih se je odlikoval srednji branilec Čebulj.

Na Jesenicah se je v tem času za hokej navdušilo veliko mladine, tako da so upali tudi na večjo podporo drsalne zveze. Odigrana je bila tudi tekma mladih moštev Ljubljane in Jesenic, ki so jo z veliko razliko 5 : 0 dobili člani jeseniškega moštva (Polet, 17.1., 1952).

Tabela 7

Lestvica DP v sezoni 1951/1952

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Partizan	3	3	0	0	28 : 4	6
Zagreb	3	2	0	1	16 : 15	4
Ljubljana	3	1	0	2	7 : 15	2
Mladost	3	0	0	3	11 : 23	0

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

DP je bilo tudi v sezoni 1951/1952 odigrano v Ljubljani na drsališču pod Cekinovim gradom. Igrala so moštva Partizana, Mladosti, Zagreba in Ljubljane. Ljubljana je izgubila tekmo proti Partizanu z rezultatom 5 : 1. Partizan je premagal tudi Mladost z rezultatom 9 : 2 in moštvo Zagreba z rezultatom 9 : 1. Naslov državnega prvaka je osvojilo moštvo Partizana, ki je enako kot leto poprej zmagalo v vseh tekmah na poti do naslova (Polet, 30.1., 1952). Na zadnji tekmi prvenstva je moštvo Ljubljane igralo proti Mladosti iz Zagreba in jo premagalo z rezultatom 6 : 4. Na tekmi so se izkazali tudi mladi igralci, med katerimi je kar tri gole dosegel Ošaben (Polet, 14.2., 1952).

5.1.7.1 Mednarodno dogajanje v sezoni 1951/1952

Odigran je bil tudi olimpijski turnir v Oslu na Norveškem, ki se ga jugoslovanska hokejska reprezentanca ni udeležila. Turnir je štel za naslove olimpijskega, svetovnega in evropskega prvaka. Zmago so osvojili Kanadčani, za EP pa je bila ponovljena tekma med reprezentancama ČSSR in Švedske. Po turnirju so bili češkoslovaški hokejisti sicer na tretjem mestu, vendar je po ponovitvi tekme in zmage Švedske tretje mesto pripadlo Švedski. Zaradi te tekme so Švedi postali evropski prvaki za leto 1952 (Polet, 28.2., 1952).

5.1.8 Sezona 1952/1953

Pred začetkom hokejske sezone 1952/1953 je bil v Ljubljani organiziran plenum pod Cekinovim gradom, ki so se udeležili delegati Gregorčiča z Jesenic, Kladivarja iz Celja, Partizana iz Brežic, Vevč, Kočevja in Ljubljane. Plenum je začel predsednik zveze Mirko Eržen, poročilo o delu zveze pa je podal sekretar Gorše. Uredili so drsališča na Jesenicah in v

Celju, naprave v Kamniku, Vevčah in Brežicah so bile v tistem času tudi tik pred izgradnjo. Sprejeli so sklepe, da opustijo drsališča v Kranjski Gori in Planici, kajti hrvaški in srbski klubi, ki so jih največ uporabljali, niso poravnali svojih obveznosti (Polet, 16.11., 1952).

V Celju so se odločali, da bi poleg hokeja prednostno podprli tudi drsalni šport, zato so se odločili, da bodo v sezoni 1952/1953 več časa posvetili prav drsanju, kar je tudi osnova za uspešen razvoj hokeja (Polet, 30.11., 1952a). Boris Čebulj, član hokejske sekcije Gregorčiča z Jesenic, je podal pogled na stanje v jeseniškem hokeju in dejal: »Mlada hokejska sekcija Gregorčiča ima najlepše perspektive za prihodnost. Za razvoj hokeja ima največ zaslug tovariš Cerar. Če bo šlo tako naprej, bodo jeseniški hokejisti v kratkem vodilna sila v državi« (Polet, 30.11., 1952b).

SD Ljubljana je pred sezono dobila novega trenerja Jula Kačiča, znanega kolesarja, kegljača in bivšega hokejista Ilirije. Moto novega trenerja je bil: »Najprej bomo drsali, nato spet drsali, vse ostalo pa temu sledi!«

Hokejisti Ljubljane so odigrali tudi prijateljsko tekmo proti moštvu Partizana iz Beograda. Tekmo so izgubili z rezultatom 6 : 3, vendar so bili v sezoni tudi prvič na ledu, medtem ko je moštvo Partizana že nekaj dni treniralo v Kranjski Gori. Gole za Ljubljano so dali: Ošaben, Betetto in Čuček. Nastopili pa so v postavi: Krstonošić, Gorjup, Jemec, Pavletič, Betetto, Pogorelec, Čuček, Ošaben, Muršič, Janežič, Cesar, Jug in Kolterer (Polet, 28.12., 1952a).

Tudi hokejisti Jesenic so odigrali dve prijateljski tekmi v Avstriji proti moštvoma iz Kitzbühla in izgubili s 4 : 2, nato so drugo tekmo proti moštvu iz Zell am See igrali neodločeno z rezultatom 2 : 2 (Polet, 28.12., 1952b). V pripravljalnem obdobju je bilo odigranih kar nekaj tekem v Sloveniji, na katerih so prevladovali hokejisti Ljubljane in Jesenic. Odigrana je bila tudi tekma med moštvoma Ljubljane in Jesenic, ki se je končala z neodločenim izidom 2 : 2. Sredi januarja 1953 so igrali tekme tudi v Vevčah, kjer so igralci moštva Papirničar gostili hokejiste Jesenic in Ljubljane. Ker so bile v Vevčah slabe razmere in toplo vreme, je bilo igrišče dolgo le 47 metrov. Hokejisti Gregorčiča so se pritoževali zoper igralno površino in so jih morali domači igralci praktično prositi, da so sploh zaigrali, potem pa so Jeseničani uporabili vso grobost, tako da je bila tekma kar se da surova. Doseženi so bili naslednji rezultati: Ljubljana – Papirničar 11 : 1, Gregorčič – Papirničar 13 : 0 (Polet, 18.1., 1953).

Tabela 8

Lestvica DP v sezoni 1952/1953

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Partizan	3	3	0	0	23 : 0	6
Zagreb	3	1	0	2	6 : 11	2
Mladost	3	1	0	2	7 : 13	2
Ljubljana	3	1	0	2	5 : 18	2

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

DP Jugoslavije je bilo v sezoni 1952/1953 odigrano na drsališču v Zagrebu. Sodelovala so standardna štiri moštva iz preteklih sezon: Partizan, Zagreb, Mladost in Ljubljana. Hokejisti Ljubljane so prvo tekmo na prvenstvu odigrali proti zagrebški Mladosti in jo izgubili z rezultatom 4 : 2. Najboljši so bili Miočka, Weiner in Tomić pri Mladosti ter Pavletič in Aljančič pri Ljubljani.

Na drugi tekmi proti beograjskemu Partizanu je Ljubljana igrala brez Aljančiča in je tekmo izgubila z visoko razliko 12 : 0. Najboljšo tekmo so hokejisti Ljubljane igrali proti moštvu Zagreba in tudi zmagali z rezultatom 3 : 1. Postava Ljubljane je bila naslednja: Hafner, Pavletič, Prosenc, Jemec, Osrečki, Pogorelec, Čuček, Ošaben, Muršič, Janežič in Cesar. Najboljši so bili Hafner in Čuček pri Ljubljani in Krajačić pri Zagrebu. Gole so dosegli Muršič, Čuček in Janežič za Ljubljano ter Krajačić za Zagreb. Tekmo je spremljalo 1200 gledalcev. Ker so hokejisti Ljubljane tekmo proti Mladosti visoko izgubili in dosegli relativno malo golov proti moštvu Zagreba, so prvenstvo zaključili na zadnjem četrtem mestu (Polet, 25.1., 1953a).

V Celju je bilo prvenstvo druge zvezne lige Jugoslavije, na katerem so nastopila moštva Gregorčiča z Jesenic, Spartaka iz Subotice in Kladivarja iz Celja. Moštvo Segeste iz Siska je udeležbo v zadnjem hipu odpovedalo. Moštvo Gregorčiča je po pričakovanjih osvojilo prvo mesto, prijetno pa so presenetili igralci Spartaka z najboljšim igralcem Mikuško, ki je dosegel tudi največ golov na prvenstvu. Tekmovanje je v imenu pokrovitelja Mestnega ljudskega odbora Celje odprl zastopnik Presinger, nastopajoče pa sta pozdravila A. Aškerc in v imenu HZJ Tonček Franzot iz Ljubljane. Na tekmi med Gregorčičem in Spartakom, ki se je končala z rezultatom 7 : 4, so igralci Jesenic kljub 18-dnevnim pripravam v tujini prikazali slabo in ostro igro. Tekma med Gregorčičem in Kladivarjem se je končala brez zmagovalca z rezultatom 3 : 3. Domači so prijetno presenetili, kljub temu da so imeli gosti tehnično premoč. Ker se moštvo

Segeste tekmovanja ni udeležilo, je vse tri tekme izgubilo z rezultatom 6 : 0, kar je bilo vidno tudi iz končne lestvice (tabela 9).

Tabela 9

Prvenstvo druge zvezne lige Jugoslavije v sezoni 1952/1953

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Gregorčič	3	2	1	0	16 : 7	5
Spartak	3	2	0	1	16 : 9	4
Kladivar	3	1	1	1	11 : 9	3
Segesta	3	0	0	3	0 : 18	0

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Prvo mesto je osvojilo moštvo Jesenic pred drugim moštvom Spartaka, ki je zaostalo zgolj za točko, in tretjim moštvom Kladivarja, ki je na treh tekmah doseglo eno zmago, en poraz in en neodločen rezultat (Polet, 25.1., 1953b).

Na Jesenicah je bilo odigrano finalno republiško tekmovanje med najmočnejšimi moštvi v Sloveniji: Ljubljana, Gregorčič – Jesenice, Partizan – Brežice in Kladivar – Celje. Na tekmah so bili doseženi naslednji rezultati: Gregorčič – Kladivar 5 : 1, Ljubljana – Partizan 19 : 2, Ljubljana – Kladivar 4 : 0, Gregorčič – Partizan 14 : 0, Kladivar – Partizan 9 : 0. S to tekmo so igralci Kladivarja dosegli končno tretje mesto. Na finalni tekmi med moštvoma Gregorčiča in Ljubljane je zmagalo ljubljansko moštvo z rezultatom 2 : 3. Na tej tekmi je bilo prisotnih okoli 1000 jeseniških navijačev, ki so zelo glasno navijali za domače (Polet, 8.2., 1953).

5.1.8.1 Mednarodno dogajanje v sezoni 1952/1953

SP leta 1953 je potekalo v Švici, na prizoriščih v Baslu in Zürichu. Nastop na tem prvenstvu sta predčasno odpovedali reprezentanci Kanade in ZDA, zato je v prvi skupini nastopilo zgolj pet reprezentanc. Svetovni prvaki so postali Švedski, ki so premagali reprezentanco ČSSR. Ti dve moštvi naj bi igrali še eno tekmo, vendar so češkoslovaške hokejiste odpoklicali domov zaradi smrti predsednika Gottwalda (Polet, 15.3., 1953).

5.1.9 Sezona 1953/1954

Pred novo hokejsko sezono je bila izvedena redna letna skupščina Zveze za drsanje, na kateri so veliko besed namenili tudi hokeju. Na skupščini je bilo izvoljeno novo predsedstvo. Dosedanjemu predsedniku Mirku Erženu so izrekli pohvalo za preteklo delo in ga razrešili funkcije. Mesto novega predsednika je bilo dodeljeno Jožetu Gogali.

Posebne pohvale so bili deležni Jeseničani, ki so bili tik pred dograditvijo umetnega drsališča (Polet, 18.10., 1953). Prve tekme na umetnem drsališču na Jesenicah so bile odigrane 6. decembra 1953⁶ (Polet, 6.12., 1953a). Najzaslužnejši za dokončanje umetnega drsališča je bil Drago Cerar, ki je imel ob sebi zelo zveste pomočnike, in sicer inž. Čižmana in Zormanana. Poleg 17 kilometrov železnih cevi, ki so jih uporabili za hlajenje vode, je bila zraven drsališča že postavljena še hladilnica, ki je bila koristna tudi za gospodarstvo, saj je s hlajenjem proizvajala dodatno energijo. Poleg umetnega drsališča na Jesenicah je bilo v istem letu zgrajeno umetno drsališče v Beogradu, s čimer so bili postavljeni novi temelji za rast in razvoj hokeja na ledu na področju celotne jugoslovanske države (Polet, 6.12., 1953b).

V sezoni 1953/1954 so bila republiška prvenstva odigrana pred DP. V tem letu so hokejisti Jesenic prvič na uradnih prvenstvih premagali hokejiste Ljubljane in že pred koncem republiškega prvenstva napovedali, da bodo osvojili to lovoriko. Republiško prvenstvo so igrali na petih lokacijah, in sicer v Celju, Ljubljani, na Jesenicah, v Mariboru in Vevčah. Najzanimivejša je bila tekma med Jesenicami in Ljubljano, ki so jo odigrali pod Cekinovim gradom. Kljub prevzetnim napovedim Ljubljane, da bodo Jeseničane pojedli za malo malico, so tekmo izgubili z rezultatom 2 : 1. V Celju je Kladivar premagal moštvo Partizana iz Brežic z rezultatom 7 : 3, v Vevčah pa je moštvo Papirničarja odpravilo Železničarja iz Maribora z rezultatom 9 : 2.

Moštvo Ljubljane je nato odigralo mestni derbi v Vevčah z moštvom Papirničarja in zmagalo z rezultatom 4 : 2, v Mariboru pa sta odigrala tekmo Partizan in Železničar, ki so jo dobili gosti z rezultatom 4 : 3, na Jesenicah pa je domače moštvo odpravilo moštvo Celja z visokim rezultatom 9 : 0. Na tej tekmi so zadetke za jeseniško moštvo dosegli Čebulj in Noč po 3 in Turnšek 2, Novak, vratar Kladivarja, pa je bil predčasno odpeljan v bolnišnico (Polet, 10.1., 1954).

Med potekom republiškega prvenstva v hokeju na ledu je v Beogradu potekala otvoritev novega umetnega drsališča, poleg tega pa so napovedali, da se bo to leto DP igralo na njihovem

---

⁶ Pekolj, 2002, navaja, da so Jesenice dobile prvo umetno drsališče v Jugoslaviji leta 1954, v Poletu, sekundarnem viru, pa je bilo navedeno, da so imeli prve tekme na umetnem drsališču že 6. 12. 1953.

prizorišču, nastopala pa bodo moštva iz Slovenije, Srbije in Hrvaške, iz vsake po dva (Polet, 17.1., 1954). Do konca republiškega prvenstva so bile odigrane vse tekme med šestimi moštvi, z izjemo tekme med moštvoma Partizana in Jesenic, ki so jo brežiški hokejisti predali. Kljub temu da tekme drsalna zveza ni želela registrirati kot uradno izgubljene, se v resnici ni odigrala.

Tabela 10

Lestvica republiškega prvenstva v sezoni 1953/1954

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Jesenice	4	4	0	0	29 : 2	8
Ljubljana	5	4	0	1	41 : 8	8
Kladivar	5	3	0	2	17 : 29	6
Papirničar	5	2	0	3	18 : 15	4
Partizan	4	1	0	3	8 : 34	2
Železničar	5	0	0	5	10 : 54	0

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Moštvo Jesenic je brez izgubljene tekme dobilo republiško prvenstvo. Na drugo mesto se je uvrstilo moštvo Ljubljane z le eno izgubljeno tekmo. Tretje mesto je zasedlo moštvo Kladivarja iz Celja, pred ljubljanskim Papirničarjem in brežiškim Partizanom. Zadnje mesto na republiškem prvenstvu je osvojilo moštvo Železničarja iz Maribora (Polet, 31.1., 1954).

Tabela 11

Lestvica DP v sezoni 1953/1954

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Partizan	5	5	0	0	29 : 5	10
Jesenice	5	4	0	1	21 : 14	8
Zagreb	5	2	0	3	18 : 16	4
Mladost	5	2	0	3	17 : 17	4
Ljubljana	5	2	0	3	9 : 20	4
Spartak	5	0	0	5	5 : 27	0

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

DP so v letu 1954 odigrali v Beogradu. Na prvenstvu je sodelovalo šest moštev, in sicer Jesenice⁷ in Ljubljana iz Slovenije, Zagreb in Mladost s Hrvaške ter Spartak in Partizan iz Srbije. Na prvi tekmi je moštvo Ljubljane premagalo Spartak z rezultatom 6 : 0, Jeseničani so zmagali proti Zagrebu s 5 : 4, Partizan je premagal Mladost s 3 : 2 in Zagreb s 6 : 1. Jeseničani so pozneje odpravili Spartak z rezultatom 3 : 1, Ljubljana pa Mladost s 3 : 2. Odigrana je bila še tekma med Ljubljano in Jesenicami, ki se je končala brez zmagovalca z rezultatom 3 : 3. Mladost je premagala Zagreb, zmagovalca republiškega tekmovanja hrvaške, z rezultatom 4 : 3, Jeseničani pa so premagali tudi Mladost s 5 : 3. Zagreb je na tekmi proti Spartaku zmagal s 4 : 1. Tekmo med Partizanom in Ljubljano so dolgo pričakovali, vendar je pri rezultatu 0 : 0 vratar Ljubljane strel Partizana obranil, a pri tem potisnil gol nekoliko nazaj, tako da je sodnik gol priznal, ker naj bi pri tem plošček porinil v gol. Ker sodnik ni upošteval njihovega protesta, so odšli z igrišča. Tekmovalna komisija se je odločila, da se rezultat verificira v korist Partizana, prav tako pa je priznala tekmi z Jesenicami in z Zagrebom v korist zadnjih. Ljubljana je bila tako suspendirana, poleg tega pa jim je tekmovalna komisija prepovedala nastope v državni reprezentanci.

Na tekmi med Mladostjo in Spartakom so hrvaški hokejisti zanesljivo osvojili tretje mesto, kajti tekmo so dobili s 6 : 3. Ob zaključku DP je bila odigrana tekma med Jesenicami in Partizanom, ki je hkrati odločala tudi o prvem mestu. Tekmo so dobili srbski igralci z rezultatom 6 : 2. Oba gola za Jesenice je dosegel Turnšek. Postava Jesenic, ki je zasedla končno drugo mesto, je bila naslednja: Novak, Karantar, Brun, Verglez, Vauh, Kaltnekar, Noč, Čebulj, Medja, Valentar, Novak, Turnšek. Trener jeseniškega moštva je bil g. Eger, strokovnjak iz Celovca. Nad organizacijo DP je bil kar precej razočaran, kajti nastanjeni so bili uro daleč iz mesta, garderobe so bile hladne, ni se jih dalo zaklenit, med odmori pa so dobili le hladen čaj (Polet, 7.2., 1954).

5.1.9.1 Mednarodno dogajanje v sezoni 1953/1954

Po koncu DP je reprezentanca Jugoslavije odigrala tekmo proti Avstriji In jo izgubila z rezultatom 4 : 2. Zadetke za Jugoslavijo sta dala Uršič in Renaud (Polet, 14.2., 1954).

Na SP leta 1954 na Švedskem v Stockholmu so nastopale naslednje reprezentance: Švica, ČSSR, Norveška, Švedska, Sovjetska zveza, Finska, Zahodna Nemčija in Kanada. Reprezentanca Jugoslavije se tudi v tem letu nastopov na svetovnem in evropskem prvenstvu ni udeležila. Kljub temu da so Rusi na SP nastopili prvič, so takoj pokazali, iz kakšnega testa so. Reprezentanca Sovjetske zveze se je priključila mednarodni hokejski organizaciji ob koncu

---

⁷ Glej opombo 4.

SP leta 1953, na svojem prvem prvenstvu pa osvojila prvo mesto in se s tem takoj postavila na zemljevid svetovnih hokejskih velesil v hokeju na ledu. Reprezentanca Kanade je na prvenstvo pripeljala moštvo Lindhurst Motors, ki je igralo v kanadskem prvenstvu druge amaterske lige, kljub temu pa je zasedla končno drugo mesto (Polet, 7.3., 1954).

5.1.10 Sezona 1954/1955

Pred začetkom hokejske sezone 1954/1955 so v moštvu Ljubljane za trenerja aktivirali Aljančiča, ki je bil zadovoljen, da se je v sezoni zima začela že nekoliko prej in so bili tako vzpostavljeni pogoji za zgodnejši začetek treniranja (Polet, 28.11., 1954). Na turneji po Italiji je kot gost v moštvu Partizana nastopal tudi Aljančič, ki je močno okrepil obrambne vrste.

Po tej turneji v Italiji so se igralci in trener spraševali, kako dvigniti kakovost igre v Jugoslaviji. Led je bil prebit z izgradnjo dveh umetnih drsališč na Jesenicah in v Beogradu, za dvig kakovosti pa so se oprli predvsem na mlade igralce, ki naj bi bili v prihodnje nosilci hokejske igre. Razmišljali so o dveh načinih razvoja: z nastavitvijo sposobnih tujih trenerjev ali pa z nastanitvijo profesionalnih igralcev v različnih moštvih. Trend profesionalnih igralcev je bil v tistem času aktualnejši, ker so ga uporabljali vsi narodi Evrope (Aljančič, 1955).

V letu 1955 so na republiškem prvenstvu nastopala le štiri moštva. Igrala so na umetnem ledu na Jesenicah, prvenstva pa so se udeležila moštva Papirničarja iz Vevč, Celja, Ljubljane in domačih Jesenic. Moštvo Jesenic, ki je v preteklem letu osvojilo drugo mesto na DP, je bilo precej oslABLJENO, saj je kar šest članov odšlo na služenje vojaškega roka. Na prvi tekmi je Ljubljana premagala Celje s 6 : 1, Jeseničani so svojo prvo tekmo izgubili proti Papirničarju z rezultatom 4 : 2, kar je bilo veliko presenečenje. V moštvu Jesenic številni igralci niso mogli igrati, ker jih jeseniški funkcionarji niso uspeli pravočasno registrirati. Na tekmi med Ljubljano in Papirničarjem so zmagali Ljubljančani z 12 : 1. Papirničar je premagal tudi Celje s 3 : 1, domače moštvo Jesenic pa je prepričljivo zmagalo proti Celju z rezultatom 12 : 0. Na tekmi je bilo opazno, da so hokejisti Jesenic igrali bolj vsak zase kot za moštvo, najboljši igralci tekme pa so bili: Kalteneker, Noč, Dolinar in Novak. Na zadnji tekmi med Jesenicami in Ljubljano, ki je bila izredno dobro obiskana, so zmago prepričljivo dosegli Ljubljančani z rezultatom 6 : 0 in s tem dodobra razburili jeseniško publiko. S tem rezultatom je bila tudi jasna slika končnega vrstnega reda republiškega prvenstva: 1. Ljubljana, 2. Papirničar, 3. Jesenice in 4. Celje (Polet, 23.1., 1955).

Na DP v hokeju na ledu leta 1955 so znova zmagali hokejisti Partizana iz Beograda. Nastopalo je šest najboljših jugoslovanskih moštev. Iz Slovenije sta nastopali moštvi Papirničarja in

Ljubljane. Igralci Papirničarja so najprej odigrali tekmo proti Partizanu in jo izgubili z rezultatom 7 : 1, vendar so do konca tekme igrali borbena. Najbolj borbena tekma je bila med moštvoma Zagreba in Mladosti (obe iz Zagreba), ki jo je dobilo moštvo Zagreba s 4 : 3. Najvišji rezultat prvenstva je bil dosežen med moštvoma Ljubljane in Crvene zvezde, ki so jo Ljubljančani premagali z rezultatom 12 : 1. Pred 8000 gledalci je bila odigrana tekma med Ljubljano in Papirničarjem, dobilo jo je moštvo Ljubljane z rezultatom 11 : 2. Pred tekmo med Ljubljano in Mladostjo so igralci in funkcionarji obdarili Tomića in Pavletiča za 25-letnico udeleženja v hokeju na ledu (Lipar M. , 1955a). Poročilo o tekmi med Ljubljano in Partizanom se je nanašalo predvsem na športno srečo. Ljubljančani so igrali dobro, izgubljali že s 3 : 0, znižali na 3 : 2, imeli prazna nasprotnikova vrata, a vseeno izgubili (Lipar M. , 1955b). S tem rezultatom se je tudi končalo DP. Beograjčani so tako že šestič osvojili naslov prvaka, tudi v sezoni 1954/1955 so bili v vseh tekmah neporaženi. Posebno priznanje na prvenstvu je prejel Karl Pavletič, ki se je s hokejem začel ukvarjati takoj, ko sta Bloudek in Vodišek z Dunaja prinesla gumijasto ploščico in šest palic. Drugi igralci iz tistega časa so bili: Lombar, Kačič, Otič, Košak in Grintal. Karla so povprašali tudi o mnenju, kdo naj bi bil najboljši hokejist pred vojno. Brez dvoma se je odločil, da je bil to Luce Žitnik, ki je bil v tistem času že trener beograjskega Partizana. Žitnikov trener pa je bil Vodišek ali »Fiki«, ki je bil tudi prvi slovenski sodnik v hokeju na ledu (Polet, 13.2., 1955).

5.1.10.1 Mednarodno udeleženje Jugoslavije v sezoni 1954/1955

Jugoslovanska reprezentanca se je udeležila SP v Nemčiji. V skupini B svetovnega hokeja je igrala z reprezentancami Italije, Avstrije, Nizozemske, Belgije ter drugo reprezentanco Nemčije, ki je sodelovala kot moštvo zunaj konkurence. Jugoslavija je na prvenstvu dosegla končno peto mesto s skupno 14 goli razlike. Slabša od njih je bila le reprezentanca Belgije, ki je izgubila vse tekme. Njihova razlika v golih je bila 36. Jugoslovani so dali na prvenstvu devet golov, proti zmagovalki turnirja Italiji so izgubili z rezultatom 9 : 1. Gol za Jugoslavijo na tekmi proti Italiji je dal Čuček. Avstrija je zasedla končno drugo mesto, tretji so bili Nizozemci. Drugo moštvo Nemčije, ki je nastopalo zunaj konkurence, je izgubilo le eno tekmo, v vseh preostalih pa zmagalo (Polet, 6.3., 1955a).

Na prvenstvu skupine A je zmagala reprezentanca Kanade, ki je v finalu premagala reprezentanco Rusije in se ji s tem oddolžila za poraz leta 1954 (Polet, 6.3., 1955b).

V skupini A je nastopalo devet reprezentanc. Na tretje mesto se je uvrstila reprezentanca ČSSR, v kateri je igral tudi najboljši strelec prvenstva Vlastimil Bubnik, ki je na osmih tekmah dosegel 17 golov.

Jugoslovanska reprezentanca je v skupini B zasedla predzadnje, četrto mesto in se uvrstila na skupno 13. mesto v svetovnem merilu (Championnats du monde 1955).

5.1.11 Sezona 1955/1956

Začetek hokejske sezone 1955/1956 se je začel s skupščino drsalno-hokejske zveze Jugoslavije, ki je potekala v poletnih mesecih. Že pred nekaj leti so govorili o ločitvi zveze na drsalno in hokejsko, vendar se je ta zgodila šele v letu 1955⁸. Sklepi skupščine so bili jasni in so se nanašali predvsem na graditev umetnih drsališč.

Glede discipline igralcev na SP je bilo precej kritik, medtem pa so sodniki naredili velik napredek, saj je bil v Nemčiji tudi slovenski sodnik Pogačnik. Dogovarjali so se tudi, da bi sedež zveze prenesli v Beograd, vendar so sklenili, da sedež jugoslovanske hokejske zveze ostane v Ljubljani. Odgovornost za sestavo reprezentance je pripadla Luci Žitniku, bivšemu igralcu Ilirije, pozneje pa igralcu in trenerju Partizana iz Beograda. Za predsednika HZJ je bil izvoljen Leopold Krese (Polet, 5.6., 1955).

Na prvi tekmi nove sezone med moštvoma Jesenic in Ljubljane so zmagali Ljubljanci z rezultatom 3 : 2. Gledalci so se spet vedli neprimerno, zato se je pojavila bojazen, da bi oblast zaprla edino umetno drsališče v Sloveniji (Polet, 27.11., 1955a).

Na Jesenicah so s pridobitvijo umetnega drsališča raztegnili sezono na obdobje od novembra pa vse do aprila, kar je bila v tistih časih tudi velika prednost. Ker so z drsanjem in treningi začeli že zelo zgodaj, so v prvi tekmi proti Partizanu iz Beograda zmagali igralci Jesenic s 3 : 2 (Polet, 27.11., 1955b). V Ljubljani tudi v letu 1955 še ni bilo resnih načrtov ali interesa za graditev umetnega drsališča, kljub temu da se je moštvo Ljubljane vozilo na treninge na Jesenice in so za vsak opravljeni trening potrošili takratnih dvajset tisoč dinarjev. Igralci, ki so v sezoni 1955/1956 zastopali moštvo Ljubljane, so bili: Karel Pavletič – rojen 19. 11. 1906, hokej je igral od leta 1929, za reprezentanco je igral 1939–1954, Ernest Aljančič – rojen 6. 12. 1916, hokej je igral od leta 1932, član reprezentance od 1939⁹ naprej, Milan Muršič – rojen

---

⁸ V virih smo že v preteklih letih našli navedbe o delitvi drsalno-hokejske zveze na zvezo za drsanje in zvezo za hokej. Delitev ni bila nikoli podrobneje opredeljena in jasna, kar nam kaže tudi nadaljnja raziskava. Tudi v nadaljnjem besedilu bomo zasledili primere različnega navajanja. Otipljiv podatek o delitvi zasledimo leta 1974.

⁹ V zborniku HZS iz leta 2007 lahko zasledimo, da je bil Ernest prvič v reprezentanci Jugoslavije leta 1941 in ne 1939, kot je bilo navedeno v Poletu.

1926, hokej je igral od leta 1949, Rok Osrečki – rojen 1926, hokej je začel igrati 1948, Milko Janežič – rojen 1930, igral je od leta 1948 in je bil enkrat član reprezentance, Drago Pogorelec – rojen 1930, igral je začel 1948, bil je tudi član državne reprezentance, Miran Cesar – rojen 1930, hokej je začel igrati 1948, Vojko Čuček – rojen 1930, igral je od leta 1948, za reprezentanco je nastopil osemkrat, Tone Prosenc – rojen 1932, hokej je igral od 1950, bil je član reprezentance leta 1955, Miro Krstonošič¹⁰ – rojen 1932, hokej je igral od 1949, Raoul Jemac – rojen 1933, hokej je igral od leta 1949, Borut Volkar – rojen 1933, hokej je igral od leta 1952 (Polet, 27.11., 1955c).

V počastitev dneva Jugoslovanske ljudske armade je bil v Beogradu organiziran turnir med republiški reprezentancami Slovenije, Srbije in Hrvaške. Kapetan republiškega moštva Slovenije je bil Franzot, trener slovenske reprezentance je bil Lombar. Slovensko republiško reprezentanco so sestavljali: vratarja Krstonošič (Ljubljana) in Novak (Jesenice), branilci Aljančič, Pavletič in Osrečki (Ljubljana), Brun, Kristan (Jesenice), napadalci Pogorelec, Čuček, Prosenc, Janežič (Ljubljana), Turnšek in Čebulj (Jesenice), rezervi sta bila Klinar (Jesenice) in Volkar (Ljubljana) (Polet, 18.12., 1955). Na turnirju je zmagala reprezentanca Srbije pred Slovenijo, tretje mesto je osvojila reprezentanca Hrvaške. Slovenci so prvo tekmo proti Srbiji izgubili s 5 : 1, gol za Slovenijo je prispeval Prosenc. Na drugi tekmi so hokejisti Slovenije premagali Hrvate z rezultatom 6 : 2. Na tej tekmi so gole dosegli: Klinar 2, Čuček, Aljančič, Pogorelec in Čebulj pa po 1 (Knežević, 1955).

Na Jesenicah je hokej na ledu zasenčil vse druge športe. V sezoni 1955/1956 so do začetka januarja 1956 imeli igralci za sabo že ogromno tekem, samo mednarodnih več kot jih je imela celotna Jugoslavija v nekaj letih. Predsednik kluba je bil takrat Frančeškin, ki je v intervjuju povedal, da sta vodstvo in uprava kluba v rokah okrajnega ljudskega odbora (OLO), ki je po tedanji logiki poslovanja pobral tudi dobiček in presežek kluba (Polet, 2.1., 1956).

Na republiškem prvenstvu leta 1956 je nastopalo devet moštev, in sicer: Ljubljana A, Jesenice A, Vevče in Celje v eni skupini ter Tržič, Maribor, Brežice, Ljubljana B in Jesenice B v drugi skupini. Uvodni tekmi prvenstva sta se končali z naslednjimi rezultati: Jesenice A – Celje 22 : 2 in Jesenice B – Maribor 13 : 0. Prizorišče prvenstva je bilo na Jesenicah (Polet, 8.1., 1956).

V republiškem pogledu sta moštvi Jesenic in Ljubljane ogromno odstopali od vseh drugih v republiki. Jeseničanom se je poznala velika prednost, ki so si jo zagotovili z umetnim drsališčem, poleg tega je tudi celotno mesto živelo za hokej. V Ljubljani pa so s svojo voljo in velikimi finančnimi vložki zagotovili dobro pripravljenost, saj so se na Jesenice vozili dnevno

---

¹⁰ Vratar je od začetka branil pri ljubljanskem moštvu, njegove korenine pa izvirajo iz srbskega mesta Novi Sad.

na treninge. Jeseničani so se izkazali kot hitri drsalci, požrtvovalni, borbeni, hkrati je bila njihova telesna vzdržljivost na visoki ravni. Opaziti pa je bilo, da so bili preveč egoistični in so se zadovoljevali s samostojnimi akcijami, igrali vsak zase. Ljubljana niso zaostajali veliko v drsanju, imeli pa so boljšo kombinatoriko in zamisli v igri. Druga moštva so se izkazala z voljo, vendar jim je za bistveni napredek manjkalo osnovnih pogojev. Zmagovalci republiškega prvenstva so bili jeseniški hokejisti (Lipar M. , 1956a).

Tabela 12

Lestvica DP v sezoni 1955/1956

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Zagreb	5	5	0	0	34 : 9	10
Jesenice	5	4	0	1	42 : 10	8
Ljubljana	5	3	0	2	41 : 9	6
Partizan	5	2	0	3	42 : 19	4
Crvena zvezda	5	1	0	4	13 : 48	2
Mladost	5	0	0	5	6 : 83	0

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

DP je v sezoni 1955/1956 potekalo na Jesenicah. Nastopalo je šest moštev, od katerih sta bili dve iz Slovenije, in sicer Jesenice in Ljubljana, pa še hrvaški moštvi Zagreb in Mladost ter dve srbski moštvi, Partizan in Crvena zvezda. Glede na rezultate je bilo opaziti, da se bo prvo mesto spet preselilo v Slovenijo, čeprav je naslov državnega prvaka osvojilo moštvo Zagreba. Ljubljana so premagali tri nasprotnike, kar je bilo dovolj za končno tretje mesto, Jeseničani so zmagali na igrišču tudi na treh tekmah, vendar so osvojili končno drugo mesto. Jeseničani so na svoji prvi tekmi premagali Mladost z rezultatom 23 : 0, Ljubljana pa je premagala Partizan s 3 : 1, ob koncu pa so jim upoštevali rezultat 6 : 0¹¹. Na slovenskem derbiju so znova zmagali Jeseničani in tako ubranili nekaj tednov staro republiško krono. Moštvo Ljubljane je premagalo zagrebško Mladost z rezultatom 15 : 0, Jeseničani pa so na tekmi opravili z Mladostjo z rezultatom 24 : 0. Moštvo Ljubljane je premagalo Crveno zvezdo s 14 : 1, moštvo Zagreba pa je zmagalo proti Jesenicam s 7 : 2. Zagreb je na zadnji tekmi zmagal tudi proti Ljubljani s 4 :

¹¹ Tekme proti Partizanu so bile naknadno registrirane z rezultatom 6 : 0, ker je HZJ razpravljala o nastopu beogradskega igralca O'Neila ter sklenila, da ni igral v skladu z registracijskim pravilnikom.

3, Jeseničani pa so izgubili s Partizanom z 2 : 0, vendar je bila tekma registrirana s 6 : 0¹². Najboljši strelci prvenstva so bili: O'Neil 19, Čebulj 10, Krajčič, Brelič, Renaud po osem, Štefan, David in Volkar po sedem, Klinar, Čuček in Pogorelc pa po šest zadetkov. Najrazburljivejša tekma prvenstva je bila tekma med Jesenicami in Ljubljano.

Na DP so bile najrazburljivejše tekme med moštvi Partizan, Jesenice in Ljubljana, pa čeprav je Zagreb na koncu zmagal. V tekmi Partizan proti Ljubljani, ki so jo Ljubljančani zanesljivo dobili, jim niti Kanadčan ni mogel veliko pomagati.

O'Neil¹³ je bil leglo spora med Hokejsko zvezo Srbije in Hokejsko zvezo Jugoslavije. Ena organizacija je trdila, da je imel omenjeni igralec vse pogoje za igranje, krovna organizacija pa je ostala na stališču, da igralec ni bival šest mesecev na tem območju, tako da ne bi smel igrati. Kanadčan je kljub temu igral, a so bile pozneje tekme rešene za zeleno mizo – vse so bile registrirane z rezultatom 6 : 0 v korist nasprotnikov Partizana. Kanadčan je sicer pokazal visoko kakovost, pa tudi veliko luknjo med našim hokejem in hokejem velesil (Polet, 29.1., 1956a).

Ob koncu meseca februarja 1956 je bil organiziran plenum HZJ, na katerem so razpravljali predvsem o sporu med zvezo Srbije in osrednjo zvezo. Dogovorili so se, da bodo pravilnike uskladili pred naslednjo sezono, da ne bi spet prišlo do nejasnosti in različnih tolmačenj (Polet, 26.2., 1956).

Ob koncu hokejske sezone so na Jesenicah organizirali turnir najboljših štirih moštev v Sloveniji. Nastopala so moštva Jesenic, Ljubljane, Celja in Papirničarja. Turnir so poimenovali Markovičev¹⁴ memorial, doseženi pa so bili naslednji rezultati: Jesenice – Ljubljana 4 : 1, Celje – Papirničar 2 : 1, Jesenice – Papirničar 3 : 1, Ljubljana – Celje 4 : 1.

S temi rezultati so jeseniški hokejisti še enkrat več pokazali, da so bili v sezoni 1955/1956 prvo moštvo v republiki. Med finalno tekmo Ljubljana – Jesenice so predstavniki jugoslovanske in slovenske zveze čestitali in izročili skromna darila Ernestu Aljančiču za njegovo 25-letno udejstvovanje v hokeju na ledu (Polet, 18.3., 1956).

5.1.11.1 Mednarodno udejstvovanje Jugoslavije v sezoni 1955/1956

Po končanem DP je selektor Luce Žitnik izbral reprezentanco Jugoslavije, ki je odšla na tekme v Nemčiji. Reprezentanco je zastopal Franzot, v njej pa so igrali: Dušanović in Makoša,

---

¹² Glej opombo 11.

¹³ V povojnem času je bil prvi tuji igralec, ki je igral na jugoslovanskih tleh.

¹⁴ Raziskani viri nam ne podajo podatka, po kom je bil memorial imenovan, kajti Markovič se ni pojavil ne med igralci, niti med funkcionarji jeseniškega kluba.

Aljančič, Mijušković, Dragović, Miočka, Pecelj, David, Renaud, Krajčić, Štefan, Čuček, Pogorelec, Janežič, Brelić, Čebulj B. in Turnšek (Polet, 29.1., 1956b).

V letu 1956 so bile odigrane že sedme zimske OI, in sicer v italijanski Cortini d'Ampezzo. Nastopalo je deset reprezentanc, med katerimi ni bilo jugoslovanske. Uvodni del OI so odigrali v treh skupinah. V skupini A so nastopale reprezentance Kanade, Zvezne republike Nemčije (ZRN), Italije in Avstrije. V skupini B so nastopile reprezentance ČSSR, ZDA in Poljske, v skupini C pa reprezentance Sovjetske zveze, Švedske in Švice. OI je brez izgubljene tekme osvojila reprezentanca Sovjetske zveze pred ZDA in Kanado. Na četrto mesto se je uvrstila reprezentanca Švedske, pred peto ČSSR in šesto reprezentanco ZRN (Jeux Olympiques de Cortina d'Ampezzo 1956).

6 VRNITEV HOKEJSKEGA PRIMATA V REPUBLIKO SLOVENIJO IN NADVLADA JESENIŠKEGA HOKEJA V JUGOSLOVANSKEM PROSTORU

6.1.1 Sezona 1956/1957

V letu 1957 je moštvo Jesenic prvič osvojilo naslov državnih prvakov v hokeju na ledu. Pred začetkom hokejske sezone 1956/1957 so Jeseničani začeli s pripravami že v začetku septembra. Pričakovali so tudi trenerja iz ČSSR, vendar na začetku še ni bil prisoten. Športni organizator Karlo Frančeškin in njegov pomočnik France Božič sta marljivo sestavljala moštvo. Vanj so se s služenja vojaškega roka vrnili Valentar, ki je bil že pred vstopom v vojsko reprezentant, Vauh, Trebušak in še nekateri. V vojsko pa sta odšla Čebulj in Noč, za katera pa so že našli zamenjavi (Polet, 16.9., 1956).

Na Jesenicah je bila ledena ploskev zelo zasedena že ves oktober. Tudi vremenski pogoji so bili odlični. Hokejisti prvega moštva so imeli zelo dobre pogoje za trening, tudi mladinska ekipa je bila v polnem teku. Imeli so že okoli 40 mladincev. Njihov cilj je bil, da odigrajo vsaj deset mednarodnih tekem, najbolj pa so se osredotočali na republiško in državno prvenstvo. Ker so bili na njihovi skupščini zbrani vsi funkcionarji, so izpostavili ureditev statusa Kanadčana O'Neila, da ne bo spet leglo spora znotraj krovne organizacije (Lipar M., 1956b).

Tehnična komisija pri Hokejski zvezi Jugoslavije je sklicala konferenco, kjer so se člani pogovarjali o težavah hokeja po Jugoslaviji. Predsednik komisije Franzot je načel pogovor o tem, da je ta šport drag, saj samo oprema za vsakega igralca stane 30.000 dinarjev, kar je še brez oskrbovanja drsališč, ki so na razpolago samo ob ugodnem vremenu. Ugotovili so, da se Zveza športov Jugoslavije (ZŠJ) do hokeja in drsanja obnaša zelo mačehovsko, zato naj se vrhovni hokejski forum izbojuje več pravic.

Govorili so tudi o pomoči klubom, kajti strokovno vodenje je bilo precej pod nivojem, zato so sklenili, da bodo izdelali način treninga za tiste vaditelje, ki delajo v klubih (Polet, 11.11., 1956). V hokejskem moštvu Ljubljane sta se že v pretekli sezoni poslovila Aljančič, ki je potem postal trener, in Pavletič. Oba sta igrala že pri Iliriji. Po Aljančičevih besedah bodo v moštvu nastopali: Krstonošić in Babnik kot vratarja, Jemec, Osrečki, Radin, po potrebi še Aljančič in Pavletič kot branilca, medtem ko bodo napadalci Pogorelec, Čuček, Prosenc, Janežič, Zupančič, Muršič, Volkar, Cesar, Blažič, Žerovec II in Vadnal.

V sezoni 1956/1957 so nastopali isti igralci kot v pretekli sezoni, zato so se pojavili predlogi, naj bi v obrambi zaigral raje Janežič, da bi skušali boljše napade razbiti in bi bilo v naslednjih sezonah lažje premostiti velike izgube (Polet, 25.11., 1956).

Ob koncu novembra 1956 je na Jesenice prišel novi trener Zdenek Blaha, star 32 let in doma iz Bratislave. Poleg maternega jezika je govoril tudi odlično srbsko. Zaključil je Akademijo za telesno vzgojo¹⁵ s specializacijo za hokej na ledu. Igral je po različnih klubih v najmočnejši češkoslovaški ligi. Glede trenutnega stanja na Jesenicah je dejal, da bo treba začeti vse znova, kajti igralci ne poznajo osnovnih elementov modernega hokeja. Zdelo pa se mu je pozitivno, da so v moštvu predvsem mladi igralci z željo po učenju. Poudaril je, da si vodilni funkcionarji Frančeškin, Božič, Čufar in drugi zelo prizadevajo za red in disciplino, nujno potrebno bo pa tudi zagotoviti higienske naprave, ker se morajo igralci po vsakem treningu in tekmi nujno temeljito okopati (Polet, 2.12., 1956).

Razmere v preostalih središčih, ki so bila relativno daleč od Jesenic, so bile zelo slabe. Tako je bilo v Mariboru, kjer je bilo v preteklih zimah največ trideset drsalnih dni. Jenko, funkcionar HK Maribor, je dejal, da vztrajajo le zaradi tega, ker so v pretekli sezoni osvojili prvo mesto v drugi republiški ligi (Bergant, 1956).

V Vevčah sta bila v tistem času funkcionarja Jože Bezlaj in Mitja Biber, ki sta opozorila na to, da je sistem do slabših moštev nepravičen. Moštvo Papirničarja¹⁶ se je takoj po osamosvojitvi imenovalo Rdeča zvezda in se pet let pozneje preimenovalo. Pred tremi leti je prvič premagalo Jesenice in se tako uvrstilo na DP. Uvidelo je tudi, da mu bo v prihodnosti zelo težko premagati Jesenice ali Ljubljano, zato se je bolj kot ne vdalo v usodo, da se še nekaj časa ne bo uvrstilo na DP, če se sistem tekmovanja ne bo prilagodil slabšim moštvom (Polet, 13.1., 1957).

---

¹⁵ V Sloveniji Fakulteta za šport, v raziskavi je naveden citat Poleta.

¹⁶ V moštvihi po Sloveniji so se pogosto pojavljala drugačna imena klubov, kot v primeru Papirničarja, Olimpije, Jesenic ...

Tabela 13

Lestvica republiškega prvenstva v sezoni 1956/1957

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Jesenice	3	2	1	0	14 : 2 ¹⁷	5
Ljubljana	3	2	1	0	17 : 3	5
Papirničar	3	1	0	2	11 : 13	2
Celje	3	0	0	3	4 : 28	0

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Na republiškem prvenstvu so nastopala štiri moštva: Jesenice, Ljubljana, Celje in Papirničar. Na derbiju med Jesenicami in Ljubljano ni bilo zmagovalca, ker sta se moštvi razšli z rezultatom 1 : 1, vendar so Jeseničani vložili protest, da naj bi bil gol Ljubljane dosežen z ного. Protest je bil zavržen. Odločilni tekmi sta bili med Jeseničani in Celjem ter Ljubljano in Papirničarjem. Jeseničani so premagali Celje s 7 : 0, Ljubljana pa Papirničarja s 4 : 1. Za tretje mesto sta se pomerili ekipi Celje in Papirničar. Zmago in s tem končno tretje mesto so dosegli Ljubljančani z rezultatom 9 : 3. Zaradi boljše razlike v golih so prvo mesto na republiškem prvenstvu osvojili igralci Jesenic (Polet, 27.1., 1957).

DP v hokeju na ledu za sezono 1956/1957 je potekalo v Beogradu. Odločilne tekme za naslov prvaka so bile med moštvi Jesenic, Ljubljane in Beograda. Tekma med Ljubljano in Crveno zvezdo je potekala pri temperaturi 26 stopinj Celzija.

Rezultati DP so bili naslednji: Partizan – Ljubljana 3 : 1. Na tekmi so bili predvsem v uvodnem delu precej boljši Ljubljančani, vendar niso imeli športne sreče. Crvena zvezda – Drvodolac¹⁸ 6 : 0, Ljubljana – Drvodolac 13 : 0, Jesenice – Crvena zvezda 5 : 0, Jesenice – Ljubljana 1 : 1, Jesenice – Drvodolac 11 : 6, Partizan – Crvena zvezda 14 : 4, Partizan – Drvodolac 15 : 0, Ljubljana – Crvena zvezda 7 : 3 in zadnja tekma med Partizanom in Jesenicami 2 : 6 za goste. S to zmago so se Jeseničani veselili osvojitve DP (Polet, 3.2., 1957). Po prvi tretjini med Jesenicami in Partizanom, ko so gosti vodili s 3 : 1, se je slišalo domačega novinarja, kako je mrzlično narekoval uredništvu: »Promjenite odmah tekst, boga mi, Jesenice če pobediti! Daj,

¹⁷ Iz preglednice ni razvidno, da bi imelo moštvo Jesenic boljšo razliko v golih, imelo jo je moštvo Ljubljane. Skladno s komentarjem novinarja lahko sklepamo, da je v tabeli 13 napačna navedba.

¹⁸ Z raziskanimi viri nismo zasledili pojasnila, od kod izvira moštvo Drvodolca. Prav tako smo opazili, da na tekmovanju za državno prvenstvo ni niti enega moštva iz Zagreba, za kar nismo našli pojasnila.

molim te, Stevo, promeni naslov: Neočekivana pobeda Jesenica. Pa i ostali tekst izbaci.« To je izjavil eden izmed novinarjev beograjskega Sporta.

O Jesenicah je takrat spregovoril tudi Tone Pogačnik, priznani hokejski delavec in v zadnjem času sodnik. Dejal je, da so ga Jeseničani vsestransko presenetili in jim iz srca čestita. Najboljši igralci so se mu zdeli napadalci Klinar, Tišler in Valentar, ki v državi skorajda niso imeli resne konkurence. Sodniški posel na DP je opravljala trojica Pogačnik, Lombard, Gorše, ki je hkrati slavila svojo 30-letnico udejstvovanja. Igralcem Jesenic so navijači po prihodu iz Beograda pripravili veličasten sprejem in jih z vlaka v mesto ponesli v spremstvu godbe (Polet, 10.2., 1957).

6.1.2 Sezona 1957/1958

Priprave in organizacija sezone v hokeju na ledu za leto 1957/1958 so se začele že 23. junija 1957, ko je potekala seja upravnega odbora HZJ¹⁹. Spet je bilo izpostavljeno pomanjkanje umetnih drsališčih. Predsednik HZJ je bil v tistem času Leopold Krese (Polet, 23.6., 1957). Razširjeni upravni odbor zveze je sklenil, da bodo hokejska moštva tekmovala po ligaškem sistemu, da bi se s tem izognili raznim zlorabam turnirskega načina tekmovanja. Sklenili so, da bodo moštva na DP igrala po dvojnem točkovnem sistemu, poleg tega pa so se odločili, da bosta umetni drsališči na Jesenicah in v Beogradu imeli prednost zaradi morebitnih vremenskih nevšečnosti (Polet, 15.9., 1957).

V obravnavani sezoni je z igrami v prvem moštvu Jesenic začel tudi Albin Felc, ki se svojih začetkov spominja takole: »Otroci smo se najprej preganjali na pomožnem igrišču, na naravnem ledu, kjer je bilo poleti teniško igrišče. Led je bil nekaj med ledom in snegom, ker je bilo veliko nadrsanega ledu, igrišča pa niso redno čistili. Na tekmi smo se razdelili tako, da so bili v eni ekipi otroci, ki so stanovali na Stari Savi, v drugi pa smo bili otroci iz Kurje vasi – meja med nami je bila Sava. Igrali smo s popravljenimi polomljenimi palicami, ki so bile za starejše igralce neuporabne, ploščke smo narezali iz bukovega polena, problem so bile seveda tudi drsalke. S sestro sva imela ene drsalke, pritrjene na mamine zimske čevlje. Drsalke so bile na sprednjem delu ukrivljene v nekakšno pentljo. Ker pa so noge rasle, bi morali biti večji tudi čevlji. Ko so drsalke zaradi tega postale premajhne, smo krivine odrezali. Takrat sta delovali prvo in drugo moštvo Jesenic. Leta 1956, pri mojih petnajstih, so me sprejeli v drugo moštvo Jesenic, v katerem je bila polovica približno toliko starih kot jaz, drugi pa so bili starejši, ki niso

---

¹⁹ Znova smo zasledili navajanje Hokejske zveze Jugoslavije – glej opombo 8.

mogli igrati v prvem moštvu. Na začetku sem imel od opreme le majico, palico in polhokejske drsalke. Prave hokejske drsalke, od igralca, ki je šel k vojakom, sem dobil šele, ko sem prišel v prvo moštvo. To je bilo januarja v sezoni 1957–1958, ko so Jesenice drugič postale državni prvak in ko za naslov prvič niso igrali po turnirskem sistemu. Takrat je v prvem moštvu že igral Franc Smolej, v naslednji sezoni pa še Viktor Tišler, s katerima smo desetletje sestavljali prvo napadalno trojko Jesenic in državne reprezentance« (Felc, 2015).

Na skupščini Hokejske zveze Slovenije (HZS)²⁰ v oktobru 1957 so bili prisotni vsi vidnejši funkcionarji klubov v Sloveniji s predsednikom dr. Gogalo vred. Enotni so si bili, da je bilo prostih ur na umetnem drsališču na Jesenicah za druge klube premalo, saj so imeli Jeseničani štiri ali pet različnih starostnih kategorij (Polet, 6.10., 1957).

V moštvu Ljubljane je prišlo tudi do nekaj sprememb, saj je Ogorelec odšel na služenje vojaškega roka, Krstonošič pa v beograjski klub Tašmajdan, kar je sprožilo precej nejevolje med soigralci. V moštvu so glavne vloge imeli igralci: Čuček, Prosenc, Boškovič, Zupančič, Volkar, Janežič, Osrečki, Radin, Repina, Blažič, Vadjal, Aljančič in Pavletič (Lipar M. , 1957b). Moštvo Jesenic pa so sestavljali naslednji igralci: Novak, Brun, Trebušak, Turnšek, Kristan, Tišler, Čebulj N., Čebulj B., Klinar, Valentar, Dolinar (Lipar M. , 1958).

Drvodolac je zelo zgodaj odstopil od tekmovanja, nato je bila prisotna velika želja beograjskega Tašmajdana, da bi nastopala na DP, vendar mu Hokejska zveza Jugoslavije (HZJ) tega ni odobrila, saj Tašmajdan ni pridobil potrebnih legitimacij (ni odigral niti republiških tekem) (Polet, 19.1., 1958).

---

²⁰ Nismo zasledili, kdaj se je formirala Hokejska zveza Slovenije. V raziskanih virih nismo zasledili, kdaj naj bi potekala ustanovna skupščina, omenjene pa ni tudi nobene strukture ali organizacijske oblike organa.

Tabela 14

Lestvica DP v sezoni 1957/1958

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Jesenice	6	6	0	0	46 : 2	12
Ljubljana	7	5	0	2	34 : 14	10
Partizan	6	3	0	3	15 : 17	6
Zagreb ²¹	5	1	0	4	10 : 32	2
Crvena zvezda	6	0	0	6	5 : 44	0

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke²²

DP je bilo praktično odločeno že po šestih krogih lige, kajti moštvo Jesenic je zmagalo v vseh odločilnih tekmah z visoko razliko, moštvo Ljubljane pa je prav tako premagalo Partizan in Zagreb.

Po zaključku DP je bila odigrana še ena tekma med Jesenicami in Ljubljano, na kateri so Jeseničani zmagali z rezultatom 11 : 1 (5 : 0, 3 : 0, 3 : 1) in še enkrat potrdili primat v jugoslovanskem hokejskem prostoru. Najbolj so se izkazali Valentar, ki je dosegel štiri gole, Klinar in Čebulj N. po dva (Polet, 16.2., 1958).

6.1.3 Sezona 1958/1959

Pred začetkom sezone 1958/1959 je potekala skupščina HZS²³, na kateri so ugotovili, da je hokej v pretekli sezoni kakovostno manj napredoval, kar je bilo razumljivo, saj so vedno slabše vremenske razmere preprečevale uspešnejši razvoj panoge. Imeli pa smo izredno svetlo izjemo v moštvu Jesenic, ki je že nekaj časa imelo umetno drsališče. V pretekli sezoni sta kluba Tržič in Brežice zaradi pomanjkanja strokovnega kadra prenehala z delom. Zveza je organizirala tečaj za trenerje, na katerega je od devetih prijavljenih prišel le eden iz Maribora.

V letu 1957 so skoraj začeli graditi umetno drsališče v Celju, vendar Hokejska zveza Slovenije (HZS) ni sodelovala v tolikšni meri, da bi se gradnja res začela²⁴. Podobno se je zgodilo z

²¹ Spet je na državnem prvenstvu zaigralo moštvo Zagreba, kljub neudeležbi na prejšnjem prvenstvu, razloga za nastop oz. formule, po kakšnem ključu se je to lahko zgodilo, nismo zasledili.

²² V virih pogosto ne zasledimo končnih lestvic prvenstev, kar spet dokazuje na nedosledno navajanje, ki smo ga omenili že v opombi 3.

²³ Tudi v nadaljevanju raziskave nismo zasledili podatka, kdaj je bila zveza ustanovljena.

²⁴ Ker viri izrecno ne navajajo, lahko le ugibamo, ali gre za finančno podporo.

gradnjo drsališča v Mariboru. Na Jesenicah je imel klub 50 aktivnih igralcev, zato so delegati podali predlog za ustanovitev še enega društva Jesenic. Na skupščini je bil podan tudi predlog, da bi vsako društvo imelo tudi mladinsko moštvo, vendar je ostalo le pri predlogu (Polet, 12.10., 1958).

Na Jesenicah je bilo drsališče že 29. oktobra pokrito z ledom, igralci so priprave začeli pod vodstvom domačega trenerja Matka Medje. Za sezono so se pripravljali v dopolnilnih športih: atletiki, igrah z žogo, gozdnem teku. Pred sezono je Klinar zbolel, Tišler je odšel na služenje vojaškega roka, Dolinar pa je prenehal z aktivnim igranjem. Te igralce so nadomestili mladinci: Vidmar, Tišler II in Felc. Moštvo je zapustil tudi trener Blaha, ki se je vrnil na Češko, dogovorili pa so se s poljskim trenerjem Andrejem Wolkowskym (Ulaga, 1958).

Na prvenstveni tekmi med Jesenicami in Ljubljano se je zbralo rekordnih 6000 gledalcev. Tekmo je dobilo moštvo Jesenic z rezultatom 9 : 1 (2 : 1, 2 : 0, 5 : 0) (Lipar M., 1959). Moštvo Jesenic je več kot prepričljivo premagalo tudi moštvo Tašmajdana z rezultatom 10 : 3 (1 : 2, 3 : 0, 6 : 1). Tekmo si je ogledalo okoli 3000 gledalcev. Tudi moštvo Ljubljane ni zaostajalo za svojimi rezultati iz pretekle sezone in je premagalo moštvo Tašmajdana s 4 : 2 (2 : 0, 1 : 0, 1 : 2). S tem je nakazalo, da se tudi v sezoni 1958/1959 ne želi odpovedati drugemu mestu (Ulaga, 1959). Moštvo Jesenic je na ligaški tekmi proti Partizanu zmagalo s 5 : 1 (0 : 0, 4 : 1, 1 : 0). Na tekmi je bilo spet okoli 3000 gledalcev, ki so bučno navijali za jeseniško moštvo (Polet, 8.2., 1959).

DP se je zaključilo po desetih krogih. Jeseničani so znova postali državni prvaki v sestavi: kapetan Valentar, igralci Novak, Trebušak, Kristan, Ravnik, N. Čebulj, B. Čebulj, Felc, Tišler, Dolinar, Turnšek, Smolej, Petrič. Izgubili niso niti ene tekme. Moštvo Ljubljane je osvojilo končno drugo mesto (Polet, 8.2., 1959).

6.1.4 Sezona 1959/1960

Pred začetkom hokejske sezone 1959/1960 se je tudi ljubljansko moštvo okrepilo z novim trenerjem. Prišel je poljski strokovnjak Kasprzycki, ki je bil med vojno trener švicarskega Grasshoppersa, po vojni do leta 1950 je igral kot član poljske reprezentance, med letoma 1950 do 1955 pa je bil trener poljskega nacionalnega moštva (Polet, 11.10., 1959).

Oktobra 1959 je bila organizirana redna letna skupščina HZS, na kateri so za predsednika soglasno izvolili dr. Gogala. Udeleženi delegati so se strinjali v osnovni misli: v sezoni 1958/1959 hokej ni napredoval, izjema je bilo le moštvo Jesenic (Polet, 25.10., 1959). Davey Smith (Kanada), ki je igral za Beograd, je povedal: »Veste, jugoslovanska moštva igrajo hokej

kot kokoši. Tam, kjer jim vržeš zrno, so vsi. Tam, kjer je na igrišču plošček, tam so zbrani vsi igralci. Premalo je discipline in ne zavedajo se, da je trener tovariš samo do takrat, ko stopi na ledeno ploščo. To so moji prvi vtisi. Opazam tudi, da moštva igrajo – vsaj kar sem doslej videl – bolj ruski sistem igre, kar je morda posledica poljskih trenerjev. Bistvena razlika med ruskim in kanadskim sistemom je v tem, da prvi uporabljajo 'stisnjeni' način igre, Kanadčani pa sistem 'široke' igre« (Polet, 20.12., 1959).

Slabo sojenje na DP je povzročilo proteste in poziv Zboru sodnikov pri HZJ, da poskrbi za boljšo kakovost sojenja (Polet, 10.1., 1960). Tekma med Jesenicami in Ljubljano na drsališču pod Cekinovim gradom v Ljubljani je pokazala nešportno obnašanje igralcev in gledalcev, saj so igralci v določenih trenutkih zamenjali borbenost s surovostjo. Sodnika sta bila neodločna in se nista znala postaviti po robu igralcem ter delu občinstva (Polet, 14.2., 1960).

Tabela 15

Lestvica DP v sezoni 1959/1960²⁵

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Jesenice	10	9	0	1	138 : 20	18
Partizan	10	7	0	3	41 : 35	14
Beograd	10	6	0	4	44 : 34	12
Ljubljana	10	5	1	4	55 : 37	11
Crvena zvezda	10	2	1	7	34 : 55	5
Segesta	10	0	0	10	9 : 140	0

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Na DP je nastopalo šest moštev, med katerimi je spet dominiralo moštvo Jesenic, vendar je v letu 1960 na desetih tekmah doživelo tudi en poraz. Najbližji zasledovalec je bil Partizan, ki je v desetih tekmah dosegel 14 točk. V rezultatskem smislu pa je moštvo Jesenic zelo uspešno polnilo mreže nasprotnikov, saj je na desetih tekmah uspelo zadeti kar 138 golov, prejelo pa jih je le 20. Na tekmi v Beogradu, ki so jo Jeseničani odigrali proti Partizanu, se je del gledalcev znesel nad nasprotnimi igralci. Vanje so metali ledene kepe in kamenje. Opaziti je bilo tudi naraščajočo nestrpnost med moštvoma Jesenic in Ljubljane (Lipar M., 1960).

²⁵ Iz tabele 15 je razvidno, da tudi v sezoni 1959/1960 ni bilo prisotno zagrebško moštvo.

Na republiškem prvenstvu Slovenije je Celje prvič osvojilo naslov republiškega prvaka. Igralo je v postavi: Artrig, Nikolič, Kuzma, Zupanc, Zagoričnik, Jelenko, Jenko, Čretnik I, Čretnik II, Ratej, Kolenc in Raznožnik (Polet, 21.1., 1960).

6.1.5 Sezona 1960/1961

Hokejska sezona 1960/1961 se je v organizacijski obliki začela sredi maja 1960, ko je v prostorih Kluba poslancev Ljudske republike Slovenije v Ljubljani potekala redna letna skupščina Zveze za drsanje in hokej na ledu Jugoslavije²⁶. Sprejeli so predlog, da naj Makedonija vsako leto med 16. in 18. februarjem organizira medrepubliški mladinski turnir. Poleg tega so delegati sprejeli sklep, da se trenerji združijo v svoj zbor, podobno kot so to pred časom storili že sodniki (Polet, 15.5., 1960).

V moštvih Ljubljane in Jesenic je prišlo do nekaterih sprememb, kajti Kristan je odšel na služenje vojaškega roka, Trebušak pa je vzel izpisnico iz jeseniškega moštva. Pri Ljubljani ni bil več aktiven Cerar, Čuček, Volkar in Blažič pa so odšli na služenje vojaškega roka (Polet, 13.11., 1960).

V letu 1960 je bila na Jesenicah organizirana hokejska šola. Prvo hokejsko šolo je obiskovalo 25 igralcev v starosti do 15 let. Taka šola naj bi postala stalnica pri vzgoji mladih jeseniških hokejistov (Polet, 27.11., 1960).

V začetku decembra 1960 so se zbrali delegati vseh klubov iz Slovenije na seji, ki ji je predsedoval dr. Jože Gogala. Izpostavili so, da so moštva obremenjena s finančnimi težavami, poudarili so premalo sodelovanja med klubi in republiško zvezo ter med klubi samimi. V Ljubljani, Celju in Mariboru so se klubi še vedno ukvarjali z gradnjami umetnih drsališč, na Jesenicah pa so imeli težavo s pridobivanjem primernih nasprotnikov. Jeseničani so svojo kvoto za mednarodna srečanja²⁷ v sezoni 1960/1961 dosegli že v decembru, zato so zahtevali povečanje kvote za meddržavna srečanja. Sklenili so, da bo republiško prvenstvo potekalo v sredini januarja 1961 po turnirskem sistemu. Odločili so se tudi, da bodo članska moštva sodelovala v slovensko-hrvaški ligi, ki se je pripravljala v sodelovanju s hrvaško republiško zvezo (Polet, 4.12., 1960).

---

²⁶ Zaznali smo, da se hokejska zveza znova naslavlja kot združena zveza za drsanje in hokej, čeprav je bilo že nekajkrat zapisano, da se je zveza dokončno razdelila.

²⁷ HZJ je določila, da imajo moštva na razpolago le določeno število tekem, ki jih odigrajo s tujimi moštvi, preostale nasprotnike si morajo poiskati v Jugoslaviji. V virih pa nismo zasledili podatka o možnem številu tekem.

Na tradicionalnem hokejskem turnirju v počastitev dneva Jugoslovanske ljudske armade je na tekmi med Ljubljano in Beogradom prišlo do vsesplošnega pretepa igralcev obeh moštev. Zanimivo je bilo, da sta bila kaznovana le Vadnal in Zupančič, igralca Ljubljane, in sicer s petimi minutami prepovedi igranja (Polet, 25.12., 1960).

Tabela 16

Lestvica DP v sezoni 1960/1961

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Partizan	10	7	1	2	41 : 27	13
Jesenice ²⁸	7	7	0	0	85 : 12	14
C. zvezda	10	3	3	4	38 : 40	9
Ljubljana	9	3	2	4	40 : 34	8
Beograd	8	4	0	4	23 : 27	6
Zagreb	8	0	0	8	14 : 104	0

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Na DP je sodelovalo šest moštev, ki so se srečala spet po ligaškem sistemu. Najbolje se je znova uvrstilo moštvo Jesenic, ki je postalo državni prvak. Premagalo je vse višje uvrščene nasprotnike, zato dvoma o naslovu osvojitve naslova državnega prvaka ni bilo več. Moštvo Partizana je zbralo 13 točk in se uvrstilo na drugo mesto. Na tretjem mestu je po zbranih podatkih končala Crvena zvezda, na četrto pa se je uvrstila Ljubljana (Polet, 1.2., 1961).

6.1.6 Sezona 1961/1962

V sezoni 1961/1962 je HZJ spremenila sistem tekmovanja, tako da so bili klubi razvrščeni v dve skupini. V zahodni skupini so igrali Jesenice, Ljubljana, Celje in Zagreb, v vzhodni pa Beograd, Partizan, Crvena zvezda in Spartak. Dve prvouvrščeni moštvi vsake skupine sta se uvrstili v finalno skupino, ki je tekmovala po ligaškem sistemu (Polet, 11.11., 1961). Na ta sistem tekmovanja se je odzvala Hokejska zveza Srbije, ki je pri HZJ²⁹ vložila protest proti

²⁸ Lestvica je bila napisana v takšni obliki, a kljub temu da imajo Jesenice točko več, so vpisane kot druge. Ker vseh strani Poleta 1961 ni v vezanem letniku – iztrgane strani – smo navedli podatke, ki smo jih našli pred koncem državnega prvenstva.

²⁹ Spet lahko zasledimo nekonsistentno naslavljanje zveze.

novemu načinu tekmovanja z izgovorom, da bo zaradi tega padla kakovost igre v Srbiji. Ker je bilo tekmovanje predlagano in potrjeno že v maju 1961, se druge republiške zveze niso strinjale s protestom in so odgovorile, da se bo o vseh teh zadevah razpravljalo po končani sezoni 1962 (Polet, 16.11., 1961). Dodatno je HZJ določila, da so v skupini B zahodne in vzhodne cone zvezne lige lahko uvrščena vsa moštva, ki se želijo prijaviti za tekmovanje, razen tistih, ki so že bila prijavljena v skupini A.

Ob koncu koledarskega leta 1961 je bila tudi v Ljubljani otvoritev umetnega drsališča. Otvoritvena tekma je bila 17. 12. 1961 odigrana med moštvo Ljubljane in Zagreba. Končala se je z zmago Ljubljančanov. Tekmo je spremljalo okoli 4000 gledalcev, ki so v drugi tretjini izdatno pomagali domačemu moštvu z glasnim navijanjem (Polet, 21.12., 1961). Umetno drsališče je bilo locirano ob Cekinovem gradu, na mestu, kjer zdaj stoji Hala Tivoli. Pozneje so ga le še pokrili in zaprli; tako je nastal današnji športni objekt (Pavlin, 2015).

Na DP sta se iz zahodne skupine uvrstili moštvi Ljubljane in Jesenic, ki sta se po ligaškem sistemu pomerili z moštvo Partizana in Crvene zvezde.

Tabela 17

Lestvica DP v sezoni 1961/1962

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Jesenice	6	6	0	0	68 : 4	12
Ljubljana	6	3	0	3	19 : 34	6
Partizan	6	2	0	4	13 : 32	4
Crvena zvezda	6	1	0	5	9 : 29	2

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Naslov državnih prvakov so več kot prepričljivo osvojili Jeseničani, ki so slavili brez izgubljene tekme. V šestih tekmah so prejeli le štiri gole. Tudi drugo mesto je pripadlo moštvu zahodne skupine, Ljubljani, kar je potrdilo bojazen Hokejske zveze Srbije, da jim bo takšen sistem tekmovanja znižal nivo kakovosti (Polet, 11.2., 1962).

Najboljši strelec DP je bil Viki Tišler, igralec Jesenic. Po zaključenem prvenstvu je trener Jesenic Andrej Wolkowsky podal svoj komentar, češ da zmaga z več kot 14 zadetki razlike ne pomeni veliko za moštvo, da bi le-to napredovalo. Potrebno bi bilo okrepiti druga moštva, da bi bila konkurenca ostrejša in bi pri moštvih posledično vzgajali zahtevano borbenost (Polet, 18.2., 1962).

Na republiškem prvenstvu Slovenije so nastopala moštva Papirničarja, Kranjske Gore³⁰, Ljubljane B in Celja, v mladinski ligi pa so bile prijavljena le tri moštva: iz Ljubljane, Celja in Jesenic (Polet, 11.1., 1962).

Tabela 18

Lestvica republiškega prvenstva v sezoni 1961/1962

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Kranjska gora	2	2	0	0	23 : 6	4
Celje	3	2	0	1	19 : 18	4
Ljubljana B	3	1	0	2	14 : 24	2
Papirničar	2	0	0	2	18 : 16	0

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Prvo mesto na prvenstvu je osvojilo moštvo Kranjske Gore, ki je brez odigrane tekme proti Papirničarju pokazalo odgovorno igro. Predvsem se je izkazalo v obrambnih nalogah, saj je proti drugo- in tretjevrščenemu moštvu na dveh tekmah ob danih 23 golih prejelo le šest golov (Polet, 15.2., 1962).

6.1.7 Sezona 1962/1963

Pred hokejsko sezono 1962/1963 je moštvo Ljubljane v vlogi trenerja prevzel češkoslovaški strokovnjak Zbynek Kuna, ki je navedel, da bi bilo koristno izvajati drsalno šolo, kjer bi mladina in nato igralci osvojili tehnike drsanja (Polet, 25.11., 1962). Zbynek Kuna je bil nekdanji igralec ligaških moštev ČSSR in absolvent Visoke trenerske šole, smer hokej na ledu. Pred začetkom dela z ljubljanskim moštvom je poudaril bistvene elemente, ki so zelo pomembni za rast in razvoj hokeja na ledu. Dotaknil se je zvezne lige, za katero je dejal, da so v njej velike kakovostne razlike. Iz tega je sledilo, da najboljšim take tekme ne prinesejo veliko, se pa iz njih učijo šibkejša moštva. Zelo je izpostavljajal potrebo po učenju kolektivne igre in težavo premajhnega števila tekmovanj za mlade igralce (za primerjavo je navedel, da so imeli najboljši

³⁰ Kranjska Gora je bilo praktično drugo moštvo Jesenic, v katerem so igrali predvsem mlajši igralci in tisti člani, ki se niso uvrstili v prvo moštvo.

mladi igralci v ČSSR za sabo 200–300 tekem, medtem ko so se v Jugoslaviji te številke gibale okoli deset).

Kot drugi pogoj za napredek je izpostavil trenerje, ki jih na domači sceni ni bilo dovolj in zato bi bilo treba uvažati tuje. Pozval je k ustanovitvi hokejske šole, ki bi bila sorodna razmišljanju domačinov. Izpostavil je še sodnike, ki da pri napredku športa ne sodelujejo. Včasih tudi sam ni razumel njihovih kriterijev. Predlagal je, da bi zato sodniki sodelovali na treningih igralcev, s čimer bi pridobivali izkušnje in se srečevali s posameznimi situacijami že na treningih. Opozoril je tudi na delo oziroma nedelo reprezentance, saj člani v tekoči sezoni niso odigrali niti ene skupne tekme, poleg tega pa niso imeli niti enega skupnega treninga (Polet, 13.1., 1963).

Na Jesenicah so popravljali umetno drsališče, zato se je klub na treninge vozil v Ljubljano (Polet, 28.10., 1962). Strokovna javnost je začela kritizirati organizatorje tekem, da zavajajo pri napovedovanju ali predstavljanju nasprotnikov. Pogosto so jim pripisovali boljše lastnosti, kot so jih imeli v resnici. Kot konkreten primer so navedli: »Jesenice so igrale s švicarskim Zürichom, ki je bil napovedan kot eno boljših moštev prve švicarske lige; izkazalo pa se je, da gre za povprečno moštvo druge švicarske lige.« Kritizirali so tudi, da se je podobno zavajanje bralcev dogajalo tudi v primerih, ko so slovenski hokejisti nastopali v tujini. Poleg tega so organizatorji tekem oziroma poročevalci izpuščali podatke o tem, ali je tuje moštvo nastopalo v popolni sestavi ali z rezervnim moštvom (Polet, 9.12., 1962).

Na republiško prvenstvo so se prijavi le trije klubi: Celje, Maribor in Slavija (Vevče). HZS je zaradi neugodnih vremenskih razmer odobrila morebitne prestavitve tekem, a so se organizatorji morali o teh možnostih predhodno posvetovati z zvezo³¹ (Polet, 20.1., 1963).

Na DP v sezoni 1962/1963 je nastopalo osem moštev. Poleg Jesenic in Olimpije³² je barvo Slovenije zastopalo tudi moštvo Kranjske Gore. Sodelovala so tudi tri srbska moštva in dve hrvaški.

Tabela 19

Lestvica DP v sezoni 1962/1963

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Jesenice	14	14	0	0	230 : 28	28
Beograd	14	11	0	3	79 : 64	22

³¹ Zasledili smo navedbo o igranju republiškega prvenstva, vendar drugih informacij iz obstoječih virov nismo našli. Znova lahko sklepamo, da gre pri objavah za nedosledno poročanje predvsem s tekmovanj nižjih ravni.

³² V tej sezoni se je moštvo Ljubljane preimenovalo v moštvo Olimpije.

Olimpija	14	10	0	4	99 : 49	20
Crvena zvezda	14	7	1	6	48 : 62	15
Kranjska Gora	14	6	0	8	53 : 94	12
Partizan	14	5	0	9	71 : 67	10
Spartak	14	2	1	11	29 : 130	5
Medveščak	14	0	0	14	28 : 143	0

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Moštvo Jesenic je tudi v letu 1963 z naskokom premagalo vse tekmece. Izgubilo ni niti ene tekme, poleg tega pa je na 14 tekmah doseglo kar 230 zadetkov. Boj za drugo mesto se je bil med moštvoma Beograda in Olimpije, izgubilo pa ga je moštvo Olimpije z eno zmago manj, kljub temu da je doseglo veliko več zadetkov kot Beograjčani, prejelo pa so jih tudi 15 manj. Kranjska Gora, novo slovensko moštvo DP, je v svoji krstni sezoni doživela lep uspeh, kajti v 14 tekmah je dosegla šest zmag in tako zasedla končno peto mesto (Polet, 24.2., 1963).

6.1.8 Sezona 1963/1964

V sezoni 1963/1964 se je na domači klubski sceni dogajalo precej manj kot na mednarodni. Republiškega prvenstva niso odigrali, DP pa so znova igrala moštva Olimpije, Jesenic in Kranjske Gore (Polet, 8.3., 1964). V obravnavani sezoni je hokejsko DP zaradi priprav na skorajšnje OI potekalo »na obroke«. Klubi so do začetka januarja 1964 odigrali zgolj dva zavrtljaja (Dnevnik, 4.1., 1964).

Tabela 20

Lestvica DP v sezoni 1963/1964

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Jesenice	13	13	0	0	155 : 15	26
Partizan	13	9	0	4	48 : 47	18
Medveščak	14	8	1	5	64 : 49	17
Beograd	14	8	0	6	61 : 67	16
Kranjska Gora	14	5	3	6	62 : 67	13
Olimpija	14	5	1	8	41 : 61	11

Crvena zvezda	14	5	1	8	41 : 70	11
Spartak	14	0	0	14	29 : 125	0

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Na DP je bilo jeseniško moštvo tudi v letu 1964 prevladujoče. Zmagalo je vse tekme, vendar ene ni odigralo proti moštvu Partizana. Ta tekma je bila odpovedana zaradi gostovanja Jeseničanov v tujini. Zaradi neodigrane tekme se tudi lestvica ni mogla naknadno spremeniti, ker sta imeli obe moštvi več točk kot vsa druga, poleg tega pa je jeseniško moštvo imelo kar osem točk prednosti pred beograjskim. Moštvo Kranjske Gore je prehitelo tudi moštvo Olimpije, obe pa sta bili uvrščeni v spodnji polovici uvrščenih (Polet, 8.3., 1964). Zaradi OI je bila zvezna hokejska liga prekinjena in se je igrala vse do srede marca 1964. Ker je bilo vreme pretoplo, zadnje tekme med Partizanom in Jesenicami ni bilo moč izpeljati (Dnevnik, 21.3., 1964).

6.1.9 Sezona 1964/1965

Sezona 1964/1965 se je začela precej surovo. Na začetku zvezne hokejske lige je na tekmi med Olimpijo in Crveno zvezdo prišlo do težjega telesnega obračunavanja. Georgijević, vratar Crvene zvezde, je s palico udrihal po Župančiču iz Olimpije, zato je ta moral poiskati zdravniško pomoč (Lipar M. , 1964).

Zbor zveznih sodnikov SFRJ je uvedel ocenjevanje sodnikov, v sezoni 1964/1965 pa je sodniška organizacija predlagala sojenje nevtralnih sodnikov in ta predlog je sprejel izvršilni odbor Saveza klizaških i koturaških sportova Jugoslavije³³ (SKKSJ). Težavam kriterija sojenja je bil posvečen večdnevni seminar pod vodstvom Johna Adamca iz Prage, strokovnjaka in člana MHZ. Novo vodilo je bilo, da se odločnejše zatira nečista igra, kar je bilo sprejeto leta 1961, pred SP v Lozani (Krisch, 1964).

Pred zaključkom DP v sezoni 1964/1965 je HK Olimpija vložil protest na registracijo tekme z Beogradom na Jesenicah zaradi domnevno nepravilne registracije nekaterih igralcev Beograda, ki na tej tekmi še ne bi smeli igrati (Polet, 25.1., 1965).

³³ Znova nam podatki pokažejo na nekonsistentno imenovanje zveze.

Tabela 21

Lestvica DP v sezoni 1964/1965

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Jesenice	14	13	1	0	107 : 34	27
Olimpija	13	9	1	3	32 : 51	19
Partizan	14	5	6	3	71 : 41	16
Kranjska Gora	13	7	2	4	96 : 74	16
Medveščak	14	7	1	6	71 : 64	15
Crvena zvezda	14	4	2	8	56 : 115	10
Beograd	14	3	1	10	48 : 94	7
Mladost	14	0	0	14	10 : 143	0

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

DP so prepričljivo dobili hokejisti Jesenic, ki so drugouvrščeno moštvo Olimpije premagali za osem točk. Na tretje mesto se je uvrstil Partizan z enakim številom točk kot Kranjska Gora, vendar je gorenjsko moštvo proti Olimpiji odigralo tekmo manj³⁴ (Delo, 9.2., 1965).

6.1.10 Sezona 1965/1966

V letu 1966 je bilo v Jugoslaviji organizirano SP, zato je bilo tudi DP v sezoni 1965/1966 organizirano znova po turnirskem sistemu. V Ljubljani so igrale Jesenice, Olimpija, Kranjska Gora in Mladost, v Beogradu pa Crvena zvezda, Partizan, Beograd in Medveščak. Iz vsake skupine sta dve najboljši moštvi sestavljali finalno skupino, ki se je potegovala za prva štiri mesta na lestvici, tolažilno skupino so sestavljala preostala štiri moštva. V sklepnem delu sta bila na Jesenicah organizirana dva turnirja za najboljša štiri moštva, v Beogradu pa za zadnja štiri moštva (Polet, 6.12., 1965a).

Tabela 22

Lestvica finalnega turnirja DP v jugoslovanski ligi v sezoni 1965/1966

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Jesenice	3	3	0	0	18 : 5	6

³⁴ Rezultata zadnje tekme nismo zasledili, zato ne moremo z gotovostjo trditi, da je bila to tudi končna lestvica.

Medveščak	3	1	0	2	9 : 12	2
Partizan	3	1	0	2	7 : 11	2
Olimpija	3	1	0	2	9 : 15	2

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Na DP je bil obisk gledalcev precej slab, kakovost hokeja pa tudi ni bila na preveč visoki ravni. Prvenstvo in končno prvo mesto so znova osvojili Jeseničani, ki so premagali vse nasprotnike in slavili brez izgubljene točke. Preostala tri moštva so imela enako število točk, vendar je zaradi boljše razlike v golih drugo mesto osvojil Medveščak, tretje Partizan in četrto Olimpija.

Tabela 23

Lestvica tolažilne skupine DP v sezoni 1965/1966

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Beograd	3	2	1	0	23 : 9	5
Crvena zvezda	3	2	0	1	12 : 12	4
Kranjska Gora	3	1	1	1	11 : 10	3
Mladost	3	0	0	3	3 : 18	0

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Na turnirju v Beogradu so igrala moštva za razvrstitev od petega do osmega mesta. Na končno peto mesto se je uvrstilo moštvo Beograda, ki je zmagalo dve tekmi in eno igralo neodločeno. Moštvo Kranjske Gore je osvojilo končno sedmo mesto in tako doseglo najslabšo uvrstitev v svojem triletnem sodelovanju na DP (Polet, 20.12., 1965).

V sezoni 1965/1966 je prišlo tudi do nesoglasja med Zvezo drsalnih in kotalkarskih športov Jugoslavije in moštvom Jesenic, ker je Zveza sprejela sklep, da uvede kazenski postopek proti HK Jesenice, ki ni nastopilo na pokalnem³⁵ DP. Jesenice niso smele nastopiti z državnimi reprezentanti, teh pa je bilo skupaj dvanajst, kar je pomenilo, da ima poleg teh klub le še pet članov prvega moštva. O neprimernosti pogojev je klub pred začetkom tekmovanja obvestil osrednjo zvezo in vložil protest. Zveza je odgovorila z utemeljitvijo, da je izvršni odbor sprejel

³⁵ Za pokalno tekmovanje nismo zasledili točnega podatka, kdaj se je začelo. Hkrati pa novinarji nekonsistentno poročajo o tekmovanju in rezultatih.

razumne sklepe glede DP glede na SP, hkrati pa menila, da je sodelovanje moštev prve zvezne lige na pokalnem tekmovanju obvezno, saj bi sicer tekmovanje izgubilo privlačnost. Izvršni odbor je bil seznanjen s tem, da štirje jeseniški igralci služijo vojaški rok in zaradi tega ne morejo igrati za klub. Prav tako je vedel za število nastopajočih v državni reprezentanci. Zaradi tega je od standardnega moštva ostalo le pet igralcev, vendar bi Jesenice lahko moštvo izpopolnilo s hokejisti, ki so nastopali na mladinskem³⁶ prvenstvu Slovenije. Zveza je izoblikovala mnenje, da želijo Jesenice sodelovati le na domačih tekmovanjih, kjer je njihova zmaga zagotovljena. Osrednja zveza je tudi Jeseničane vse do zadnjega trenutka opozarjala na nepravilnost odločitve (Polet, 14.2., 1966).

Zveza za drsanje in hokej na ledu Jugoslavije³⁷ se je v letu 1966 zaradi gostovanja SP in urejanja umetnih drsališč v Ljubljani in Jesenicah znašla v zagati. V februarju 1966 bi namreč moralo potekati prvenstvo za klube iz skupine B (zahod in vzhod) in tudi državno mladinsko prvenstvo. Sekretariat zveze je zato predlagal, da bo mladinsko prvenstvo potekalo 19. in 20. marca v Ljubljani, prvenstvo skupine B (zahod) pa šele jeseni, medtem ko bo vzhodna cona tekmovala v predvidenem času (Delo, 17.2., 1966).

Državno prvenstvo v mladinski kategoriji se je začelo po planu. Na prvenstvu za mladince so nastopala le tri moštva: Partizan (Beograd), Slavija (Vevče) in Olimpija. Medveščak iz Zagreba se je udeležbi odpovedal zaradi finančnih razlogov (Delo, 20.3., 1966). Državni mladinski prvak je postala Olimpija, čeprav so bila po številu točk vsa tri moštva izenačena, odločala pa je boljša razlika v golih (Delo, 21.3., 1966).

Ob koncu sezone 1965/1966 je moštvo HK Jesenice na enomesečno šolanje v ČSSR (športni center pri Pragi) poslalo šest igralcev, ki so se izobraževali na trenerskem tečaju tretje stopnje. Na šolanje so odšli Jože Novak, Lilo Klinar, Cene Valentar, Matko Medja, Dušan Brun in Jože Trebušak (Delo, 10.4., 1966).

Na redni konferenci Zveze drsalnih in kotalkarskih športov Jugoslavije (ZDKSJ)³⁸, ki je potekala maja 1966 v Seči, je bil posebej poudarjen uspeh hokejske reprezentance – tretje mesto v skupini B na SP 1966. Opozarjali so na zanemarjanje dela z mladino. Delegati so spodbudili mednarodna mladinska srečanja in srečanja republiških mladinskih reprezentanc. Podan je bil tudi predlog, naj se klubom dovoli, da v vsakem moštvu igrata do dva tuja igralca, a ni bil sprejet (Dekleva J. , 1966).

---

³⁶ Starostne kategorije so bile v začetkih organizirane na treh nivojih: do 14. leta so igrali pionirji, do 18. leta mladinci, starejši igralci so nastopali že za člane. V 80. letih se je formirala kategorija mladih, ki so nastopali do 20. leta.

³⁷ Imenovanje zveze in njena delitev se v letu 1965 še nista izvedli.

³⁸ V enem letu lahko zasledimo dvojne različnih poimenovanj zveze. Glej opombo 37.

6.1.11 Sezona 1966/1967

Hokejska sezona 1966/1967 je bila načrtovana že v poznem poletju 1966, ko se vtisi z organizacije SP še niso popolnoma polegli. Ker ljubljanske Olimpije v tej sezoni ni več vodil Havliček iz ČSSR, ga je češkoslovaška zveza za trenerja ponudila Celju.

Gradnja umetnega drsališča v Celju je bila v zaključni fazi, zanimanje za najem in uporabo je bilo zelo veliko predvsem pri Mladosti iz Zagreba, Crveni zvezdi iz Beograda in še nekaterih moštvi (Delo, 21.9., 1966).

Uprava HK Jesenice je spremenila prvotni sklep in odločila, da bo moštvo Kranjska Gora v sezoni 1966/1967 tekmovalo v zvezni ligi. Sklep so spremenili po vnovičnem razmisleku o številu igralcev in predlogih tehnične komisije (Karlin P. , 1966a).

Jeseni 1966 so se jeseniški hokejisti na čelu z Albinom Felcem dogovarjali o prestopu k Olimpiji: »Jeseni 1966 smo se dogovarjali, da bi vsa naša peterka prestopila k Olimpiji, a do dogovora ni prišlo. Pogodbo naj bi vsi podpisali za štiri leta, sam pa sem bil pripravljen igrati le eno sezono. Za Jesenice sem zadnjič igral v sezoni 1973–1974, ko smo bili tudi državni prvaki. V Celju sem bil pet sezon, od leta 1977 do 1982, kot igralec in trener. V sezoni 1977 – 1978 smo se uvrstili v prvo ligo ter bili v naslednjih štirih letih vsakič tretji v državi. Velik delež k temu sta prispevala brata Franci in Marjan Žbontar, ki sta tudi prišla iz Jesenic. Nekaj sezon sta igrala še Jeseničana Silvo Poljanšek ter Ivo Jan. Ko so v radijskih poročilih povedali, da smo Jeseničane v Celju premagali s 4 : 0, so poznavalci mislili, da se je poročevalec zmotil. Po Celju sem bil leto dni trener Jesenic, na DP pa smo bili drugi. Leto dni sem bil tudi igralec, nato pa še leto dni trener v zagrebškem Medveščaku« (Felc, 2015).

HK Jesenice je oktobra 1966 na 14-dnevnih pripravah v Budjejevicah spremljal in vodil Černy, nekdanji reprezentant ČSSR, s katerim so se dogovorili za nadaljnje sodelovanje (Delo, 25.9., 1966).

Jeseničani so imeli težave s pripravami reprezentance, kjer je nastopalo enajst hokejistov iz HK Jesenice. Spričo dejstva, da jim je primanjkovalo denarja, so predlagali, da bi namesto predvidenih 150 dni skupnih priprav pustili reprezentante, naj se pripravljajo v domačih klubih in le občasno prihajajo na skupne priprave (Karlin P. , 1966b).

V pogovoru z Leopoldom Kresetom, predsednikom Zveze drsalnih in kotalkarskih športov (ZDKS), je bilo opaziti, da so se stvari v slovenskem hokejskem prostoru začele spreminjati v pozitivni smeri. Novo umetno drsališče je bilo zgrajeno v Celju, kar je bil velik uspeh, ki je odražal tudi vpliv »Hokeja 66«. Zveza je pomagala Celjanom tako, da je nekaj mednarodnih

srečanj organizirala v Celju. Težave domačih trenerjev je zveza reševala v sodelovanju s strokovnjaki iz ČSSR in SZ (Lipar S. , 1966a).

Zveza za telesno kulturo Slovenije je v novembru 1966 nagradila 23 posameznikov in šest organizacij, med njimi tudi HK Jesenice (za tekmovalne dosežke). Desetkratni državni prvak in hkrati temelj državne reprezentance je veliko prispeval k priljubljenosti športa in ob podpori lokalnih oblasti ter Železarne Jesenice dosegel izgradnjo prve umetne drsalne plošče v Jugoslaviji (Delo, 27.11., 1966).

V ljubljanskem moštvu HK Olimpija so organizirali akcijo z naslovom »1000 drsalk mladini«. Klub je v sodelovanju z izbranimi ljubljanskimi osemletkami brezplačno opremil mladino s čevlji in drsalkami. Največ zanimanja so pokazale šole Hinka Smrekarja, Riharda Jakopiča, Zvonka Runka, Toneta Čufarja in Prežihovega Voranca, zato je organizator drsalke in čevlje razdelil med njimi. Osnovni namen akcije je bil, da mladino navdušijo za drsanje na ledu in jo zgodaj spodbudijo k športu na ledeni plošči, bodisi hokeju ali umetnostnem drsanju. Zavod ing. Stanka Bloudka je pripravil poseben program urjenja, saj zgolj rekreativna udeležba ni bila učinkovita in ne bi prinesla zelenih rezultatov (Lipar S. , 1966b). Na Jesenicah je uspešno delalo šestdeset tečajnikov hokejske šole. Ciljna skupina je bila šoloobvezna mladina, ki se je hokejske šole lahko udeleževala le, če je bil učni uspeh v šoli zadovoljiv, sicer so bili suspendirani do konca šolskega leta. Vodja šole je bil Dušan Brun, pomagali so mu Valentar, Klinar in Novak. Vodstvo se je nadejalo, da se bo v prihodnjih letih iz teh šestdesetih tečajnikov razvilo vsaj dvajset kakovostnih hokejistov (Karlin P. , 1966c).

Tabela 24

Lestvica DP v sezoni 1966/1967

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Jesenice	14	14	0	0	208 : 22	28
Kranjska Gora	14	11	0	3	118 : 44	22
Medveščak	14	10	1	3	99 : 40	21
Olimpija	14	7	0	7	64 : 56	14
Partizan	14	5	2	7	49 : 61	12
Beograd	14	3	1	10	43 : 128	7
Mladost	14	3	0	11	23 : 131	6
Crvena zvezda	14	0	2	12	21 : 243	2

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Moštvo Jesenic je prepričljivo zmagalo na DP brez izgubljene tekme. Na drugo mesto se je uvrstilo moštvo Kranjske Gore, ki je na štirinajstih tekmah le trikrat izgubilo. Končno tretje mesto je osvojilo moštvo Medveščaka, pred ljubljansko Olimpijo. Sledili sta dve beograjski moštvi pred zagrebško Mladostjo in zadnjo uvrščenim moštvom Crvene zvezde.

V letu 1967 je naslov državnih prvakov znova osvojilo moštvo Jesenic, ki je bilo s tem dosežkom že enajsto leto zapored nepremagano v skupni razvrstitvi državnih prvakov. Tudi v sezoni 1966/1967 je moštvo Jesenic osvojilo prvenstvo brez poraza. V 14 tekmah so dosegli 208 zadetkov in jih dobili le 22. Tudi drugo moštvo DP je bilo iz Slovenije, in sicer je bila to Kranjska Gora. Enako kot tretjeuvrščeno moštvo Medveščaka je imelo zgolj tri poraze. Medveščak je osvojil končno tretje mesto, ker je na eni tekmi igral neodločeno. Olimpija je zasedla četrto mesto z izkupičkom sedmih zmag in sedmih porazov (Karlin P. , 1967a).

V prvenstvu mladinskega hokeja je moštvo zagrebškega Medveščaka postalo državni prvak. Moštvo Olimpije je premagalo tudi Medveščaka z rezultatom 3 : 2, vendar se je ta pritožil, ker so trije igralci Olimpije že igrali na prijateljskih hokejskih tekmah v članskih moštvih. Na republiškem tekmovanju je Olimpija premagala Slavijo in tako postala republiški prvak (Delo, 30.1., 1967).

6.1.12 Sezona 1967/1968

Sezona 1967/1968 se je začela z novico, da bo moštvo Jesenic prevzel češki trener Oldrich Mlčoch (Karlin P. , 1967c).

Oktobra 1967 se je v avstrijskih Porečah začel mednarodni seminar hokejskih sodnikov, ki so se ga udeležili predstavniki NDR, ZRN, Švice, Italije, Madžarske, ČSSR, Avstrije, SZ in Jugoslavije. Osredotočili so se na analizo sojenja na SP in se pripravili na OI v Grenoblu.

Posebna komisija iz ČSSR je pripravila poročilo o sojenju treh sodnikov na tekmi. Sprejeli so nekatere delitve odgovornosti na tekmah in določili, da glavni sodnik nadzira zadetke in prekrške, linijska sodnika pa ocenjujeta ofsajd in pomagata glavnemu sodniku. Hokejska zveza Avstrije, ki je seminar organizirala, je od jugoslovanskih sodnikov k sodelovanju povabila le Borisa Čebulja z Jesenic (Karlin P. , 1967d). Tridnevni seminar sodnikov se je osredotočil na dve točki: enotni kriterij sojenja v Evropi in sojenje treh sodnikov. V ČSSR in SZ so po tem sistemu odigrali že 20 tekem in so bili s pridobljenimi informacijami zadovoljni. Glavni sodnik ima tako večji nadzor nad igro in se lahko posveti igralcem, da bodo igrali bolj disciplinirano (Karlin P. , 1967f).

Moštvo Jesenic je bilo v sezoni nekoliko okrnjeno, saj so bili Roman Smolej, Rudi Hiti in Slavko Beravs na služenju vojaškega roka. Računati ni moglo niti na Viktorja Tišlerja, ki je odšel v ZRN.

Za naslov mladinskega prvaka Slovenije so se potegovala moštva Vevč, Celja, Olimpije in Jesenic. Določeno je bilo, da bodo imela moštva po štiri tekme, vsako moštvo z vsakim (Karlin P. , 1967e).

Na četrtfinalni tekmi za evropski hokejski pokal med moštvo Jesenic in celovškim KAC, ki so jo domači hokejisti izgubili z rezultatom 1 : 3 (0 : 0, 1 : 2, 0 : 1), je prišlo do neljube situacije. Vojaško poveljstvo v Beogradu je dovolilo, da Hiti, Beravs, R. Smolej in Jug, sicer igralci Jesenic, lahko igrajo na tej tekmi, vendar se je samovoljno niso udeležili (Karlin P. , 1967g). Zaradi samovoljnega ravnanja četverice jeseniških hokejistov se je izredno sestal UO HK Jesenice, predsednik Taler pa se je z igralci sestal po seji. Četverica je zahtevala obljubo, da bodo lahko prestopili v drug klub. Ker jim Franc Taler brez sklepa UO tega ni mogel zagotoviti, so odklonili udeležbo na tekmi. Na naslednji seji UO HK Jesenice je ta ugotovil kršitev 9. člena pravilnika in zahteval uvedbo disciplinskega postopka ter najstrožje kazni (Karlin P. , 1967h). Na omenjeno dogajanje se je odzval tudi IO HZS³⁹, ki je na seji sprejel naslednje sklepe (povzetki):

1. Četverica je za izpisnice prosila v skladu z veljavnimi predpisi. HK Jesenice je vlogo sprejel, vendar nanjo ni odgovoril v predpisanem roku (do 14. 12. 1967). S tem je pristal na novo registracijo četverice pri novem klubu (po 7. členu registracijskega pravilnika ZDKŠJ). Za vse spore med strankama po tem datumu disciplinska komisija pri HK Jesenice ni več pristojna.
2. Ker so igralci v tem času vojaške osebe, je sporna pristojnost civilnih disciplinskih ali sodnih organov. HZS predlaga, da problematika glede pristojnosti civilnih sodišč preide v reševanje ZDKŠJ.
3. Glede na navedbe HK Jesenice o kršenju obveznosti štirih igralcev do matičnega kluba IO HZS ugotavlja indice o prekršku, čeprav ni na voljo potrebne dokumentacije. Po mnenju IO HZS so taki spori v pristojnosti klubov in članov, če je to urejeno s predpisi in pravočasno, kar pa se v tem primeru ni zgodilo, kljub temu da so bile možnosti na voljo.
4. IO HZS pri tem konkretnem primeru ugotavlja, da so nekateri pravilniki zastareli in sporni, zato predlaga, da se HZS pri ZDKŠJ zavzame za ustrezne spremembe.

---

³⁹ V virih nismo zasledili, da se o takšnih težavah odloča najprej na republiškem nivoju, ki predlaga nadaljnje postopke državnim organom. Viri izrecno navajajo, da se je takšno odločanje tudi zgodilo.

5. V interesu razvoja te športne panoge in odnosov je, da je treba podobna vprašanja reševati na klubski ravni in z vednostjo HZS (Delo, 19.1., 1968).

V ljubljanskem Tivoliju so se ob koncu januarja 1968 začele tekme za naslov mladinskega državnega prvaka. Na prvenstvu SFRJ so se za naslov pomerili slovenski mladinski prvaki Olimpija in drugouvrščene Jesenice ter moštvi Crvene zvezde in Medveščaka (Delo, 28.1., 1968).

Tabela 25

Lestvica mladinskega DP v sezoni 1967/1968

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Olimpija	2	2	0	0	19 : 5	4
Jesenice	3	2	0	1	20 : 12	4
Medveščak	3	1	0	2	11 : 17	2
Crvena zvezda	2	0	0	2	0 : 16	0

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Tekma med slovenskimi republiški prvaki in Crveno zvezdo se ni odigrala, vendar je kljub temu prvo mesto pripadlo ljubljanskemu moštvu. Drugo mesto je doseglo moštvo Jesenic, ki je izgubilo le tekmo proti Olimpiji (Delo - Delo šport, 1968).

V tekmovanju za prvenstvo SRS sta pred približno sto gledalci finalno tekmo odigrali moštvi Slavije in Celja. Kljub začetnemu vodstvu Celja je na koncu slavilo moštvo Slavije z rezultatom 2 : 1 (0 : 1, 1 : 0, 1 : 0) (Delo, 19.2., 1968).

Tabela 26

Lestvica DP v sezoni 1967/1968

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Jesenice	14	13	0	1	131 : 20	26
Medveščak	14	12	0	2	97 : 26	24
Kranjska Gora	14	8	0	6	66 : 52	16
Partizan	14	7	0	7	53 : 48	14
Olimpija	14	5	1	8	44 : 73	11

Beograd	14	5	0	9	41 : 82	10
Mladost	14	2	2	10	33 : 96	6
Crvena zvezda	14	2	1	11	19 : 87	5

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Finale DP za sezono 1967/1968 je potekalo na drsališču Šalata v Zagrebu. Pomerili sta se moštvi Medveščaka in Jesenic, slavile pa so Jesenice z rezultatom 2 : 4 (1 : 1, 1 : 1, 0 : 2). Tekma je potekala pred 6500 gledalci, sodila pa sta jo Janežič (Maribor) in Dušanović (Zagreb). Moštvo Jesenic je igralo v postavi: Knez, Novak, Ravnik, I. Jan, Razinger, Kristan, B. Jan, Felc, Mlakar, Smolej, Klinar in Pirc (Lipar S. , 1968). Jeseničani so postali z dvanajstim zaporednim naslovom državnih prvakov absolutni jugoslovanski rekorderji. Do leta 1968 v nobeni športni panogi nikomur in nobenemu moštvu ni uspelo, da bi dvanajstkrat zapored osvojil naslov državnega prvaka (Trbovc, 1968).

6.1.13 Sezona 1968/1969

Pred začetkom sezone 1968/1969 je v Sloveniji prišlo do prvih prestopov med moštvoma Jesenic in Olimpije. Štirje igralci so iz Jesenic prestopili v Olimpijo, in sicer: Roman Smolej, Rudi Hiti, Slavko Beravs in Vlado Jug. Na omenjene prestopne so se v jeseniškem moštvu odzvali s pritožbo, ki jo je obravnaval IO Zveze drsalnih in kotalkarskih športov Jugoslavije ter ugotovil, da je bila registracija opravljena v skladu z registracijskim pravilnikom (Delo, 10.11., 1968).

Okoli prestopov jeseniških igralcev je bilo veliko grmenja in negotovanja. V ospredju takratnih prestopov je bil tudi Rudi Hiti, ki pravi: »Ob selitvi v Olimpijo so nas poskušali na vse načine ustaviti, vendar moje mnenje je, da ne glede na to, ali je bilo to prav ali ne, so bili ti prestopi za hokej dobri. Ker kar koli je to prineslo s sabo, Olimpija je v tistih letih rasla, ogromen napredek pa je to pomenilo tudi za jugoslovansko reprezentanco. V času med letoma 1970 in 1976 je bila jugoslovanska reprezentanca namreč izredno močna. Če bi jo primerjal s slovensko reprezentanco, ki je na zadnjih OI zasedla sedmo mesto, je bila v omenjenih šestih letih jugoslovanska reprezentanca zagotovo tako dobra kot zadnja slovenska. Zakaj? Glavni razlog je v tem, da je vsa kakovost ostajala doma, saj do 28. leta noben jugoslovanski igralec ni mogel igrati v drugi državi« (Hiti, 2015).

Decembra 1968 je bila v Ljubljani sklicana redna konferenca HZS, na kateri so sprejeli naslednje predloge:

1. Sodniški zbor naj določi sodnike za vsa javna tekmovanja.
2. Člani zvezne lige naj ustanovijo ligaški odbor, ki naj ščiti interese večine ligaških klubov.
3. Vsako moštvo v prvi ligi naj ima mladinsko selekcijo.
4. Pionirjem in mladincem je treba omogočiti primerna tekmovanja.
5. Novoustanovljena hokejska društva je treba podpreti (v letošnjem primeru Kranj in Tržič).
6. Ob prestopih igralcev je potreben sporazum prizadetih klubov (Slana, 1968).

Mladinci Olimpije so leta 1969 znova postali prvaki SRS. Na finalni tekmi so premagali moštvo Celja z rezultatom 7 : 2 (3 : 1, 4 : 0, 0 : 1). Tekmo si je ogledalo približno 300 gledalcev. Uspeh v kategoriji mladincev jim je do leta 1969 uspel četrtič, s čimer so si znova zagotovili pravico do udeležbe na DP (Židan, 1969a).

DP za mladince je bilo odigrano med štirimi moštvi. Za lovoriko najboljšega mladinskega moštva so se potegovali Olimpija, Medveščak, Crvena zvezda in Partizan.

Tabela 27

Lestvica mladinskega DP v sezoni 1968/1969

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Olimpija	3	3	0	0	14 : 2	6
Medveščak	3	1	1	1	8 : 8	3
Crvena zvezda	3	1	1	1	6 : 7	3
Partizan	3	0	0	3	4 : 13	0

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Končno prvo mesto je doseglo ljubljansko moštvo, ki je na svoji zadnji tekmi premagalo moštvo Partizana z rezultatom 5 : 0 (2 : 0, 0 : 0, 3 : 0). V vseh treh tekmah so Ljubljčanji prejeli le dva zadetka (Delo, 1.2., 1969).

Na prvenstveni tekmi DP med Kranjsko Goro in Beogradom je Rus, igralec Beograda, fizično napadel sodnika Šehrisa. Disciplinska komisija Zveze drsalnih in kotalkarskih športov Jugoslavije ga je suspendirala do izreka kazni (Delo, 31.1., 1969).

Na državnem članskem prvenstvu je med osmimi moštvi nastopala kar polovica slovenskih moštev, in sicer: Jesenice, Olimpija, Kranjska Gora in Slavija. Jeseničani so trinajsto leto zapored osvojili naslov državnih prvakov.

Tabela 28

Lestvica DP v sezoni 1968/1969

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Jesenice	14	12	1	1	137 : 32	25
Medveščak	14	11	1	2	86 : 34	23
Olimpija	14	10	2	2	135 : 35	22
Partizan	14	9	0	5	57 : 47	18
Kranjska Gora	14	4	0	10	62 : 88	8
Slavija	13	3	0	10	26 : 79	6
Beograd	13	3	0	10	37 : 118	6
Mladost	14	1	0	13	25 : 132	2

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Jesenice, Olimpija in Medveščak so si razdelili prva tri mesta. Po številu doseženih zadetkov je bilo razbrati, da imata moštvi Olimpije in Jesenic izjemno kakovostne in napadalne člane. Glede na število osvojenih točk se je kazal trend razvoja hokeja, kajti vsa tri moštva so bila v razmahu le treh točk (Židan, 1969c).

Slovenska moštva, ki so igrala na DP v sezoni 1968/1969, so sestavljali naslednji člani: Jesenice – trener Mlčoch, vratarja Knez, Gasar, branilci Ravnik, Ivo Jan, Razinger, Kristan, S. Košir, I. Ambrožič in napadalci Felc, Bogo Jan, Mlakar, Klinar, Pirc, I. Smolej, G. Hiti, T. Košir in Eržen. Olimpija – vratarja Albreht in Ogrinc (Gale je odšel v Kanado), branilci Jug, Žvan, Lap, Savić, Radin, Zupančič, Kumar in napadalci R. Hiti, Beravs, Smolej II, Aljančič II, Vnuk, Beravs II, Svetlin, Jakopič, I. Aljančič, Puterle, Ulčar in Trebušak. Kranjska Gora, ki je sprva igrala v drugi zvezni ligi – trener Dušan Brun in igralci Makuc, Rožič, Vidmar, Endlihar, D. Šebjanič, J. Razinger, Kanič, Čemažar, M. Jan, Pipan, Sotler, Sušnik, T. Šebjanič in Sindič.

Tudi moštvo Slavije se je uspelo prebiti v zvezno ligo in je nastopalo v postavi: vratarja Lomovšek II in Cerar, branilci Repina (hkrati tudi trener), Milavec, Bergman, Bricelj, Gruden,

Vadnjal in napadalci Lešnjak, Kralj, Seme, S. Kwartuh, Boškovič, Modic, Lovša, Poljanec, Goljar, Slampe, Lomovšek I (Polde Karlin S. L., 1968).

Poleg DP se je v letu 1969 odigral tudi turnir za pokal Jugoslavije, ki je prikazal bolj izenačene boje in presenetil nekatere hokejske navdušence.

Tabela 29

Lestvica pokalnega tekmovanja Jugoslavije v sezoni 1968/1969

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Olimpija	3	3	0	0	15 : 8	6
Jesenice	3	2	0	1	25 : 10	4
Medveščak	3	1	0	2	17 : 16	2
Partizan	3	0	0	3	2 : 25	0

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Moštvo Olimpije je osvojilo naslov pokalnih zmagovalcev, čeprav je v treh tekmah doseglo kar deset zadetkov manj kot moštvo Jesenic (Lipar S. , 1969a).

Na republiškem prvenstvu so nastopala tri moštva: Celje, Partizan (Tržič) in Triglav iz Kranja. V tem vrstnem redu je bila tudi končna lestvica republiškega tekmovanja (Delo, 20.2., 1969).

6.1.14 Sezona 1969/1970

Pred začetkom hokejske sezone 1969/1970 so se dogovorili, da bo v okviru tekmovanja za Alpski pokal Jugoslavija prvič nastopila z dvema moštvoma, Jesenicami in Olimpijo. Do omenjene sezone so Jeseničani v tem tekmovanju igrali trikrat in dosegli dve tretji in eno drugo mesto. Enkrat pa je na omenjenem tekmovanju igrala jugoslovanska reprezentanca, in sicer v okviru priprav na SP (1965/1966), in ga tudi osvojila (Delo Šport, 1969).

Močnejši klubi so se odločili, da se bo na prvenstvu zvezne lige igralo po štirikrožnem sistemu. Slovenska moštva so v sezoni 1969/1970 vodili naslednji trenerji: Jesenice – Ciril Klinar; Slavijo – Zlatko Červený; Olimpijo – Lehocký, Kranjsko Goro – Brun (Delo, 25.10., 1969).

Na prvenstveni tekmi med moštvoma Slavije in Partizana je prišlo do pretepa med igralci, celo s kazenske klopi je Dravić s palico udaril Vadnjala po glavi, tako da je ta utrpel hude poškodbe. Po dolgem obračunavanju sta sodnika želela, da se tekma nadaljuje, vendar so igralci Partizana

igrišče že zapustili (105 sekund pred iztekom časa). Dotlej je vodilo slovensko moštvo. Tekmovalna pravila so velevala, da je rezultat 7 : 3 treba priznati v korist Slavije, a kljub temu je Partizan najavil pritožbo (Židan, 1969b).

Tudi moštvo Celja se je okrepilo s tujim trenerjem Vaclavom Pantučkom, nekdanjim reprezentantom ČSSR (Božič M. , 1969).

Na prvenstveni tekmi med Olimpijo in Jesenicami, ki je bila odigrana novembra 1969 v Ljubljani, so funkcionarji Olimpije sporočili, da je bil obisk derbija zvezne hokejske lige rekorden. Prodanih naj bi bilo več kot 6000 vstopnic (Delo, 9.11., 1969).

Decembra 1969 je bil v Sloveniji ustanovljen nov hokejski klub HK Prevoje, ki je že gradil igrišče, na katerem so igralci lahko trenirali za nastope v republiški ligi že pred samo ustanovitvijo (Stegner, 1969).

V smislu urejanja sodelovanja med moštvoma Jesenic in Olimpije sta se sestala funkcionarja obeh klubov v skladu z obojestranskim zavzemanjem za dobre odnose. Predsednik Olimpije Franc Puterle je Jeseničanom izročil 2.000 dinarjev kot simbolični prispevek v akciji za gradnjo strehe jeseniškega drsališča. Stane Aljančič, predsednik gospodarsko-finančne komisije, je priložil še prostovoljne prispevke funkcionarjev kluba (Lipar S. , 1969e).

Moštvo Olimpije je na DP odigralo slabo tekmo proti Medveščaku, zato so se sestali tehnični odbor, sekretariat kluba in igralci Olimpije. Obravnavali so delovno disciplino, zasebno življenje igralcev in neupoštevanje trenerjevih navodil pred tekmami. Klub je igralcem očital slabo disciplino in nezdržljivost življenja igralcev s športom, igralce postavil pred dejstvo in izrazil pričakovanje po večji resnosti in zavzetosti. Igralci so priznali svoje napake in obljubili, da se bodo poboljšali (Lipar S. , 1969b).

Na republiškem članskem prvenstvu v sezoni 1969/1970 so nastopala le tri moštva: iz Kranja, Tržiča in Celja. Zaradi neustreznih ledenih površin so bile vse tekme odigrane v Celju. Moštvo iz Prevoj, ki se je v prvi sezoni prijavilo na tekmovanje, je odstopilo, še preden se je sploh začelo. Uradnega razloga niso navedli, najverjetneje pa je odstopilo zaradi pomanjkanja finančnih sredstev (Božič M. , 1970a).

Na tekmi DP med moštvoma Jesenic in Partizana, odigrani v Beogradu, je prišlo do hujših kršitev. Partizan, ki mu je grozil izpad iz zvezne lige, je premagal aktualne državne prvake. Spornih je bilo več stvari, ki so se nanašale na potek in organizacijo tekme: »Na prizorišču ni bilo uradno določenega delegata, ne njegovega namestnika, temveč se je priglasil nekdo tretji.« Ni bilo določenega sodnika, niti namestnika, temveč se je prijavil nekdanji igralec Partizana in oče igralca Renaulda, poleg njega je bila uradno delegirana le še ena oseba. Drsališče ni bilo

vidno označeno s črtami, česar domačini tudi po protestu gostov niso popravili. Sodnik Renault je po mnenju Jeseničanov sodil pristransko (Lipar S. , 1970a).

Moštvo Celja je v okviru republiškega prvenstva premagalo Tržič z rezultatom 15 : 0 (2 : 0, 4 : 0, 8 : 0) in osvojilo naslov republiškega članskega prvaka in s tem tudi pravico do nastopa v drugi zvezni ligi (Božič M. , 1970b).

V prvi zvezni ligi so nastale težave glede registracije igralcev, in sicer je HK Slavija trdil, da ima dokaze o nepravilni registraciji hokejista Aleksandra Andjelića, ki je na prvenstveni tekmi zvezne lige med moštvoma Medveščaka in Partizana igral za zadnjega. Z osvojenimi točkami so Beograjčani ostali v ligi, Slavija jo je morala zapustiti. Hokejska zveza Srbije⁴⁰ je Andjelića registrirala kot igralca Partizana, čeprav ni predložil vseh dokumentov. Pleticha, trener nizozemske reprezentance in nekdanji trener Jesenic, je povedal, da je Andjelić v sezoni 1969/1970 nastopal za HK Nijmegen. Igralec v isti sezoni ne sme igrati za dve različni moštvi, zato je HK Slavija pri ZDKŠJ⁴¹ vložila prošnjo za zaščito zakonitosti (Kavčič B. , 1970b).

Tabela 30

Lestvica DP v sezoni 1969/1970

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Jesenice	20	17	1	2	200 : 46	35
Olimpija	20	14	1	5	151 : 52	29
Medveščak	20	13	2	5	121 : 67	28
Kranjska Gora	20	5	0	15	60 : 140	10
Partizan	20	4	2	14	51 : 177	10
Slavija	20	3	2	15	46 : 147	8

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Naslov državnega prvaka je osvojilo moštvo Jesenic, ki je v celotnem prvenstvu izgubilo le dve tekmi in eno remiziralo. Na drugem in tretjem mestu sta si tesno sledili moštvi Olimpije in Medveščaka, ki ju je ločila le ena točka. Moštvo Kranjske Gore je zasedlo končno četrto mesto,

⁴⁰ Iz virov lahko razberemo, da so registracije opravljale republiške zveze, nismo pa zasledili, kdaj se je ta postopek začel izvajati. V nadaljevanju lahko opazimo, da je pritožbe glede registracij opravljala krovna organizacija.

⁴¹ Glej opombo 40.

pred Partizanom. Na zadnje, šesto mesto se je uvrstilo moštvo Slavije, ki je le trikrat zmagalo, dvakrat igralo neodločeno, preostalih 15 tekem pa izgubilo (Lipar S. , 1970e).

V prvenstvu Jugoslavije so štirinajsti zaporedni naslov prvaka dosegli igralci Jesenic, pred Olimpijo in Medveščakom. Vsa tri moštva so pokazala grobo igro z vrsto telesnih obračunov, ki jih je kronal telesni napad hokejista Juga na sodnika Benedičiča (Karlin P. , 1970a).

6.1.15 Sezona 1970/1971

V sezoni 1970/1971 je IO ZDKŠJ najprej potrdil nedvoumno odločbo predsednika zveze, da bo Partizan nepreklicno igral v drugi ligi (Lipar S. , 1970b). Partizan je skladno s potrditvijo izvršnega odbora namreč podal zahtevo za sklic izredne konference. Vodstvo HK Partizan je zahtevalo izredno skupščino zveze, saj se niso mogli sprijazniti z izpadom iz prve lige. Odločili so se, da na plan potegnejo številne sporne primere. Partizan je še posebej ostro nastopil proti temu, da predsednik zveze lahko sprejme odločitev o izpadu iz lige (Ilić, 1970).

Pred začetkom sezone so bili trije hokejisti jugoslovanske reprezentance, Anton Gale in Rudi Hiti, igralca Olimpije, ter Miroslav Gojanović, igralec Medveščaka, na naboru za ligo NHL, v kateri naj bi prestopili v Black Hawks iz Chicaga. Zagrebčan ni bil zadovoljen s ponujeno vsoto, tako da je od pogodbe odstopil. Hiti je bil na treningu poškodovan, zadel ga je plošček in mu dvakrat zlomil čeljust, Gale pa ga je spremljal, a si je tik pred vrnitvijo v ZDA in podpisom pogodbe premislil (Kavčič B. , 1970a). Nad naborom je bil zadovoljen Rudi Hiti, vendar je imel v postopku precej nesreče: »Nas je pripeljal Galetov menedžer Al Kaczmarek, čigar največji uspeh je bil, ko je pripeljal Eusebia v Benfico. Po moji poškodbi me še niso poslali domov, pač pa so me še dva tedna držali v ZDA, ko je pa odšel Gojanovič, ki je bil določen za igro v drugem moštvu, so tudi mene še isti večer poslali domov. Gojanovič je imel menda obljubljeni, da bo študiral stomatologijo, a ker so ga poslali v domače moštvo, je raje odšel domov. Iz te zgodbe se še spomnim menedžerja Tomyja Ivana, ki so se ga vsi igralci bali. Spraševal me je, kje je Gojanovič. Povedal sem mu, da ne vem, zato je poklical še Galeta, ki je malo bolje govoril angleški jezik, in mu dejal, da naj mi pove, da imam ob šestih letalo za domov. Gale pa je dejal, da sam tudi ne bo ostal, in me je spremljal« (Hiti, 2015).

Jože Gale pa je povedal: »Pred začetkom sezone 1969/1970 sem s sabo v Kanado odpeljal še Rudija Hitija in Miroslava Gojanovića na nabor za ligo NHL, kjer naj bi prestopili v Black Hawks iz Chicaga. Ker se je Hiti poškodoval, sem ga spremljal domov, vendar se v Kanado nisem več vrnil, za kar mi ni niti malo žal. V tisti sezoni sem potem spet nastopil za moštvo Olimpije« (Gale, 2015).

V skupini A DP so igrala moštva Jesenic, Kranjske Gore, Olimpije, Slavije, Medveščaka in Beograda. V skupini B so nastopala moštva Celja, Mladosti (Zagreb), Crvene zvezde in Partizana (oba Beograd), Spartaka (Subotica) in Vardarja (Skopje). V prvem delu prvenstva je tekmovanje potekalo po dvokrožnem sistemu, v drugem pa so se oblikovale tri skupine, ki so tekmovali po dvokrožnem sistemu. Prvo skupino so sestavljala prva štiri moštva skupine A, drugo skupino peto in šesto moštvo iz skupine A ter prvo in drugo moštvo iz skupine B, tretjo skupino so tvorila preostala moštva iz skupine B (Polde Karlin B. K., 1970b).

Polfinalna tekma za jugoslovanski hokejski pokal med moštvo Olimpije in Partizana je bila prekinjena, ker je pri rezultatu 10 : 1 za Olimpijo v 31. minuti prišlo do incidenta. Olimpijina obramba je pravilno ustavila prodor Stojanovića, ki pa je sodniku Hegedišu pljunil v obraz. Ta ga je kaznoval z izključitvijo do konca tekme, kar je druge igralce Partizana tako razjezilo, da so zapustili igrišče. Na svojem mestu je ostal samo vratar Šemsedinović, ki je zaman nasprotoval odhodu svojih soigralcev. O epilogu te tekme naj bi odločala disciplinska komisija, saj je bilo moštvo Partizana že v preteklosti znano po tem, da rado zapušča igrišča (Kavčič B., 1971a).

Disciplinska komisija je zaradi incidenta na tekmi med Olimpijo in Partizanom sprožila disciplinski postopek in do izreka kazni suspendirala Partizan, predvsem pa se je suspenz nanašal na igralca Stojanovića. Hokejska zveza Srbije je bila naprošena, da čim prej opravi zaslišanje (Delo, 9.1., 1971).

V drugi pokalni tekmi med moštvo Jesenic in Medveščaka je prišlo do zagate zaradi pomanjkljivega tekmovalnega pravilnika. Dotedanji rezultati so bili 7 : 7 z zagrebškega igrišča in 3 : 3 z jeseniškega, kjer so izvajali kazenske strele in dosegli končni rezultat 6 : 6⁴². Delegat in sodnik tekme sta za finalista določila moštvo Jesenic, ker je v Zagrebu doseglo več golov kot moštvo Zagreba na Jesenicah (Lipar S., 1971e). Na podlagi prekinjene tekme se je moštvo Medveščaka pritožilo na ZDKŠJ, ki je razpravljala o pritožbi. ZDKŠJ je odločitev delegata tekme in sodnikov razveljavila z utemeljitvijo, da peti člen tekmovalnega pravilnika ne določa, da število zadetkov velja za merodajnega. Zato da uvrstitev Jesenic v finale zaradi tega, ker so v Zagrebu dosegle več zadetkov kot Medveščak na Jesenicah, ni pravilna. Zveza je določila naslednje:

1. Oba polfinalista bosta na Jesenicah nadaljevala z izmeničnimi kazenskimi strelji vse do končne odločitve. Žreb naj določi, kateri strelja prvi.

---

⁴² Iz obstoječih virov ni razvidno, koliko kazenskih strelav so izvajali, vendar so sodniki kljub izenačenemu rezultatu prekinili srečanje pri rezultatu 6 : 6.

2. Kazenske strele bodo lahko izvajali vsi igralci, ki so bili vneseni v zapisnik polfinalne tekme na dan, ko se je zgodila. Število strel na igralca ni omejeno, en igralec sme izvesti več strel.
3. Stroške potovanja in bivanja Medveščaku krije domačin (Delo, 13.1., 1971).

Tekmovanje za hokejski pokal Jugoslavije se je nadaljevalo z izvajanjem kazenskih strel na povratni polfinalni tekmi med moštvoma Jesenic in Medveščaka, ki je bila prvič prekinjena. Moštvo Jesenic je tekmo po zaključku kazenskih strel odločilo v svojo korist in se uvrstilo v finale pokalnega tekmovanja (K., 1971).

V finalni tekmi je moštvo Jesenic z zmago nad Olimpijo z rezultatom 7 : 5 (3 : 1, 1 : 2, 3 : 2) že četrtič osvojilo hokejski pokal Jugoslavije (Lipar S. , 1971a).

DP se je igralo v treh skupinah. V najmočnejšo skupino, ki je odločala za naslov državnega prvaka, so se v redni del tekmovanja uvrstila moštva Jesenic, Olimpije, Medveščaka in Slavije, ki so odigrala štiri medsebojna srečanja.

Tabela 31

Lestvica DP v sezoni 1970/1971

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Jesenice	12	12	0	0	109 : 25	24
Olimpija	12	7	0	5	96 : 59	14
Medveščak	12	3	1	8	50 : 76	7
Slavija	12	1	1	10	26 : 121	3

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Moštvo Jesenic je tudi v sezoni 1970/1971 osvojilo naslov državnih prvakov. Izgubilo ni niti ene tekme, hkrati pa doseglo 109 golov na 12 srečanjih. V drugo skupino so se uvrstila moštva Partizana, Kranjske Gore, Beograda in Celja. V tej skupini so igrali po dvokrožnem sistemu, tako da je prvo mesto pripadlo moštvu Partizana, pred Kranjsko Goro. Moštvo Celja je z eno osvojeno točko zasedlo zadnje, četrto mesto (Delo, 5.2., 1971).

V tekmovanju za Alpski pokal sta nastopali moštvi Olimpije in Jesenic, vsako v svoji skupini. Olimpija je osvojila prvo mesto v skupini, moštvo Jesenic pa je bilo na zadnjem, tretjem mestu (Kavčič B. , 1971b). Na koncu skupinskega dela tekmovanja je organizacijski odbor Alpskega

pokala sporočil, da se bosta finalni tekmi med prvouvrščenima moštvoma Olimpije in Chau de Fonds odigrali jeseni 1971 (Delo Šport, 15.2., 1971).

V prvenstvu Slovenije so tekmovala štiri moštva, vendar so imela tik pred zaključkom tekmovanja izredno smolo z dvema ključnima dejavnikoma – vremenskimi razmerami in zasedenostjo umetnih drsališč-, zato vse tekme niso bile odigrane. Olimpija je odigrala vse, vendar je igrala zunaj konkurence, s svojim mladinskim moštvom. Končna lestvica je bila objavljena kljub neodigranim tekmam: Triglav s sedmimi točkami, Velenje s šestimi, Prevoje s tremi in Tržič brez osvojene točke (Jančar J. , 1971).

6.2 Reprezentančni hokej in mednarodno udejstvovanje jugoslovanske reprezentance med letoma 1957 in 1972

Turnir mest v Beogradu je pomenil višek hokejske sezone (sodelovali so Beograd, Sofija, Budimpešta, Bukarešta in Bruselj). Jugoslovanska reprezentanca je imela dve kombinaciji. Osnovo je sestavljalo šest Jeseničanov, druga različica moštva pa je imela več variant. Nastopala sta Kanadčan O'Neill in Čehoslovak Blaha, z njima sta igrala Ljubljana Čuček in Radin, poleg njih pa še Stanimirović, David, Uršič in Renaud, vsi iz beogradskega Partizana. Moštvo Beograda je na turnirju zasedlo končno prvo mesto (Lipar M. , 1957a).

SP v hokeju na ledu 1957 je bilo 24. po vrsti. Potekalo je med 24. februarjem in 5. marcem 1957 v moskovski dvorani Lužniki. Zlato medaljo je osvojila Švedska, srebrno Sovjetska zveza in bronasto ČSSR. Poleg omenjenih reprezentanc so nastopale še: Finska, NDR, Poljska, Avstrija in Japonska. Jugoslovanska reprezentanca na prvenstvu ni nastopila. SP je bilo med temi osmimi reprezentancami odigrano le v eni skupini, v kateri so igrali po sistemu vsak z vsakim. Najvišjo zmago na prvenstvu je dosegla češkoslovaška reprezentanca, ki je premagala reprezentanco Japonske z rezultatom 25 : 1 (Championnats du monde 1957).

V sezoni 1957/1958 se je državna reprezentanca pripravljala v sestavi: Novak, Brun, Turnšek, Kristan, Trebušak, Valentan, Klinar, Dolinar, Čebulj (Jesenice), Zupančič (Ljubljana), Kostić (Crvena zvezda), Uršič (Zagreb), Erdeli (Tašmajdan), Mijušković, Stanimirović in Popović (Partizan) (Polet, 16.2., 1958). Nastopila je na dveh mednarodnih tekmah proti reprezentanci Madžarske. Prvo tekmo so odigrali na Jesenicah in remizirali z rezultatom 1 : 1. Drugo tekmo so odigrali v madžarskem glavnem mestu Budimpešta v začetku marca 1958 in jo izgubili z rezultatom 6 : 2 (Matches internationaux 1957/58).

SP je bilo odigrano v norveškem mestu Oslo, kljub temu da je bil za organizatorja določen avstrijski Dunaj. Norvežani so ugotovili, da jih hokej na ledu ne zanima tako močno kot nordijske discipline, zato je bilo na tekmah le malo gledalcev. NDR se je odločila, da ne bo nastopila zaradi preslabih rezultatov v pripravljajalnih tekmah. Znova pa se je prvenstva udeležila reprezentanca ZDA. Na prvenstvu je prvo mesto osvojila reprezentanca Kanade brez izgubljene tekme. Na drugo mesto se je uvrstila reprezentanca Sovjetske zveze, pred tretjo reprezentanco Švedske. Na prvenstvu, kjer je sodelovalo osem reprezentanc, so nastopile še ČSSR, ZDA, Finska, Norveška in Poljska (Championnats du monde 1958).

V letu 1959 se jugoslovanska reprezentanca mednarodnih tekem ni udeležila.

SP je bilo v uvodnem delu odigrano v treh skupinah, in sicer v češkoslovaških mestih Brno, Ostrava in Bratislava. Nastopilo je 12 reprezentanc, med katerimi so prva mesta v skupinah osvojile reprezentance Kanade, Sovjetske zveze in Švedske. V drugi del tekmovanja sta se uvrstili najboljši reprezentanci iz vsake skupine. Svetovni prvak je znova postala reprezentanca Kanade, pred Sovjetsko zvezo in ČSSR na tretjem mestu. Poleg teh reprezentanc so nastopile še ZDA, Švedska, Finska, Švica, Poljska, Norveška, NDR, ZRN in Italija (Championnats du monde 1959).

V letu 1960 se je jugoslovanska hokejska reprezentanca pripravljala za meddržavne nastope v NDR⁴³. Na pripravah državne reprezentance so med vsemi drugimi hokejisti nastopali tudi naslednji slovenski igralci: Novak, Ravnik, Brun, Tišler, Felc, Smolej, Valentar, Klinar in Kristan, ki so sestavljali moštvo Jesenic v sezoni 1959/1960, ter Čuček, ki je igral za ljubljansko moštvo (Polet, 6.3., 1960).

V letu 1960 so bile med 19. in 28. februarjem organizirane OI v kalifornijskem mestu Squaw Valley. Prek kvalifikacij se je na medsebojni tekmi nemških držav uvrstila reprezentanca ZRN. Predtekmovanje je bilo odigrano v treh skupinah. V prvi so nastopale reprezentance Kanade, Švedske in Japonske, v drugi skupini reprezentance Sovjetske zveze, ZRN in Finske, v tretji reprezentance ZDA, ČSSR in Avstralije. Prvi dve reprezentanci posameznih skupin sta se uvrstili v nadaljnje tekmovanje. Zmagala je reprezentanca ZDA, pred Kanado in Sovjetsko zvezo. Na četrto mesto se je uvrstila reprezentanca ČSSR, pred peto Švedsko in šesto ZRN (Jeux Olympiques de Squaw Valley 1960).

---

⁴³ Navkljub pripravam reprezentance v virih nismo zasledili poročila, da bi reprezentanca kakšno tekmo tudi odigrala. Lahko sklepamo, da so tekme igrali, vendar za poročanje ni bilo interesa.

Zvezni kapetan Tone Pogačnik je v letu 1961 sestavil reprezentanci A in B, iz katerih je pozneje sestavil državno reprezentanco za nastop na SP skupine C v Švici. V reprezentanco A so bili uvrščeni: vratar Gale (Jesenice), branilca Trebušak (Jesenice) in Radin (Ljubljana), napadalci Smolej, Felc, V. Tišler, Klinar, Valentar (vsi Jesenice) in Zupančič (Ljubljana). Reprezentanco B pa so zastopali: vratar Novak, branilci Ravnik, Brun, Mlakar, Toni⁴⁴ (vsi Jesenice) ter napadalci Oblak (Ljubljana), J. Mlakar, B. Jan, I. Jan (Jesenice) (Pogačnik, 1961). Jugoslavija je na prvenstvu osvojila končno tretje mesto. Premagala je reprezentanco Južnoafriške republike, Nizozemske in Belgije, izgubila pa tekmi proti Romuniji in Franciji. Na lestvici najboljših strelcev prvenstva je s štirimi zadetki in osmimi podajami dosegel peto mesto slovenski reprezentant Viktor Tišler. Jugoslovanska reprezentanca je osvojila končno 17. mesto, ker je nastopala v zadnji kakovostni skupini, prvenstvo pa je bilo odigrano na treh nivojih (Championnats du monde 1961).

V skupini A je igralo osem reprezentanc, med katerimi je prvo mesto osvojila Kanada, pred drugouvrščeno ČSSR in tretjo Švedsko. Poleg teh treh reprezentanc so nastopile še NDR, ZDA, Finska in ZRN. V skupini B SP so nastopile reprezentance Norveške in Velike Britanije, ki se je v skupino uvrstila prek kvalifikacijske tekme proti Belgiji, potem pa še Švice, Italije, Poljske in Avstrije, ki se je tudi uvrstila v skupino B prek kvalifikacijske tekme proti reprezentanci Romunije (Championnats du monde 1961).

V letu 1962 je bilo organizirano SP v ZDA, vendar se je nastopu odpovedalo precej reprezentanc, ker reprezentanca NDR ni dobila vstopne vize. Zaradi tega dejstva je ameriška televizijska mreža pristala le na četrtno dogovorjenega zneska, ki bi ga morala plačati za prenos tekem, organizatorji pa so se odločili, da bodo zmanjšali prispevek vsem sodelujočim reprezentancam. Tudi jugoslovanska reprezentanca se ni odločila za nastop na omenjenem SP (Polet, 4.2., 1962). Tako je jugoslovanska reprezentanca odigrala dve tekmi v Franciji proti domači reprezentanci. Na prvi tekmi je zmagala jugoslovanska reprezentanca z rezultatom 8 : 4, na drugi pa francoska z rezultatom 7 : 5. Tekmi sta bili odigrani 2. in 4. marca leta 1962 v francoskem mestu Boulogne-Billancourt (Matches internationaux 1961/62).

SP se je igralo v ameriških mestih Denver in Colorado Springs, kajti odigrano je bilo v dveh skupinah. V skupini A so nastopile reprezentance Švedske, Kanade, ZDA, Finske, Norveške, ZRN, Velike Britanije in Švice, ki se je v to skupino uvrstila po kvalifikacijski tekmi proti

---

⁴⁴ Med postavami moštva Jesenic se igralec ne pojavi niti prej niti pozneje. Morebiti se je avtor članka zmotil v pisanju, ali je šlo za mlajšega igralca, ki je bil omenjen prvič in zadnjič.

reprezentanci Avstrije. Igrali so po enokrožnem sistemu. Zmagala je reprezentanca Švedske, pred Kanado in ZDA. V skupini B so nastopile reprezentance Japonske, Avstrije, Francije, Nizozemske, Avstralije in Danske, ki so zasedle končne uvrstitve po tem vrstnem redu (Championnats du monde 1962).

Jugoslavija je na SP v hokeju na ledu 1963, ki je potekalo marca na Švedskem, v skupini B⁴⁵ z dvema zmagama in štirimi porazi osvojila peto mesto ter se s tem prvič kvalificirala na zimske OI 1964.

Tabela 32

Lestvica skupine B SP v letu 1963

REPREZENTANCA	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Norveška	6	5	0	1	35 : 15	10
Švica	6	4	1	1	28 : 10	9
Romunija	6	4	1	1	28 : 17	9
Poljska	6	4	0	2	52 : 13	8
Jugoslavija	6	2	0	4	23 : 49	4
Francija	6	1	0	5	14 : 38	2
Anglija	6	0	0	6	8 : 47	0

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Prvo mesto je osvojila reprezentanca Norveške, pred Švico in tretjeuvrščeno Romunijo. Pred jugoslovansko reprezentanco se je uvrstila še Poljska, Jugoslovani pa so prehiteli reprezentanci Francije in Anglije (Polet, 17.3., 1963). Na prvenstvu je jugoslovanska reprezentanca premagala reprezentanco Francije z rezultatom 7 : 4 in Veliko Britanijo z rezultatom 4 : 2. Največji poraz je doživela v svojem zadnjem obračunu prvenstva na tekmi proti reprezentanci Poljske, saj je izgubila z rezultatom 22 : 4. Na lestvici najboljših strelcev prvenstva je na petem mestu končal Albin Felc, ki je na šestih tekmah dosegel pet golov in šest podaj (Championnats du monde 1963).

SP se je igralo v teh skupinah med 7. in 17. marcem 1963. V skupini A so nastopile reprezentance Sovjetske zveze, Švedske, ČSSR, Kanade, Finske, NDR, ZRN in ZDA

⁴⁵ Iz leta 1962 nam ni znano, kaj se dogaja z reprezentancami, ki so igrale v skupini B – glej opombo 47.

(Championnats du monde 1963). V skupini A SP v hokeju na ledu 1963 je zmagala reprezentanca Sovjetske zveze (Polet, 17.3., 1963). Na drugo mesto se je uvrstila domača reprezentanca, ki je sicer premagala Sovjetsko zvezo, vendar izgubila tekmo proti reprezentanci ČSSR. Prvouvrščeni reprezentanci sta imeli enako število točk, vendar je Sovjetska zveza osvojila prvenstvo zaradi boljše razlike v golih⁴⁶. Na tretjem mestu je zaključila prvenstvo reprezentanca ČSSR.

V skupini C⁴⁷ so nastopile reprezentance Avstrije, Madžarske, Danske, Bolgarije, Nizozemske in Belgije. Končno prvo mesto je osvojila reprezentanca Avstrije, pred Madžarsko in Dansko (Championnats du monde 1963).

Reprezentanca Jugoslavije se je na SP s petim mestom v skupini B na Švedskem uvrstila na OI leta 1964 v Avstriji. Pred sezono 1963/1964 se je zato reprezentanca zbrala na skupnih pripravah, kar pa ni bilo všeč jeseniškemu moštvu, ki se ni strinjalo s samo organizacijo priprav reprezentance. Menili so, da se mora izboljšati delo v klubih, nato bi se izbrali najboljši igralci za članstvo v reprezentanci. Podali so tudi svoje predloge, kako naj bi priprave potekale (Polet, 27.10., 1963). Na skupščini HZJ⁴⁸ so za trenerja določili Zbyneka Kuno, za zveznega kapetana pa ing. Tomića iz Zagreba. Leopold Krese, ki je bil predsednik HZJ, je sporočil: »Državna reprezentanca naj bo pomlajena, seveda pa naj takoj povem, da so vrata odprta vsem in le najboljši bodo prejeli legitimacijo za Innsbruck. Za vsako ceno moramo poskrbeti za disciplino, ki je bila večkrat precej zrahljana. Klubi morajo imeti posluš za takšno delo, čeprav trdim, da je vsa dejavnost v osnovnih organizacijah« (Polet, 3.11., 1963).

Januarja 1964 sta zvezni kapetan Tomić in zvezni trener Zbynek Kuma sestavila moštvo za nastop v Innsbrucku, v katerem so bili: vratarja Šemsedinović in Anton Gale (19 let, Olimpija), branilci Viktor Ravnik (22 let, JLA, Jesenice), Marjan Kristan (26 let, Jesenice), Ivo Jan (22 let, Olimpija), Igor Radin (26 let, Olimpija) in Andjelić, napadalci Viktor Tišler (22 let, Jesenice), Albin Felc (23 let, Jesenice), Franc Smolej (24 let, Jesenice), Renaud, Holbus, Bogo Jan (20 let, Jesenice), Vinko Valentar (29 let, Jesenice), Rataj, Djordjević in Krmelj ter rezervi J. Mlakar in Stojković. Kapetan Tomič je predstavil tudi priprave reprezentance, s katerimi ni bil v celoti zadovoljen. Organiziranih so imeli le dvakrat po pet dni priprav, tri mednarodne in šest klubskih tekem (S.T., 1964).

---

⁴⁶ V zdajšnjih tekmovalnih pravilih zasede boljšo pozicijo reprezentanca, ki ima boljši rezultat medsebojnega srečanja, ne glede na razliko v golih.

⁴⁷ Iz virov nismo zasledili, po kakšnem ključu so igrale reprezentance Avstrije, Nizozemske in Danske v skupini C, čeprav so v letu 1962 vse igrale v skupini B.

⁴⁸ Znova smo zasledili nedosledno navajanje naziva hokejske zveze.

Hokejski sodnik Albert Kerkoš je sodil v skupini A olimpijskega hokejskega turnirja, tudi na tekmi med Kanado in Švico. Švicarski sodnik Hess, član vodstva mednarodne sodniške organizacije, ga je pohvalil in se nadejal nadaljnjega sodelovanja (Polet, 19.1., 1964). Hokejski sodnik Albert Kerkoš je prejel uradni naziv svetovnega mednarodnega hokejskega sodnika. Ta naziv je imelo samo šestnajst sodnikov na svetu (Polet, 9.2., 1964a).

Pred začetkom OI so se za dve mesti na turnirju potegovali reprezentanci Japonske, Avstralije, NDR in ZRN, uvrstili sta se reprezentanci ZRN in Japonske. Na kvalifikacijski tekmi na OI je reprezentanca Jugoslavije odigrala tekmo proti Kanadi in jo izgubila z rezultatom 14 : 1. Zaradi tega poraza je na olimpijskem turnirju nastopala v skupini B (Jeux Olympiques d'Innsbruck 1964).

Tabela 33

Lestvica olimpijskega turnirja skupine B v letu 1964

REPREZENTANCA	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Poljska	7	6	0	1	40 : 13	12
Norveška	7	5	0	2	40 : 19	10
Japonska	7	4	1	2	35 : 31	9
Romunija	7	3	1	3	30 : 29	7
Avstrija	7	3	1	3	24 : 28	7
Jugoslavija	7	3	1	3	29 : 37	7
Italija	7	2	0	5	25 : 41	4
Madžarska	7	0	0	7	14 : 39	0

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Zmago v skupini B je dosegla reprezentanca Poljske, ki je izgubila le eno tekmo. Reprezentanca Norveške je dosegla drugo mesto, pred reprezentanco Japonske. Jugoslavija je dosegla končno šesto mesto s tremi zmagami in enim neodločenim rezultatom. Na tej poti je premagala tudi reprezentanco Japonske, ki je osvojila končno tretje mesto. Za reprezentanco Jugoslavije sta zaostali Italija in Madžarska (Jeux Olympiques d'Innsbruck 1964).

V skupini A hokejskega turnirja na OI je slavila Sovjetska zveza pred Švedsko in ČSSR (Polet, 9.2., 1964b). V skupini so poleg najvišje uvrščenih moštev nastopale še reprezentance Kanade, ZDA, Finske, ZRN in Švice, ki so tudi zasedle mesta po tem vrstnem redu. Jugoslovanska

reprezentanca je na OI leta 1964 (Jeux Olympiques d'Innsbruck 1964) zasedla končno 14. mesto.

V sklopu olimpijskega turnirja je bil organiziran tudi sestanek MHZ, na katerem so določili organizatorja SP za leto 1966, to je bila Jugoslavija. Predsednik HZJ Leopold Krese je dejal, da so za jugoslovansko kandidaturo glasovale ČSSR, SZ, Norveška, Kanada, Poljska, Madžarska in drugi, tako da so organizacijo dobili precej prepričljivo; za Jugoslavijo je glasovalo 31 držav od skupno 54 (Polet, 9.2., 1964c).

V časopisnem članku Ljubljanskega Dnevnika so zapisali: »Bila sta dva kandidata: ZRN z Garmisch-Partenkirchnom in Jugoslavija z Ljubljano, Jesenicami in Zagrebom. Odločilen je bil 16. člen pravil, ki pravi, da mora država prirediteljica zagotoviti vstopne vize na prvenstvo prav vsem deželam, ki bi si želele sodelovati. Delegat ZRN je sicer predložil potrdila, da bodo vsi dobili vstopne vize, vendar nekaterih predstavnikov s tem ni mogel prepričati« (Pangerc, 2012). Po ustnem intervjuju Jožeta Pogačnika v diplomskem delu lahko povzamemo tretje videnje: »Marjan Luxa je bil v direktoratu mednarodne hokejske zveze in mislim, da je močno vplival na to, da smo dobili SP. Bila pa je posredi tudi politika, v takratnem času vzhodnoevropske države prav veliko odmevnih dogodkov niso gostile. Jasno, imeli smo tudi objekt, ki je zadoščal takratnim kriterijem. Hala Tivoli je bil sicer presežek takratnega časa. Čeprav so se dogajale tudi kakšne zanimive in smešne stvari. Marjan Božič, arhitekt, je leto dni pred prvenstvom pripeljal na obisk madžarskega predsednika Jánosa Kádárja, delegacija je stala v dvorani in predsedniku je na glavo kapljala voda, ker je puščala streha. Malce nerodno je bilo. Svojo politiko pa je vodila tudi mednarodna zveza. In jasno se je moralo vse skupaj tudi odpirati na vzhod. Tu so bile Rusija, ČSSR pa Vzhodna Nemčija. Vzhodnih držav je bilo manj. Hokejsko prvenstvo je bilo razkošno, stroški niso bili pomembni. Na to je vplivala politika: neuvrščeno gibanje, demonstracija nekega gibanja. Tudi v hokeju se je pretiravalo. Delalo se je velikopotezno, uspeh je bil, vse je bilo zelo pozitivno, še današnjemu hokeju se to pozna. S to tradicijo tudi nadaljujemo« (Pogačnik v Pangerc, 2012). SP leta 1965, ki je potekalo na Finskem, je jugoslovanska reprezentanca končala na zadnjem, šestem mestu v skupini B svetovnega hokeja.

Tabela 34

Končna lestvica skupine B SP leta 1965

REPREZENTANCA	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Poljska	6	5	1	0	35 : 15	11

Švica	6	4	1	1	27 : 15	9
ZRN	6	3	2	1	30 : 20	8
Madžarska	6	2	1	3	19 : 24	5
Avstrija	6	2	0	4	21 : 18	4
Anglija	6	1	1	4	24 : 41	3
Jugoslavija	6	0	2	4	16 : 29	2

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Jugoslovanska reprezentanca je visoko izgubila tekmi le proti ZRN, ki je zmagala z rezultatom 8 : 2, in proti reprezentanci Poljske, ki jo je izgubila z rezultatom 4 : 1. Igrala je tudi dve tekmi z neodločenim rezultatom, proti Angliji in Švici, vendar tudi ti dve tekmi nista zadostovali za preboj više od zadnjega mesta (Polet, 15.3., 1965)

Jugoslovanska reprezentanca se je na Finskem pritožila na registracijo tekme z Anglijo (5 : 5), saj naj bi Angleži četrti in peti gol dosegli s telesom oziroma drsalko. Protest ni bil ugodno rešen, zato je rezultat ostal neodločen (Polet, 8.3., 1965).

Jugoslovanski hokejisti niso igrali slabo, v večini tekem so imeli terensko premoč in bi v nekaterih tekmah lahko zmagali z visokim rezultatom. Prav tako so zabeležili veliko strelav na nasprotnikov gol, vendar so bili nenatančni. Realna vrednost reprezentance naj bi kazala na tretje ali četrto mesto v skupini B (Žlajpah, 1965).

V skupini A SP v hokeju na ledu na Finskem je prvo mesto dosegla reprezentanca Sovjetske zveze (Polet, 15.3., 1965). SP na Finskem se je znova igralo v dveh skupinah. V skupini A je poleg prvouvrščene reprezentance igralo še sedem moštev, in sicer: ČSSR, Švedska, Kanada, NDR, ZDA, Finska in Norveška, ki je z zadnjim mestom izpadla v skupino B. Jugoslovanska reprezentanca je z zadnjim mestom v svoji skupini končala na zadnjem, 15. mestu (Championnats du monde 1965).

Največji dogodek na jugoslovanskih tleh se je zgodil leta 1966, ko je Jugoslavija gostila SP, ki je potekalo na treh kakovostnih ravneh. Osem mesecev pred prvenstvom je bilo že 11.000 prijav tujih turistov. Največje zanimanje je bilo na Švedskem. Ahearn, predsednik MHZ, je septembra 1965 obiskal Jugoslavijo. Vsi hoteli v Sloveniji in na Hrvaškem so bili rezervirani izključno za potrebe obiskovalcev prvenstva (Polet, 28.6., 1965).

Reprezentanca je s pripravami začela že v septembru 1965. Kandidati, ki so bili na 20-dnevnih pripravah v ČSSR in so bili tudi v razširjenem seznamu trenerja Bubnika za hokejsko

reprezentanco Jugoslavije, so bili: vratarji Gale, Korantar, Georgijević, Šemsedinović, Sinanović in Knez, branilci Ravnik, Kristan, I. Jan, Ratej, Jug, Krmelj, Žvan in Mihajlovski ter napadalci Tišler, Felc, F. Smolej, Renaud, Klinar, B. Jan, Mlakar, R. Hiti, S. Beravs, R. Smolej, Gojanović in J. Aljančič (Polet, 15.10., 1965).

V Ljubljani je ob koncu leta 1965 potekal mednarodni hokejski turnir v počastitev dneva Republike. Turnir je veljal kot tekma za Alpski pokal, vendar le za Jugoslavijo. Domača reprezentanca je le eno tekmo odigrala neodločeno, vse druge je zmagala in zaradi tega tudi osvojila prvo mesto (Polet, 6.12., 1965b).

Ker so Francozi svojo udeležbo na SP 1966 odpovedali tik pred začetkom, so organizatorji na njihovo mesto umestili jugoslovansko reprezentanco B, ki bi igrala v skupini C. Sestava reprezentance B je bila naslednja: vratarja Knez (Kranjska Gora) in Sinanović (Medveščak), branilci Svetlin (Olimpija), Razinger (Kranjska Gora), Krmelj (Medveščak) in Vidmar (Kranjska Gora), napadalci Hribar, Eržen, Pirc, Zajc (vsi Kranjska Gora), Ančević, Gojanović (oba Medveščak), Dragan Stojanović (Partizan), Pipan (Kranjska Gora), Petač (Kranjska Gora), Janez Aljančič (Olimpija), Urošević (Partizan), rezervi Žvan, Hiti Gorazd (oba Kranjska Gora), vodja reprezentance Matko Medja (Jesenice) in trener Platicha (Jesenice) (Polet, 28.2., 1966).

Jugoslovanska reprezentanca je bila v večini sestavljena iz slovenskih hokejistov in je igrala v konkurenci skupine B v hrvaški prestolnici. Prvenstvo je bilo organizirano v treh mestih, treh skupinah in eni državi. Hokejski spektakel tedanjega časa je bil le eden izmed športnih vrhuncev, ki smo jih v 60. in 70. letih gostili v naši nekdanji skupni državi oziroma v Hali Tivoli. Pri nas so gostovali največji hokejski mojstri, o katerih se je lahko pred tem zgolj bralo v tiskanih medijih, slišalo na radijskih postajah oziroma se jih je spremljalo prek malih zaslonov. Prvenstvo je trajalo enajst dni, številne tekme pa so polnile prizorišča in športne strani. Hokej je bil meseca marca leta 1966 šport številka ena (Pangerc, 2012).

Tabela 35

Lestvica skupine B SP v letu 1966

REPREZENTANCA	OT	Z	N	P	DG : PG	T
ZRN	7	7	0	0	34 : 12	14
Romunija	7	5	1	1	29 : 16	11
Jugoslavija	7	4	2	1	25 : 23	10
Norveška	7	4	0	3	28 : 17	8
Avstrija	7	3	0	4	25 : 30	6

Švica	7	2	0	5	24 : 26	4
Madžarska	7	1	0	6	19 : 30	2
Velika Britanija	7	0	1	6	15 : 45	1

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Prvo mesto je brez poraza dobila reprezentanca ZRN, drugo mesto je zasedla reprezentanca Romunije. Jugoslovanska reprezentanca se je nepričakovano uvrstila na tretje mesto in s tem dosegla izredno lep uspeh za državo organizatorico SP (Delo, priloga Hokejsko Delo, 1966). V skupini C, ki je igrala na Jesenicah, je zaradi nepričakovane odpovedi francoske reprezentance igrala jugoslovanska reprezentanca B, ki je sicer tekmovala zunaj konkurence, zato je bila na koncu brez uvrstitve. Kljub vsemu pa je moštvo premagalo reprezentanco Južnoafriške republike in remiziralo z Dansko. V skupini A so igrale reprezentance Sovjetske zveze, ČSSR, Kanade, Švedske, NDR, ZDA, Finske in Poljske. Prvo mesto je osvojila reprezentanca Sovjetske zveze, pred ČSSR in Kanado na tretjem mestu. V skupini C pa so poleg jugoslovanske reprezentance B nastopile še Italija, Danska in Južnoafriška republika. Jugoslovanska reprezentanca A je z osvojenim tretjim mestom v skupini B zasedla končno 11. mesto (Championnats du monde 1966).

Ker je bila Jugoslavija organizatorica vseh treh skupin SP, so na koncu pogledali organizacijo tudi s finančne plati. Sekretariat organizacijskega odbora je objavil bilance dotlej največjega športnega dogodka v Sloveniji. Prihodkov je bilo za več kot 854 milijonov dinarjev, od tega dobička za 45 milijonov dinarjev. Dobiček se je razdelil po naslednjem ključu: priprava reprezentance za SP 1967 in 1968 (15 mio), pomoč HZS (8 mio) in HZ Hrvaške (5 mio), HZ Srbije (1,5 mio) in HZ Makedonije (0,5 mio), prispevek za gradnjo onkološkega inštituta v Ljubljani (10 mio) in za gradnjo ljubljanske bolnišnice (5 mio).

Organizacijski odbor je izpolnil svojo dolžnost in pokrtil vse stroške reprezentancama Kanade in ZDA, drugim pa stroške prevoza od jugoslovanske meje in bivanja (Delo, 5.4., 1966).

V sezoni 1966/1967 je tudi hokej na reprezentančnem nivoju obetal več kot pred časom. Poleg pripravljanih tekem jugoslovanske reprezentance v Nemčiji, kjer so Jugoslovani dvakrat slavili in le enkrat izgubili, sta bila pred začetkom sezone aktualna tudi mednarodna sodnika Boris Čebulj in Albert Kerkoš, ki sta po odredbi sekretariata tekmovanja za EP sodila v Celovcu na tekmi KAC proti Bad Tölzu. Poleg tega je poljska hokejska zveza Čebulju poslala vabilo za

sojenje na meddržavni tekmi med Poljsko in SZ, ki je bila odigrana v Varšavi marca 1967 (Delo, 30.10., 1966).

Jugoslovanska radiotelevizija je seznanila javnost s težavami glede prenosa hokejskih tekem s SP na Dunaju, ker je MHZ od Evrovizije za pravice prenašanja tekmovanj zahtevala zelo visoko odškodnino, ta pa za Evrovizijo ni bila v skladu s pomenom športnega dogodka za televizijo. V osnovi je šlo za to, da večina televizijskih organizacij ni smela prenašati reklam. S to zahtevo so bili prenosi tekem ogroženi (Delo, 22.11., 1966).

Za sojenje na SP na Dunaju, ki je bilo organizirano za čas 18.–29. marca 1967, je mednarodna zveza določila 18 sodnikov, med njimi Radovljičana Borisa Čebulja, ki je bil edini sodnik iz Jugoslavije (Delo, 26.12., 1966).

Ob koncu februarja 1967 se je na Jesenicah zbrala državna reprezentanca, ki se je začela pripravljati za nastop na SP na Dunaju. Srečali so se tudi s predstavniki panožne in osrednje zveze, ki so bili zadolženi za trening na Jesenicah. Državno reprezentanco so sestavljali: trener Vaclav Bubnik, člani Knez, Ravnik, I. Jan, F. Smolej, R. Smolej, Beravs, Tišler, Felc, Jug, Eržen, Mlakar, Gale in Mihajlovski. Na uvodnem delu priprav so bili zaradi bolezni odsotni: R. Hiti, B. Jan in Razinger (Karlín P. , Delo).

Tabela 36

Lestvica skupine B SP v letu 1967

REPREZENTANCA	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Poljska	7	5	2	0	32 : 13	12
Romunija	7	5	2	0	34 : 18	12
Norveška	7	4	0	3	35 : 21	10
Jugoslavija	7	2	3	2	20 : 30	7
Italija	7	2	1	4	23 : 31	5
Avstrija	7	2	1	4	23 : 34	5
Švica	7	1	1	5	22 : 37	3
Madžarska	7	0	2	5	27 : 40	2

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Jugoslavija je zasedla končno četrto mesto (Lipar S. , 1967). Od Jugoslavije so bile v letu 1967 v skupini B boljše le tri reprezentance: Poljska in Romunija, ki sta po sedmih tekmah po petkrat

zmagali in dvakrat remizirali, ter reprezentanca Norveške. Jugoslavija je trikrat remizirala, in sicer na prvi tekmi proti Madžarski z rezultatom 6 : 6, na drugi tekmi proti Poljski z rezultatom 3 : 3, z enakim rezultatom so končali tudi tekmo proti reprezentanci Švice. Na prvenstvu so premagali obe sosednji reprezentanci, Italijo in Avstrijo. Izgubili pa so tekmi proti reprezentanci Romunije in Norveške. Med najboljšimi strelci prvenstva se je na drugo mesto povzpел slovenski hokejist Roman Smolej, ki je na sedmih tekmah dosegel osem golov in tri podaje. Uspeh pa je s sedmim mestom dopolnil Franc Smolej s sedmimi goli in tremi podajami (Championnats du monde 1967).

V skupini A prvenstva je nastopalo osem reprezentanc. Prvo mesto je dosegla Sovjetska zveza, pred reprezentanco Švedske in Kanade, ki je končala na tretjem mestu. SP je potekalo po enokrožnem sistemu v vseh treh skupinah. V skupini A je nastopilo osem reprezentanc, v skupini B osem in v skupini C šest reprezentanc. Jugoslavija je s četrnim mestom v skupini B v konkurenci 22 reprezentanc dosegla končno 12. mesto (Championnats du monde 1967).

Državno reprezentanco je jeseni 1967 prevzel češki trener Mlčoch (Karlin P. , 1967c). HZJ je sklenila, da bodo reprezentanti v času med majem in decembrom 1967 prejeli stipendijo v višini 12.000 starih dinarjev na mesec (Delo, 26.12., 1967).

V drugi polovici januarja 1968 so bili določeni reprezentanti za nastop na OI v Grenoblu. Kandidati so bili: Gale, Knez, Ravnik, I. Jan, Rataj, Jug, Razinger, Mlakar, Felc, B. Jan, R. Hiti, S. Beravs, brata Smolej, Gojanović, Renaud, Tišler in Klinar (Delo, 24.1., 1968). S temi imeni se niso strinjali v jeseniškem moštvu, zato so se na Jesenicah sestali predstavniki vseh političnih forumov občine Jesenice. Sestanka so se udeležili tudi predsednik Zveze za telesno kulturo Slovenije, predsednik HZS in sekretar Zveze drsalnih športov Jugoslavije. S 13 glasovi proti petim so potrdili sklep, s katerim so zahtevali, da četverica hokejistov, ki so prestopili k Olimpiji, Hiti, Smolej, Jug in Beravs, v Grenoble ne odpotujejo. Sklenili so tudi, da v nasprotnem primeru ne bodo dovolili odhoda na OI tistim članom reprezentance, ki so zaposleni v Železarni Jesenice oziroma bodo plačani dopusti ukinjeni (Karlin P. , 1968). Na seji IO Zveze drsalnih in kotalkarskih športov Jugoslavije so sprejeli sklep, da se bo hokejska reprezentanca OI v Grenoblu udeležila v polnem številu, torej tudi s četverico.

HK Jesenice so izrekli pohvalo za organizacijo priprav doma in za vzgojo kakovostnega moštva, vendar je bil v interesu ugled jugoslovanskega hokeja. Sklenili so tudi, da mora tekmovalna komisija ustanoviti posebno komisijo, ki bo v najkrajšem času rešila primer. S tem je tudi jeseniška skupnost dobila zagotovilo pravičnega epiloga. Odločitev za ta sklep je bila sprejeta enoglasno, le jeseniški član IO se je vzdržal (Likar, 1968). Na OI se je Jugoslavija po

porazu s Finsko 2 : 11 uvrstila v skupino B, kjer je tekmovala z reprezentancami Norveške, Romunije, Japonske, Avstrije in Francije (Dekleva J. , 1968a).

Tabela 37

Lestvica olimpijskega turnirja skupine B v letu 1968

REPREZENTANCA	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Jugoslavija	5	5	0	0	33 : 9	10
Japonska	5	4	0	1	27 : 12	8
Norveška	5	3	0	2	15 : 15	6
Romunija	5	2	0	3	22 : 23	4
Avstrija	5	1	0	4	12 : 27	2
Francija	5	0	0	5	9 : 32	0

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Jugoslovanska reprezentanca je s prvim mestom v skupini B na olimpijskem turnirju leta 1968 osvojila končno deveto mesto (Delo - Olimpijsko Delo, 1968). Albin Felc je bil izbran v najboljšo peterko in bil najboljši strelec turnirja. Na dogodek ima lepe spomine: »Med najučinkovitejšimi sem bil tudi v Innsbrucku, a danes to ni več pomembno. Koga še zanima, kaj je bilo pred šestdesetimi leti!? Nasploh pa je bil zame en gol proti dobremu nasprotniku pomembnejši kot deset golov proti slabemu« (Felc, 2015).

Vzporedno z olimpijskim turnirjem so se štete igre tudi za EP.

Tabela 38

Lestvica EP v letu 1968

REPREZENTANCA	OT	DG : PG	T
ČSSR	5	26 : 13	9
SZ	5	33 : 8	8
Švedska	5	19 : 12	7
Finska	5	11 : 25	4
ZRN	5	11 : 25	2
NDR	5	9 : 31	0
Jugoslavija	4	23 : 8	8

Norveška	4	15 : 11	6
Romunija	4	18 : 18	4
Avstrija	4	11 : 16	2

Legenda: OT – odigrane tekme; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Jugoslavija je na EP v okviru olimpijskega turnirja zasedla končno sedmo mesto (Dekleva J. , 1968b).

V letu 1969 je bilo prvič organizirano SP v dveh različnih državah. Skupina A je tekme odigrala v švedskem mestu Stockholm. Organizacija SP skupine B je bila v rokah jugoslovanske države, prav tako pa je Jugoslavija gostila skupino C, ki je igrala v Skopju. V skupini B, ki je odigrala tekme v Ljubljani med 28. februarjem in 9. marcem, je tekmovalo osem reprezentanc. Jugoslovanska reprezentanca je zasedla končno tretje mesto (Championnats du monde 1969).

Tabela 39

Lestvica skupine B SP v letu 1969

REPREZENTANCA	OT	Z	N	P	DG : PG	T
NDR	7	7	0	0	62 : 13	14
Poljska	7	6	0	1	31 : 13	12
Jugoslavija	7	3	2	2	17 : 20	8
ZRN	7	4	0	3	28 : 16	8
Norveška	7	2	2	3	26 : 35	6
Romunija	7	2	1	4	24 : 36	5
Avstrija	7	1	1	5	15 : 39	3
Italija	7	0	0	7	10 : 41	0

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Zmagala je reprezentanca NDR, ki je premagala vse svoje nasprotnike. Prvi dve reprezentanci sta napredovali v skupino A, zadnji dve sta izpadli v skupino C. Jugoslavija je remizirala na tekmi proti Romuniji z rezultatom 4 : 4 in na tekmi proti Norveški z rezultatom 3 : 3.

V skupini A je igralo šest reprezentanc po dvokrožnem sistemu, kar je bila novost v mednarodnem hokejskem prostoru. Prvo mesto je osvojila reprezentanca Sovjetske zveze pred

Švedsko in ČSSR. Nastopale so še reprezentance Kanade, Finske in ZDA, ki je z doseženim zadnjim mestom padla v nižji kakovostni nivo v letu 1970. Ker je v skupini A tekmovalo le šest reprezentanc, je Jugoslavija zasedla skupno deveto mesto. V skupini C, ki je tekme odigrala v Skopju, je nastopalo šest reprezentanc. Prve dve mesti sta vodili v napredovanje, osvojili pa sta ga reprezentanci Japonske in Švice. Nastopale so še reprezentance Madžarske, Nizozemske, Bolgarije in Danske. Skupno je na SP leta 1969 nastopalo 20 reprezentanc (Championnats du monde 1969).

Za SP leta 1970 so pred začetkom hokejske sezone 1969/1970 še izbirali in iskali ustreznega trenerja. Jugoslovanska reprezentanca je igrala v skupini B. Najprej so za novega zveznega trenerja izbrali Mlčocha, vendar so na sekretariatu Zveze drsalnih in kotalkarskih športov Jugoslavije⁴⁹ potrdili Cirila Klinarja, trenerja Jesenic (Delo, 14.11., 1969).

V sklopu priprav na prvenstvo sta bili novembra 1969 odigrani dve mednarodni tekmi. Prva tekma med NDR in Jugoslavijo 4 : 2 (2 : 0, 2 : 2, 0 : 0) je bila odigrana v Hali Tivoli, pred približno 3000 gledalci. Za reprezentanco Jugoslavije so igrali: Gale, Knez, Ravnik, Jan, Rataj, Jug, Felc, F. Smolej, Tišler, I. Beravs, R. Smolej, Mlakar, Gojanović, Renaud in Ančević (Lipar S. , 1969c). Povratna tekma je bila odigrana že naslednji dan. Tudi drugo tekmo je reprezentanca Jugoslavije izgubila z rezultatom 6 : 1 (2 : 0, 2 : 1, 2 : 0). Prireditve si je ogledalo približno pol manj ljudi (Lipar S. , 1969d).

V širšem izboru za SP v Bukarešti so bili: Gale, Knez, Šemsedinović, Ravnik, Rataj, Jug, Ivo Jan, Tišler, Felc, Smolej, Hiti, Beravs, Smolej, B. Jan, Renaud, Gojanović, Žbontar, Hiti, Mlakar, Mihajlovski in Sinovec (Delo, 16.2., 1970). Selektorska komisija se je po burni debati odločila, da od 21 kandidatov doma ostanejo Mlakar, Sinovec in Šemsedinović (Lipar S. , 1970c).

Tabela 40

Lestvica skupine B SP v letu 1970

REPREZENTANCA	OT	Z	N	P	DG : PG	T
ZDA	7	7	0	0	70 : 11	14
Zahodna Nemčija	7	6	0	1	34 : 13	12
Norveška	7	3	2	2	26 : 28	8
Jugoslavija	7	3	1	3	30 : 23	7

⁴⁹ Tudi v letu 1970 nam viri navajajo Združeno zvezo drsalnih in kotalkarskih športov.

Japonska	7	3	1	3	31 : 34	7
Švica	7	2	0	5	22 : 31	4
Romunija	7	2	0	5	21 : 38	4
Bolgarija	7	0	0	7	11 : 67	0

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Jugoslovanska reprezentanca je dosegla končno četrto mesto v skupini B. Zmago in uvrstitev v višji nivo tekmovanja si je zagotovila reprezentanca ZDA, ki na sedmih tekmah ni zabeležila poraza. Reprezentanci Romunije in Bolgarije sta izpadli v skupino C.

V Stockholmu na Švedskem je bilo odigrano prvenstvo skupine A. Znova so tekmovali v konkurenci šestih reprezentanc, kjer je zlato medaljo osvojila reprezentanca Sovjetske zveze, srebrno Švedska in bronasto ČSSR. Kanadske reprezentance na prvenstvu ni bilo, zato sta v skupini A nastopili prvouvrščeni reprezentanci skupine B iz leta 1969, reprezentanca Poljske in NDR. Na četrtem mestu je končala reprezentanca Finske, pred NDR. Poljska reprezentanca je z zadnjim mestom izpadla v skupino B. V skupini C so nastopale reprezentance Avstrije, Italije, Francije, Madžarske, Danske, Nizozemske in Belgije. Skupno je na SP nastopilo 21 reprezentanc, med katerimi je jugoslovanska reprezentanca končala na skupnem desetem mestu (Championnats du monde 1970).

V pripravah na SP so jugoslovanski hokejisti že novembra 1970 odigrali dve tekmi proti reprezentanci ZRN. Prvo tekmo so izgubili z rezultatom 8 : 1 (2 : 0, 2 : 0, 4 : 1). Igrali so v dvorani Tivoli pred 1500 gledalci (Kutin, 1970). Tudi na povratni tekmi so Jugoslovani izgubili z rezultatom 9 : 3 (4 : 0, 0 : 1, 5 : 2). Tekma je bila odigrana na istem prizorišču pred približno 500 gledalci (Lipar S. , 1970d).

Med 4. in 21. februarjem 1971 je jugoslovanska hokejska reprezentanca odšla na turnejo po Japonski. Vodja odprave je bil Albert Kerkoš, trener Ciril Klinar, vratarja Knez in Šemsedinović, branilci B. in I. Jan, Ravnik, Jug, R., napadalci pa Hiti, S. Beravs, R. Smolej, Felc, Tišler, F. Žbontar, Renaud, Gojanović, G. Hiti, Puterle in Mlakar (Delo, 15.1., 1971).

Jugoslovanska hokejska reprezentanca je tekmovala tudi na SP leta 1971 v Švici. Na prvenstvu so nastopale še reprezentance NDR, Italije, Švice, Avstrije, Japonske in Poljske. Od načrtovane reprezentance, ki je nastopila na Japonskem, so doma ostali poškodovani Šemsedinović, Jug, Žbontar in Puterle, v moštvo pa so vpoklicali Galeta, Rataja in Krmelja, F. Smoleja in Poljanška (Delo, 3.3., 1971).

Med dnevom počitka na SP je zasedal direktorat MHZ. Vrstile so se namreč pritožbe, da so posamezne reprezentance uporabile nedovoljena poživila. Lindblatt (Finska), predsednik direktorata, je bil razburjen zaradi nesposobnosti in neobjektivnosti nekaterih sodnikov. V prvo vrsto je postavil tekmo med Švico in Jugoslavijo, na kateri je bilo zaznati nenavadno svežino švicarskih hokejistov v zadnji tretjini, potem ko so se pred tem utrujeni vlekli po igrišču (Lipar S. , 1971c).

Z zmago nad Japonsko je Jugoslavija v skupini B osvojila peto mesto in obstala v tej skupini. Končni vrstni red je bil naslednji: Švica, Poljska, NDR, Norveška, Jugoslavija, Japonska, Avstrija in zadnja Italija (Lipar S. , 1971d).

V skupini A, ki je odigrala tekme v Ženevi in Bernu, so nastopale reprezentance Sovjetske zveze, ČSSR in Švedske, ki so v tem zaporedju osvojile tudi prva tri mesta. Nastopale so še reprezentance Finske, Zahodne Nemčije in Amerike. Vseh šest reprezentanc je igralo po dvokrožnem sistemu. Po desetih odigranih tekmah sta imeli reprezentanci ZRN in ZDA enako število točk, ZDA je imela boljšo razliko v golih, vendar je reprezentanca ZDA izgubila na prvi tekmi z rezultatom 7 : 2, na drugi tekmi pa zmagala 5 : 1, kar je pomenilo, da je bila v medsebojnih srečanjih boljša reprezentanca ZRN, zato je reprezentanca ZDA izpadla v skupino B.

SP skupine C je bilo odigrano na Nizozemskem. Nastopilo je osem reprezentanc, med katerimi sta si napredovanje zaslužili Romunija in Francija, ker sta zasedli prvi dve mesti. Nastopile so še reprezentance Madžarske, Velike Britanije, Bolgarije, Nizozemske, Danske in Belgije. Jugoslovanska reprezentanca je leta 1971 v konkurenci 22 držav zasedla končno 11. mesto (Championnats du monde 1971).

7 PREVLADA SLOVENSKEGA HOKEJA IN POSTOPNA ŠIRITEV KAKOVOSTI S SELITVIJO SLOVENSКИH IGRALCEV PO JUGOSLAVIJI TER S PRIHODI TUJIH IGRALCEV

7.1.1 Sezona 1971/1972

Tekmovalna sezona 1971/1972 se je začela relativno zgodaj. Moštvo Olimpije je že oktobra 1971 igralo finalno tekmo za Alpski pokal, ki bi morala biti odigrana že v prejšnji sezoni. Na povratni tekmi v Chaus de Fonds Olimpiji ni uspelo obdržati prednosti zmage, ki si jo je priigrala v Tivoliju, zato so v sezoni 70/71 Alpski pokal osvojili Švicarji. Tekma se je končala z rezultatom 7 : 5 (3 : 1, 2 : 3, 1 : 1). Na domačem ledu je Olimpija zmagala z razliko enega zadetka (Lipar S. , 1971b). Trenerske posle pri celjskih hokejistih je prevzel Josip Kus iz Prage, ki je bil pred tem trener nekaterih čeških moštev, avstrijskega KAC in inštruktor na Kitajskem (Jug, 1971).

Na Jesenicah so se veselili novega obdobja umetnega drsališča pod Mežakljo. Prvo tekmo na pokritem drsališču so odigrali proti celovškemu KAC meseca decembra 1971 (Katnik L. , 1971).

Na republiškem prvenstvu je moštvo Olimpije v svojem zadnjem nastopu premagalo moštvo Kranjske Gore z rezultatom 16 : 4 (7 : 2, 2 : 2, 7 : 0) in s tem tudi osvojilo naslov republiškega prvaka (Delo, 7.1., 1972).

V skupini B tekmovanja zvezne hokejske lige so Celjani odločno zaključili prvi del tekoče sezone, ker so že v predzadnjem kolu osvojili drugo mesto v skupini B, s čimer so si zagotovili nastop na kvalifikacijah za vstop v skupino A (Jug, 1972). V odsotnosti olimpijskih reprezentantov so moštva Olimpije, Jesenic, Medveščaka in Kranjske Gore tekmovala za pokal HZJ – tekmovanje je potekalo po dvokrožnem sistemu. Pokal so uvrstili zaradi prekinitve DP. Olimpija je nastopila v pokalu brez desetih, Jesenice pa brez sedmih reprezentantov (Kavčič B. , 1972a).

Tabela 41

Lestvica pokalnega tekmovanja Jugoslavije v sezoni 1971/1972

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Jesenice	6	3	1	2	48 : 30	7
Medveščak	6	3	1	2	30 : 38	7

Olimpija	6	2	1	3	28 : 40	5
Kranjska Gora	6	2	1	3	30 : 38	5

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Pokalno tekmovanje je kljub okrnjeni zasedbi osvojilo moštvo Jesenic, pred moštvom Medveščaka. Zanimivo je bilo to, da sta imeli prvouvrščeni moštvi enako število točk, prav tako tudi zadnjevrščeni, kar je bil pokazatelj dviga kakovosti hokeja (Kavčič B. , 1972e).

V finalu DP sta igrali moštvi Jesenic in Olimpije. Prvo tekmo so prepričljivo dobili hokejisti Olimpije z rezultatom 6 : 1, na drugi tekmi so jeseniški igralci iztržili minimalno zmago z rezultatom 4 : 3. Osvojitev DP v jugoslovanski hokejski ligi je po petnajstih letih vladavine jeseniškega moštva pripadla drugemu slovenskemu moštvu. Kljub izenačenemu stanju v zmagah je prvenstvo zaradi boljše razlike v golih osvojilo ljubljansko moštvo (Katnik L. , 1972a).

Tabela 42

Lestvica DP v sezoni 1971/1972

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Olimpija	10	9	0	1	82 : 21	18
Jesenice	10	8	0	2	82 : 21	16
Medveščak	10	6	0	4	47 : 26	12
Kranjska Gora	10	5	0	5	43 : 64	10
Partizan	10	1	0	9	23 : 82	2
Slavija	10	1	0	9	25 : 88	2

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Prvič po petnajstih zaporednih letih je DP osvojilo moštvo Olimpije, ki je premagalo serijskega prvaka, moštvo Jesenic. Na tretje mesto se je uvrstilo moštvo Medveščaka, pred četrto uvrščeno Kranjsko Goro, petim Partizanom in zadnje uvrščenim moštvom Slavije (Katnik L. , 1972b).

V tekmovanju za Alpski pokal so tudi v letu 1972 tekmovali v dveh skupinah. Olimpija je igrala v skupini proti Augsburgu, Landshutu, ATSE iz Gradca in Cortini. Olimpija je osvojila prvo mesto v skupini, zato se je znova uvrstila na finalno tekmo (Delo, 26.2., 1972).

Moštvo Jesenic je igralo tudi tekme proti aktualnemu prvaku La Chaux de Fonds, KAC iz Celovca, Servette in Gardeni. Jeseničani so izgubili odločilno tekmo in so zaključili na drugem mestu v skupini. V finale se je znova uvrstilo moštvo La Chaux de Fonds (Katnik L. , 1972c).

Republiško prvenstvo v sezoni 1971/1972 je igralo šest moštev, med katerimi je bila tudi Olimpija, ki je tekmovala zunaj konkurence.

Tabela 43

Lestvica republiškega prvenstva v sezoni 1971/1972

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Triglav	10	8	0	2	91 : 30	16
Olimpija	7	7	0	0	85 : 8	14
Tržič	9	5	0	4	47 : 77	10
Velenje	8	2	1	5	41 : 56	5
Prevoje	6	1	1	4	21 : 37	3
Ptuj	8	0	0	8	13 : 91	0

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Tudi v letu 1972 ni bilo mogoče odigrati vseh srečanj, kar je kazalo na veliko pomanjkanje umetnih drsališč. Na zunanjih igriščih na Ptuj, v Velenju, Tržiču, Prevojah in kranjskega Triglava so nestanovitne vremenske razmere omejevale treninge na naravnem ledu. Drsališči v Ljubljani in na Jesenicah sta bili na voljo predvsem domačim hokejistom in drsalcem. Kljub neodigranim tekmam je bilo jasno, da je republiško prvenstvo osvojilo moštvo Triglava, pred moštvom Tržiča. Na tretjem mestu je bilo moštvo Velenja, ki bi ga moštvo iz Prevoj lahko še prehitelo. Na zadnje mesto republiškega tekmovanja se je uvrstilo moštvo Ptuja, ki je imelo v osmih tekmah nični izkupiček (Jančar J. , 1972).

7.1.2 Sezona 1972/1973

Tudi v hokejski sezoni 1972/1973 je v uvodu Olimpija odigrala finalno tekmo za Alpski pokal z enako postavo kot v prejšnji sezoni. Z zmago nad lanskimi zmagovalci v povratni tekmi finala za Alpski pokal, moštvom La Chaux de Fonds, je Olimpija pokal za eno leto pospravila v svojo vitrino. V finalnih tekmah je igrala v postavi: Albreht, Prusnik, Žvan, Lap, Kumar, Jakopič, G. Hiti, Svetlin, R. Hiti, Beravs, Petač, Puterle, Bahč, Seme, Aljančič in Kavec (Kavčič B. , 1972b).

Pred začetkom prvenstva so določili, da bo že 26. povojno DP potekalo v dveh ligah. V prvi ligi so nastopala moštva Olimpije, Jesenic, Medveščaka, Kranjske Gore, Slavije, Partizana, Crvene zvezde in Celja. Druga liga je bila razdeljena na zahodno skupino, v kateri so nastopala moštva Triglava, Mladosti in INE iz Siska, ter na vzhodno skupino, v kateri so igrala moštva Spartaka, Vojvodine in Vardarja. Določeno je bilo, da se bo prvenstvo igralo po štirikrožnem sistemu. V prvi ligi so vsa moštva igrala po dvokrožnem sistemu na začetku, potem prva štiri odigrajo turnir za osvojitve naslova prvaka in uvrstitev do četrtega mesta, druga štiri pa za razvrstitev do osmega mesta (B. Kavčič, 1972). Na prvenstveni tekmi prve lige je novembra 1972 moštvo Olimpije doseglo rekordno število zadetkov na tekmi proti Crveni zvezdi, ko jo je premagalo z rezultatom 31 : 0 (10 : 0, 13 : 0, 8 : 0) (Kavčič B. , 1972c).

Moštvo Olimpije je bilo zmagovalec Alpskega pokala za sezono 1971/1972, a je v naslednji sezoni doživelo hladen tuš. Olimpijo je že v prvem krogu izločil švicarski Lugano. Na prvi tekmi je zmagal Lugano z rezultatom 6 : 2, na drugi tekmi, odigrani v Ljubljani, je zmagala Olimpija z rezultatom 7 : 3. Zaradi skupnega rezultata 9 : 9 so odločali kazenski streli in Lugano je zmagal z enim zadetkom razlike ter se uvrstil v nadaljnje tekmovanje (Kavčič B. , 1972d).

Moštvo Triglava iz Kranja si je izbojevalo prostor v drugi zvezni ligi, vendar ni imelo svoje ledene ploskve, zato so člani trenirali v Ljubljani in na Jesenicah. Moštvo so sestavljali naslednji igralci: Konc, Adlešič, Katanič, Višček, Lavrič, Stojanovič, Zagorc, Pavlica, Uma, Nadižar, Sajovic, Hudobivnik, Gros, Purič in Furlan (Javornik, 1972)⁵⁰.

Tabela 44

Lestvica DP v drugi jugoslovanski ligi v sezoni 1972/1973

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Triglav	8	5	2	1	42 : 19	12

⁵⁰ V virih smo zasledili enega od redkih primerov navajanja postave drugoligaškega moštva.

Mladost	8	4	1	3	28 : 22	9
INA	8	1	1	6	21 : 50	2

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

V drugi zvezni hokejski ligi je moštvo Triglava osvojilo končno prvo mesto, pred hrvaškima moštvoma Mladosti in INE (Jančar J. , 1973).

Od leta 1971 so se tekme za hokejski pokal Jugoslavije igrale po izločilnem sistemu, med letoma 1966, ko so prvič organizirali pokalno tekmovanje, do leta 1971 pa so igrali po turnirskem sistemu. Moštvo Jesenic je bilo tudi v tem tekmovanju prevladujoče, saj je do leta 1973 kar petkrat zmagalo. Izgubilo pa je le dvakrat proti moštvu Olimpije v letih 1969 in 1972 (Kavčič B. , 1973a). Tudi leta 1973 je moštvo Jesenic znova osvojilo jugoslovanski pokal. V povratni finalni tekmi proti moštvu Olimpije je zmagalo z rezultatom 3 : 2 (1 : 1, 1 : 0, 1 : 1) (Kavčič B. , 1973d).

V finalni skupini hokejskega DP za sezono 1972/1973 sta igrali obe slovenski moštvi, Jesenice in Olimpija, ter Medveščak in Partizan.

Tabela 45

Lestvica finalne skupine DP v sezoni 1972/1973

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Jesenice	12	10	1	1	96 : 32	21
Olimpija	12	8	1	3	106 : 38	17
Medveščak	12	5	0	7	40 : 54	10
Partizan	12	0	0	12	19 : 138	0

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Jesenice so osvojile DP že šestnajstič, kljub temu da so v dvanajstih tekmah dosegle kar deset golov manj kot njihova največja tekmica Olimpija. Vendar pa so kljub vsemu Jeseničani dosegli prepričljivo zmago, saj so izgubili le eno tekmo, eno pa so igrali neodločeno. Obe slovenski moštvi sta tudi dokazali, da se je v Sloveniji igral zelo kakovosten hokej.

Tabela 46

Lestvica tolažilne skupine DP v sezoni 1972/1973

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Slavija	12	9	1	2	89 : 36	19
Crvena zvezda	12	7	1	4	50 : 57	15
Celje	12	4	2	6	36 : 58	10
Kranjska Gora	12	1	2	9	37 : 61	4

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Kakovostna igra Slovencev se je potrdila tudi ob pogledu na lestvico druge kakovostne skupine, v kateri so igrala tri slovenska moštva. Med prvimi osmimi moštvi v Jugoslaviji je bilo kar pet slovenskih (Katnik L. , 1973b).

7.1.3 Sezona 1973/1974

V mesecu juniju 1973 so se dobili predstavniki Jesenic, Olimpije, ATSE (Gradec) in KAC (Celovec) ter se dogovorili o ustanovitvi tekmovanja za Pokal Karavanke. Predvideli so, da naj bi tekmovanje potekalo vsako leto pred začetkom DP v obeh državah. Vsako leto naj bi vodenje tekmovanja in nakup pokala prevzel drug klub, za leto 1973 bo poskrbel jeseniški klub, sledijo KAC, Olimpija in ATSE (Lipar S. , 1973a). Pokal Karavanke je v krstni sezoni osvojilo moštvo Olimpije, pred Jesenicami in moštvom ATSE iz Gradca (Kavčič B. , 1973b).

V sezoni 1973/1974 so se v ljubljanskem moštvu dogovarjali za menjavo trenerja. Vendar je Praga-sport preklicala že skoraj zaključeni dogovor, da treninge Olimpije z novo sezono prevzame Hertl, in namesto tega ponudila Kluca, da bi izjemoma podaljšal dogovor še za eno leto (Delo, 20.6., 1973).

V finalu Alpskega pokala sta septembra 1973 zaigrali moštvi Jesenic in Ausburga. Prva finalna tekma je bila odigrana v Augsburgu. Jeseničani so tekmo dobili z rezultatom 13 : 6 (3 : 1, 7 : 4, 3 : 1) in si s tem priigrali visoko prednost pred povratno tekmo na Jesenicah (D. D. , 1973). V povratni finalni tekmi na Jesenicah so domačini zmagali še prepričljiveje z rezultatom 11 : 0 (2 : 0, 5 : 0, 4 : 0) in osvojili Alpski pokal za sezono 1972/1973 (Katnik L. , 1973a).

Pred začetkom sezone so se spet porajala vprašanja glede prestopov igralcev med moštvi. Najbolj pereča vprašanja so bila na relaciji dveh najmočnejših moštev. Jeseniško moštvo je

želelo, da bi Gorazd Hiti v sezoni 1973/1974 znova igral za moštvo Jesenic, kajti Olimpiji je bil le posojen. Tudi Vlado Jug naj bi prišel nazaj na Jesenice. Relativno v kratkem času sta se HK Olimpija in HK Jesenice dogovorila glede odprtih vprašanj. Sklenila sta, da so spori rešeni; Hiti da bo ostal pri Olimpiji, Jug lahko odide na Jesenice. Moštvi sta sklenili tudi zavezo, da si bosta prizadevali za medsebojno strokovno in športno pomoč ter za športen in tovariški pristop pri razreševanju odprtih vprašanj (Delo, 13.10., 1973).

Predlog za igranje DP je bil enak kot leto poprej, zato naj bi bilo tudi v tej sezoni prvenstvo enotno in z osmimi moštvi. Prvi del bi potekal po dvokrožnem sistemu, drugi del prvenstva pa naj bi bil ločen, tako da bi prva štiri moštva igrala za naslov prvaka, druga štiri pa za uvrstitev od petega do osmega mesta (Delo, 19.10., 1973).

O sistemu tekmovanja, kot so ga določili pred sezono, so se hitro začela postavljati določena vprašanja. Razlika med najboljšimi in drugimi moštvi je za obstoječi sistem tekmovanja postala prevelika. Že v drugem kolu prve zvezne hokejske lige so bila vidna velika odstopanja. Na tekmah so bili doseženi naslednji rezultati: Jesenice – Celje 30 : 0 (6 : 0, 15 : 0, 9 : 0), Partizan – Slavija 3 : 11 (1 : 2, 2 : 4, 0 : 5), Medveščak – Spartak 10 : 1 (6 : 0, 3 : 0, 1 : 1) in Olimpija – Crvena zvezda 33 : 1 (13 : 1, 9 : 0, 11 : 0) (Piršl, 1973).

Po prvem delu igre v zvezni hokejski ligi je v prvi skupini vodila Olimpija, pred Jesenicami, Medveščakom in Slavijo; v drugi skupini pa je vodil Partizan, pred Spartakom, Celjem in Crveno zvezdo (Jug, 1974).

Na prvenstveni tekmi februarja 1974 je med moštvo Olimpije in Jesenic prišlo do neljubih dogodkov. Povod za incident je bil gol Koširja, ki ga je dal po izteku druge tretjine. Sodnika nista bila prepričana, ali gol priznati ali ne, sirene morda nista niti slišala. Zadetek sta nato razveljavila, ob začetku naslednje tretjine pa priznala. Takoj zatem so Jeseničani povedli s 3 : 2, sodnika pa sta po protestu Olimpije opazila, da je bil igralec Jesenic na kazenski klopi, zato so igrali z igralcem več, kot je bilo dovoljeno. Jeseničani so zapustili igrišče, zato sta sodnika razveljavila spornih trideset sekund in sta ponovila začetek zadnje tretjine. V nadaljevanju je bil zaradi prekrška nad G. Hitijem jeseniški igralec Jug kaznovan z izključitvijo, po izreku kazni pa je vratar Jesenic Knez napadel sodnika Hegediša in bil kaznovan z 10 minutami. Jeseničani so razočarani nad izrekom kazni protestno oddrsali z ledu (Lipar S. , 1974e).

Na izredni seji tekmovalne komisije ZDKŠJ je bilo zaradi prekinjene prvenstvene tekme sklenjeno, da je moštvo Jesenic s svojim umikom z ledu v štirideseti minuti kršilo pravilo Pravilnika o igri, zato so določili, da se tekma registrira z rezultatom 5 : 0 za Olimpijo. Vodja jeseniškega moštva Vaso Deretić je bil suspendiran in prijavljen disciplinski komisiji ZDKŠJ. Disciplinski komisiji sodniškega zbora ZDKŠJ je tekmovalna komisija predlagala uvedbo

disciplinskega postopka proti sodnikoma Hegedišu in Ladockemu zaradi soodgovornosti (Delo, 13.2., 1974). Na izredni seji je predsedstvo HK Jesenice odločilo, da moštvo nadaljuje s tekmovanjem, klub pa se bo znova pritožil na drugostopenjski organ. Javnost je ta poteza ogorčila, zato so se v večjem številu zbrali okoli avtobusa in preprečili odhod hokejistov na finalno tekmo v Ljubljano. Tako so vztrajali dobri dve uri, potem so hokejisti opremo vrnili v garderobo, množica pa se je mirno razšla (Katnik L. , 1974a).

Na vloženo pritožbo moštva Jesenic je hokejski odbor Jugoslavije na seji razveljavil sklepe tekmovalne komisije. Določil je nov termin za igranje razveljavljene tekme, stroške in dohodek sta si morali moštvi deliti (Delo, 19.2., 1974). Tekmo so v nadaljevanju tudi ponovili in takrat so zmagali Jeseničani z rezultatom 6 : 5.

Na naslednjem hokejskem derbiju sta pravico delila nemška⁵¹ hokejska sodnika. Na Jesenicah se je zbralo 4000 gledalcev, ki so uživali na tekmi. Na koncu je slavilo jeseniško moštvo z rezultatom 5 : 2 (0 : 0, 1 : 2, 4 : 0) (Katnik L. , 1974b).

Tabela 47

Prva objavljena lestvica DP v sezoni 1973/1974

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Jesenice	12	10	0	2	104 : 25	20
Olimpija	12	9	0	3	100 : 33	18
Medveščak	12	4	0	8	33 : 92	8
Slavija	12	1	0	11	27 : 124	2

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Moštvo Jesenic je še sedemnajstič⁵² osvojilo naslov državnih prvakov. Prvotno so vsi menili, da je sezona zaključena in je državni prvak že znan, vendar je bil ob koncu sezone pogled na lestvico nekoliko spremenjen (Lipar S. , 1974f).

⁵¹ V letu 1974 zasledimo prvi primer sojenja tujih nevtralnih sodnikov na jugoslovanskih tleh.

⁵² V nadaljevanju dogodkov zasledimo, da podatek ni dokončen.

Tabela 48

Končna lestvica DP v sezoni 1973/1974

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Olimpija	12	10	0	2	109 : 26	20
Jesenice	12	9	0	3	98 : 25	18
Medveščak	12	4	0	8	33 : 92	8
Slavija	12	1	0	11	27 : 124	2

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Na seji predsedstva ZDKŠJ so sklenili, da prvenstveno tekmo med moštvoma Jesenic in Olimpije registrirajo s 5 : 0 za Olimpijo in posledično je moštvo Olimpije osvojilo naslov državnega prvaka za sezono 1973/1974. Po dolgi razpravi, v kateri so sodelovali delegati iz vseh republik (spomnili so se na primer Partizana, ki je pred leti zapustil led in bil kaznovan po 637. členu Pravilnika), so izoblikovali dva predloga:

1. Sklep odbora za hokej o igranju ponovne igre se razveljavi, odbor naj še enkrat razpravlja.
2. Sklep odbora se razveljavi in potrdi se sklep tekmovalne komisije.

Večina delegatov je glasovala za drugi predlog, zato je bila tudi končna lestvica DP spremenjena (Delo, 9.5., 1974).

Tabela 49

Lestvica tolažilne skupine DP v sezoni 1973/1974

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Partizan	12	8	0	4	63 : 46	16
Crvena zvezda	12	6	0	6	65 : 59	12
Celje	11	5	0	6	47 : 58	10
Spartak	11	4	0	7	37 : 49	8

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Na končno peto mesto se je uvrstilo moštvo Partizana, pred šesto Crveno zvezdo in sedmim Celjem. Moštvo Spartaka, ki je osvojilo zadnje, osmo mesto, je oznanilo svoj odhod iz lige za prihajajočo sezono (Lipar S. , 1974f).

V finalni tekmi za pokalno tekmovanje sta se pomerili moštvi Jesenic in Olimpije. Prvo tekmo so odigrali v Ljubljani. Zmagalo je moštvo Jesenic z rezultatom 7 : 10 (1 : 1, 4 : 8, 2 : 1) (Lipar S. , 1974a). Povratna tekma finala za pokal Jugoslavije med slovenskima večnima rivaloma je bila odločena znova v korist moštva Jesenic, ki je zmagalo z rezultatom 6 : 3 (3 : 1, 1 : 0, 2 : 2). Pokalno lovoriko je tako osvojilo jeseniško moštvo (Katnik L. , 1974c).

Na predsedstvu ZDKŠJ, ki je zasedalo maja 1974, so razpravljali o novem tekmovalnem sistemu. Tekmovanje naj bi potekalo v treh skupinah. V skupini A: Olimpija, Jesenice, Medveščak in Slavija. V skupini B (teritorialno porazdeljeni): Celje, Kranjska Gora, Tivoli, Mladost in INA. V skupini C: Partizan, Crvena zvezda, Spartak, Vojvodina, Vardar.

Vsaka skupina bi igrala štirikrožno, nato najboljši trije iz skupine A nadaljujejo štirikrožno za naslov prvaka (upoštevajo se točke iz prvega dela tekmovanja), četrti in prvaka skupin B in C igrajo štirikrožno za uvrstitev od 4. do 6. mesta, ostalih osem moštev pa igra dvokrožno med seboj (Delo, 9.5., 1974).

Na 12. redni konferenci ZDKŠJ so se hokejisti poslovili od drsalcev in kotalkarjev in so ustanovili svojo zvezo z imenom Zveza za hokej na ledu Jugoslavije (ZHLJ)⁵³. Izvolili so nov statut in pravilnike ter novo vodstvo: predsednik – Leopold Krese, podpredsednik – Mirko Ramuš, generalni sekretar – dr. Jože Gogala. Sedež ZHLJ je bil v Ljubljani. Na konferenci so tudi določili, da bo novo prvenstveno tekmovanje potekalo po novem sistemu, ki bo sestavljen iz petnajstih moštev, ki bodo igrala v treh skupinah (Delo, 10.6., 1974). V duhu sprememb tekmovalnega sistema je odločala tudi novo ustanovljena zveza, ki je podala jasne smernice: skupine A, B in C igrajo štirikrožno, nato najboljši trije iz skupine A nadaljujejo dvokrožno za naslov prvaka (upoštevajo se točke in razlika v golih iz prvega dela), četrti in prvaka skupin B in C igrajo v nadaljevanju dvokrožno, za razvrstitev od 4. do 6. mesta se točke iz prvega dela ne prenašajo (prvi postane član skupine A v naslednji sezoni). Drugi in tretji iz skupin B in C (brez točk iz prvega dela) igrajo za uvrstitve od 7. do 10. mesta, druga moštva (brez točk iz prvega dela) na turnirju igrajo za razvrstitev od 11. do 15. mesta. Vsak ligaš mora imeti še mladinsko in pionirsko moštvo, sicer izgubi status prvoligaša. Pritožbe Jesenic na tekmo pretekle sezone niso obravnavali, saj je bila večina delegatov mnenja, da za pritožbo ni bilo

---

⁵³ Šele v letu 1974 smo našli na otipljiv podatek o ustanovitvi samostojne zveze.

pravega razloga. Delegata Jesenic in Kranjske Gore se s tem nista strinjala in sta sejo zapustila (Lipar S. , 1974b).

7.1.4 Sezona 1974/1975

Pred začetkom sezone 1974/1975 so se moštva Olimpije, Jesenic, KAC (Celovec) in ATSE (Gradec) dogovorila za nova organizacijo Pokala Karavanke. Prvi pokal leta 1973 ni bil podeljen, ker niso odigrali vseh tekem. Moštvo KAC je zahtevalo zagotovilo drugih treh, da bodo vse tekme odigrane pred obema DP (Dragojević, 1974). Tekmovanje za Pokal Karavanke je potekalo pred začetkom DP in se je končalo z zmago Olimpije.

Tabela 50

Lestvica tekmovanja za Pokal Karavanke v sezoni 1974/1975

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Olimpija	5	4	0	1	35 : 18	8
Jesenice	6	2	1	3	24 : 31	5
ATSE	5	2	0	3	19 : 27	4
KAC	4	1	1	2	15 : 17	3

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Moštvo Olimpije je kljub neodigrani tekmi zasedlo končno prvo mesto pred moštvom Jesenic in obema avstrijskima moštvoma (Lipar S. , 1974d).

Predsednik HZS v letu 1974 je bil Hinko Miklavčič, ki je izpostavil, da je v Republiki Sloveniji šest umetnih drsališč in trinajst klubov. HZS je bila edina republiška zveza v Jugoslaviji, ki je lahko organizirala svoje tekmovanje po ligaškem sistemu. Primanjkovalo pa je predvsem strokovnega kadra, zato so se v okviru IO zavzemali za usposabljanje trenerjev in vaditeljev, zlasti v manjših klubih. Predsednik sodniške organizacije je bil Miran Cesar, ki je dejal, da so sicer sodniki izpostavljeni nepravilnostim na tekmah, čeprav bi morali pri izboljševanju razmer sodelovati tudi klubi in predvsem igralci, ki so mnogokrat krivci za neredne na ledu (Lipar S. , 1974c).

Moštvo HK Jesenice je suspendiralo svoja igralca, S. Koširja in Pipana, ker sta med gostovanjem v Romuniji v vinjenem stanju svojim kolegom in vodstvu povzročala težave.

Opremo sta morala vrniti klubu, kazen je bila izrečena takoj, ko je Zveza v hokeju na ledu Jugoslavije (ZHLJ) poslala pisno gradivo (Delo, 26.10., 1974). Disciplinska komisija HK Jesenice se je odločila, da bo oba igralca kaznovala s prepovedjo igranja in treniranja v času treh mesecev. Ta kazen je bila neodvisna od kazni, ki jo bo izrekla disciplinska komisija ZHLJ (Karin L., 1974).

Na prvenstveni tekmi med moštvoma Olimpije in Jesenic, ki se je končala z rezultatom 8 : 5 v korist ljubljanskega moštva, se je pojavilo vprašanje o regularnosti tekme. Sodila sta brata Ladocki, ki ju je delegat opozoril na napako pri odzivu na Janovo nediscipliniranost, vendar svoje napake nista priznala. Zato je ZHLJ sodniški organizaciji predlagala, da ju suspendira. Pri tej tekmi tudi Jeseničani niso delovali povsem neoporečno, saj so sami določili igralca, ki je odsedel kazen namesto Iva Jana. Ker tekmovalna komisija ni poznala precedensa za tak primer, so se obrnili na MHZ, od katere so terjali razsodbo, ali naj se tekma razveljavi ali ne. Komisija je sprejela kompromisno rešitev, da sodnikova dejanja niso vplivala na samo tekmo, zato ni vzroka, da bi jo razveljavili (Šoštarčič, 1974). Tudi MHZ je odgovorila, da sta sodnika sicer napravila napako, ni pa razloga, da tekme ne bi registrirali (Delo, 27.12., 1974).

Zaradi nenehnega rivalstva med Jesenicami in Olimpijo je bil že nekaj let poslabšan medsebojni odnos. Moštvo Olimpije je trdilo, da so za to odgovorni trmasti funkcionarji HK Jesenice, ki so vse spore preveč potencirali in jih želeli reševati brez dogovorov. Nasprotno je bilo moštvo Jesenic mnenja, da stvari niso take, saj so se slabi odnosi nadaljevali kljub temu, da se je pred nedavnim zamenjal ves jeseniški odbor. Razočarano je bilo nad odločitvijo tekmovalne komisije glede sporne tekme. Ta je namreč ugotovila krivdo sodnikov in bi zato pritožbo Jesenic morala sprejeti. Menili so celo, da je z iskanjem odgovora pri MHZ tekmovalna komisija potrdila, da ne pozna pravil (Delo, 25.11., 1974).

Tabela 51

Lestvica DP v sezoni 1974/1975 – skupina A1

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Olimpija	16	13	2	1	134 : 28	28
Jesenice	16	11	2	3	119 : 44	24
Medveščak	16	3	0	13	34 : 144	6

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Naslov prvaka so tretjič osvojili igralci hokejskega kluba Olimpije iz Ljubljane. Najboljša tri moštva v državi so skupaj odigrala šestnajst medsebojnih srečanj, ob koncu pa so dokaj zanesljivo slavili ljubljanski hokejisti. Le z dvema zmagama manj so končali Jeseničani in tako na DP zasedli drugo mesto. Moštvo Medveščaka, ki je zasedlo tretje mesto, se ni niti približno zmoglo primerjati z vodilnima moštvoma v državi.

Tabela 52

Lestvica DP v sezoni 1974/1975 – skupina A2

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Slavija	4	3	1	0	25 : 8	7
Partizan	4	2	1	1	16 : 1	5
Kranjska Gora	4	0	0	4	10 : 22	0

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Moštvo Slavije iz Vevč je zaključilo na končnem, četrtem mestu, medtem ko je moštvo Kranjske Gore prvenstvo končalo na šestem mestu. Med najboljšimi šestimi moštvi v državi so bila kar štiri slovenska moštva (Katnik L. , 1975a).

Po končanem DP se je zaključilo tudi tekmovanje za pokal. Moštvo Olimpije je osvojilo tudi jugoslovanski hokejski pokal (Lipar S. , 1975).

7.1.5 Sezona 1975/1976

V sezoni 1975/1976 je moštvo Jesenic na mesto glavnega trenerja zaposlilo Vlastimila Bubnika, nekdanjega reprezentanta ČSSR (Katnik L. , 1975b). Pred začetkom DP je bilo odigrano tekmovanje za Pokal Karavanke.

Tabela 53

Lestvica tekmovanja za Pokal Karavanke v sezoni 1975/1976

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Olimpija	6	4	1	1	28 : 16	9
Jesenice	6	2	1	3	25 : 26	5
ATSE	4	2	0	2	17 : 17	4

KAC	4	0	2	2	12 : 23	2
-----	---	---	---	---	---------	---

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Pokal je znova osvojilo moštvo Olimpije, ki je na šestih tekmah štirikrat zmagalo, enkrat izgubilo in enkrat remiziralo (Cijan, 1975).

V mesecu decembru 1975 je ZHLJ suspendirala moštvo Slavije iz tekem za DP. Vzrok suspenza je bil v dejstvu, da mladinsko moštvo pri Slaviji še ni začelo tekmovati, kar pa je bil pogoj, da moštva lahko igrajo v ligi (Delo, 17.12., 1975). Na izključitev so odgovorni pri moštvu HK Slavija odgovorili s pritožbo zoper suspenz. Odsotnost mladinskega moštva s tekmovanj so opravičevali s krajo inventarja mladinskega moštva iz klubskih prostorov. Zato so že pred časom pri uvozniku naročili novo opremo in hkrati pri ZHLJ zahtevali privolitev za uvoz, vendar opreme za mladinsko moštvo v ustreznem roku niso prejeli (Božič F. , 1975).

Na republiškem nivoju je bilo opaziti precej neresnosti, zato so republiške zveze pripravljale predloge za tekmovalni sistem v prihodnjih sezonah: v prvi republiški ligi naj bi bili: Olimpija, Jesenice, Kranjska Gora in Slavija. Tekmovanje v drugi republiški ligi naj bi potekalo v dveh skupinah (Lipar S. , 1976). ZHLJ je pojasnila, da moštvi Slavije (skupina A) in Mladosti (skupina B) nista bili suspendirani, temveč sta izgubili status zveznega ligaša. Moštvi namreč nista več smeli nastopati na tekmah zvezne lige, saj njuni mladinski moštvi še nista začeli tekmovati. Suspenz je bil posledica opravljenega disciplinskega postopka po nekem prekršku, ki v tem kontekstu ni bil pojasnjen (Delo, 17.1., 1976).

Tabela 54

Lestvica DP v sezoni 1975/1976 – skupina A

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Olimpija	12	10	1	1	90 : 25	21
Jesenice	12	9	0	3	90 : 33	15
Medveščak	12	2	1	9	37 : 91	5
Kranjska Gora	12	2	0	10	39 : 114	4

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Skladno s končno lestvico skupine A DP je bilo razvidno, da je naslov državnih prvakov v sezoni 1975/1976 znova osvojilo moštvo Olimpije. Moštvo Jesenic je nekoliko bolj zaostalo za Olimpijo, kot je bilo to v navadi v prejšnji sezoni, še vedno pa je bilo opaziti, da sta bili le ti dve slovenski moštvi prevladujoči na državnem nivoju, kajti moštvo Medveščaka je za zmagovalno Olimpijo zaostalo kar za šestnajst točk, a kljub temu zasedlo končno tretje mesto, pred moštvom Kranjske Gore (Katnik L. , 1976).

Tabela 55

Lestvica DP v sezoni 1975/1976 – skupina B⁵⁴

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Celje	11	10	0	1	90 : 32	20
Triglav	11	7	0	4	73 : 49	14
Tivoli	11	3	2	6	62 : 61	8
INA	11	0	2	9	24 : 107	2

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

V skupini B je bilo prevladujoče moštvo Celja, ki je pred zadnjo tekmo imelo že neulovljivo prednost (Delo, 9.2., 1976). V zadnji tekmi skupine B ZHL je moštvo Celja igralo proti Triglavu. Tekma se je končala z neodločenim rezultatom 3 : 3 (2 : 1, 0 : 0, 1 : 2), vendar rezultat ni vplival na končno lestvico (Delo, 14.2., 1976).

V tekmovanju za jugoslovanski hokejski pokal je prišlo do težave, ker druga polfinalna tekma med moštvoma Medveščaka in Partizana⁵⁵ ni bila odigrana (Delo, 4.3., 1976).

V mesecu aprilu 1976 je bil sklican sekretariat HZJ, ki je skupaj s predstavniki republiških zvez in klubov sprejel predlog o novem tekmovalnem sistemu, ki bi ga uvedli v sezoni 1976/1977. Po republiškem sistemu bi namreč bil najbolj oškodovan Partizan, ki se je končno prebil v skupino najboljših, tako pa bi se moral vrniti nazaj na republiško raven. Po drugi strani pa bi razširjena zvezna liga predstavljala preveliko finančno breme za nekatera moštva, predvsem Celje in Triglav. Večina predstavnikov je tako zastopala le lastne interese, kompromisno rešitev je predlagal Franc Božič, predsednik HK Jesenice, ki je dejal, da naj bi zvezna liga zajela Jesenice, Olimpijo, Medveščak, Kranjsko Goro in Partizan. V slovenski republiški ligi bi igrali

⁵⁴ Iz obstoječih virov nismo razbrali, kaj se dogaja z beograjskimi klubi. V sezoni 74/75 so bili na petem mestu, v naslednji sezoni jih ni niti med osmimi moštvi.

⁵⁵ Tudi v pokalu ni bilo odigrane tekme Partizana, vendar je bila težava z zagrebškim moštvom.

Slavija, Celje, Triglav in Tivoli, v hrvaški Mladost, INA in Šalata, v medrepubliški ligi JV dela države pa Spartak, Crvena zvezda, Vojvodina in Vardar.

Prvaki teh treh lig bi odigrali turnir, zmagovalec pa bi zamenjal zadnjevrščenega v zvezni ligi. V Sloveniji naj bi bila še druga republiška liga (na zahodu Bled, Tržič in Prevoje, na vzhodu Velenje, Ptuj, Stavbar in Konus iz Slovenskih Konjic). Ta predlog je ZHLJ predložila HZJ, ta pa Jugoslovanski zvezi za telesno kulturo (JZTK) (Kocijan, 1976).

7.1.6 Sezona 1976/1977

Po sekretariatu HZJ je predsedstvo ZHLJ odločilo, da bo redni skupščini predlagalo, da v sezoni 1976/77 v zvezni ligi tekmujejo le štiri moštva: Jesenice, Olimpija, Kranjska Gora in Medveščak. Vsa preostala moštva bi igrala v republiških ligah. Tekmovanje bi potekalo po štirikrožnem sistemu in prvaki na republiški ravni bi na turnirju igrali s četrtim v zvezni ligi. Na predsedstvu je predsednik ZHLJ Leopold Krese podal odstopno izjavo, enako je zaradi zdravstvenih razlogov storil tudi zvezni kapetan Tone Franzot (Divac V. , 1976b). ZHLJ je na enajsturni seji redne skupščine v juniju 1976 sklenila, da bo tekmovalni sistem ostal nespremenjen. Predsedstvo ZHLJ je za novega zveznega kapetana izvolilo Milka Janežiča. Odločali so tudi o polfinalni tekmi za jugoslovanski pokal med moštvoma Medveščaka in Partizana, ki je bila registrirana z rezultatom 5 : 0 za Partizan⁵⁶. Hkrati so tudi določili, da se mora finalna tekma za jugoslovanski pokal med moštvoma Partizana in Jesenic odigrati jeseni, še pred začetkom prvenstva (Divac V. , 1976a).

Meseca oktobra 1976 sta bili sestavljeni skupini za DP v hokeju na ledu, ki sta bili zastopani v naslednjih sestavah: skupina A iz moštev Kranjske Gore, Olimpije, Medveščaka, Partizana in Jesenic; skupina B iz moštev Tivolija, Slavije, Celja, Triglava, Mladosti in INE (S. Pirsl, 1976). Pred sezono je bila odigrana finalna tekma med moštvoma Jesenic in Partizana za jugoslovanski pokal, ki bi se morala odigrati že v pretekli sezoni. Zmagalo je moštvo Jesenic z rezultatom 18 : 0 (4 : 0, 3 : 0, 11 : 0).

Opaziti je bilo, da so celo državne pokalne tekme začele nazadovati tako po organizaciji kot tudi kakovosti igre. Jugoslovanskemu hokeju so se obetali slabi časi. Glavne razloge so iskali v pomanjkanju mednarodnih tekem in dejstvu, da poleg Jesenic in Olimpije ni enakovrednih nasprotnikov (Katnik L. , 1976).

---

⁵⁶ Glej opombo 55.

V tekmovanju za Pokal Karavanke je bilo opaziti, da se kakovost hokeja v Jugoslaviji nekoliko zmanjšuje.

Tabela 56

Lestvica tekmovanja za Pokal Karavanke v sezoni 1976/1977

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
KAC	6	4	1	1	35 : 23	9
ATSE	6	3	1	2	24 : 25	7
Olimpija	6	3	0	3	26 : 27	6
Jesenice	6	1	0	5	25 : 35	2

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke.

Olimpija je bila absolutni prvak v zadnjih dveh sezonah, v letu 1976 pa sta jo prehiteli obe avstrijski moštvi. Jeseničani so zasedli končno zadnje mesto in na šestih tekmah le enkrat zmagali (Divac V. , 1976c).

Na DP se je INA v skupini B odpovedala svojemu prisostvovanju, zato sta bili že odigrani tekmi proti Tivoliju in Celju razveljavljeni in se nista upoštevali v končni lestvici.

Poleg nerednega igranja, klubskega dogovarjanja glede datumov in odstopanj so bile lestvice precej nenatančni pokazatelj dejanskega stanja (Divac V. , 1976d).

Oktobra 1976 je bil za novega predsednika ZHLJ izvoljen Borut Miklavčič, ki je po izvolitvi izpostavil, da Jugoslavija premore 15 umetnih drsališč, a od tega le pet pokritih, in razpolaga z 2000 registriranimi hokejisti, ki so delovali v 31 aktivnih klubih, od katerih so bili le trije kakovostni. Dejal je tudi: »Naša reprezentanca, ki je bolj ali manj po srečnem naključju v skupini B SP, ne more biti kar naprej odvisna od dveh moštev« (Lipar S. , 1976).

Na IO ZHLJ je bilo določeno, da bodo obravnavali žgoče probleme jugoslovanskega hokeja, ki so jih delegati neresno odpravili na stran. Naloga ZHLJ je bila, da obišče mesta – središča republik – in jih pripravi k sodelovanju za napredek hokeja. Izpostavljena je bila sarajevska umetna ploskev v dvorani Skenderija, ki je bila na voljo vsem in za vse, samo za hokej ne. Položaj v Sloveniji je bil sicer boljši ob predpostavki, da mariborska umetna ploskev potrebuje streho, v prihajajočih letih pa naj bi zgradili dvorane še v Kranju, Novem mestu in Trbovljah. Strokovni kader je bil izjemno podhranjen, zato se je ZHLJ zavezala, da se bo zavzemala za dodatne trenerske seminarje in izobraževanja v tujini doma izšolanih trenerjev (Lipar S. , 1976).

Zapleti na državnem nivoju, poleg tega pa tudi izsiljevanja klubov so hromili hokej v državi. Prvenstvena tekma med moštvoma Olimpije in Partizana bi morala biti v Beogradu. Ker tam ni bilo ledu, je vodstvo Partizana predlagalo subotiško ali pa tivolsko drsališče, pod pogojem, da bi Partizan ostal v vlogi domačina. Zato naj bi moštvo Olimpije povrnilo stroške potovanja in vsakemu igralcu Partizana plačalo 200 DIN kot nadomestilo za izgubljeni čas. Moštvo Olimpije je ta nevsakdanji predlog sprejelo, vendar je tik pred zdajci moštvo Partizana prosilo za prestavitev tekme, na kar Olimpija ni pristala, zato je Partizan odpovedal udeležbo zaradi bolezni oziroma poškodb. TK ZHLJ je tekmo registrirala z rezultatom 5 : 0 za Olimpijo (Divac V. , 1976e).

Tekmovalni sistem, ki se je igral v sezoni 76/77, je bil ovira za napredek športne panoge. Dogajale so se številne odpovedi prvenstvenih tekem, ki so se kazale kot pokazatelj nevzdržnega stanja. Razlika v kakovosti med moštvi je bila tako velika, da je marsikatera tekma nasprotnikoma prinesla le izgubo. Odpovedi Partizana so ljubljanskemu moštvu in Beograjčanom samim prinesle več koristi kot škode. Privarčevali so finančna sredstva (Ljubljančani tudi, saj bi z nezanimivo tekmo ne prodali dovolj vstopnic, da bi pokrili stroške). Spričo tega dejstva je HZS predlagala, da naj bi v skupini A tekmovali Kranjska Gora, Medveščak, Jesenice in Olimpija, druga moštva pa bi tekmovala v republiških ligah. Takemu predlogu je nasprotovala srbska zveza, saj si je Partizan izbojeval pravico do tekmovanja v skupini A. Borut Miklavčič je izjavil, da je bil velik del prvenstva nereguliran, kar je najbolj prizadelo klube na repu lestvice. Prihranek določenih finančnih sredstev tistih moštev, ki so samovoljno odpovedovala tekme, ni pomenil veliko v primerjavi z moralno in materialno škodo, ki so jo povzročila jugoslovanskemu hokeju (Divac V. , 1977b).

Tabela 57

Lestvica skupine A DP v sezoni 1976/1977

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Jesenice	16	16	0	0	194 : 43	32
Olimpija	16	11	0	5	94 : 64	22
Medveščak	16	8	0	8	87 : 76	16
Kranjska Gora	16	4	0	12	83 : 132	8
Partizan	16	1	0	15	20 : 170	2

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Moštvo Jesenic je po treh sezonah prevlade ljubljanske Olimpije znova osvojilo naslov državnih prvakov. Iz tabele je razvidno, da je prvenstvo osvojilo brez poraza pred drugouvrščenim moštvom Olimpije in tretjim moštvom Medveščaka iz Zagreba. Partizan je edini točki prejel za registrirani rezultat 5 : 0, ker nasprotnikov iz HK Medveščak ni bilo v Beograd (Stane Lipar, 1977c).

Tabela 58

Lestvica skupine B DP v sezoni 1976/1977

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Slavija	16	13	1	2	93 : 35	27
Tivoli	16	12	0	4	90 : 36	24
Celje	16	10	1	5	77 : 47	21
Triglav	15	4	0	11	46 : 83	8
Mladost	15	0	0	15	22 : 116	0

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

V skupini B je Slavija z enim samim porazom premagala moštvo Tivolija na drugem in Celja na tretjem mestu. Moštvi Triglava in Mladosti sta igrali tekmo manj, vendar je moštvo Mladosti iz Zagreba najbolj prepričljivo izgubilo v prvenstvu brez dobljene tekme (Stane Lipar, 1977c). Hokejska prvenstva so bila izmed jugoslovanskih ligaških tekmovanj najbolj neredna, imela so tudi najmanj klubov in igralcev v primerjavi z drugimi športi. Koledar tekmovanj je bil vse manj upoštevan, klubi so se dogovarjali med seboj in taktizirali z odpovedovanjem tekem. Ta škodljivi trend se je z zvezne ravni prenesel na mlajše kategorije. V omenjeni sezoni ni bilo povratne polfinalne tekme za mladinski pokal med Partizanom in Kranjsko Goro, ker je slovenski klub doma zmagal z rezultatom 21 : 2. Podobno se je dogajalo tudi na članski republiški ravni, kjer sta bila prvaka obeh skupin Bled in Stavbar, ki bi morala igrati medsebojno srečanje, vendar ga nista, v naslednjem tednu pa je bila na sporedu že kar povratna tekma (J., 1977).

Ob koncu sezone je skupščina ZHLJ obravnavala predlog o novem sistemu tekmovanja v zvezni ligi. Predsednik ZHLJ Miklavčič je opozoril, da tako obremenjene razprave niti ne bi bilo, če bi večina članic upoštevala sklep, po katerem bi klubi oziroma republiške zveze imeli pripravljene srednjeročne načrte glede dela in stroškov potovanj. Nazadnje so se delegati

sporazumeli za nekoliko spremenjen predlog HZS. Določeno je bilo, da bo zvezna liga štela štiri člane, četrtouvrščena Kranjska Gora pa bo igrala kvalifikacijski tekmi z zmagovalcem skupin B in C. Določili so tudi, da bo prvenstvo potekalo po šestkrožnem sistemu, zadnjeouvrščeni bo izpadel, njegovo mesto pa bo zasedel zmagovalec kvalifikacij medrepubliških prvakov. Mladinci bodo igrali za Pokal mladosti (Lipar S. , 1977a).

Moštvo Jesenic je poleg naslova državnega prvaka osvojilo tudi naslov pokalnega prvaka za leto 1977 (Katnik L. , 1977).

7.1.7 Sezona 1977/1978

Sezona 1977/1978 je potekala v nekoliko spremenjenem tekmovalnem sistemu. V skupini A so nastopala moštva Kranjske Gore, Olimpije, Jesenic in Medveščaka. Omenjena štiri moštva so igrala po šestkrožnem sistemu (Divac V. , 1978b).

Tabela 59

Lestvica skupine A DP v sezoni 1977/1978

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	TOČKE
Jesenice	18	15	0	3	193 : 62	30
Olimpija	18	13	0	5	106 : 64	26
Medveščak	18	5	2	11	66 : 104	12
Kranjska Gora	18	1	2	14	50 : 185	4

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Iz lestvice je razvidno, da je moštvo Jesenic znova osvojilo naslov državnih prvakov v drugi zaporedni sezoni. V šestkrožnem sistemu je izgubilo le tri tekme, doseglo 193 golov in premagalo drugouvrščeno moštvo Olimpije z dvema zmagama prednosti. Tudi moštvo Olimpije je zelo zanesljivo obranilo končno drugo mesto. Na tretjem mestu je končalo moštvo Medveščaka, ki je zmagalo le na petih srečanjih, medtem ko je Kranjska Gora na četrtem mestu dosegla le štiri točke.

Med najboljšimi igralci DP so bili na prvih treh mestih igralci jeseniškega moštva s Tomažem Koširjem na čelu. Tomaž je na 18 srečanjih dosegel 34 golov in 27 podaj (Championnat de

Yougoslavie 1977/78). Z osvojenimi lovoriki je moštvo Jesenic osvojilo že 18. naslov državnega prvaka.

Že pred začetkom prvenstva je bilo očitno dejstvo, da sta tekme samo dva. Ta težava se je kazala tudi v upadu igre reprezentance, ki je bila vedno bolj na meji med skupino B in skupino C. V moštvu Olimpije so sestavo pomladili tik pred DP, ko je prišlo do velikih sprememb, saj so skoraj polovico igralcev zamenjali. Nastop nove generacije in služenje vojaškega roka v JLA sta vplivala na padec kakovosti hokeja (Divac V. , 1978c).

V kategoriji mladinskih selekcij zaradi zelo slabih finančnih razmer ljubljanski hokejisti sezone na ledu niso mogli končati v predvidenem časovnem okviru. Čeprav je bil led v Tivoliju na voljo do konca marca, so se morali hokejisti preseliti na prosto, kjer so vadili le v okviru suhih treningov. Morali so tudi odpovedati udeležbo na mladinskem DP in dve tekmi z Jeseničani. Posledice niso bile ugodne, kajti mladinska reprezentanca je sodelovala na SP na Danskem, polovica moštva pa je bila iz Ljubljane (Divac V. , 1978d).

Ob koncu sezone je bila organizirana okrogla miza o hokejskem SP. Opozorili so, da se je že v Tokiu izkazalo, da državna reprezentanca ni bila v dobrem stanju. V preteklih štirih letih je v skupini B tonila po lestvici. Kandidatura Beograda za izvedbo SP je za cilj imelo postavitev nove infrastrukture, ki bi pomagala pri razvoju športne panoge. Priprave na SP so bile okrnjene z manjšim številom tekem, kot je bilo načrtovano, in z manj vadbami zaradi vremenskih razmer. Videti je bilo, da igralci niso bili preveč zavzeti zanje. Glavni trener je podal zanimivo izjavo glede psihološke pripravljenosti igralcev in kvantitete igralskega kadra: »Tokrat bi moral reči: pet minut si zamudil, odloži opremo, prišel bo nekdo drug. A dokler si vezan le na 25 igralcev, med temi pa jih pet ne moreš vključiti v moštvo, vse te manipulacije odpovedo« (Dekleva J. , 1978a).

7.1.8 Sezona 1978/1979

Pred sezono 1978/1979 je bilo določeno, da se zvezna hokejska liga znova razširi s štirih moštev na šest. Moštva so odigrala tekmovanje po štirikrožnem sistemu, kar je največ uspeha prineslo ljubljanskemu moštvu. Na DP zvezne hokejske lige so nastopala moštva Olimpije, Jesenic, Celja, zagrebškega Medveščaka, Kranjske Gore in beograjske Crvene zvezde.

Tabela 60

Lestvica skupine A DP v sezoni 1978/1979

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	TOČKE
Olimpija	22	20	1	1	180 : 40	41
Jesenice	22	15	1	6	206 : 61	31
Celje	20	12	0	8	105 : 110	24
Medveščak	20	8	0	12	94 : 105	16
Kranjska Gora	20	6	0	14	61 : 171	12
Crvena zvezda	20	0	0	20	38 : 201	0

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Iz tabele je razvidno, da sta moštvi Jesenic in Olimpije odigrali dve tekmi več, kar je štel za superfinale. Moštvo Olimpije je po dvoletnem obdobju jeseniške prevlade na DP znova prevzelo vodstvo. Za zmago na DP je Olimpija le enkrat izgubila in enkrat remizirala. V letu 1979 je tudi moštvo Celja zaključilo na tretjem mestu, kar mu dotlej še ni uspelo.

Vsa tri slovenska moštva so dokaj suvereno zasedla prva tri mesta v državi, četrti Medveščak pa je za moštvom Celja zaostajal kar osem točk. Moštvo Crvene zvezde je pustilo zelo bled vtis, kajti na dvajsetih tekmah ni osvojilo niti ene točke, imelo je pa tudi najslabšo razliko v golih, ki se je ustavila pri številki –163.

Na superfinalnih tekmah, ki sta bili odigrani ob koncu meseca januarja 1979, je dvakrat zmagalo moštvo Olimpije proti Jesenicam s skupno razliko 16 : 10 v korist Olimpije. Ob koncu prvenstva je bila določena tudi najboljša postava iz naslednjih igralcev: Darko Prusnik (Olimpija), Jože Kovač (Olimpija), Drago Savič (Olimpija), Ignac Kavec (Olimpija), Edvard Hafner (Jesenice) in Zvonko Šuvak (Jesenice) (Championnat de Yougoslavie 1978/79).

Igrali sta se tudi drugi ligi na republiški ravni, kjer so nastopala moštva v dveh skupinah. Zahodno skupino so sestavljala pretežno slovenska moštva z dvema hrvaškima, in sicer: moštva Bleda, Tivolija, Triglava, INE iz Siska, Prevoj in Mladosti iz Zagreba. V vzhodni skupini pa so nastopala moštva srbsko-vojvodinskega območja (Championnat de Yougoslavie 1978/79).

Tabela 61

Lestvica druge divizije zahodne skupine DP v sezoni 1978/1979

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	TOČKE
Bled	10	9	0	1	109 : 42	18
Tivoli	10	9	0	1	89 : 31	18
Triglav	10	5	0	5	70 : 43	10
INA	10	4	0	6	57 : 64	8
Prevoje	10	2	0	8	42 : 110	4
Mladost	10	1	0	9	24 : 101	2

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Moštvo Bleda je osvojilo prvo mesto z enakim številom točk kot moštvo Tivolija. Obe moštvi sta v celotnem prvenstvu ob devetih zmagah doživeli po en poraz. Najslabše se je izkazalo moštvo Mladosti, ki je le eno tekmo zmagalo, vse preostale pa izgubilo.

V začetku februarja 1979 so na IO HZJ sklenili, da bo prva ZHL odslej namesto šestih imela osem klubov. Sprememba tekmovalnega sistema se je opravila na pobudo HZJ, ki je pooblastila IO, da odloči o tekmovalnem sistemu. Prvi ligi naj bi se pridružila prvaka slovensko-hrvaške in srbsko-vojvodinske lige. Predlog so podale hrvaške, vojvodinske in srbske zveze, makedonska se je s predlogom tudi strinjala, slovenska zveza pa mu je nasprotovala, ker se je zavedala, da se ji z morebitno širitvijo v prihodnjih sezonah posledično povečajo stroški igranja. Zato so sklenili, da bodo gostujoča moštva lahko odigrala več tekem zapored. Predvideli so, da bo prvi del potekal dvokrožno z vsemi osmimi klubi, nato se bodo prva štiri uvrščena moštva po dvokrožnem sistemu pomerila za naslov prvaka, preostala moštva pa za uvrstitve od petega do osmega mesta (B. K., 1979).

7.1.9 Sezona 1979/1980

V uvodu v sezono je zmagovalec pretekle sezone nastopil v evropskem pokalnem tekmovanju⁵⁷. Moštvo Olimpije je odigralo tekmo drugega kroga proti bolgarskemu Spartaku iz Sofije. Prvo tekmo je Olimpija dobila z rezultatom 8 : 5, na drugi pa je zmagala še

⁵⁷ Tudi pred tem letom sta moštvi Jesenic in Olimpije sodelovali v evropskih pokalih, vendar smo za nalogo uporabili zgolj rezultate, ki so bili podrobneje omenjeni ali so imeli večjo težo v očeh strokovne javnosti.

prepričljivejše z rezultatom 11 : 6 (0 : 5, 2 : 5, 4 : 1) ter se uvrstila v tretji krog. Tam je igrala dve tekmi proti atraktivnemu moštvu CSKA Moscow iz Sovjetske zveze.

Na dan 23. januarja 1980 je bila v Ljubljani prva tekma, ki jo je moštvo Olimpije izgubilo z rezultatom 7 : 2 (0 : 2, 1 : 2, 1 : 3), na drugi tekmi v Moskvi pa z rezultatom 13 : 2 (3 : 1, 3 : 0, 7 : 1) in se tako poslovilo od nadaljnjega tekmovanja (Coupe d'Europe 1979/80).

Predvsem tekme v Ljubljani se dobro spomni Tomaž Pavlin, nekdanji hokejist Olimpije, ki jo je opisal takole: »Tekma s CSKA je bila v tistem času osrednji dogodek v jugoslovanskem hokejskem prostoru. Vladalo je ogromno zanimanje in v Ljubljano je prišlo veliko navijačev iz Sovjetske zveze. Že veliko časa pred začetkom tekme se je vila velika truma navijačev proti dvorani Tivoli. Nasprotnik je bil res po meri, ker na jugoslovanskih tleh pred to tekmo še ni bilo tako velikega in zvezdniškega moštva« (Pavlin, 2015).

Sezona 1979/1980 se je začela že po novem sistemu, v katerem je nastopalo osem moštev v prvi zvezni ligi. Nastopila jih je polovica slovenskih, od katerih so se po prvem delu tekmovanja med najboljšimi štirimi znašla kar tri. Po prvem delu so se za naslov prvaka spopadla moštva Olimpije, Jesenic, Celja in Medveščaka, za mesta od petega do osmega pa moštva Partizana, Crvene zvezde, Kranjske Gore in Spartaka.

Tabela 62

Lestvica skupine A DP v sezoni 1979/1980

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	TOČKE
Olimpija	20	18	0	2	199 : 37	36
Jesenice	20	17	1	2	183 : 58	35
Celje	20	9	2	9	86 : 90	20
Medveščak	20	8	2	10	88 : 102	18

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli

Po 14 tekmah v skupnem delu je imelo vsako moštvo še šest tekem za določitev končnih mest. Iz zgornje lestvice je razvidno, da je naslov državnih prvakov že drugo leto zapored osvojilo moštvo Olimpije, ki je tesno premagalo moštvo Jesenic, ki je prvenstvo izgubilo zgolj s točko razlike. Moštvo Celja je osvojilo končno tretje mesto in za dve točki premagalo zagrebški Medveščak.

Tabela 63

Lestvica skupine B DP v sezoni 1979/1980 – od 5. do 8. mesta

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	TOČKE
Partizan	20	9	1	10	102 : 127	19
Crvena zvezda	20	8	2	10	69 : 113	18
Kranjska Gora	20	4	0	16	71 : 176	8
Spartak	20	2	2	16	64 : 159	4

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli

V skupini na tekmah od petega do osmega mesta sta se na prvi dve mesti uvrstili beograjski moštvi, na tretje ali skupno sedmo mesto pa moštvo Kranjske Gore, ki je v celotnem prvenstvu zmagalo na vsega štirih tekmah in prehitelo zadnjevrščeni Spartak za štiri točke (Rabič, 1980a).

7.1.10 Sezona 1980/1981

Sezona 1980/1981 se je začela z reševanjem težav v Ljubljani. Delavski svet zavoda Tivoli je na izredni seji sklenil, da morajo uporabniki v nekaj dneh poravnati svoje obveznosti, sicer jim bodo morali odpovedati nadaljnje uporabljanje športnih objektov. Poleg KK Iskra Olimpija je bil največji dolžnik HK Olimpija, ki tudi še ni imel urejene pogodbe o najemanju objekta. Delavci zavoda so bili nezadovoljni, ker se je vprašanje pokrivanja izgub zaradi razlike med ceno, ki so jo plačevali uporabniki, in ekonomsko ceno odlagalo. Podali so tudi poziv na sistemsko ureditev težave, ker bi bili v nasprotnem primeru v začetku decembra prisiljeni odkloniti vse neredne plačnike (Giacomelli, 1980a).

Ker je moštvo Olimpije v pretekli sezoni osvojilo naslov državnih prvakov, je v novembru 1980 igralo na tekmovanju za pokal evropskih prvakov. V osmini finala je odigralo tekmo proti Gardeni in zmagalo z rezultatom 8 : 3 (5 : 0, 3 : 2, 0 : 1). V postavi Olimpije so bili: Prusnik, D. Lomovšek, Vidmar, Kavec, G. Hiti, Petač, R. Hiti, Savič, D. Burnik, Batič, Režek, F. Žbontar, Beravs, Ogrin, Kuret, Šercar, Sekelj, B. Lomovšek in Tehovnik. S to zmago so se hokejisti Olimpije uvrstili med osmerico najboljših v Evropi in prišli v četrtino finala (Kavčič B., 1980a). V četrtfinalu so igrali proti češkoslovaškemu moštvu Poldi Kladno. Prvo tekmo so igrali v Ljubljani in jo izgubili z rezultatom 5 : 2 (0 : 2, 2 : 1, 0 : 2). Na drugi tekmi, ki je bila

odigrana januarja 1981 v Kladnem, pa so izgubili z rezultatom 12 : 2 (5 : 1, 3 : 0, 4 : 1) (Coupe d'Europe 1980/81).

Ob koncu koledarskega leta 1980 je bila organizirana seja skupščine Zveze telesnokulturnih organizacij Slovenije (ZTKOS), na kateri so sprejeli načrt razvoja do leta 1985 in osnutek finančnega načrta za leto 1981. Razpravljali so o oceni vrhunškega športa v prednostnih panogah po letu 1976, obenem pa so poudarili ključen pomen odnosa do samozadostnega tekmovalnega športa in uveljavitev sprejemljivih tekmovalnih sistemov. Treba je bilo namreč upoštevati ekonomske in družbenopolitične vidike, če so želeli, da hokej ostane vrhunska športna panoga. Manjkalo je namreč operativni načrt uresničevanja zasnove tega vrhunškega športa. Izpostavilo se je, da so v številnih zvezah slabo poznali kriterije za financiranje dejavnosti v okviru programa na republiški ravni. Skupščina se je odločila predlagati solidarnostni ukrep, s katerimi bi vsi dobili vsaj toliko, da bi lahko nemoteno opravljali upravne naloge (Giacomelli, 1980b).

Tabela 64

Lestvica DP v sezoni 1980/1981

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Jesenice	28	27	1	0	307 : 84	55
Olimpija	28	21	1	6	308 : 66	43
Celje	28	15	2	11	170 : 124	32
Crvena zvezda	28	12	2	14	142 : 152	25
Partizan	28	11	2	15	148 : 175	23
Medveščak	28	11	1	16	125 : 162	23
Tivoli	28	9	3	16	132 : 155	21
Vojvodina	28	0	0	28	59 : 473	0

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli

Po dveh zaporednih naslovih državnih prvakov Olimpije je moštvo Jesenic znova prevzelo vodstvo v jugoslovanskem hokejskem prostoru. Prvenstvo je dobilo po prepričljivih igrah in na 28 tekmah le enkrat remiziralo in 27-krat zmagalo. Olimpija je dosegla en gol več kot Jesenice, prejela jih je 15 manj, pa vseeno zaključila prvenstvo na končnem drugem mestu. Na tretje mesto se je uvrstilo moštvo Celja. Zadnji dve mesti sta vodili v izpad v nižjo kakovostno ligo,

tako sta moštvi Tivolija in Vojvodine izpadli v skupino B za sezono 1981/1982 (Championnat de Yougoslavie 1980/81).

7.1.11 Sezona 1981/1982

Po izpadu jugoslovanske hokejske reprezentance iz skupine B v nižji kakovostni nivo tekmovanja je bilo tudi v medijih nekoliko zatišja; omenjene so bile predvsem določene ključne tekme ali dogodki na posameznih tekmovanjih.

Ob samem začetku hokejske sezone 1981/1982 se je moštvo Partizana pritožilo na potek tekme proti moštvu Olimpije. Pritožba moštva Partizana je temeljila na tem, da naj bi Marjan Gorenc, nekdanji igralec moštva Tivoli, ne smel nastopati za Olimpijo. Oprli so se na tekmovalno knjižico, v kateri naj bi pisalo, da sme nastopiti šele novembra, in ne septembra. Ker je šlo za očitno administrativno napako, je TK HZJ tekmo registrirala z doseženim rezultatom 15 : 2 za Olimpijo. Obenem je odbor za samoupravni nadzor uvedel postopek proti sekretarju Olimpije, ki naj bi kar med tekmo spremenil datum v Gorenjčevi knjižici (Delo, 2.11., 1981).

Tekmo zadnjega kola druge ZHL v sezoni med moštvoma Jesenic in Medveščaka je TK HZJ registrirala z rezultatom 5 : 0 za Zagrebčane in ne z doseženim rezultatom 8 : 1 za Jesenice. Medveščak se je namreč pritožil, ker je imel igralec Jesenic Branko Jug v svoji tekmovalni knjižici fotografijo, starejšo od petih let, kar po tekmovalnem pravilniku ni dovoljeno. Tako se je Medveščak obdržal v prvi zvezni ligi, Kranjska Gora pa je izpadla. Nad odločitvijo TK so se v moštvu Jesenic pritožili (Kavčič B. , 1982b). Seja predsedstva HZJ je potekala marca 1982. Na njej so obravnavali očitke o neregularnostih v prvi ZHL in obeh medrepubliških ligah. Predsednik predsedstva HZJ Mladen Ratković je dal pobudo za imenovanje posebne komisije, ki naj bi zbrala in proučila dokumentacijo v primeru sporne fotografije Branka Juga ter sprejela dokončno odločitev. Komisijo so sestavljali Ratković, Tibor Šalaj (predsednik skupščine HZJ) in Janko Popović (predstavnik HK Olimpija). Predsedstvo se je strinjalo o odločitvi TK glede registracije tekme med moštvoma Jesenic in Medveščaka (Kavčič B. , 1982c).

Tabela 65

Lestvica DP v sezoni 1981/1982

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Jesenice	28	24	2	2	258 : 103	50
Olimpija	28	23	2	3	300 : 65	48

Cinkarna Celje	28	16	4	8	179 : 127	36
Crvena zvezda	28	11	3	14	144 : 166	25
Partizan	28	11	1	16	125 : 162	23
Medveščak	28	10	2	16	101 : 158	22
Kranjska Gora	28	8	4	16	120 : 200	20
Spartak	28	0	0	28	85 : 334	0

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Moštvo Jesenic je s petdesetimi točkami znova postalo državni prvak. Z le dvema točkama zaostanka mu je sledilo moštvo Olimpije, ki je imelo v prvenstvu odlično razliko v golih, saj je moštvo Jesenic v tem razmerju prehitelo za 80 točk. Zanesljivo tretje mesto je osvojilo moštvo Celja, ki je četrto uvrščeno Crveno zvezdo prehitelo za 11 točk. Po razburljivih odločitvah glede tekme v zadnjem krogu med moštvoma Jesenic in Medveščaka je imelo srečnejšo roko moštvo Medveščaka, ki je obstalo v prvi jugoslovanski ligi, izpadli pa sta moštvi Kranjske Gore in Spartaka (Championnat de Yougoslavie 1981/82).

7.1.12 Sezona 1982/1983

Tekmovalna sezona 1982/1983 se je znova začela z nekaterimi prerazporeditvami tekem in menjavami vlog domačega moštva. Že v novembru 1982 se je začela odražati neustreznost tekmovalnega sistema. Medveščak je bil prost, ker je v sezoni nastopalo le sedem moštev. Prvič so vsi klubi odigrali popolno kolo do konca meseca oktobra. Partizan je bil v Ljubljani prvič na ledu, saj leda niti v Beogradu niti v Novem Sadu še niso imeli. Celjani so zato v Celju igrali kot gosti proti Crveni zvezdi, ki so jo premagali z rezultatom 63 : 2 (P. V. , 1982).

V spomin na Slavka Beravsca sta se na začetku novembra v Tivoliju pomerili moštvi Olimpije in Jesenic. Tekmo je dobilo moštvo Jesenic z rezultatom 4 : 7 (2 : 2, 2 : 1, 0 : 4). Na tekmi se je zbralo le 600 gledalcev. Moštvi sta z veseljem pograbili priložnost za tekmo, saj je močnih tekem obema zelo primanjkovalo. Ob tej tekmi je svoje ugotovitve podal tudi zvezni trener Pejcha, ki je zagovarjal številčnejša srečanja na prvenstveni, pokalni ali prijateljski ravni. Pripomnil je, da tekma sicer ni bila na najvišji kakovostni ravni, je pa videl več lepih akcij (Kavčič B. , 1982d).

Državno prvenstvo je bilo odigrano po dvokrožnem sistemu vseh sedmih moštev v rednem delu, nato so prva štiri odigrala še dve tekmi vsak z vsakim ob predpostavki, da v zaključku DP prvi dve moštvi odigrata finalno serijo najboljšega v treh tekmah. Zadnja tri moštva so igrala še dvokrožni sistem za razvrstitev od petega do sedmega mesta (Championnat de Yougoslavie 1982/83).

Tabela 66

Lestvica DP v sezoni 1982/1983

MOŠTVO	OT	DG : PG	T
Olimpija	12	99 : 17	20
Jesenice	12	143 : 34	20
Medveščak	12	59 : 32	15
Celje	12	52 : 34	14
Crvena zvezda	12	59 : 60	11
Partizan	12	32 : 115	4
Vojvodina	12	18 : 170	0

Legenda: OT – odigrane tekme; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

V rednem delu sta bili po točkah izenačeni moštvi Jesenic in Olimpije, vendar je imelo moštvo Olimpije boljši medsebojni rezultat in je zato osvojilo prvo mesto. V zaključne boje sta se uvrstili še moštvi Medveščaka in Celja.

Tabela 67

Lestvica finalne skupine DP v sezoni 1982/1983

MOŠTVO	OT	DG : PG	T
Olimpija	6	47 : 15	14
Jesenice	6	38 : 15	13
Medveščak	6	13 : 48	4
Celje	6	15 : 35	3

Legenda: OT – odigrane tekme; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Olimpija je osvojila točko več kot Jesenice, ker je tudi zaključne boje začela s štirimi točkami. S to razporeditvijo sta se moštvi Jesenic in Olimpije pomerili v finalu na dve dobljeni tekmi.

Moštvo Medveščaka je osvojilo končno tretje mesto, Celje pa četrto. Prvo finalno tekmo je dobilo moštvo Jesenic z rezultatom 5 : 4, odigrana pa je bila na Jesenicah. Sledili sta dve tekmi v Ljubljani, ki sta se končali z zmagama Olimpije. Z njima je Olimpija osvojila naslov državnega prvaka v sezoni 1982/1983 (Championnat de Yougoslavie 1982/83). Po odločilni tekmi končnice med Olimpijo in Jesenicami, ki se je končala z rezultatom 9 : 3 (2 : 1, 4 : 2, 3 : 0), so bili igralci Olimpije razočarani nad predsednikom HZJ Miodragom Radkovićem in drugimi funkcionarji, ki jim po koncu tekme sploh niso podelili pokala za osvojeno prvenstvo (Kavčič B. , 1983c).

Svojo vlogo v končnici DP je imel tudi John Smrke, ki je prišel v Slovenijo kot prvi tuji hokejist. Sicer je bil potomec slovenskih izseljencev in najboljši igralec Olimpije v končnici DP na vseh treh tekmah proti Jesenicam (Stare, 2007).

Tabela 68

Lestvica tolažilne skupine DP v sezoni 1982/1983

MOŠTVO	OT	DG : PG	T
Crvena zvezda	4	39 : 12	9
Partizan	4	24 : 27	6
Vojvodina	4	13 : 37	3

Legenda: OT – odigrane tekme; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

V skupini, ki je igrala tekme od petega do osmega mesta, se rezultat po rednem delu tekmovanja ni nič spremenil. Na peto mesto se je uvrstilo moštvo Crvene zvezde, pred Partizanom in Vojvodino (Championnat de Yougoslavie 1982/83).

7.1.13 Sezona 1983/1984

V sezoni 1983/1984 sta moštvi Jesenic in Olimpije igrali tudi v Pokalu Alpe Adria z moštvoma celovškega KAC in italijanske Gardene. Po štirih tekmah Jesenic je že bilo jasno, da so si Jeseničani že zagotovili zmago ne glede na preostale izide do konca tekmovanja. Zbrali so največje možno število točk in dvakrat premagali Olimpijo, ki je imela po vseh odigranih tekmah enako število točk. S tem dosežkom so igralci Jesenic osvojili pokal (Kavčič B. , 1983d).

Na tekmi proti Gardeni je Jeseničanom zmanjkalo požrtvovalnosti, bojevitosti in učinkovitosti, zato so tekmo izgubili z rezultatom 8 : 4 (3 : 3, 2 : 0, 3 : 1). Tudi domačini iz Gardene niso pokazali kaj preveč dobre igre, a so kljub temu brez težav zmagali (Lakovič, 1983).

Tabela 69

Lestvica Pokala Alpe Adria v sezoni 1983/1984

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Jesenice	6	4	0	2	41 : 33	8
Olimpija	6	4	0	2	30 : 20	8
KAC	4	1	0	3	15 : 23	2
Gardena	4	1	0	3	16 : 26	2

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Ne glede na neodigrani tekmi med moštvoma KAC in Gardene se stanje na vrhu ni moglo več spremeniti. Jeseničani so osvojili Pokal Alpe Adria, Olimpija je bila druga. Poleg poraza proti Gardeni so Jesenice izgubile še tekmo proti KAC z rezultatom 5 : 7 (Kavčič B. , 1983e).

Na DP je bilo znova udeleženi osem moštev, ki so igrala po sistemu vsak z vsakim doma in v gosteh. Po zaključku rednega dela so prva štiri moštva odigrala končnico dodatnih dveh tekem za vstop prvouvrščenih moštev v finalno serijo, druga štiri moštva so odigrala tekme za razvrstitev od petega do osmega mesta.

Tabela 70

Lestvica DP v sezoni 1983/1984

MOŠTVO	OT	DG : PG	T
Jesenice	14	181 : 30	26
Olimpija	14	147 : 28	26
Medveščak	14	88 : 56	18
Crvena zvezda	14	92 : 72	17
Kranjska Gora	14	57 : 79	10
Celje	14	75 : 72	9
Partizan	14	43 : 96	6
Vojvodina	14	29 : 279	0

Legenda: OT – odigrane tekme; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Po rednem delu je moštvo Jesenic zasedalo prvo mesto kljub enakemu številu točk, kot jih je dosegla Olimpija. V finalno skupino sta se uvrstili še moštvi Medveščaka in Crvene zvezde. Za razvrstitev od petega do osmega mesta so se pomerila moštva Kranjske Gore, Celja, Partizana in Vojvodine (Championnat de Yougoslavie 1983/84). V rednem delu tekmovanja sta ostali tekmi med Olimpijo in Crveno zvezdo neodigrani, zato sta bili tudi tako registrirani in zaradi tega na lestvici ni bilo sprememb. Tekmovalna komisija HZJ je določila, da moštvi tekmi lahko odigrata, če se o tem sporazumeta (Kavčič B. , 1984e).

V drugem delu DP je prevladovalo moštvo Jesenic, ki je zmagalo na vseh šestih tekmah, druga je bila Olimpija, ki je v drugem delu zbrala le šest točk, tretje je bilo moštvo Crvene zvezde, ki je v končni razvrstitvi prehitelo moštvo Medveščaka. V finalni seriji sta znova zaigrali moštvi Olimpije in Jesenic, ki sta odigrali vseh pet možnih medsebojnih srečanj. Prvo tekmo na Jesenicah je dobila Olimpija z rezultatom 6 : 4, na drugi tekmi v Ljubljani je Olimpija zmagala kar 7 : 2. Tretja tekma je bila znova odigrana na Jesenicah, zmagali pa so domači igralci z rezultatom 2 : 0. Na četrti tekmi v Ljubljani so Jeseničani zmagali z rezultatom 5 : 4, zato je bila odločilna, peta tekma na Jesenicah. Moštvu Jesenic tudi na zadnji tekmi ni uspelo zmagati, zato so naslov državnega prvaka drugič zapored osvojili igralci Olimpije. V skupini od petega do osmega mesta so vsa štiri moštva obdržala svojo prvotno uvrstitev (Championnat de Yougoslavie 1983/84).

7.1.14 Sezona 1984/1985

Pred začetkom hokejske sezone 1984/1985 so tudi novinarji začeli z bolj optimističnim pisanjem o dosežkih hokejistov, pa čeprav je šlo le za neodločilne tekme ali udejstvovanja. Ker je moštvo Olimpije v pretekli sezoni osvojilo naslov državnih prvakov, je nastopilo na tekmah evropskega pokala in na prvi tekmi nepričakovano premagalo moštvo Nijmegena.

Na tekmi so igralci pokazali požrtvovalno igro, polno imenitnih kombinacij ter ostrih in točnih strellov. Na tekmi ni šlo vse brez zapletov, kajti moštvo Nijmegena je pozabilo obvestiti zahodnonemškega nevtralnega sodnika o začetku tekme, zato je vskočil belgijski sodnik. Igralci Nijmegena so nekaznovano udarjali s palicami, rokami in nogami, a hokejisti Olimpije so kljub temu na kazenski klopi presedeli 24 minut, domače moštvo Nijmegena pa le 8 minut (Kavčič B. , 1984c).

Povratna tekma med Olimpijo in Nijmegenom se ni zaključila po željah domačih navijačev, kajti Olimpija je tekmo izgubila z rezultatom 4 : 5 (1 : 2, 0 : 1, 3 : 2) ter tako zapravila možnost uvrstitve v tretji krog evropskega pokala (Kavčič B. , 1984d). Standardni član ljubljanskega moštva v osemdesetih letih Tomaž Pavlin pravi: »V nizozemskem moštvu je bil v tistem času trener jugoslovanskega porekla Andželić, ki se je dobro pripravil na svojega nasprotnika. Na prvi tekmi nismo tako nepričakovano zmagali, ker smo igrali zelo disciplinirano. Rezultat je bil izenačen na obeh tekmah, zato smo v Ljubljani izvajali kazenske strele, vendar smo jih slabše izvajali kot naši nasprotniki, ker so kazenski streli pač vedno loterija in je težko vnaprej predvideti zmagovalca.

Spomnim se tudi tekme, ki smo jo odigrali za vstop v drugi krog. Na tekmi proti bolgarskemu nasprotniku CSKA Sofija smo tudi izvajali kazenske strele in dosegel sem odločilni zadetek, ki nas je vodil v nadaljnji krog tekmovanja« (Pavlin, 2015).

Na tekmi je bilo prisotnih 7000 navijačev, ki so glasno spodbujali ljubljansko moštvo, ki mu preboj v tretji krog tekmovanja žal ni uspel (Coupe d'Europe 1984/85).

V ligaškem delu tekmovanja je za presenečenje poskrbelo moštvo Crvene zvezde, ki je premagalo favorizirano moštvo Jesenic, in to na jeseniških tleh (Bojan Kavčič J. R., 1984a). Slovenski klubi, ki so veljali za kovnico najboljših hokejistov na ledu, so bili izpostavljeni velikemu odlivu najboljših igralcev v klube drugih republik. Ta mehanizem so prvi uporabili v Beogradu, saj sta Crvena zvezda (Jože Kovač, Darko Prusnik, Matjaž Sekelj) in Partizan (Ignac Kavec, Tomaž Lepša, Blaž in Dominik Lomovšek, Matjaž Ogrin, Rok Rojšek) že kmalu po letu 1984 privabila v svoje vrste najboljše igralce Olimpije, hkrati z njimi pa tudi trenerje (Bogdan Jakopič, Pavel Kavčič). Kmalu jima je sledila še Vojvodina, ki je kot povsem nekonkurenčno

moštvo privabilo v svoje vrste Zvoneta Šuvaka, takrat najboljšega strelca reprezentance (Stare, 2007).

Državno prvenstvo je bilo odigrano po sistemu zadnjih nekaj let. Osem moštev je odigralo dvokrožno v prvem delu, potem pa so v zaključni fazi prva štiri moštva igrala za uvrstitev v finale. V sezoni 1984/1985 so v drugem delu odigrali štirikrožno med prvimi štirimi moštvi in dvokrožno med preostalimi štirimi moštvi (Championnat de Yougoslavie 1984/85).

Tabela 71

Lestvica DP v sezoni 1984/1985

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Crvena zvezda	14	13	1	0	120 : 37	27
Jesenice	14	12	0	2	109 : 36	24
Olimpija	14	10	0	4	99 : 42	20
Kranjska Gora	14	6	2	6	57 : 73	14
Partizan	13	5	1	7	57 : 88	13
Vojvodina	14	3	3	8	57 : 75	9
Celje	14	2	0	12	41 : 90	4
Medveščak	14	0	1	13	33 : 132	1

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Iz tabele je razvidno, da je v rednem delu z le enim neodločenim rezultatom zmagalo moštvo Crvene zvezde, pred moštvi Jesenic, Olimpije in Kranjske Gore. V boje od petega do osmega mesta so se uvrstila moštva Partizana, Vojvodine, Celja in Medveščaka (Championnat de Yougoslavie 1984/85).

Tabela 72

Lestvica finalne skupine DP v sezoni 1984/1985

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Jesenice	12	8	2	2	112 : 36	21
Crvena zvezda	12	7	1	4	83 : 64	19
Olimpija	12	4	3	5	70 : 65	13
Kranjska Gora	12	1	2	9	49 : 119	5

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Tudi v drugem delu sta dominirali moštvi Jesenic in Crvene zvezde, ki sta se prepričljivo uvrstili v finale. Moštvo Jesenic je na prvem mestu zamenjalo Crveno zvezdo in si s tem dosežkom zagotovilo tekmo več na domačem ledu. Olimpija je državno prvenstvo končala kot tretja, moštvo Kranjske Gore pa kot četrto (Championnat de Yougoslavie 1984/85).

Tabela 73

Lestvica tolažilne skupine DP v sezoni 1984/1985

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Vojvodina	6	3	2	1	28 : 23	11
Partizan	6	2	1	3	27 : 28	9
Celje	6	2	2	2	28 : 25	8
Medveščak	6	2	1	3	19 : 26	6

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Moštvo Vojvodine je prehitelo moštvo Partizana z eno zmago več in končalo prvenstvo na končnem petem mestu. Sledila so moštva Partizana, Celja in kot osmo uvrščeno moštvo Medveščaka (Championnat de Yougoslavie 1984/85).

Finalna serija se je začela na Jesenicah, ko so domači igralci prevzeli vajeti v svoje roke in premagali Crveno zvezdo z rezultatom 9 : 6. Na drugi tekmi v Beogradu so Jeseničani še odločneje napadli in dosegli najbolj prepričljivo zmago nad nasprotnikom. Porazili so ga z visokim rezultatom 9 : 2. Tretja tekma finala se je zaključila z novo zmago Jesenic in s slavjem domačega moštva z rezultatom 8 : 5 (Championnat de Yougoslavie 1984/85).

Tudi trener Jesenic Štefan Seme⁵⁸ je v pogovoru ob koncu DP pohvalil svoje varovance in dejal: »Jesenice so v letošnjem prvenstvu dosegle napredek, prek celotne sezone so igrali tekme dvakrat tedensko; prišlo je veliko mladih in nadarjenih hokejistov. Kakovostni vrh jugoslovanskega hokeja se je razdelil po več klubih« (Kavčič B. , 1985d).

7.1.15 Sezona 1985/1986

Sezona 1985/1986 je bila odigrana v razširjeni zasedbi desetih moštev. Prvi zvezni hokejski ligi sta se priključili moštvi Bosna Sarajevo in Avtoprevoz Maribor. Vseh deset moštev je najprej odigralo tekme po dvokrožnem ligaškem sistemu, potem pa so prva štiri moštva za vstop v veliki finale igrala po štirikrožnem sistemu (Kavčič B. , 1986c).

Že v mesecu oktobru je bila odigrana tekma med lanskim finalistoma in en dan pred tekmo Jesenic proti Crveni zvezdi je samoupravni nadzor pri HZJ predlagal uvedbo disciplinskih postopkov proti članskim in mladinskim reprezentantom, ki niso vrnili opreme državne reprezentance. Med njimi so bili tudi štirje Jeseničani, ki so opremo že vrnili, vendar so se zbal, da bo disciplinska komisija, ki je zasedala v Beogradu, avtomatsko suspendirala vse na seznamu zamudnikov (Bojan Kavčič J. R., 1985a).

V zadnjih nekaj letih so se pojavljale pritožbe na račun slabega sojenja, zato je sodniška hokejska organizacija priredila več seminarjev, na katerih so sodniki obnovili poznavanje pravil in se dogovorili za enotne kriterije. Bistvenih sprememb pa laična javnost ni zaznala. Očitki so bili namenjeni kopici sodnikov, ki se še zlasti pred številčnim občinstvom zmedejo in pri odločitvah nihajo med skrajno popustljivostjo in pretirano strogostjo.

V ospredju se je znašla neprimernost obnašanja navijačev na tekmah. Ob spopadu Kompassa Olimpije proti Crveni zvezdi se je že drugič v letu 1985 zgodilo, da je glavni sodnik zahteval izpraznitev dela tribun. Okoli 1500 navijačev je moralo zapustiti stojišča, kar so storili šele po pozivu Jožeta Kovača, kapetana Kompassa Olimpije, saj bi v nasprotnem primeru rezultat tekme registrirali kot poraz z rezultatom 0 : 5 (Kavčič B. , 1985e).

Samoupravni družbeni nadzor pri HZJ je na seji predsedstva HZJ ugotovil nepravilnosti pri delu disciplinske komisije v postopku proti igralcem Kompassa Olimpije zaradi pritožbe Crvene zvezde. Prvostopenjska komisija je bila neustrezno sestavljena, drugostopenjska je brez podlage zvišala kazen od prepovedi igranja treh tekem na enomesečno prepoved igranja na

---

⁵⁸ Avtor članka navaja Štefana Semeta kot trenerja Jesenic, kar nikoli ni bil. V takratnem času je moštvo vodil Boris Svetlin.

domačem ledu. Predsednik HZJ ni predal odgovornosti članom disciplinske komisije, temveč se je skliceval na pravilnike, ki so bili neuskklajeni, mestoma pa celo nepodpisani, zaradi česar niso bili pravno veljavni (Kavčič B. , 1986d).

Tabela 74

Lestvica DP v sezoni 1985/1986

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Partizan Beograd	18	16	0	2	154 : 26	32
HK Jesenice	18	16	0	2	159 : 59	32
Crvena zvezda	18	13	0	5	101 : 55	26
Kompas Olimpija	18	13	0	5	163 : 56	26
Kranjska Gora	18	9	2	7	87 : 101	20
Bosna Sarajevo	18	7	1	10	73 : 111	15
Cinkarna Celje	18	5	2	11	82 : 129	12
Vojvodina Novi Sad	18	3	0	15	73 : 178	6
Medveščak Zagreb	18	3	0	15	62 : 146	6
Avtoprevoz Maribor	18	2	0	16	52 : 154	4

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Iz zgornje tabele je razvidno, da so se prva štiri moštva zanesljivo uvrstila v prvo četverico in nadaljevanje tekmovanja v najmočnejši skupini. Tudi Kranjska Gora, Bosna in Celje so prvenstvo dokaj prepričljivo zaključili tik za najmočnejšo četverico. Maribor je v svoji krstni sezoni odigral precej skromno, saj je v 18 tekmah uspel zmagati le na dveh (Kavčič B. , 1986c).

Tabela 75

Lestvica finalne skupine DP v sezoni 1985/1986

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Partizan (+4)	12	7	2	3	49 : 34	20
Jesenice (+3)	12	7	1	4	55 : 37	18
Kompas Olimpija (+1)	12	5	1	6	41 : 51	12
Crvena zvezda (+2)	12	3	0	9	32 : 55	8

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Po štirih krogih dodatnega tekmovanja so si tekmo več na domačem ledu zagotovili igralci Partizana. Finalno tekmovanje je potekalo med moštvoma Partizana in Jesenic, ki sta zlahka prišli do prvih dveh mest. Olimpija je kljub zaostanku po prvem delu tekmovanja prehitela moštvo Crvene zvezde in nastope na DP končala na tretjem mestu (Kavčič B. , 1986c).

Finalna serija se je tudi v sezoni 1985/1986 igrala na tri dobljene tekme. Partizan je imel prednost domačega terena in je že na prvi tekmi premagal moštvo Jesenic z rezultatom 4 : 2. Druga tekma je bila odigrana na Jesenicah, slavili pa so znova beograjski hokejisti z rezultatom 3 : 6. Tretjo tekmo v Beogradu so zmagali igralci Jesenic z rezultatom 3 : 2. Hladen tuš so znova doživeli pred svojimi navijači, ko so tekmo po rednem delu obdržali neodločeno 2 : 2, vendar so izgubili po streljanju kazenskih strelav, pri čemer so jih igralci Partizana porazili z 2 : 1. S tem dosežkom je moštvo Partizana po dolgem času premora osvojilo naslov državnega prvaka (Championnat de Yougoslavie 1985/86).

Tabela 76

Lestvica tolažilne skupine DP v sezoni 1985/1986

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Kranjska Gora (+6)	10	7	0	3	99 : 40	20
Medveščak (+2)	10	7	0	3	74 : 49	16
Bosna (+5)	10	5	1	4	68 : 43	16
Cinkarna Celje (+4)	10	5	2	3	63 : 50	16
Vojvodina (+3)	10	4	1	5	67 : 76	12
Avtoprevoz MB (+1)	10	0	0	10	17 : 130	1

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

V drugi skupini DP je največji met uspel moštvo Medveščaka, ki se je z devetega mesta po rednem delu prebilo na končno šesto mesto. Kranjska Gora je prvenstvo zaključila na petem mestu, Celje na osmem, na zadnjem mestu in brez dobljene tekme drugega dela pa je končalo moštvo Maribora (Kavčič B. , 1986c).

V tekmovanju za pokal Jugoslavije so nastopila štiri moštva. Poleg naslova državnega prvaka so igralci Partizana osvojili tudi jugoslovanski pokal, premagali pa so vse tri nasprotnike. Končna razvrstitev pokalnega tekmovanja je bila naslednja: prvi Partizan s šestimi točkami, druge Jesenice s štirimi, tretji Kompas Olimpija z dvema točkama in na zadnjem, četrtem mestu moštvo Medveščaka, ki je tekme zaključilo brez osvojene točke (Rabič, 1986b).

V drugi ligi DP so nastopala vsa druga slovenska moštva, razen moštva Bleda, kljub temu da je bilo to moštvo tudi prvotno vključeno v ligo. Najbolj prepričljivo je prvenstvo odigralo moštvo Triglava iz Kranja, ki je drugouvrščeno moštvo Slavije prehitelo za 14 točk. Na tretje mesto se je zavihtelo moštvo Tivolija, pred četrto INO iz Siska in peto uvrščenim moštvom Mladosti iz Zagreba (Championnat de Yougoslavie 1985/86).

7.1.16 Sezona 1986/1987

V sezoni 1986/1987 je bilo organizirano jubilejno 40. državno prvenstvo. Vsa prvoligaška moštva so se izdatno okrepila, le moštvi Jesenic in Kranjske Gore Gorenjka sta začeli tekmovanje brez tujih igralcev. V sezoni je nastopalo devet moštev, od katerih v prvi zvezni ligi ni bilo več moštev Celja in Maribora, ligi pa se je priključilo moštvo Skopje Makoteks (Janko Rabič, 1986a).

Tabela 77

Lestvica DP v sezoni 1986/1987

MOŠTVO	OT	DG : PG	T
Kompas Olimpija	16	141 : 44	29
Partizan Beograd	16	140 : 41	28
HK Jesenice	16	121 : 50	22
Crvena zvezda	16	125 : 64	19
Kranjska Gora	16	73 : 101	16
Bosna	16	74 : 90	13
Medveščak	16	101 : 97	13

Skopje	16	59 : 175	2
Vojvodina	16	49 : 213	2

Legenda: OT – odigrane tekme; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Po osemnajstih odigranih srečanjih so prvo mesto zasedli igralci Olimpije, pred Partizanom in Jesenicami. V drugi del tekmovanja za naslov državnega prvaka so se uvrstila še moštva Crvene zvezde, Kranjske Gore in Bosne. Na zadnja tri mesta, in s tem povezanim bojem za obstoj v prvi ligi, so se uvrstila moštva Medveščaka, Skopja in Vojvodine (Championnat de Yougoslavie 1986/87).

Prvih šest moštev rednega dela je odigralo končnico po štirikrožnem sistemu.

Tabela 78

Lestvica finalne skupine DP v sezoni 1986/1987

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Partizan (+5)	20	16	1	3	108 : 33	38
Jesenice (+4)	20	16	0	4	139 : 66	36
Kompas Olimpija (+6)	20	15	0	5	141 : 45	36
Crvena zvezda (+3)	20	6	3	11	75 : 83	18
Bosna (+1)	20	3	1	16	54 : 193	8
Kranjska Gora (+2)	20	1	1	18	58 : 151	5

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

V primerjavi z rednim delom je največ izgubilo moštvo Olimpije, ki je s prvega mesta nazadovalo na tretje in s tem izgubilo možnost dodatnega tekmovanja v finalni seriji za naslov prvaka. Preostala moštva so obdržala enaka osvojena mesta, kot so jih dosegla v rednem delu tekmovanja, le moštvo Kranjske Gore je z eno samo dobljeno in eno neodločeno tekmo nazadovalo na končno šesto mesto DP (Delo, 16.3., 1987).

V finalni seriji sta se pomerili moštvi Jesenic in Partizana na tri dobljene tekme. Moštvo Partizana je bilo po rednem delu više uvrščeno in je imelo prednost domačega terena. Vse tri tekme so se končale z enakim rezultatom 5 : 3 v korist jeseniškega moštva. S tem je moštvo HK Jesenice znova osvojilo naslov državnega prvaka (Championnat de Yougoslavie 1986/87). Na sezono 1986/1987 ima lepe spomine Rudi Hiti, ki je dejal: »Leta 1966, ko sem bil star dvajset let, sem bil državni prvak z ekipo Jesenic. Aktivno kariero sem leta 1987 kot

štiridesetletnik tudi zaključil z igranjem pri Jesenicah, istega leta sem osvojil še naslov državnih prvakov. Ob slovesu po tekmi sem povedal, da je bilo to enkratno slovo, če začneš in zaključiš kot državni prvak, je pa vse skupaj še toliko slajše. V tej sezoni smo trikrat premagali Partizan z rezultati 5 : 3, 5 : 3 in 5 : 3. V sezoni 1986/1987 sem delal kot tehnični vodja in pomočnik trenerja v Italiji. Trener mi je šel tako na roko, da sem med prostimi termini lahko hodil domov, kjer sem igral tekme. Spominjam se, da je bila en dan tekma Varese – Bolzano, naslednji dan pa sem moral na Jesenice, da sem odigral tekmo, po njej pa sem se vrnil v Bolzano in potem spet na Jesenice, tako da sem v sedmih dneh spal le eno noč. V tej sezoni sem v rednem delu odigral približno šest tekem in v končnici tudi šest. Ekipo Olimpije smo trikrat premagali in v finalu enako z ekipo Partizana« (Hiti, 2015).

Tabela 79

Lestvica tolažilne skupine DP v sezoni 1986/1987

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Medveščak (+4)	8	7	0	1	73 : 45	18
Skopje (+3)	8	4	0	4	62 : 51	11
Vojvodina (+2)	8	1	0	7	36 : 75	4

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

V razigravanju moštev od sedmega do devetega mesta so moštva obdržala svoja prvotna mesta. Na sedmem mestu je zaključilo moštvo Medveščaka, pred osmo uvrščenim moštvom Skopja. Na zadnje mesto se je uvrstilo moštvo Vojvodine (Championnat de Yougoslavie 1986/87). V drugi jugoslovanski ligi so igrala preostala slovenska moštva in dve hrvaški. Med šestimi moštvi je veljal štirikrožni sistem tekmovanja. Po odigranih 20 tekmah je bil znan zmagovalec, ne da bi igrali končnico prvenstva.

Tabela 80

Lestvica DP v drugi jugoslovanski ligi v sezoni 1986/1987

MOŠTVO	OT	DG : PG	T
Cinkarna Celje	20	108 : 33	40
Tivoli Ljubljana	20	143 : 89	25
Triglav Kranj	20	123 : 102	23

Slavija Ljubljana	20	103 : 103	22
INA Sisak	20	75 : 137	8
Mladost Zagreb	20	53 : 204	2

Legenda: OT – odigrane tekme; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Moštvo iz Celja je zanesljivo osvojilo naslov druge državne lige. Na 20 tekmah ni niti enkrat izgubilo in posledično osvojilo vse možne točke. Na drugo mesto se je uvrstilo moštvo Tivolija, ki je prehitelo Triglav in Slavijo. Vsa štiri slovenska moštva so prvenstvo zaključila pred hrvaškimi, kar je pokazalo na kakovosten igralski kader, ki je bil že v preteklosti vedno na strani slovenskih moštev.

Na tekmovanju za pokal Jugoslavije je zmagalo moštvo Olimpije, ki je s tem rezultatom vsaj nekoliko omililo doseženo tretje mesto na DP (Championnat de Yougoslavie 1986/87).

V mesecu marcu 1987 je bila sklicana seja predsedstva HZJ, ki se je ukvarjala s prestopi hokejistov med klubi in s povezanim predlogom novega registracijskega pravilnika. Sklenila je, da bo registracije poslej opravljala HZJ in ne več republiške zveze⁵⁹. Novi klub naj bi ob prestopu igralca nekdanjemu klubu povrnil investicijo v tega igralca, in sicer od treningov in opreme do števila let igranja. Zaradi tega je bilo potrebno natančno oceniti letno investicijo kluba za posameznega hokejista in jo pomnožiti z leti igranja v tem klubu. Odškodninska stopnja ne bi bila vedno enaka, najmanjša naj bi bila za prestop po prvih petih letih in po dvajsetih letih igranja za določen klub. Pravilnik naj bi dovoljeval sprotno kaznovanje izgrednikov, da ne bi bilo treba čakati na zasedanja pristojnih komisij, ki so bile velikokrat nesklepčne (Karlin B. , 1987).

V mesecu aprilu 1987 je bila znova sklicana seja predsedstva HZJ, na kateri je bil podan predlog predsednika strokovnega sveta, da bi mladinci morali imeti tekmovanja na zvezni ravni – kot ligo ali kot redne turnirje. S predlogom so se delegati strinjali in ga podprli. Štiri selekcije (članska, mlada, mladinska in pionirska)⁶⁰ so bile s svojimi mednarodnimi programi precejšnja obremenitev za že tako finančno oslABLJENO HZJ. Zavedali pa so se, da brez mednarodnih tekem ne morejo pričakovati napredka v panogi. Zato so se člani predsedstva HZJ dogovorili, da naj hokejski centri prevzamejo skrb za posamezne selekcije. Predlagali so, da Ljubljana prevzame člane, Zagreb mlado selekcijo, Beograd mladinsko in Novi Sad pionirsko. Sklenili so tudi, da

⁵⁹ Iz obstoječih virov nismo dobili podatka, v katerem obdobju so za registracije igralcev skrbele republiške zveze.

⁶⁰ V poznih 80. letih smo prvič zasledili tudi kategorijo mlade selekcije (do 20 let).

se bo povečal znesek prispevkov za petdeset odstotkov v kontekstu klubov in republiških zvez (Kavčič B. , 1987c).

7.1.17 Sezona 1987/1988

Državno prvenstvo v sezoni 1987/1988 je bilo prvotno zamišljeno v konkurenci desetih moštev, vendar se moštvo Vardarja iz Skopja tekmovanja ni udeležilo. Znova so v prvi ligi igrali hokejisti Cinkarne Celje, ki pa so na prvi tekmi proti aktualnim državnim prvakom iz Jesenic doživeli hladen tuš. Tekma se je končala z rezultatom 14 : 2 (9 : 0, 1 : 2, 4 : 0) v korist Jesenic, vendar Jeseničani niso navdušili svojih gledalcev, saj so drugo tretjino celo izgubili (Rabič, 1987).

V mesecu oktobru 1987 so se člani samoupravnega nadzora pri HZJ sestali z Ljubišo Dragojevičem, generalnim sekretarjem Zveze za telesno kulturo Jugoslavije (ZTKJ). Seznanili so ga z neuspešnim delovanjem predsedstva HZJ, ki ni imelo niti jasno začrtanega programa dela. Seje predsedstev so bile precej dolge, na njih pa so obravnavali le sprotno tekmovalno problematiko, ne pa pomembnih zadev, kot so bile: smernice za razvoj, delo z reprezentančnimi selekcijami, sodniška in trenerska organizacija. Kritika je bila usmerjena na že sprejete samoupravne akte, ki se jih zanemarja, s preglasovanjem pa sprejema odločitve, ki so bile velikokrat klubske narave.

ZTKJ je bila pripravljena pomagati, predvsem s pravno službo glede dopolnitve spornih delov aktov, obenem pa je pozvala k razpravi o hokeju na ledu na ravni ZTKJ. Meseca februarja 1988 je bila sklicana izredna seja predsedstva HZJ z le eno točko dnevnega reda, ki se je nanašala na aktualne in neposredne naloge članov predsedstva HZJ. Skušali so najti rešitev, kako zagotoviti sredstva za delovanje vseh selekcij, v katerih je bilo približno osemdeset odstotkov hokejistov iz Slovenije. Možnosti so videli edino v povezavi z združenim delom (Kavčič B. , 1988a).

V rednem delu tekmovanja za državno prvenstvo je bilo na prvem mestu moštvo Jesenic, pred Olimpijo in Medveščakom. V drugi del tekmovanja za prvaka se niso uvrstila moštva Celja, Kranjske Gore in Bosne (Championnat de Yougoslavie 1987/88).

Tabela 81

Lestvica finalne skupine DP v sezoni 1987/1988

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Kompas Olimpija (+5)	20	15	2	3	114 : 50	37

HK Jesenice (+6)	20	13	2	5	113 : 55	34
Medveščak (+4)	20	14	1	5	128 : 50	33
Partizan (+3)	20	11	0	9	95 : 71	25
Vojvodina (+2)	20	3	1	16	61 : 156	9
Crvena zvezda (+1)	20	1	1	19	38 : 167	3

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Po štirikrožnem sistemu razigravanja v drugem delu DP je imelo moštvo Olimpije najboljše izhodišče za osvojitve naslova državnega prvaka. V finale se je uvrstilo tudi moštvo Jesenic in obetal se je spet pravi hokejski spektakel. Po štirih letih neklasičnega finala sta se v njem spet pomerili moštvi Jesenic in Olimpije (Kavčič B. , 1988b). Finalna serija se je zaradi boljšega izhodišča Olimpije začela v Ljubljani. Že na prvi tekmi so jeseniški hokejisti pokazali, da niso v Ljubljano prišli zgolj odigrat tekme, pač pa so imeli višje cilje. Prva tekma se je končala z rezultatom 4 : 0 v korist Jesenic.

Tudi na drugi tekmi na Jesenicah so slavili domači hokejisti. Moštvo Olimpije so premagali z rezultatom 3 : 0 in tako že v drugi tekmi zapored ohranili svojo mrežo nedotaknjeno. Tretjo tekmo v Ljubljani je dobilo moštvo Olimpije s tesnim izidom 6 : 5. Na odločilni tekmi so jeseniški hokejisti znova pokazali vse svoje znanje in tekmo dobili z rezultatom 7 : 5 (Championnat de Yougoslavie 1987/88). Finalna serija se je končala na Jesenicah in domači igralci so burno proslavili osvojeno 23. prvenstveno zvezdico. Slavje je sovpadalo tudi z zaključkom praznovanja 40-letnice jeseniškega hokeja (Rabič, 1988).

Tabela 82

Lestvica tolažilne skupine DP v sezoni 1987/1988

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Cinkarna Celje (+3)	8	6	1	1	38 : 21	16
Kranjska Gora (+4)	8	2	1	5	30 : 36	9
Bosna (+2)	8	3	0	5	17 : 28	8

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

V zaključnih bojih drugega dela lestvice za razvrstitev na DP je v ospredje stopilo moštvo Celja, ki je na osmih tekmah le enkrat izgubilo in enkrat remiziralo. Kljub boljšemu izhodišču Kranjske Gore so hokejisti Celja osvojili končno sedmo mesto, Kranjska Gora osmo, deveto mesto je pripadlo moštvu Bosne.

V tekmovanju za pokal Jugoslavije so končno prvo mesto dosegli igralci Medveščaka, ki so v končnici prvenstva popustili in na DP dosegli končno četrto mesto (Championnat de Yougoslavie 1987/88).

7.1.18 Sezona 1988/1989

Hokejska sezona 1988/1989 se je začela s spremembo tekmovalnega sistema in preloženim začetkom na poznejši čas. Spremembe so se nanašale na sistem v prvi zvezni hokejski ligi. Šest moštev je igralo po šestkrožnem sistemu. Moštvo Bosne se je odreklo tekmovanju z najboljšimi moštvi pretekle zime. V polfinalnih tekmah se je prvouvrščeno moštvo pomerilo s četrtouvrščenim po sistemu najboljšega po petih tekmah. Drugi polfinalni par je tekmoval po enakem sistemu med drugouvrščenim in tretjevrščenim moštvom. Zmagovalni moštvi sta na tri zmage igrali za naslov prvaka, poraženi pa za tretje mesto. Peto- in šestouvrščeni moštvi sta tudi odigrali na tri zmage za peto mesto (Vujin, 1988).

Pred začetkom sezone so se določena moštva znova obogatila s tujimi igralci. Crvena zvezda se je okrepila relativno zgodaj. Moštvo Partizana je z dragimi nakupi domačih in tujih hokejistov pristalo v dolgu 500 milijonov dinarjev, poleg tega so moštvo podporniki, ki so ga finančno bogatili, bolj ali manj zapustili (Mihajlovski, 1988).

Tabela 83

Končna lestvica na predtekmovanju DP v sezoni 1988/1989

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Medveščak	30	26	0	4	199 : 69	52
Olimpija	30	19	2	9	173 : 97	40
Jesenice	30	19	0	11	182 : 99	38
Partizan	30	16	3	11	134 : 115	35
Crvena zvezda	30	4	1	25	59 : 240	9
Vojvodina	30	3	0	27	76 : 205	6

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Tujci, ki so igrali predvsem za Medveščaka, so odlično opravili svojo nalogo in omogočili, da je bilo moštvo po rednem delu tekmovanja trdno na prvem mestu. V 30 tekmah so le štirikrat izgubili in dosegli 52 točk. Na drugem, tretjem in četrtem mestu so se v zgoščenem zaporedju razvrstila moštva Olimpije, Jesenic in Partizana. Ta štiri moštva so tudi igrala končnico. Crvena zvezda in Vojvodina sta bili osamljeni na dnu lestvice in sta se za končno peto mesto pomerili med sabo.

Polfinale DP je bil odigran med moštroma Medveščaka in Partizana ter med moštroma Olimpije in Jesenic. Medveščak je suvereno zmagal na vseh treh zaporednih polfinalnih tekmah in se lahkotno uvrstil v finale. Med moštroma Olimpije in Jesenic je bilo po pričakovanjih bolj izenačeno. Prvo tekmo je v Ljubljani dobilo moštvo Olimpije po streljanju kazenskih strelav z rezultatom 6 : 5. Tekmo na Jesenicah so dobili jeseniški igralci z rezultatom 1 : 0. V Ljubljani je bila tretja tekma spet odločena po streljanju kazenskih strelav. Dobili so jo ljubljanski hokejisti z rezultatom 4 : 2. Četrta tekma je bila znova na Jesenicah. Zmagalo je domače moštvo z visokim rezultatom 6 : 2. Zadnjo in hkrati odločilno tekmo so igrali v Ljubljani. Zmagalo je moštvo Jesenic z rezultatom 7 : 5 in se tako uvrstilo v veliki finale DP (Championnat de Yougoslavie 1988/89).

Pred finalnimi tekmami je Borisov, igralec Medveščaka, dejal: »Z Jeseničani bomo opravili v treh tekmah« (Delo, 17.2., 1989).

Prva tekma finala je bila odigrana v Zagrebu, dobili pa so jo domači hokejisti z rezultatom 4 : 2. Tekmo na Jesenicah so tudi zmagali igralci Medveščaka z rezultatom 3 : 5 (Championnat de Yougoslavie 1988/89). Na tretji tekmi se je izkazalo, da je bila izjava Borisova precej na mestu,

kajti tudi tretjo tekmo je zmagalo moštvo Medveščaka z rezultatom 6 : 3 (3 : 2, 2 : 0, 1 : 1) in si tako zagotovilo prvi naslov državnih prvakov, odkar so nastopali v jugoslovanski hokejski ligi (R., 1989).

V tekmi za tretje mesto sta igrali moštvi Partizana in Olimpije. Olimpija je prvo tekmo dobila z rezultatom 6 : 2 na domačem ledu. Vsa preostala tri srečanja je izgubila, kar je pomenilo končno četrto mesto, Partizan pa je zaključil na tretjem mestu. V boju za peto mesto med moštvoma Crvene zvezde in Vojvodine je končno zmago in hkrati peto mesto na DP doseglo moštvo Crvene zvezde, ki je trikrat zapored premagalo svojega nasprotnika. V prvenstvu je najbolj izstopal Viktor Krutov, zagrebški napadalec ruskega porekla, ki je bil z doseženimi 43 zadetki in 30 podajami prepričljivo na prvem mestu najučinkovitejših igralcev. Na drugem mestu je bil njegov stanovski kolega Vjačeslav Anisin s 55 zbranimi točkami in je le za točko prehitel Zvoneta Šuvaka, najučinkovitejšega slovenskega napadalca.

Po prepričljivi zmagi na DP je moštvo Medveščaka zmagalo tudi v pokalnem tekmovanju Jugoslavije (Championnat de Yougoslavie 1988/89).

7.1.19 Sezona 1989/1990

Pred začetkom hokejske sezone 1989/1990 je bila sklicana seja predsedstva HZJ, na kateri so razpravljali, ali naj bo druga liga enotna ali razdeljena. Slovenski delegati so se zavzemali za prvo možnost, zaradi česar so bili pod udarom očitkov iz Vojvodine. Z razdelitvijo na dve skupini naj bi se zapirali vase, kar naj bi bilo v nasprotju z razvojnimi smernicami jugoslovanskega hokeja.

Poudarjeno je bilo tudi, da v prvi ZHL igra veliko tujcev. Nekateri člani predsedstva HZJ so zahtevali analizo njihovega prispevka za hokej, sploh med mladimi igralci, ki ponekod niso dobili ustrezne pozornosti. Člani strokovnega sveta so izpostavili težavo pri pridobivanju povratnih informacij od klubov, ki niso odgovarjali na zastavljena vprašanja. Sistem tekmovanja je bil zastavljen tako, da so prvoligaška moštva Jesenic, Medveščaka Gortana, Crvene zvezde, Bosne, Olimpije, Partizana in Vojvodine po drugem krogu igrala tako, da štiri prvouvrščena moštva igrajo vsako z vsakim po trikrat doma in v gosteh za razvrstitev od prvega do četrtega mesta. V polfinalu so prvouvrščena moštva igrala s četrtouvrščenim, drugouvrščeno moštvo pa s tretjevrščenim na tri zmage. Zmagovalca sta se na tri zmage spopadla za naslov prvaka, poraženca pa prav tako na tri zmage za tretje mesto.

Na skupščini so določili tudi, da se morajo sodniki razvrstiti do konca meseca, predhodno pa bodo imeli več seminarjev, vključno z nadzorniki sojenja. Pred začetkom prvenstva bodo opravili tudi testiranje za preizkus teoretičnega in psihofizičnega stanja (Kavčič B. , 1989d).

Na Jesenicah so se v začetku septembra 1989 na dvodnevem seminarju zbrali jugoslovanski sodniki, z izjemo srbskih in nekaterih iz Vojvodine in Ljubljane. Vabljeni so bili tudi trenerji vseh klubov in nadzorniki sojenja, vendar sta se seminarja udeležila le predstavnika Olimpije in Jesenic. Sodniki so se opredelili za enotna stališča, ki bodo veljala za DP v tekoči sezoni. Sodniki iz Srbije so s svojo neudeležbo omogočili možnost zapletov, saj je predsedstvo HZJ določilo, da lahko na DP sodijo le tisti sodniki, ki so na Jesenicah opravili seminar. Sodniki iz Beograda so odvrnili, da bodo tak seminar pripravili sami in prihranili stroške prevoza (Rabič, 1989).

V pogovoru s Kanadčanom Robertom Gregoryjem, trenerjem Crvene zvezde, je bilo zaznati drugačen pogled na hokej, kot je bil v preteklosti. Trener je dejal, da ima Jugoslavija veliko zelo nadarjenih hokejistov, obenem pa je glavno težavo videl v slabem sojenju. Največjo kritiko je imel na neizenačene kriterije in nekonsistentno delo vseh treh sodnikov na ledu.

Na DP je imelo precej moštev tuje trenerje, in sicer: Medveščak Gortan je treniral Kostrjukov, Olimpijo Ladigin, ki je bil tudi v vlogi igralca, Partizana Stein (vsi trije so prišli iz Sovjetske zveze) in Vojvodino Lehocky, ki je prišel iz ČSSR (P.V., 1989). Na začetku meseca februarja 1990 je bila sklicana seja predsedstva HZJ, na kateri so člani predlagali, da naj klubi, ki imajo reprezentante, pomagajo članski selekciji z opremo. Klubi tega predloga niso sprejeli z navdušenjem, saj so imeli že sami velike izdatke in se niso čutili dolžni skrbeti še za reprezentanco (Š., 1990b).

Tik pred odločilnimi boji za naslov državnega prvaka rešitev za zaplet zaradi nepravilno registriranih tujih hokejistov, ki so igrali za Medveščak, še vedno ni bilo znana. Predsedstvo HZJ se je sestajalo, vendar je bilo venomer nesklepčno, zato odločitve ni sprejela. Moštvo Jesenic je obsojalo nepravilnosti in zahtevalo, da se zadeve uredijo. Želelo je tudi kaznovanje tistih, ki se niso držali pravil. Tekme v velikem finalu so se igrale izključno zaradi interesa športne javnosti, zato Jesenice niso želele odstopiti od svojih zahtev po ureditvi razmer v jugoslovanskem hokeju (J. R., 1990).

Tabela 84

Končna lestvica na predtekmovanju DP v sezoni 1989/1990

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Medveščak	30	24	5	1	241 : 72	53
Jesenice	30	20	4	6	194 : 84	44
Olimpija	30	16	4	10	159 : 101	36
Partizan	30	14	2	14	138 : 118	30
Crvena zvezda	30	5	1	24	101 : 220	11
Vojvodina	30	3	0	27	69 : 307	6

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Po rednem delu je spet slavilo moštvo Medveščaka, ki je na 30 tekmah le enkrat izgubilo, petkrat igralo neodločeno, vse preostale tekme pa zmagalo. Na drugo mesto so se uvrstili igralci Jesenic, ki so imeli pred tretjevrščenim moštvom Olimpije lepih osem točk naskoka. V končnico in na skupno četrto mesto se je uvrstilo moštvo Partizana. Na zadnjih dveh mestih sta redni del zaključili moštvi Crvene zvezde in Vojvodine. V tekmah za peto mesto je zmagalo moštvo Crvene zvezde s skupnim rezultatom 3 : 1 v zmagah. V prvi polfinalni seriji sta se pomerili moštvi Medveščaka in Partizana, prepričljivo zmago pa so brez izgubljene tekme dosegli igralci Medveščaka.

V drugi polfinalni seriji, ki je potekala med moštvoma Olimpije in Jesenic, je bilo zanimivejše in bolj izenačeno. Tako kot v pretekli sezoni so tudi v tej igrali vseh možnih pet tekem, na koncu pa so bili uspešnejši in srečnejši igralci Jesenic. Jesenice so bili boljše uvrščeno moštvo rednega dela, zato so polfinalno serijo začeli s tekmo na Jesenicah. Prvo tekmo so prepričljivo dobili jeseniški hokejisti s končnim rezultatom 5 : 0. Drugo tekmo v Ljubljani so dobili igralci Olimpije z rezultatom 3 : 2 in s tem izenačili izid v zmagah. Na tretji tekmi so znova zmagali igralci Jesenic z rezultatom 6 : 3, na četrti tekmi pa je bila serija znova izenačena na 2 : 2, kajti Olimpija je tekmo dobila z rezultatom 3 : 1. Odločilna je bila peta tekma, ki se je po rednem delu končala z neodločenim izidom 3 : 3, zato so streljali kazenske strele, v katerih so bili uspešnejši igralci Jesenic.

Z obema polfinalnima serijama sta bila tudi določena para za prvo in tretje mesto. Olimpija je igrala za tretje mesto proti moštvu Partizana in ga v seriji na tri zmage porazila brez izgubljene tekme. V finalni seriji pa sta nastopili moštvi Medveščaka in Jesenic. Zmago so si v treh tekmah

priigrali igralci Medveščaka, ki so kljub negotovanju Jesenic obranili naslov državnih prvakov. Na lestvici strelcev so kraljevali igralci Medveščaka, med njimi trije iz Sovjetske zveze in eden iz Kanade. Sergej Stolbun je bil prvi strelca DP s 77 zbranimi točkami.

Moštvo Medveščaka je ponovilo uspeh z DP v pokalnem tekmovanju, ko je v finalu odpravilo moštvo Olimpije s končnim rezultatom 8 : 3 (Championnat de Yougoslavie 1989/90).

7.1.20 Sezona 1990/1991

V sezoni 1990/1991 sta od vseh moštev, ki so igrali v prvi ligi, le moštvi Olimpije in Jesenic pravočasno, torej do konca septembra 1990, predložili seznama igralcev za tekočo sezono, drugi niso predložili niti transfernih kart. Poleg tega je predsedstvo HZJ spet uporabljalo ustaljene postopke preglasovanja pravil in ni začelo z izpolnjevanjem lastnih obljub (Kavčič B. , 1990d).

Pred začetkom sezone je MHZ spremenila pravila. Glavne novosti so bile: »Če igralec napadajočega moštva s ploščkom pridrsa v napadalno tretjino, ko je v njej že njegov soigralec, linijski sodnik ne prekinja igre, temveč z dvignjeno roko nakaže pasivni ofsajd. Če pa napadajoči igralec doseže gol, ga sodnik ne prizna, razen v primeru, da igralec, ki je v napadalni tretjini bil pred ploščkom, pred strelom na gol to tretjino zapusti, tako da se vsaj z drsalko dotakne modre črte. V veljavo je stopilo spet staro pravilo glede prepovedanih dolgih strelcev. Če moštvo, ki se brani, plošček pošlje na drugo stran igrišča, da tam prečka rdečo črto, sodnik dosodi prepovedani dolgi strel. Če je razmerje igralcev na ledu 5 : 4 ali 4 : 3 in sta na vsaki strani hkrati izključena po en igralec, ju lahko iz vsakega moštva zamenja novi igralec. Razmerje sil se tako ne spremeni ob hkratni izključitvi⁶¹« (Kavčič B. , 1990e).

V prvi zvezni ligi je znova igralo šest moštev, ki so bila identična kot v prejšnji sezoni. Med temi moštvi je bilo prvenstvo odigrano najprej po štirikrožnem sistemu, za vstop v finale pa sta se pomerili prvo in tretje uvrščeno moštvo in drugo ter četrto uvrščeno moštvo (Championnat de Yougoslavie 1990/91).

---

⁶¹ V hokejskih pravilih so se v obdobju po vojni dogajale občutne spremembe, vendar mediji niso sledili spremembam.

Tabela 85

Končna lestvica na predtekmovanju DP v sezoni 1990/1991

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Olimpija	20	15	2	3	150 : 45	32
Medveščak	20	16	0	4	138 : 37	32
Jesenice	20	12	0	8	109 : 70	24
Crvena zvezda	20	10	3	7	75 : 74	23
Partizan	20	4	1	15	71 : 147	9
Vojvodina	20	0	0	20	53 : 214	0

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Olimpija je z enakim številom točk kot Medveščak osvojila prvo mesto v rednem delu, moštvo Jesenic je bilo tretje, v odločilne boje za naslov prvaka se je uvrstilo tudi moštvo Crvene zvezde. Polfinalni seriji sta bili odigrani med moštvoma Medveščaka in Crvene zvezde, zmagalo je moštvo Medveščaka s skupnim izidom treh zaporednih zmag. Druga polfinalna serija je bila znova odigrana med slovenskima moštvoma Olimpije in Jesenic. Tudi v tej seriji je bil končni rezultat 3 : 0 za moštvo Olimpije. Prvo tekmo so ljubljanski hokejisti dobili z rezultatom 6 : 0, na drugi so zmagali s 5 : 2, tretjo tekmo so znova odigrali v Ljubljani in slavili z rezultatom 7 : 3. V seriji tekem za tretje mesto sta igrali polfinalni poraženki Crvena zvezda in Jesenice. Serija je bila odigrana v petih srečanjih, na koncu pa so se osvojitve tretjega mesta veselili igralci Crvene zvezde, ki so jeseniško moštvo premagali na zadnji tekmi z rezultatom 4 : 2. V finalni seriji je Medveščak povedel v prvi tekmi z rezultatom 2 : 0. Na drugi tekmi so bili boljši igralci Olimpije, ki so slavili z rezultatom 4 : 1. Tretjo tekmo so znova dobili zagrebški hokejisti in povedli serijo z 2 : 1 (Championnat de Yougoslavie 1990/91). Zadnja tekma se je po rednem delu zaključila z neodločenim rezultatom 2 : 2, zato so igrali podaljške. Po prvem podaljšku ni zadelo nobeno moštvo, v drugem podaljšku pa je gol doseglo moštvo Medveščaka in s tem osvojilo tretji zaporedni naslov jugoslovanskega državnega prvaka (Kavčič B., 1991d). Na DP je naslov najboljšega strelca pripadel Mihailu Anfjorovu iz Sovjetske zveze, igralcu Medveščaka, ki je dosegel 38 golov in 33 podaj. Za njim sta bila še dva njegova rojaka, ki sta

tudi igrala za moštvo Medveščaka, na četrtem mestu pa je bil z 62. točkami igralec Olimpije Nik Zupančič⁶² (Championnat de Yougoslavie 1990/91).

Moštvi Partizana in Vojvodine sta pozneje nastopili v skupini za obstanek in napredovanje, kjer so bili še štirje predstavniki druge jugoslovanske lige, moštva Bleda, Spartaka, Mladosti in Slavije (Championnat de Yougoslavie 1990/91).

Tabela 86

Lestvica skupine za napredovanje in izpad na DP v sezoni 1990/1991

MOŠTVO	OT	Z	N	P	DG : PG	T
HK Bled	10	9	0	1	64 : 27	18
Partizan	10	7	0	3	69 : 27	14
Vojvodina	10	7	0	3	61 : 33	14
Spartak	10	3	0	7	40 : 79	6
Mladost	10	2	0	8	41 : 49	4
Slavija	10	2	0	8	37 : 96	4

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Po zaključenem rednem delu tekmovanja v prvi ligi se je šest moštev pomerilo v dvokrožnem sistemu za napredovanje v prvo ligo in izpad iz zvezne lige. Moštvo Bleda je suvereno dobilo devet tekem in le eno izgubilo, kar ga je uvrstilo na prvo mesto. Za njim so se zvrstila moštva Partizana, Vojvodine, Spartaka, Mladosti in Slavije. Za vstop v prvo zvezno ligo sta na dve dobljeni tekmi igrali moštvi Bleda in Spartaka ter moštvi Partizana in Vojvodine. Bled in Vojvodina sta dosegli dve zaporedni zmagi in sta se prebili v prvo zvezno ligo. Zaradi osamosvojitve Slovenije se jugoslovanska hokejska liga v sezoni 1991/1992 ni več igrala (Championnat de Yougoslavie 1990/91).

Ker so se hokejisti Bleda ustrezno uvrstili v prvo zvezno ligo, so upali tudi na udeležbo v Alpski ligi (Urošević, 1991). Alpska liga je bilo novoustanovljeno tekmovanje, o katerem govori Janko Popovič: »Sam sem si prizadeval za nekaj dobrih stvari, ki so se v zgodovini potem tudi uresničile. Ker sem dobro sodeloval tudi z avstrijskim kolegom Hansom Dobido, sem omogočil, da so slovenski klubi nastopali v Alpski ligi, ki se je igrala na tako visoki ravni, da

⁶² Pred Nikom je hokej igral tudi njegov oče Miha, ki se je rodil leta 1937, na začetku športne poti je bil tudi nogometni vratar.

je bila obravnavana na skupščinah MHZ, kjer je Hans Dobida predstavljal poročila o delu, rezultate, razvoj ipd. Liga je veljala za regionalno ligo z visoko veljavo, zato se je o njej poročalo tudi na kongresih MHZ« (Popovič, 2015).

7.2 Rast in razvoj reprezentančnega hokeja po letu 1972 in dogajanje na mednarodni ravni

7.2.1 Mednarodna hokejska sezona 1971/1972

V sezoni 1971/1972 je mesto glavnega trenerja državne reprezentance prevzel Miroslav Kluc. V času pripravljalnega obdobja je že novembra odigrala dve tekmi z drugim moštvom ČSSR in obe tekmi izgubila z golom razlike. Vodja reprezentance je bil Stane Aljančič, zvezni kapetan pa Tone Franzot. Igrali so v naslednji postavi: Gale, Knez; Ravnik, B., I. Jan, Savič, Rataj in Pipan; S. Beravs, R. Smolej, R. Hiti, G. Hiti, Poljanšek, Tišler, Gojanović, Renaud, Žbontar, B. Beravs, Petač in Puterle (B., 1971). Na konferenci jugoslovanskega olimpijskega komiteja so sprva izrazili stališče, da hokejska reprezentanca ne bi odpotovala na OI v Sapporo. Navedli so razlog, da mora pri moštvenih športih obstajati gotovost uvrstitve vsaj okoli osmega mesta. Vendar konferenca ni bila sklepčna, zato ni mogla sprejeti veljavnih sklepov, hkrati pa je napovedala pisno glasovanje za konec meseca decembra 1971 (Rozman, 1971).

Ob koncu meseca so z 29 glasovi za in 13 proti izglasovali odhod hokejske reprezentance na OI v Sapporo (Delo, 25.12., 1971). Na OI je Jugoslavija igrala najprej kvalifikacijsko tekmo proti reprezentanci Švedske in jo izgubila z rezultatom 8 : 1 (0 : 0, 4 : 0, 4 : 1), zato se je na OI uvrstila v skupino B. V skupini A so nastopile reprezentance Sovjetske zveze, ZDA, ČSSR, Švedske, Finske in Poljske. Zmago na olimpijskem turnirju si je zagotovila reprezentanca Sovjetske zveze, pred ZDA in ČSSR (Jeux Olympiques de Sapporo 1972). V skupini B pa so poleg Jugoslavije sodelovale še reprezentance Švice, Japonske, Norveške in ZRN (Delo, 3.2., 1972).

Tabela 87

Lestvica olimpijskega turnirja skupine B v letu 1972

REPREZENTANCA	OT	Z	N	P	DG : PG	T
ZRN	4	3	0	1	22 : 10	6
Norveška	4	3	0	1	16 : 24	6
Japonska	4	2	1	1	17 : 16	5

Švica	4	0	2	2	9 : 16	2
Jugoslavija	4	0	1	3	9 : 17	1

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Zaradi poraza z reprezentanco Švedske je Jugoslavija igrala za končno razvrstitev na olimpijskem turnirju od sedmega do enajstega mesta. Osvojila je zgolj eno točko in zato zasedla zadnje, enajsto mesto (Lipar S. , 1972a).

Pred udeležbo hokejske reprezentance na SP je zvezni kapetan Tone Franzot izbral 20 kandidatov: Gale, Knez; B. Jan, Ravnik, S. Košir, Savič, Jug; Tišler, Žbontar, G. in R. Hiti, Renaud, Puterle, Felc, R. Smolej, Poljanšek, S. in D. Beravs, M. Jan in T. Košir (Lipar S. , 1972c). Tik pred odhodom so objavili novico, da bo S. Beravs zaradi poškodovanega kolena ostal doma (Lipar S. , 1972b).

Leta 1972 je bilo poleg OI prvič ločeno organizirano SP. SP v hokeju na ledu 1972 je bilo že 39. po vrsti. Potekalo je med 3. marcem in 22. aprilom 1972, na treh lokacijah. V Pragi je bilo organizirano prvenstvo skupine A, v Bukarešti skupine B in v Miercurea Ciucu skupine C. Jugoslovanska reprezentanca je igrala v skupini B proti reprezentancam Poljske, ZDA, NDR, Romunije, Japonske in Norveške. Reprezentanca Jugoslavije je zasedla predzadnje, šesto mesto z eno zmago proti reprezentanci Norveške, ki jo je premagala z rezultatom 11 : 5 (5 : 1, 0 : 1, 6 : 3). Na preostalih petih tekmah je izgubila. Prvo mesto v skupini B je osvojila reprezentanca Poljske, ki si je s tem zagotovila napredovanje, pred reprezentanco ZDA in NDR na tretjem mestu. Norveška reprezentanca je z zadnjim mestom izpadla iz skupine B.

Na lestvici strelcev turnirja sta bila med prvimi petimi igralci tudi brata Hiti. Rudi je zasedel tretje mesto z doseženimi petimi goli in šestimi podajami, Gorazd pa peto mesto z osvojenimi devetimi točkami (Championnats du monde 1972).

V skupini A so nastopale reprezentance ČSSR, Sovjetske zveze, Švedske, Finske, ZRN in Švice, ki so igrale po dvokrožnem sistemu. Prvo mesto je osvojila reprezentanca ČSSR, pred Sovjetsko zvezo in reprezentanco Švedske. Tudi v letu 1972 je v najmočnejši konkurenci nastopalo šest reprezentanc.

V skupini C je nastopalo sedem reprezentanc, in sicer: Avstrija, Italija, Kitajska, Bolgarija, Madžarska, Danska in Nizozemska. Na prvi dve mesti sta se uvrstili reprezentanci Avstrije in Italije, ki sta si s tem zagotovili napredovanje v skupino B.

Jugoslovanska reprezentanca je nastopila enajstič na SP in v konkurenci 20. reprezentanc osvojila skupno 12. mesto (Championnats du monde 1972).

Po vrnitvi reprezentance s SP je predsedstvo ZDKŠJ obravnavalo nastope jugoslovanske reprezentance na prvenstvu, še posebej se je osredotočilo na govornice, da so Jugoslovani tekmo Japoncem predali oziroma celo prodali. Predsedstvo je pozvalo vse udeležence, zlasti novinarje in reporterje, da so pomagali pri zbiranju podatkov in razčiščevanju okoliščin. Kljub vsemu je predsedstvo ugotovilo, da je vodstvo reprezentance storilo vse, kar je lahko, in je bilo oproščeno odgovornosti zaradi drugačnega izida tekme proti Japoncem, kot je bilo pričakovano (Delo, 7.4., 1972).

7.2.2 Mednarodna hokejska sezona 1972/1973

Pred odhodom skupine B na SP, ki je bilo odigrano med 22. in 31. marcem 1973, je strokovni tim v sestavi: zvezni kapetan Tone Franzot, zvezni trener Miroslav Kluc, tehnični vodja Milan Boškovič in zdravnik dr. Bogo Hrabar, objavil seznam reprezentance za udeležbo v Gradcu, kjer so nastopale še naslednje reprezentance: ZDA, NDR, Romunija, Japonska, Švica, Avstrija in Italija. Jugoslovanske barve so branili: vratarji Gale, Albreht, Knez, branilci Jakopič, Jug, Tišler, Kumar, Pipan, S. Košir in napadalci G. Hiti, Poljanšek, R. Hiti, S. Beravs, R. Smolej, Mlakar, Gojanović, Petač, Puterle, M. Jan, T. Košir in Renaud (Kavčič B. , 1973e).

Tabela 88

Lestvica skupine B SP v letu 1973

REPREZENTANCA	OT	Z	N	P	DG : PG	T
NDR	7	7	0	0	56 : 21	14
ZDA	7	5	1	1	52 : 23	11
Jugoslavija	7	4	2	1	36 : 22	11
Romunija	7	4	1	2	24 : 20	9
Avstrija	7	2	0	5	21 : 44	4
Japonska	7	2	0	5	23 : 28	4
Švica	7	2	0	5	26 : 44	4
Italija	7	0	0	7	18 : 54	0

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

NDR je brez poraza osvojila prvenstvo skupine B, s tem rezultatom pa si je zagotovila tudi potovanje v elitno skupino svetovnega hokeja. Jugoslovanska reprezentanca je tudi igrala zelo prepričljivo, saj je izgubila le tekmo proti NDR, tekmi proti ZDA in reprezentanci Romunije pa remizirala (Lipar S. , 1973b).

Vratar reprezentance Tone Gale se je na tekmi proti ZDA poškodoval v trenutku, ko mu je plošček priletel v desno ličnico pod očesom. Posledice poškodbe so se pokazale na očesu, ker mu je odstopila očesna mrežnica (Kavčič B. , 1973c). Jože Gale se spominja: »Posledice poškodbe sem močno občutil, saj sem po dvanajstih dneh oslepel na desno oko. Rehabilitacija je bila zelo počasna in dolgotrajna. Imel sem srečo, da sem spoznal profesorja Havlino, ki mi je pomagal do te mere, da danes kar dobro vidim« (Gale, 2015).

Jugoslavija se je uvrstila na končno tretje mesto in prepričljivo ostala v skupini B. Zadnji dve uvrščeni reprezentanci Švice in Italije sta izpadli iz skupine B. Na lestvici strelcev je na petem mestu zaključil Gorazd Hiti, ki je v sedmih tekmah zbral sedem golov in tri podaje. Za najboljšega obrambnega igralca prvenstva pa je bil proglašen Vlado Jug (Championnats du monde 1973).

Skupina A SP v hokeju na ledu leta 1973 je tekme igrala med 31. marcem in 15. aprilom 1973 v Moskvi. Zlato medaljo je osvojila reprezentanca Sovjetske zveze, pred srebrno Švedsko in bronasto ČSSR. Tudi v letu 1973 je v skupini A igralo šest reprezentanc po dvokrožnem sistemu. Poleg prvih treh reprezentanc so nastopile tudi reprezentance Finske, Poljske in ZRN, ki je z zadnjim mestom izpadla iz skupine A.

Skupina C je tekme odigrala na Nizozemskem v začetku marca 1973. Nastopalo je osem reprezentanc, ki so zasedle naslednja mesta: na prvo mesto se je uvrstila reprezentanca Norveške, na drugo Nizozemske. Obe reprezentanci sta se uvrstili v skupino B. Na tretje mesto se je uvrstila reprezentanca Madžarske, pred Bolgarijo, Kitajsko, Francijo, Dansko in Veliko Britanijo.

V letu 1973 je jugoslovanska reprezentanca v konkurenci 22 držav s tretjim mestom v skupini B osvojila končno deveto mesto (Championnats du monde 1973). Ob koncu SP je MHZ odločila, da bo SP skupine B leta 1974 v Ljubljani (Delo, 5.4., 1973).

7.2.3 Mednarodna hokejska sezona 1973/1974

Ob koncu leta 1973 je jugoslovanska reprezentanca odšla na turnejo po Kanadi. Organiziranih je imela predvidoma devet srečanj s kanadskimi amaterskimi moštvi. Barve Jugoslavije so zastopali: Knez, Albreht; Jug, S. Košir, Jakopič, Kumar, B. Jan, Pipan in Lap; S. Beravs, R.

Smolej, Mlakar, G. Hiti, Petač, R. Hiti, Puterle, Sinovec, Gojanović, Poljanšek in T. Košir; vodja odprave je bil inž. Marjan Luxa. Poleg ožje odprave je bilo v Kanadi še nekaj spremljevalne ekipe: zvezni kapetan Tone Franzot, trener državne reprezentance Miroslav Kluc, tehnični vodja Janko Vidic, zdravnik dr. Bogo Hrabar, tudi nekdanja reprezentanta Franc Smolej in Tone Gale, ki sta se usposabljala za trenersko vlogo, in mednarodni sodnik Erik Krisch (Sajovic, 1973).

Zvezni kapetan Tone Franzot je pred prihajajočim SP v Ljubljani določil 23 kandidatov: Rudi Knez, Saša Košir, Vlado Jug, Bogo Jan, Janez Pipan, Slavko Beravs, Roman Smolej, Janez Mlakar, Tomaž Košir, Silvo Poljanšek, Milan Jan (vsi iz Jesenic), Janez Albreht, Bogdan Jakopič, Miran Lap, Bojan Kumar, Gorazd Hiti, Janez Petač, Rudi Hiti, Janez Puterle, Darko Beravs, Štefan Seme (vsi iz Olimpije), Miroslav Gojanović, Hrvoje Sinovec, Boris Renaud (Medveščak) in Rašid Šemsedinović (Partizan) (Delo, 7.3., 1974).

Ob zaključku priprav na prvenstvo je zvezni kapetan iz obstoječega razširjenega seznama prečrtal naslednje reprezentante: Milan Jan, Štefan Seme in Hrvoje Sinovec (Delo, 18.3., 1974). Na SP so sodelovale reprezentance ZRN, Norveške, Romunije, Nizozemske, ZDA, Japonske, Jugoslavije in Avstrije. Člani direktorata SP so se sestali in analizirali sistem tekmovanja, določili so komisije za ferplej, nadzor nad jemanjem nedovoljenih substanc, izžrebali so sodniške pare in se dogovorili za termine treningov. Dogovorili so se tudi, da bodo igrali himno zmagovalca in dvignili zastavo po koncu vsake tekme. V primeru neodločenega rezultata ne bo ne himne ne zastave (Kavčič B. , 1974a).

SP skupine B je bilo odigrano v Ljubljani med 21. in 30. marcem leta 1974 (Championnats du monde 1974). Nastopilo je osem reprezentanc, med katerimi je zelo dobro igrala tudi jugoslovanska, ki je z visokim rezultatom 10 : 4 (4 : 1, 3 : 2, 3 : 1) premagala ZRN. Zmaga je štela za enega boljših dosežkov jugoslovanskega hokeja (Kavčič B. , 1974b).

Tabela 89

Lestvica skupine B SP v letu 1974

REPZENTANCA	OT	Z	N	P	DG : PG	T
ZDA	7	7	0	0	40 : 14	14
Jugoslavija	7	4	2	1	41 : 27	10
ZRN	7	5	0	2	34 : 28	10
Japonska	7	4	0	3	31 : 31	8
Nizozemska	7	2	1	4	33 : 37	5

Romunija	7	2	1	4	30 : 29	5
Norveška	7	1	1	5	18 : 31	3
Avstrija	7	0	1	6	12 : 42	1

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Prepričljivo zmago in s tem napredovanje v skupino A si je brez izgubljene tekme zagotovila reprezentanca ZDA. Reprezentanca Jugoslavije je odigrala neodločeno proti reprezentancam Norveške in Romunije, z zmago nad ZRN pa si je zagotovila končno drugo mesto. Na zadnjih dveh mestih sta končali reprezentanci Norveške in Avstrije, ki sta izpadli v skupino C (Championnats du monde 1974).

Pri organizaciji je sodelovalo 453 oseb, vseh obiskovalcev je bilo 67.435, nekaj manj, 64.500, je bilo prodanih vstopnic, najbolj obiskana pa je bila tekma med Jugoslavijo in ZDA, na kateri je bilo 7800 gledalcev, najmanj pa jih je bilo na tekmi med Nizozemsko in Romunijo, le okoli 900.

Najboljši strelec prvenstva je bil Gorazd Hiti, ki je na sedmih srečanjih zbral 15 točk. Dosegel je 11 zadetkov, pri štirih zadetkih pa je prispeval podajo. Akreditirani novinarji so izbrali najboljše igralce, med katere so se uvrstili trije jugoslovanski hokejisti: vratar Knez, desni napadalec G. Hiti in levi napadalec R. Hiti (Delo, 1.4., 1974).

Skupina A je tekme odigrala v finskem mestu Helsinki med 5. in 20. aprilom 1974. Nastopilo je šest reprezentanc, ki so odigrale deset tekem po dvokrožnem sistemu. Prvo mesto je osvojila reprezentanca Sovjetske zveze, pred ČSSR in Švedsko. Nastopile so še reprezentance Finske, Poljske in NDR, ki je z zadnjim mestom tudi izpadla iz elitne skupine.

V skupini C, ki je tekme odigrala v francoskih mestih Gap, Grenoble in Lyon, je nastopalo osem reprezentanc, od katerih sta se najbolje izkazali reprezentanci Švice in Italije in si prislužili napredovanje v skupino B. Nastopile so še reprezentance Bolgarije, Madžarske, Francije, Kitajske, Avstralije in Severne Koreje.

Jugoslovanska reprezentanca je z osvojenim drugim mestom v skupini B v konkurenci 22. držav zasedla končno 8. mesto (Championnats du monde 1974).

7.2.4 Mednarodna hokejska sezona 1974/1975

Na tiskovni konferenci ZHLJ v mesecu decembru 1974 je bila glavna tema pogovora sodelovanje reprezentance na SP v Saporu. Odhod reprezentance na SP je bil zaradi pomanjkanja finančnih sredstev negotov. HZJ je prejela veliko premalo sredstev, da bi poplačala redno delo reprezentance. Ta se je povečala na 25 posameznikov, začela se je pomlajevati in spet je imela drugega trenerja. Zaradi tega so bili prisiljeni krčiti že predvidene programe (turneje po tujini in priprave).

Železarna Jesenice je sporočila, da ne bo zmogla več skrbeti za povračilo osebnih dohodkov v Železarni zaposlenih članov reprezentance. Govora je bilo za okoli petsto delovnih dni, ki jih zveza ni bila sposobna kriti. Stroški sodelovanja reprezentance na SP – všteti novo opremo in nočitve med pripravami – bi znašali skoraj toliko kot celoletni proračun ZHLJ. A če se reprezentanca SP ne bi udeležila, bi se znašla v skupini C, torej na točki iz leta 1961.

ZHLJ je razmišljala o treh možnostih: prositi za denar pri Jugoslovanski zvezi za telesno kulturo, dobiti sredstva pri ZTKS, ali na SP poslati najcenejšo reprezentanco, ki bi bila sestavljena iz študentov in zaposlenih v tistih podjetjih, ki ne bi zahtevala refundacije osebnih dohodkov.

Odbor za delovne in življenjske pogoje je že konec oktobra na ZHLJ naslovil dopis, ki je opisal zorni kot Železarne. Delavski svet je sprejel sklep o dodelitvi 3100 delovnih dni izredno plačanih dopustov v koledarskem letu 1974 za moštvo Hokejskega društva Jesenic. Železarna po besedah Odbora ni umaknila svoje podpore hokeju, vendar so negativni dogodki v zadnjih sezonah vplivali na zmanjšanje zanimanja za to panogo. Železarna od ZHLJ tudi ni prejela nobenega seznama reprezentantov, ki potrebujejo dopust. Izpostavili so tudi, da je v letih 1968–1974 Železarna odobrila skupno 16.065 delovnih dni, prav tako pa neposredno več kot 3.630.000 dinarjev, medtem ko je celoletni proračun ZHLJ v letu 1974 znašal 400.000 dinarjev. Železarna se ni strinjala z dejstvom, da je bilo v reprezentanci trinajst jeseniških in devet ljubljanskih hokejistov, v vodstvu pa trener in trije Ljubljancani, jeseniškega funkcionarja pa nobenega (Železar, 19.12., 1974).

Med sejo predsedstva ZHLJ je završalo, ker so pri ZTKJ objavili sklep, da reprezentanca ne more sodelovati na SP, kadar ta potekajo zunaj Evrope. Zato so delegati sklenili, da sekretar ZHLJ in član predsedstva odideta na pogovor k predsedniku ZTKJ in razrešita nesporazum (Delo, 26.2., 1975). To jim je tudi uspelo. V preteklosti je res veljal sklep, naj se hokejska reprezentanca zaradi visokih stroškov ne udeležuje zunajevropskih SP, vendar v primeru Sabora

to ni veljalo, saj je organizator zagotovil, da bo kril potne stroške vsem članom reprezentance (Delo, 28.2., 1975).

Tabela 90

Lestvica skupine B SP v letu 1975

REPREZENTANCA	OT	Z	N	P	DG : PG	T
NDR	7	6	0	1	41 : 16	12
ZRN	7	7	0	1	34 : 17	12
Švica	7	4	0	3	31 : 33	8
Jugoslavija	7	3	1	3	30 : 23	7
Romunija	7	2	2	3	26 : 26	6
Japonska	7	2	2	3	21 : 23	6
Italija	7	2	0	5	22 : 40	4
Nizozemska	7	0	1	6	11 : 36	1

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Jugoslovanska reprezentanca je odpotovala na SP v Sapro in dosegla četrto mesto. Na sedmih tekmah je trikrat zmagala in dosegla en neodločen rezultat. Skupno je dosegla 30 zadetkov, prejela pa jih je 23 (Veljanović, 1975).

SP skupine B je bilo odigrano med 14. in 23. marcem 1975. Nastopilo je osem reprezentanc, kjer sta se prvouvrščeni NDR in ZRN uvrstili v skupino A. V letu 1975 nobena reprezentanca iz skupine ni izpadla v skupino C. Jugoslovanska reprezentanca je premagala reprezentanco Švice z rezultatom 5 : 0 (0 : 0, 4 : 0, 1 : 0) ter reprezentanci Nizozemske in Japonske. Z Romunijo je odigrala neodločeno, preostale tri tekme pa je izgubila (Championnats du monde 1975).

Na SP je v skupini A, ki je tekme odigrala v Münchnu in Düsseldorfu, nastopalo šest reprezentanc, brez predstavnika Nemčije. Zaradi spremembe tekmovalnega sistema in števila nastopajočih reprezentanc ni iz skupine izpadla nobena reprezentanca. V skupini A so nastopile reprezentance Sovjetske zveze, ČSSR, Švedske, Finske, Poljske in ZDA. Zlato medaljo je osvojila reprezentanca Sovjetske zveze, sledili sta ji srebrna ČSSR in bronasta Švedska.

V skupini C, ki je tekme odigrala v bolgarski Sofiji, je nastopalo sedem reprezentanc, prvi dve sta se uvrstili v skupino B. Najbolje sta zaključili reprezentanci Norveške in Bolgarije, za njima pa so se zvrstile reprezentance Avstrije, Madžarske, Francije, Danske in Belgije.

Jugoslovanska reprezentanca je z osvojenim četrtem mestom v skupini B v konkurenci 21. držav zaključila na končnem 10. mestu (Championnats du monde 1975).

7.2.5 Mednarodna hokejska sezona 1975/1976

V juliju 1975 je MHZ odločila, da bodo v prihodnje na SP lahko nastopale reprezentance s profesionalnimi hokejisti⁶³ (Delo, 23.7., 1975). V sklopu priprav jugoslovanske reprezentance je ta v septembru 1975 odigrala dve tekmi proti reprezentanci ZDA. Prvo tekmo je odigrala pred 3000 gledalci v Hali Tivoli in jo izgubila z rezultatom 4 : 6 (2 : 2, 0 : 2, 2 : 2).

Za jugoslovansko reprezentanco so igrali: Albreht, M. Žbontar, Ščap, Jug, Poljanšek, Smolej, Hafner, Savič, Lap, Kavec, T. Lepša, R. Vnuk, Vidmar, J. Razinger, R. Hiti, Petač, Puterle, D. Beravs in Pirih (Kocijan, 1975). V drugi tekmi, ki so jo odigrali na Jesenicah, so se odrezali nekoliko slabše in tekmo izgubili z rezultatom 2 : 8 (0 : 4, 1 : 1, 1 : 3). Igrali so pred 4500 gledalci, tekmo pa sta sodila italijanska sodnika Berloffä in Claut, ki sta delila pravico že na prvi tekmi v Ljubljani (Katnik L. , 1975c).

Pozneje je reprezentanco prevzel trener Olimpije Hainy Premisl, ki je dejal: »Meni bi bilo precej lažje, če bi za izbor v reprezentančne vrste imel na voljo več kandidatov. V zadnjem letu je bil dosežen napredek glede splošne telesne pripravljenosti in kakovosti igre. Obe moštvi, od koder prihaja največ reprezentantov, imata podoben sistem; večjih razlik v metodi dela ni. Se pa nekatere pomanjkljivosti kažejo kot posledica zadnjih treh ali štirih let (premalo načrtnega in intenzivnega dela). Veliko več pozornosti bom moral nameniti povezanosti moštva« (Lipar S. , 1976).

Ob koncu meseca januarja 1976 je bila objavljena postava za nastop na OI v Innsbrucku: vratarja Janez Albreht in Marjan Žbontar, branilci Karel Savič, Miroslav Lap, Cveto Pirih, Ivan Ščap, Bojan Kumar in Bogdan Jakopič, napadalec Gorazd Hiti, Janez Petač, Edvard Hafner, Franci Žbontar, Ignac Kavec, Tomaž Lepša, Miroslav Gojanović, Janez Puterle, Silvo Poljanšek in Roman Smolej (Divac V. , 1976f). Zvezni kapetan Franzot je po nekaj dnevih oznanil, da bo namesto Piriha v reprezentanco imenoval branilca Beravsä (Delo, 29.1., 1976).

---

⁶³ V raziskanih virih nismo zasledili podatka, koliko profesionalnih igralcev je lahko imela posamezna reprezentanca. V ZDA so sicer sprejeli uredbo, da lahko v moštvu nastopa sedem igralcev iz NHL ali WHA.

Kvalifikacijska tekma olimpijskega turnirja med reprezentancama SFRJ in ZDA se je končala z rezultatom 4 : 8 (1 : 2, 1 : 4, 2 : 2) v korist ZDA. Jugoslovani so zaradi poraza izgubili priložnost igre v skupini A (J. Dekleva, 1976).

Tabela 91

Lestvica olimpijskega turnirja skupine B v letu 1976

REPREZENTANCA	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Romunija	5	4	0	1	23 : 15	8
Avstrija	5	3	0	2	18 : 14	6
Japonska	5	3	0	2	20 : 18	6
Jugoslavija	5	3	0	2	22 : 19	6
Švica	5	2	0	3	24 : 22	4
Bolgarija	5	0	0	5	19 : 38	0

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Reprezentanca Jugoslavije je tudi na OI v Avstriji igrala v skupini B in osvojila končno deseto mesto. V svoji skupini se je uvrstila le pred Švico in Bolgarijo (Ubeleis, 1976). Na OI je imela možnost uvrstitve v skupino A svetovnega hokeja v primeru zmage v skupini B olimpijskega turnirja. Na samem začetku je premagala reprezentanco Švice z rezultatom 6 : 4 (1 : 1, 2 : 2, 3 : 1), potem v drugi tekmi reprezentanco Romunije s 4 : 3 (1 : 1, 2 : 1, 1 : 1) ter na tretji tekmi še reprezentanco Bolgarije z rezultatom 8 : 5 (3 : 1, 1 : 0, 4 : 4). Sledila je tekma proti reprezentanci Japonske, v kateri so jugoslovanski reprezentanti zapravili dobro delo v prvih treh tekmah, ker so po dveh tretjinah izgubljali s 3 : 0, tekmo pa v nadaljevanju izgubili z rezultatom 4 : 3 (2 : 0, 1 : 0, 1 : 3). Tudi na zadnji tekmi so vknjižili nič točk. Proti domači reprezentanci Avstrije so izgubili z rezultatom 3 : 1 (0 : 0, 2 : 0, 1 : 1). Zmago v skupini so si zapravili na zadnjih dveh tekmah in zaradi tega dosegli zgolj četrto mesto v skupini. Na turnirju se je v jugoslovanski reprezentanci najbolj izkazal Franc Žbontar, ki je bil drugi strelec turnirja s sedmimi točkami. Skupno je na OI v skupini A, v kateri so igrале najmočnejše reprezentance, turnir osvojila reprezentanca Sovjetske zveze, ki je premagala vse svoje nasprotnike. Drugo mesto je osvojila reprezentanca ČSSR, na tretje mesto pa se je presenetljivo uvrstila reprezentanca ZRN, ki je v preteklih letih standardno prehajala med skupino A in skupino B svetovnega hokeja. V skupini A so nastopile še reprezentance Finske, ZDA in Poljske (Jeux Olympiques d'Innsbruck 1976).

Po zaključenih OI je bilo organizirano tudi SP v vseh treh skupinah. Jugoslovanska reprezentanca je igrala v skupini B v Švici. Barve Jugoslavije so zastopali: Albreht, Beravs, Hafner, Gorazd in Rudi Hiti, Jakopič, Kavec, S. Košir, Kumar, Lap, Lepša, Pavlič, Pirih, Poljanšek, Puterle, Savič, Smolej, Tišler, Franci in Marjan Žbontar. Vodja reprezentance je bil Stane Aljančič, zvezni kapetan Tone Franzot, tehnični vodja Marjan Jelovčan in zdravnik dr. Peter Ažman (Lipar S. , 1976).

Tabela 92

Lestvica skupine B SP v letu 1976

REPREZENTANCA	OT	Z	N	P	DG : PG	T
Romunija	7	5	1	1	40 : 23	11
Japonska	7	5	0	2	34 : 17	10
Norveška	7	4	0	3	29 : 21	8
Švica	7	4	0	3	25 : 28	8
Jugoslavija	7	4	0	3	37 : 26	8
Nizozemska	7	3	0	4	22 : 30	6
Italija	7	2	1	4	23 : 41	5
Bolgarija	7	0	0	7	23 : 47	0

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Jugoslavija je osvojila končno peto mesto s tem, da je tudi na SP 1976 izgubila tekme proti Japonski, Norveški in Švici. Premagala je reprezentanco Romunije, ki se je uvrstila na prvo mesto in si tako zagotovila nastop v skupini A na prihajajočem SP.

Skupina A je tekme odigrala v poljskem mestu Katowice med 8. in 25. aprilom. Po treh letih vladavine Sovjetske zveze je vodstvo prevzela reprezentanca ČSSR, ki je v desetih tekmah le enkrat remizirala, in sicer proti reprezentanci Sovjetske zveze, ki je osvojila končno drugo mesto pred reprezentanco Švedske. V letu 1976 je v skupini A nastopalo osem reprezentanc, zmagovalec pa je bil znan po zaključenih treh tekmah med prvimi štirimi moštvi. Poleg zmagovalnih treh reprezentanc so v elitni skupini nastopale tudi ZDA, Poljska, ZRN in Finska. Skupina C je tekme odigrala v poljskem mestu Gdansk, kjer je nastopalo pet reprezentanc. Najvišje uvrščeni reprezentanci Avstrije in Madžarske sta se uvrstili v skupino B. V skupini C so nastopile še reprezentance Francije, Danske in Velike Britanije.

Jugoslovanska reprezentanca je z osvojenim petim mestom v skupini B v konkurenci 21 držav zasedla končno 13. mesto (Championnats du monde 1976).

7.2.6 Mednarodna hokejska sezona 1976/1977

V mesecu novembru in decembru 1976 je reprezentanca Jugoslavije odigrala štiri prijateljske tekme. V Zagrebu je odigrala prvo tekmo z reprezentanco NDR, ki se je končala z rezultatom 3 : 9 (1 : 2, 2 : 3, 0 : 4). Reprezentanco Jugoslavije so zastopali: Žbontar, Albreht, Ščap, S. Košir, Kumar, Savič, Jakopič, Beravs, P. Žbontar, Hafner, Poljanšek, Rudi in Gorazd Hiti, Puterle, Klemenc, Lepša, Smolej in M. Jan (Pirsl, 1976). Drugo tekmo je odigrala v ljubljanski Hali Tivoli in jo tudi izgubila z rezultatom 2 : 8 (1 : 2, 0 : 3, 1 : 3) (Divac V. , 1976). Po teh dveh tekmah je zvezni kapetan Janežič povedal, da sta največji slabosti jugoslovanske reprezentance slaba telesna pripravljenost igralcev in slaba igra obrambe (Divac V. , 1976).

Jugoslovanski hokejisti so gostovali tudi na dveh tekmah v Bukarešti, in sicer proti reprezentanci Romunije. Prvo tekmo so Jugoslovani izgubili z rezultatom 4 : 2 (2 : 2, 1 : 0, 1 : 0), ker pa je bila Romunija reprezentanca, ki se je uvrstila na SP skupine A, je bilo za Jugoslovane razveseljivo, da niso zgubili z večjo razliko (M., 1976a). Na drugi tekmi so Jugoslovani pokazali še boljšo igro in po prvi tretjini že vodili z 2 : 0, vendar so na koncu tekme igrali neodločeno. Tekma se je končala z rezultatom 4 : 4 (0 : 2, 1 : 1, 3 : 1) (M., 1976b).

Meseca februarja je potekal mednarodni turnir v Budimpešti, ki so se ga poleg Jugoslavije udeležile še NDR, Romunija in Madžarska. Obramba je bila še vedno najšibkejša točka. Branilci niso bili dovolj skladni in hitri v napadu. Mladi kandidati so bili nadarjeni in so si prizadevali, kar se je pokazalo v napadalni igri (Lipar S. , 1977b). Jugoslavija je zasedla končno tretje mesto, saj je premagala reprezentanco Madžarske. Proti Romuniji je izgubila zgolj za gol, proti Nemčiji pa z zelo visokim rezultatom 7 : 0 (Matches internationaux 1976/77).

SP skupine B je bilo v letu 1977 odigrano v japonskem Tokiu. Reprezentanca Jugoslavije se ga je udeležila v postavi⁶⁴: vratarja Marjan Žbontar in Dominik Lomovšek, branilci Viktor Tišler, Ivan Ščap, Sašo Košir, Boris Renaud, Bogdan Jakopič, Drago Savič, Miran Lap, napadalci Franci Žbontar (levo krilo), Edvard Hafner (srednji napadalec), Silvo Poljanšek (desno krilo), Gorazd Hiti (desno krilo), Rudi Hiti (srednji napadalec), Janez Puterle (levo krilo), Peter Klemenc (levo krilo), Tomaž Lepša (srednji napadalec), Ignac Kavec (desno krilo), Milan Jan (desno krilo), Darko Beravs (levo krilo); vodil jih je trener Hainy Premisl (Divac V. , 1977a).

---

⁶⁴ Zasledili smo redko navajanje postave po igralnih mestih, zato smo obdržali originalno obliko.

Tabela 93

Končna lestvica skupine B SP leta 1977

REPREZENTANCA	OT	Z	N	P	DG : PG	TOČKE
NDR	8	8	0	0	57 : 16	16
Poljska	8	6	0	2	39 : 22	12
Japonska	8	5	1	2	30 : 21	11
Norveška	8	4	2	2	30 : 30	10
Švica	8	4	0	4	35 : 33	8
Madžarska	8	3	0	5	27 : 46	6
Jugoslavija	8	2	1	5	30 : 36	5
Nizozemska	8	1	2	5	23 : 39	4
Avstrija	8	0	0	8	19 : 47	0

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Jugoslavija je dosegla dve zmagi in en neodločen rezultat, zato je osvojila končno sedmo mesto, ki ji je zagotovilo obstanek v skupini B svetovnega hokeja (Krajnc, 1977). To se je zgodilo na zadnji tekmi proti reprezentanci Poljske, ki jo je premagala z rezultatom 6 : 4 (1 : 1, 3 : 3, 2 : 0). Poleg odločilne zmage so premagali tudi reprezentanco Avstrije in igrali neodločeno proti reprezentanci Nizozemske. Kot zanimivost velja izpostaviti, da je Jugoslavija odigrala dobro tekmo tudi proti zmagovalki skupine NDR, ki jo je sicer izgubila z minimalno razliko 7 : 6 (2 : 1, 2 : 1, 3 : 4).

Po prvenstvu je bilo veliko očitkov namenjenih zveznemu kapetanu Janežiču, ki pa je opozoril, da lahko pričakujemo, če se stanje ne bo bistveno popravilo, da bo Jugoslavija na SP v Beogradu morala zapustiti skupino B. Odgovoril je tudi na očitke delegatov, da se ni posvetoval glede izbire članov reprezentance. Po njegovem mnenju je preveč članov odbora razmišljalo v korist lastnih klubov, ne zvezne reprezentance (Divac V. , 1977c).

V letu 1977 so na EP skupine B v Madridu nastopali tudi mladinci Jugoslavije. Doživeli so le en poraz na tekmi z Norveško z rezultatom 1 : 4 (0 : 0, 1 : 1, 0 : 3) in tako osvojili končno drugo mesto. S porazom so si zapravili uvrstitev v skupino A. V prvih dveh tretjinah so obvladovali ledeno ploskev, vendar so bili nespretni pri zaključku akcij, v tretji tretjini pa je reprezentanca Norveške naredila razliko, ki je bila opazna še na koncu tekme. Končni vrstni red EP je bil

naslednji: Norveška, Jugoslavija, Danska, Avstrija, Italija, Francija, Nizozemska in zadnja Španija (Delo, 6.4., 1977).

Po šestih letih neudeleževanja SP se je v letu 1977 vrnila tudi reprezentanca Kanade. Za to sta bil zaslužna novi predsednik MHZ Günther Sabetzki in dejstvo, da reprezentance lahko igrajo s profesionalnimi igralci. Prvenstvo skupine A je bilo odigrano na Dunaju v Avstriji. Po uvodnem delu med osmimi reprezentancami so se v zaključne boje uvrstile reprezentance Sovjetske zveze, Švedske, ČSSR in Kanade. Drugič zapored je zmagala reprezentanca ČSSR, pred Švedsko in Sovjetsko zvezo. V skupini za obstanek so igrale reprezentance Finske, ZDA, ZRN in Romunije. Z najslabšimi igrami in le dvema osvojenima točkama je na zadnjem mestu končala reprezentanca Romunije, ki je izpadla v skupino B.

V skupini C, ki je tekme odigrala v danskem mestu Kopenhagen, je nastopilo sedem reprezentanc. Uvrstitev v skupino B si je z zmago zagotovila reprezentanca Italije. Nastopile so še reprezentance Danske, Bolgarije, Francije, Španije, Belgije in Velike Britanije.

V svetovnem merilu je jugoslovanska reprezentanca v konkurenci 24 držav osvojila končno 15. mesto (Championnats du monde 1977).

7.2.7 Mednarodna hokejska sezona 1977/1978

Leta 1978 je Jugoslavija znova dobila organizacijo SP v hokeju na ledu skupine B. Prvenstvo je bilo odigrano v Beogradu v novi dvorani s 1994 sedeži in z osmimi garderobami. Gradnja dvorane je potekala več kot 10 mesecev in je stala skoraj šestdeset milijonov dinarjev (L., 1978). Trener Bubnik, ki je zadnja tri leta kot trener deloval na klopi Jesenic, je zaključil svoj triletni mandat. Ošvrknil je klub, češ da ni sistematičnega dela in programa razvoja. Dejal je, da se to najbolj očitno pozna na zvezni ravni, saj funkcionarji delajo slabo. Reprezentanca se samo »krpa«, ni dolgoročnega načrta, zato tudi ni več pripravljen sodelovati na mestu trenerja reprezentance (Železar, 30.3., 1978).

Jugoslovanska reprezentanca se je pred SP zbrala na turnirju v danskem mestu Kopenhagen, kjer je odigrala srečanja proti reprezentancam Danske, Norveške in Nizozemske. Na dveh tekmah je igrala neodločeno, izgubila pa je na tekmi proti Danski, ki je na koncu tudi zasedla prvo mesto. Jugoslavija je zaostala za reprezentancama Danske in Nizozemske, prehitela pa je reprezentanco Norveške, ki je zaključila z eno točko, osvojeno ravno v tekmi proti Jugoslaviji (Matches internationaux 1977/78).

V medijih je bilo omenjeno, da so bili med najboljšimi igralci pravzaprav vojaki, in sicer Žbontar, Kavec, Puterle in Hafner (Divac V., 1977d).

V mesecu marcu 1978 sta zvezni kapetan Janežič in trener Svetlin izbrala postavo, ki je zastopala barve Jugoslavije. To so bili: vratarja Albrecht in M. Žbontar, branilci Kumar, Beravs, J. Razinger, S. Košir, Kovač, Savič, I. Ščap in napadalci Poljanšek, T. Košir, Pavlič, Kavec, Hafner, Puterle, M. Jan, Smolej, Klemenc, Lepša ter Kuret (Divac V. , 1978a).

Tabela 94

Lestvica skupine B SP v letu 1978

REPREZENTANCA	OT	Z	N	P	DG : PG	TOČKE
Poljska	7	6	1	0	51 : 19	13
Japonska	7	5	1	1	26 : 17	11
Švica	7	4	1	2	42 : 32	9
Romunija	7	3	1	3	41 : 29	7
Madžarska	7	3	0	4	21 : 36	6
Norveška	7	2	1	4	29 : 34	5
Italija	7	1	1	5	32 : 41	3
Jugoslavija	7	1	0	6	14 : 48	2

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Končno zmago in s tem uvrstitev v skupino A je dosegla reprezentanca Poljske, ki je le eno tekmo igrala neodločeno, vse druge pa zmagala. Jugoslovanska reprezentanca je prvič po letu 1961 izpadla v skupino C (Delo, 27.3., 1978). Za Jugoslovane, ki so do leta 1978 veljali za stabilno reprezentanco v skupini B, se je turnir na domačih tleh končal katastrofalno. Edino zmago je dosegla na zadnji tekmi proti reprezentanci Švice, ki jo je premagala z rezultatom 5 : 3 (2 : 0, 2 : 2, 1 : 1). Poleg reprezentance Jugoslavije je v skupino C izpadla tudi Italija (Championnats du monde 1978).

V mesecu aprilu 1978, po padcu jugoslovanske reprezentance v skupino C, je potekala okrogla miza športnega uredništva Dela. Prevladovalo je mnenje, da je jugoslovanski hokej že dlje časa visel med skupinama B in C ter da gre verjetno za naključje, da je toliko časa kljuboval prehodu v nižjo skupino. Po Tokiu si nihče ni upal stvari postaviti na novo, pomladiti moštva in ga utrditi, tudi z vnaprejšnjim tveganjem prehoda v nižjo skupino C ne. Napredek jugoslovanskega hokeja je ovirala predvsem premajhna baza. Ugotovili so, da ni pričakovati izboljšav, dokler se ta ne bo precej razširila z novimi igralci. Težava je bila predvsem v odvisnosti od zgolj dveh

klubov, zato so določeni igralci izrazili pripravljenost oditi v druge jugoslovanske kraje, da bi se kakovostno razvijali tudi drugi klubi. Izpostavili so predvsem kluba Zagreb in Beograd, ki sta imela v sezoni ledeno ploskev aktivno toliko časa kot Olimpija ali Jesenice, pa nista vzgojila niti ene močne reprezentančne generacije. Razpravljali so tudi, da gre za težavo preživetja igralcev, ki zaradi treningov v službi niso bili prisotni polni delovni čas in tako niso prejeli nadomestila za odsotnost. Reprezentant Tomaž Lepša je zaradi hokeja izgubil tudi dve leti študija prava. Vodstvo reprezentance je bilo zelo nezadovoljno še s poročanjem dela jugoslovanskih medijev, ki so informacije selektivno objavljali. Okrogle mize so se udeležili: Borut Miklavčič (predsednik IO HZJ), Ludvik Slamnik (predsednik HK Jesenice), Franc Puterle (predsednik HK Olimpija), Milko Janežič (zvezni kapetan), Boris Svetlin (zvezni trener), Bogdan Jakopič (trener Olimpije), Janez Slovenc (sekretar aktiva ZK HK Olimpija), Tomaž Lepša in Silvo Poljanšek (reprezentanta) (Dekleva J. , 1978b).

Jugoslovanska mladinska reprezentanca je nastopila na SP skupine B na Nizozemskem. Igrala je proti reprezentancam Italije, Nizozemske in Danske. Jugoslovani so tesno izgubili proti Italiji z rezultatom 3 : 2, premagali Dansko z rezultatom 3 : 1 in tudi Nizozemsko s 4 : 2. Z reprezentanco Italije so imeli enako število točk, zato je Italija igrala v finalu, Jugoslavija pa na tekmi za tretje mesto. Tu je klonila proti reprezentanci Romunije, ki je bilo drugo uvrščeno moštvo v skupini B z rezultatom 7 : 5 (Championnat d'Europe 1978 des moins de 18 ans).

SP skupine A je potekalo med 26. aprilom in 14. majem v Pragi. Po uvodnem delu so se v boj za najvišja mesta podale reprezentance ČSSR, Sovjetske zveze, Kanade in Švedske. Na koncu je prvenstvo osvojila reprezentanca Sovjetske zveze, ki je v odločilni tekmi premagala ČSSR z rezultatom 3 : 1 (1 : 0, 1 : 0, 1 : 1), ki je kljub enakemu številu točk potem končala na drugem mestu. Tretje mesto je osvojila reprezentanca Kanade. V tekmah za obstanek v skupini A so se pomerile reprezentance ZRN, NDR, ZDA in Finske. Zadnje mesto je zasedla reprezentanca NDR, ki je izpadla v skupino B.

V skupini C, ki je tekme odigrala v španskem Las Palmasu, je nastopalo osem reprezentanc. Prvi dve mesti in napredovanje sta si zagotovili reprezentanci Nizozemske in Avstrije. Nastopile so še reprezentance Danske, Kitajske, Bolgarije, Francije, Španije in Belgije. Jugoslovanska reprezentanca je z izpadom v skupino C v konkurenci 24 držav zasedla končno 16. mesto (Championnats du monde 1978).

7.2.8 Mednarodna hokejska sezona 1978/1979

Pred začetkom hokejske sezone 1978/1979 so člani IO HZJ potrdili Borisa Svetlina za zveznega trenerja, niso pa podprli pobude, da bi le en strokovnjak izbiral reprezentanco. Zato so izbrali komisijo vseh trenerjev prvoligašev (Klinar, Seme, Kuliček, Felc, Kolešić, Svetlin in predsednik Ivica Hegediš). Spremenili so tudi organizacijo priprav pred SP 1979 in se dogovorili, da bodo reprezentanci zagotovili več tekem z NDR, Romunijo in Italijo ter turnir na Danskem in Madžarskem (Kavčič B. , 1978).

Ob koncu koledarskega leta 1978 se je jugoslovanska reprezentanca udeležila tekmovanja za pokal Pondus v danskem Københavnu. V konkurenci štirih moštev so nastopale še reprezentance Madžarske, Danske in Nizozemske. Reprezentanca Jugoslavije je osvojila prvo mesto. Na tekmovanju je šlo za dobro kombinacijo mlajših borbenih igralcev ter starejših, preudarnih (Kavčič B. , 1979b).

Zvezni trener Boris Svetlin je v začetku marca 1979 objavil predvideno moštvo za nastop na SP skupine C. Reprezentanco so sestavljali: vratarji Marjan Žbontar, Darko Prusnik in Zlatko Crnković, branilci Jože Kovač, Drago Savič, Jože Razinger, Ivan Ščap, Darko Beravs, Darko Šuligoj, Andrej Vidmar in Matjaž Ogrin, napadalci Drago Horvat (krilo), Edo Hafner (kapetan, srednji napadalec), Zvone Šuvak (krilo), Matjaž Sekelj (krilo), Tomaž Lepša (srednji napadalec), Srdjan Kuret (krilo), Franci Žbontar (krilo), Albin Felc (drugi trener in srednji napadalec), Silvo Poljanšek (krilo), Peter Klemenc (krilo), Janez Petač (srednji napadalec) in Andrej Šercer (krilo). Pozneje se je odločil, da menjave ostanejo doma (Crnković, Vidmar, Ogrin, Šercer, Kuret) (Kavčič B. , 1979a). SP skupine C je bilo odigrano v Barceloni med 16. in 25. marcem 1979.

Tabela 95

Lestvica skupine C SP v letu 1979

REPREZENTANCA	OT	Z	N	P	DG : PG	TOČKE
Jugoslavija	7	7	0	0	83 : 10	14
Italija	7	6	0	1	64 : 17	12
Francija	7	5	0	2	59 : 27	10
Bolgarija	7	4	0	3	35 : 28	8
Velika Britanija	7	2	0	5	23 : 68	4
Španija	7	2	0	5	25 : 48	4

Južna Koreja	7	1	1	5	16 : 67	3
Avstralija	7	0	1	6	13 : 53	1

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Jugoslovanska reprezentanca je svoje delo opravila z odliko in se brez poraza zavihtela na prvo mesto. Sledila ji je Italija, ki je z drugim mestom enako kot Jugoslavija napredovala v skupino B na SP v letu 1981. Že sam start je bil zelo dober, saj je jugoslovanska reprezentanca premagala Avstralijo z rezultatom 10 : 0 (0 : 1, 0 : 6, 0 : 3). V tekmah proti Franciji in Italiji je svoje nasprotnike premagala z dvema zadetkoma razlike, najvišjo zmago pa je dosegla proti reprezentanci Velike Britanije, ki jo je premagala z rezultatom 21 : 1 (6 : 0, 9 : 0, 6 : 1). Med najučinkovitejšimi na prvenstvu sta bila dva slovenska igralca na prvih dveh mestih. Zvonko Šuvak je zbral 25 točk z 21 zadetki in štirimi podajami, kapetan reprezentance Edvard Hafner pa jih je zbral 20 z osmimi zadetki in 12 podajami (Championnats du monde 1979).

SP skupine A je bilo odigrano v Moskvi, in sicer s spremenjenim sistemom tekmovanja. Igrali so v dveh skupinah, najboljši dve reprezentanci skupinskega dela sta napredovali v končno prvenstva. V zaključne boje so se uvrstile reprezentance Sovjetske zveze, Švedske, ČSSR in Kanade. Prvo mesto je brez izgubljene tekme zasedla reprezentanca Sovjetske zveze, pred drugo ČSSR in tretjo Švedsko. Reprezentanca Kanade se je težko sprijaznila s četrnim mestom, ker je na tekmi proti reprezentanci Švedske enkrat zmagala, vendar so Švedi igrali neodločeno proti reprezentanci ČSSR, kar jim je prineslo končno tretje mesto. V boju za obstanek so se pomerile reprezentance Finske, ZDA, ZRN in Poljske. Zadnje mesto v skupini A in s tem izpad si je priigrala reprezentanca Poljske.

Na SP mladinske selekcije do 18 let je jugoslovanska reprezentanca igrala v Romuniji med 4. in 8. marcem 1979. Nastopila je v skupini B, ki je bila razdeljena na dve podskupini. V predtekmovanju je dosegla drugo mesto. Premagala jo je reprezentanca Norveške z rezultatom 7 : 0, jugoslovanska reprezentanca pa je premagala Avstrijo z rezultatom 6 : 3 in madžarsko reprezentanco z rezultatom 5 : 2. V tekmi za tretje mesto je jugoslovanska reprezentanca premagala Francijo, ko je odločilni gol zadela dvanajst sekund pred koncem srečanja. Na tekmi zaradi podcenjevalnega odnosa do jugoslovanske reprezentance ni nastopil visoki francoski igralec Girod (Championnat d'Europe 1979 des moins de 18 ans).

Sistem tekmovanja je bil spremenjen tudi v skupini B, kjer so igrali v dveh podskupinah. V prvi so nastopale reprezentance NDR, Romunije, Avstrije, Danske in Madžarske, v drugi pa reprezentance Nizozemske, Norveške, Švice, Japonske in Kitajske. Na SP 1981 je prvič v

skupini B nastopalo deset reprezentanc, od katerih so zadnje štiri reprezentance, Avstrija, Danska, Kitajska in Madžarska, izpadle v skupino C.

Jugoslovanska reprezentanca je v svetovnem merilu v konkurenci 26 reprezentanc osvojila končno 19. mesto (Championnats du monde 1979).

7.2.9 Mednarodna hokejska sezona 1979/1980

Leta 1980 je bil v Lake Placidu organiziran le olimpijski turnir, ki se ga jugoslovanska reprezentanca ni udeležila. V uvodnem delu se je odigral v dveh skupinah, iz katerih so v zaključne boje prišle reprezentance Sovjetske zveze, Finske, Švedske in ZDA. Vodila je reprezentanca ZDA, ki je v zadnji tretjini porazila reprezentanco Sovjetske zveze. To je bila tekma, ki je dobila ime »čudež na ledu«, kajti reprezentanca severnoameriškega hokeja je na OI prvič po letu 1960 osvojila zlato medaljo. Drugo mesto je zasedla reprezentanca Sovjetske zveze, tretje pa reprezentanca Švedske, ki je sicer remizirala s četrtouvrščeno Finsko, vendar je proti ZDA igrala neodločeno. Na tekmi za peto mesto je reprezentanca Kanade izgubila proti ČSSR, zato so Čehoslovaki dosegli končno peto mesto (Jeux Olympiques de Lake Placid 1980). Jugoslovanska reprezentanca se je v mesecu februarju 1980 udeležila pokala Pondus na Danskem, kjer je v tekmovanju štirih reprezentanc dosegla končno prvo mesto. Premagala je reprezentanco Danske in Bolgarije ter izgubila proti reprezentanci Madžarske, ki je osvojila končno drugo mesto (Matches internationaux 1979/80). Vsa prva tri moštva so imela enako razmerje zmag in porazov, vendar je zaradi najboljše razlike v golih Jugoslavija osvojila končno prvo mesto. Jugoslavija je pokal osvojila drugič zapored, kar ni uspelo še nobeni reprezentanci. Zvezni trener je bil zadovoljen, predvsem zaradi boljšega pokrivanja nasprotnikov in preudarnih kombinacij, težave pa so se kazale pri prehodu iz obrambe v napad, kjer so bili naši igralci prepočasni (Kavčič B. , 1980b).

Poleg tekmovanja na Danskem je bilo v Ljubljani odigrano tekmovanje Thayer Tutt Trophy, ki je nosilo ime po nekdanjem predsedniku MHZ. Organizirano je bilo za reprezentance, ki niso bile uvrščene na OI, in kot nekakšen nadomestek SP, ki od leta 1980 naprej v olimpijskih letih niso bili organizirani. Reprezentanca Jugoslavije je tudi na tem turnirju zasedla končno prvo mesto v skupini A, pred reprezentancami Avstrije, Kitajske, Italije in Bolgarije. Premagala je reprezentanci Avstrije in Bolgarije ter remizirala z reprezentancama Kitajske in Italije. V skupini B sta se v zaključne boje uvrstili reprezentanci NDR in Švice. Jugoslavija je remizirala na tekmi proti Švici in izgubila proti NDR, zato je zasedla končno tretje mesto. Turnir je bil

organiziran v Jugoslaviji zaradi počastitve 50. obletnice začetka igranja hokeja v tej državi (Matches internationaux 1979/80).

Na Jesenicah je bilo organizirano mladinsko EP do 18 let, ki naj bi prvotno potekalo v Celju, vendar so ga tam zavrnil. Na prvenstvu so nastopale reprezentance Avstrije, Italije, Bolgarije, Francije, Norveške, Romunije, Nizozemske in Jugoslavije. Pred izvedbo prvenstva so Jeseničani hiteli z gradnjo dodatnih zmogljivosti, hkrati pa so izboljševali ozvočenje (Rabič, 1980b).

Jugoslovanska mladinska reprezentanca je osvojila srebrno medaljo, nekateri večni optimisti so celo omenjali prvo mesto. V postavi mladinske reprezentance do 18 let so bili: Bolta, Tičar, Hebar, Pajič, Kozar, Burnik, Lajovec, Radović, Komelj, Ladocki, Beribak, Schwentner, Pestator, Gorenc, Čizmađija, Piperski, Lah, Potokar, Zidarevič, Borse, Špalj in Orlić (Rabič, 1980c).

Zmagovalci EP so postali Avstrijci, ki so si s tem rezultatom tudi zagotovili uvrstitev v skupino A. Končni vrsti red je bil: Avstrija, Jugoslavija, Bolgarija, Romunija, Francija, Italija, Madžarska in kot zadnja Nizozemska (Rabič, 1980d).

7.2.10 Mednarodna hokejska sezona 1980/1981

V sezoni 1980/1981 je reprezentanca Jugoslavije znova zamenjala trenerja, tako da je mesto prvega moža reprezentance prevzel zvezni trener Ladislav Pejcha (Kavčič B. , 1981a). Pred začetkom hokejske sezone je v pogovoru dejal, da Jugoslavija premore veliko mladih talentov, vendar ob sedanjem načinu dela v klubih ni pričakovati izboljšanja stanja. Omenil je premalo strokovnega dela in pomanjkanje trenerjev. Kot poglobitno skrb je navedel premalo zavzetosti igralcev: »Zdajšnji rod igra sicer lepo za oko, toda velikokrat pozablja na poglobitni cilj – to je gol. Hitra, trda igra s končnim strelom proti nasprotnikovim vratom mu je velikokrat tuja.« Opazil je nekaj dobrih igralskih kombinacij, ki so bile v preteklosti že uspešne, obenem pa izpostavil, da bi potrebovali vsaj še eno tako peterko, če bi želeli, da se reprezentanca na SP obdrži v skupini B (Kavčič B. , 1980c).

Disciplinska komisija HZJ je novembra 1980 suspendirala Horvata, Hafnerja in Šuvaka, ki so igrali za moštvo Jesenic, ker se niso udeležili sestanka oziroma priprav reprezentance pred odhodom v NDR. Pozneje, na začetku decembra, je odločitev razveljavila. To dvojnost je kot osrednjo točko obravnavala skupščina HZJ. Očitno je šlo za osamljeni primer ali sistemske napake, kajti trije člani strokovnega sveta sploh niso vedeli za prijavo, ki je bila podlaga za suspenz. Prijavo je vložil predsednik predsedstva HZJ in predsednik strokovnega sveta Stane

Aljančič, zanjo sta vedela še Ladislav Pejha (zvezni trener) in zdravnik reprezentance. Na podlagi tega dejstva ni bilo veljavnega soglasja o prijavi, česar pa disciplinska komisija ni vedela, ko se je odločala o suspenzu (Delo, 8.12., 1980). Ob tem podatku se lahko pojavi vprašanje, ali so imeli Jeseničani prav, ko so govorili o grdi igri metanja polen pod noge, kajti Aljančič je pozneje postal direktor Zavoda Tivoli in obenem je skrbel za dobrobit ljubljanskega hokeja.

Od začetka sezone do decembra so Jugoslovani odigrali pet prijateljskih meddržavnih tekem in vse izgubili. Na prvi tekmi proti Madžarom so pokazali eno najslabših iger v zadnjih letih. Igrali so zmedeno tako v obrambi kot v napadu, veliko pa so tudi poskušali s posamičnimi akcijami. Tekmo je jugoslovanska reprezentanca izgubila z rezultatom 3 : 6 (1 : 3, 0 : 3, 2 : 0), zato se je zvezni trener Pejha po tekmi upravičeno jezil, da njegovi izbranci niso pokazali nobenega pravega zanimanja za igro (Divac V. , 1980a).

Povratno tekmo proti reprezentanci Madžarske so Jugoslovani zmagali z rezultatom 6 : 4 (2 : 0, 2 : 1, 2 : 3). Po začetnem visokem vodstvu so Jugoslovani popustili in dovolili nasprotniku, da se je približal. V zadnjih minutah so z obrambno igro preprečili, da bi Madžari zbrali več pik, vendar so Jugoslovani v celoti pokazali slabo in neborbeno igro, »ki ni mogla skriti vseh vrzeli v igri in v odnosu do dresa z državnim grbom« (Divac V. , 1980b).

Intenzivne priprave skupine B na SP so potekale v drugi polovici marca 1981. Od avgusta 1980 do februarja 1981 so reprezentanti skupaj trenirali 43 dni in odigrali 14 tekem. Trener Pejha je bil nejevoljen, ker se Poljanšek in F. Žbontar po novem letu nista vrnila na priprave, v opravičilo sta podala razloge prezaposlenosti in bolečin v kolenu, vendar o teh razlogih uradno nista obvestila ne zveznega trenerja in ne HZS (Kavčič B. , 1981c).

Marca je trener sestavil reprezentanco, v kateri so bili: vratarji Dare Prusnik, Cveto Pretnar in Domine Lomovšek, branilci Ignac Kavec, Drago Savič, Ivan Ščap, Jože Razinger, Sašo Košir, Drago Mlinarec in Andrej Vidmar ter napadalci Drago Horvat, Edvard Hafner, Zvone Šuvak, Gorazd Hiti, Janez Petač, Rudi Hiti, Janez Bahč, Blaž Lomovšek, Peter Klemenc, Mustafa Bešić in Miha Horvat (Kavčič B. , 1981a).

Na seji predsedstva HZJ je reprezentančni ustroj prejel pozitivno oceno priprav vseh treh selekcij (članske, mlade in mladinske) za SP in EP (Kavčič B. , 1981d). Ob vseh predhodnih navedbah se postavlja vprašanje, kako so funkcionarji HZJ ob tako poraznih rezultatih in slabem delovanju sistema priprave lahko ugodno ocenili. V 18 tekmah proti NDR, Madžarski, Avstriji, Danski, Romuniji, Bolgariji in češkoslovaškima moštvoma Motorju in Milewskemu je članska reprezentanca zmagala le petkrat.

SP skupine B se je igralo v italijanskem mestu Val Gardena med 20. in 29. marcem leta 1981.

Tabela 96

Lestvica skupine B SP v letu 1981

REPREZENTANCA	OT	Z	N	P	DG : PG	TOČKE
Italija	7	6	1	0	38 : 18	13
Poljska	7	5	1	1	49 : 25	11
Švica	7	4	2	1	28 : 20	10
NDR	7	4	1	2	37 : 25	8
Romunija	7	2	0	5	25 : 30	4
Norveška	7	2	0	5	21 : 39	4
Jugoslavija	7	1	1	5	23 : 44	3
Japonska	7	1	0	6	18 : 38	2

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Italija je osvojila prvo mesto, ker je v sedmih tekmah le enkrat remizirala, vse druge tekme pa zmagala. Jugoslavija je zasedla končno sedmo mesto in tako vključno z reprezentanco Japonske izpadla v kakovostno nižjo skupino svetovnega hokeja v letu 1982. Na prvi tekmi je Jugoslavija igrala proti domači reprezentanci Italije in izgubila z dvema zadetkoma razlike 6 : 4 (2 : 1, 4 : 2, 0 : 1). Najhujši poraz je zabeležila na tekmi proti NDR. Tekmo je izgubila z rezultatom 11 : 3 (4 : 0, 3 : 0, 4 : 3). Premagala je romunsko reprezentanco in igrala neodločeno z reprezentanco Švice. Reprezentanca Italije je s prvim mestom v dveh letih iz skupine C napredovala v skupino A. Vzroke smo lahko zasledili v dejstvu, da se je italijanska reprezentanca okrepila s Kanadčani italijanskega rodu, npr. Waynom Bianchinijem, ki je še v preteklem letu igral v ligi NHL (Championnats du monde 1981).

Jugoslavija je po prvih dneh tekmovanja v statističnih primerjavah izkazala zelo slabo stanje: imela je najmanj strelav na nasprotnikov gol, najhitreje je prejela gol, največ reprezentantov je služilo svoje kazni na kazenski klopi, imela je največ prejetih golov (Kavčič B. , 1981e). Jugoslavija je iz skupine B izpadla zaradi ene točke. Spraševali so se, ali so za izpad morda odgovorni italijanski sodniki, ki so Švicarjem priznali neveljavni gol. Zaradi te napake je bil glavni sodnik Alaimo tudi izključen s prvenstva, vendar je rezultat ostal nespremenjen (4 : 4) (Kavčič B. , 1981b).

V letu 1981 je imela Jugoslavija na prvenstvih mlajših kategorij dve reprezentanci, ki sta igrali v kategoriji do 20 let kot mladi reprezentanci, in eno mladinsko reprezentanco v kategoriji do 18 let.

Predvidena postava mlade reprezentance je bila: vratarji Bolta, Tomić, Tičar, branilci Grabler, Mežnarc, M. Grošelj, Kozar, Radović, Komelj, Kopoljšek in napadalci Magazin, Ladocki, Pavlin, Šteter, Zidarevič, Lah, Brelih, Cvetanović, Orlić, Milovanović, M. Pajič (Kavčič B. , 1981c). Mlada reprezentanca je nastopala v francoskem Strasbourgu in je v svoji skupini igrala proti reprezentancam Švice, Nizozemske in Danske ter vse tri dvoboje tudi izgubila. V nadaljevanju prvenstva je izgubila proti reprezentanci Danske, remizirala s Francozi in premagala reprezentanco Italije z rezultatom 8 : 3. S končnim izkupičkom treh točk v skupini B prvenstva je skupno zasedla šesto mesto.

Na vrh med vsemi napadalci prvenstva se je povzpел Murajica Pajič, ki je na šestih odigranih tekmah dosegel deset golov in eno podajo (Championnat du monde 1981 des moins de 20 ans). Mladinska reprezentanca je sodelovala na EP v Romuniji v naslednji postavi: vratarji Noč, Dabović, Livojevič, branilci B. Pajič, D. Burnik, Aleksić, Škrabec, Heš in napadalci M. Gorenc, Piperski, Borse, Pajk, Špalj, Tkalčec, Buš, Zupanc, Rozina (Kavčič B. , 1981c). Reprezentanca do 18 let je v rednem delu premagala vse tri nasprotnike: Italijo, Bolgarijo in Madžarsko. V drugem delu je premagala reprezentanco Italije ter izgubila proti reprezentancama Norveške in Francije. S tem dosežkom je osvojila končno tretje mesto v skupini B, prvo mesto in napredovanje v skupino A pa si je zagotovila reprezentanca Francije.

Na prvenstvu je bil za najboljšega vratarja izbran jugoslovanski reprezentant Miran Noč (Championnat d'Europe 1981 des moins de 18 ans).

Skupina A je tekme odigrala v švedskem Göteborgu med 12. in 26. aprilom 1981. Enako kot leto prej so igrali v dveh skupinah, v zaključne tekme so se uvrstile reprezentance Sovjetske zveze, Kanade, ČSSR in Švedske. Za končno uvrstitev so šteli rezultati medsebojne tekme v skupinskem delu in petih tekmah po dvokrožnem sistemu vseh štirih moštvev. Končno prvo mesto je dosegla reprezentanca Sovjetske zveze pred drugo uvrščeno reprezentanco Švedske in tretjo reprezentanco ČSSR. Kljub temu da je kanadska reprezentanca igrala neodločeno proti Sovjetski zvezi, to ni bilo dovolj za kaj več kot končno četrto mesto.

Za obstanek v eliti so se pomerile reprezentance ZDA, Finske, ZRN in Nizozemske. Brez zmage je zadnje mesto dosegla reprezentanca Nizozemske in s tem izpadla v skupino B.

Skupina C je tekme odigrala med 6. in 15. marcem v kitajskem Pekingu. Nastopilo je osem reprezentanc, napredovanje v skupino B pa sta si zagotovili reprezentanci Avstrije in Kitajske.

Sodelovale so še reprezentance Madžarske, Danske, Francije, Bolgarije, Severne Koreje in Velike Britanije.

Jugoslovanska reprezentanca je s sedmim mestom v skupini B v konkurenci 24 držav osvojila končno 15. mesto (Championnats du monde 1981).

7.2.11 Mednarodna hokejska sezona 1981/1982

Decembra 1981 je reprezentanca Jugoslavije igrala prijateljsko tekmo v Sisku proti NDR in jo izgubila z rezultatom 1 : 5 (0 : 1, 0 : 2, 1 : 2). Ne glede na neugoden rezultat je bilo opaziti požrtvovalnejšo igro. Zvezni trener Pejcha je po tekmi dejal: »Veliko pozornosti bomo morali nameniti predvsem telesni pripravljenosti igralcev« (Cetin, 1981).

Pred začetkom SP so imeli jugoslovanski hokejisti v ospredju le en cilj: vrnitev v skupino B. Zvezni trener Ladislav Pejcha je sestavil reprezentanco: vratarja Domine Lomovšek in Cveto Pretnar, branilci Ignac Kavec, Andrej Vidmar, Rudi Hiti, Drago Savič, Jože Kovač, Dejan Burnik, Branko Jug, napadalci Miha Horvat, Edvard Hafner, Zvone Šuvak, Štefan Ščap, Mustafa Bešić, Drago Horvat, Džunear Šaliji, Blaž Lomovšek, Gorazd Hiti, Srdjan Kuret in Tomaž Lepša (Kavčič B. , 1982a). SP skupine C se je igralo med 19. in 28. marcem 1982 v španskem mestu Jaca (Championnats du monde 1982).

Tabela 97

Lestvica skupine C SP v letu 1982

REPREZENTANCA	OT	Z	N	P	DG : PG	TOČKE
Japonska	7	7	0	0	70 : 14	14
Jugoslavija	7	5	0	2	59 : 22	10
Danska	7	4	1	2	35 : 20	9
Francija	7	4	0	3	47 : 30	8
Madžarska	7	4	0	3	43 : 29	8
Bolgarija	7	2	1	4	29 : 30	5
Španija	7	1	0	6	26 : 50	2
Južna Koreja	7	0	0	7	13 : 127	0

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Reprezentanci Japonske in Jugoslavije sta zasedli prvi dve mesti in se tako tudi uvrstili skupino više v letu 1983. Zadnje mesto je dosegla reprezentanca Južne Koreje. Jugoslavija je izgubila svojo prvo tekmo proti reprezentanci Japonske in tudi tekmo proti Madžarski. Vse preostale tekme je zmagala in se zaradi tega tudi uvrstila stopničko više. Osvojila je končno drugo mesto, za reprezentanco Japonske, ki je zmagala na vseh sedmih tekmah.

Na prvenstvu je imela Jugoslavija tudi izredno dobro razliko v golih, saj je dosegla 37 zadetkov več, kot pa jih je prejela. V napadu je imela izjemno razpoloženega Zvoneta Šuvaka, ki je v sedmih tekmah 15-krat zadel in petkrat podal. S tem dosežkom se je uvrstil na drugo mesto turnirja, le z dvema točkama za prvim japonskim igralcem. Po mnenju vodstva tekmovanja je imela jugoslovanska reprezentanca tudi najboljšega obrambnega igralca turnirja, Draga Saviča (Championnats du monde 1982).

Mlada reprezentanca v kategoriji do 20 let je nastopala na SP skupine B, ki je potekalo v nizozemskem mestu Heerenveen. V rednem delu je odigrala tri tekme, in sicer z reprezentancami Avstrije, Danske in Francije, ter vse tri tekme izgubila. Pozneje je odigrala še tekmo za sedmo mesto proti reprezentanci Nizozemske, ki jo je tudi izgubila z rezultatom 6 : 3 (2 : 2, 2 : 0, 3 : 1). V skupino A se je uvrstila reprezentanca Norveške, ki je premagala Avstrijo (Championnat du monde 1982 des moins de 20 ans).

Tudi mladinska reprezentanca v kategoriji do 18 let se je udeležila EP v bolgarski Sofiji. V rednem delu je odigrala tri tekme proti reprezentancam Norveške, Danske in Bolgarije ter vse tri tekme izgubila, z največjo razliko jo je ugnala Norveška, ki je zmagala z rezultatom 21 : 0. V skupini za obstanek je pozneje igrala še proti reprezentancama Italije in Romunije ter tudi ti dve tekmi izgubila in s tem dosežkom izpadla v nižjo kakovostno skupino (Championnat d'Europe 1982 des moins de 18 ans).

Na SP skupine A, ki je bilo odigrano v finskih Helsinkih, je bil uvodni del tekmovanja spet v eni sami skupini, kjer je vseh osem reprezentanc odigralo sedem tekem med sabo, prva štiri moštva pa so potem igrala končnico prvenstva. Na prva štiri mesta so se uvrstile reprezentance Sovjetske zveze, ČSSR, Švedske in Kanade. Naslov svetovnih prvakov je prepričljivo dobila reprezentanca Sovjetske zveze, ki je le na eni tekmi remizirala, vseh preostalih devet tekem pa zmagala. Drugo mesto je osvojila reprezentanca ČSSR, ki je imela enako število točk kot Kanada, vendar je bila medsebojna razlika v golih v korist češkoslovaške reprezentance. Na zadnji tekmi med Sovjetsko zvezo in ČSSR je prišlo do neodločenega izida 0 : 0, na kar je kanadska reprezentanca odreagirala s protestom, češ da so igralci Sovjetske zveze to tekmo namerno remizirali, da so Kanadi s tem odvzeli zasluženo srebrno medaljo. Kljub protestu in komentarjem se končna lestvica prvenstva ni spremenila. V skupini A so igrale še reprezentance

Finske, ZRN, Italije in ZDA. Reprezentanca Italije, ki se je v dveh letih prebila iz skupine C v skupino A, je v njej tudi obstala, izpadla pa je reprezentanca ZDA.

V skupini B, ki je tekme odigrala v avstrijskem Celovcu, je nastopalo osem reprezentanc. Na prvo mesto se je uvrstila reprezentanca NDR, ki je s tem prešla v elitno skupino. Na zadnji dve mesti sta se uvrstili reprezentanci Kitajske in Nizozemske in s tem posledično izpadli v skupino C. Reprezentanca Nizozemske je podobno kot pred tem Italija v treh letih prešla skozi tri kategorije svetovnega hokeja, le da so Nizozemci iz skupine A izpadli v skupino C. V Avstriji so nastopile še reprezentance Avstrije, Poljske, Norveške, Romunije in Švice.

Reprezentanca Jugoslavije je z drugim mestom v skupini C v konkurenci 24 držav zasedla končno 18. mesto (Championnats du monde 1982).

7.2.12 Mednarodna hokejska sezona 1982/1983

Na SP skupine B leta 1983 je jugoslovansko reprezentanco tretje leto zapored vodil zvezni trener Ladislav Pejcha. Za nastope je načrtoval naslednje igralce: vratarji D. Prusnik, Pretnar in D. Lomovšek, branilci D. Burnik, Kavec, Kovač, Vidmar, M. Pajič, R. Hiti in Mlinarec, napadalci M. Gorenc, Hafner, Šuvak, Sekelj, B. Lomovšek, G. Hiti, Klemenc, Bešić, D. Horvat in Beribak (Kavčič B. , 1983a).

SP skupine B je potekalo med 21. in 31. marcem 1983 v japonskem Tokiu (Championnats du monde 1983).

Tabela 98

Lestvica skupine B SP v letu 1983

REPREZENTANCA	OT	Z	N	P	DG : PG	TOČKE
ZDA	7	6	1	0	53 : 14	13
Poljska	7	5	1	1	43 : 19	11
Avstrija	7	3	4	0	41 : 27	10
Norveška	7	4	0	3	29 : 28	8
Japonska	7	2	2	3	23 : 31	6
Švica	7	1	2	4	25 : 35	4
Romunija	7	1	1	5	20 : 48	3
Jugoslavija	7	0	1	6	18 : 50	1

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Prvo mesto na prvenstvu je osvojila reprezentanca ZDA, ki je zmagala na šestih srečanjih, eno tekmo pa je remizirala. Romunija in Jugoslavija sta zasedli zadnji dve mesti, ki sta tudi vodili v selitev v skupino C svetovnega hokeja (Championnats du monde 1983).

V taboru jugoslovanske reprezentance so iskali vzroke za neuspeh in ugotovili, da je reprezentanca dobro začejala tekme, potem pa ni zdržala prevelikega psihološkega pritiska. Reprezentanti so izpostavili, da se pred začetkom prvenstva še niso uspeli klimatizirati, poleg tega pa so jim namenjali najzgodnejše ure za treninge in tekme. Vožnje od hotela do drsališča so trajale po uro v vsako smer. Odgovornost so naložili tudi HZJ, ki bi v prihodnosti morala omogočiti več tekem z močnejšimi nasprotniki (Kavčič B. , 1983b).

Jugoslavija je samo eno tekmo na prvenstvu igrala neodločeno, in sicer proti Romuniji, končala se je z rezultatom 7 : 7 (3 : 2, 2 : 3, 2 : 2). Tekmo proti Norveški je začela dobro, saj je po prvi tretjini celo vodila z 2 : 1, po izredno slabi zadnji tretjini pa tekmo vseeno izgubila z rezultatom 6 : 2 (1 : 2, 1 : 0, 4 : 0). Tekma z avstrijsko reprezentanco je bila tudi povsem odprta po prvi tretjini, ko so Jugoslovani izgubljali le za gol, na koncu pa so tekmo izgubili z rezultatom 5 : 2 (2 : 1, 2 : 1, 1 : 0) (Championnats du monde 1983).

Na EP v skupini C je nastopala tudi mladinska reprezentanca v kategoriji do 18 let. Prvenstvo je bilo organizirano v Sarajevu med 3. in 6. marcem 1983. Mladinska reprezentanca je vse tri nasprotnike suvereno premagala in osvojila končno prvo mesto. S tem rezultatom si je tudi zagotovila napredovanje v višji kakovostni nivo tekmovanja za leto 1984.

Na prvenstvu so poleg Jugoslavije igrale tudi reprezentance Velike Britanije, Belgije in Španije. Najboljši strelec prvenstva je bil jugoslovanski reprezentant Igor Kosović, ki je na treh tekmah dosegel deset točk, in sicer s sedmimi goli in tremi podajami (Championnat d'Europe 1983 des moins de 18 ans).

SP skupine A je bilo odigrano v nemških mestih Düsseldorf, Dortmund in München med 16. aprilom in 2. majem 1983. Sistem tekmovanja je bil enak kot v letu 1982. Po rednem delu so se v zaključne boje uvrstile prve štiri reprezentance, in sicer: Sovjetska zveza, Kanada, ČSSR in Švedska.

Za razliko od leta 1982 se točke rednega dela niso prenesle v zaključne boje in so vse štiri reprezentance začele od začetka. Po treh medsebojnih tekmah sta Sovjetska zveza in ČSSR imeli enako število točk, poleg tega sta tudi medsebojno tekmo odigrali z neodločenim izidom 1 : 1. Ker je imela Sovjetska zveza boljšo razliko v golih, je osvojila prvo mesto, pred reprezentanco ČSSR in Kanade, ki je na poti do osvojitve nove bronaste medalje premagala reprezentanco Švedske. Z osvojitvijo prvenstva je reprezentanca Sovjetske zveze izenačila rekord Kanade po številu osvojenih SP. Kanadski center Marcel Dionne je po končanem prvenstvu dejal, da je igrati proti moštvu Sovjetske zveze enako kot igrati proti moštvu slavnega Waynea Gretzkyja. V boju za obstanek v skupini so se pomerile reprezentance NDR, ZRN, Finske in Italije. Z eno zmago in enim neodločenim rezultatom je izpadla reprezentanca Italije. Na SP skupine C, ki je tekme odigrala v madžarski Budimpešti, so nastopale reprezentance Nizozemske, Madžarske, Kitajske, Danske, Francije, Bolgarije, Španije in Severne Koreje. Reprezentanci Madžarske in Nizozemske sta se uvrstili na prvi dve mesti in si s tem zagotovili napredovanje v skupino B.

Z osvojenim osmim mestom v skupini B je jugoslovanska reprezentanca v konkurenci 24 držav končala na 16. mestu (Championnats du monde 1983).

7.2.13 Mednarodna hokejska sezona 1983/1984

Leto 1984 je bilo znova olimpijsko leto, zato SP niso bila organizirana. Naša reprezentanca se je pripravljala za nastope na olimpijskem turnirju, ki je bil organiziran v Sarajevu. Po treh letih vodenja se je od trenerske funkcije poslovil Ladislav Pejcha, mesto zveznega trenerja je prevzel Štefan Seme. Reprezentanco, ki je zastopala barve Jugoslavije so sestavljali: vratarji D. Lomovšek, Pretnar in Prusnik, branilci Burnik, Kovač, Lajovec, Mlinarec, Pajič, I. Ščap in Vidmar, napadalci Beribak, Bešić, M. Gorenc, Hafner, G. Hiti, D. Horvat, Klemenc, T. Lepša, B. Lomovšek, Raspet, Saliji, Sekelj in Šuvak (Kavčič B. , 1984b).

OI so potekale med 7. in 25. februarjem 1984. Jugoslovanska reprezentanca je v skupinskem delu tekmovala z reprezentancami Sovjetske zveze, Švedske, ZRN, Poljske in Italije. Na koncu so imele reprezentance Poljske, Italije in Jugoslavije vse po eno zmago, vendar je jugoslovanska reprezentanca končala na zadnjem mestu. Premagala je reprezentanco Italije z rezultatom 5 : 1 (0 : 0, 2 : 1, 3 : 0), izgubila z reprezentanco Poljske z rezultatom 1 : 8 (1 : 2, 0 : 3, 0 : 3), reprezentanca Italije pa je premagala Poljsko z rezultatom 6 : 1 (0 : 1, 4 : 0, 2 : 0). Ker je imela jugoslovanska reprezentanca najslabšo razliko v golih, je zasedla zadnje mesto v skupini.

V zaključne boje sta se uvrstili najboljši reprezentanci obeh skupin, tako da se jima je rezultat medsebojne tekme prepisal, odigrali pa sta še obe tekmi s preostalima nasprotnikoma. Na prvo mesto OI so se brez poraza zavihteli reprezentanti Sovjetske zveze, drugo mesto je osvojila reprezentanca ČSSR, na tretje se je uvrstila Švedska. Kanadčani so končali tekmovanje na četrtem mestu. Švedi so bili izredno zadovoljni z osvojenim tretjim mestom, ker so njihovi najboljši igralci v tem času igrali v ligi NHL, ki se zaradi olimpijskega turnirja ni prekinila. Prekinitev lige NHL v času olimpijskega turnirja velja šele od leta 1998 naprej. Končno peto mesto je osvojila reprezentanca ZRN, ki je premagala Finsko. Tekma za sedmo mesto je potekala med reprezentancama ZDA in Poljske, zmagala je reprezentanca ZDA in osvojila končno sedmo mesto (Jeux Olympiques de Sarajevo 1984).

Na EP v skupini B je nastopala tudi mladinska reprezentanca v kategoriji do 18 let. Prvenstvo je bilo organizirano v danskem Herningu med 26. marcem in 1. aprilom 1984. Mladinska reprezentanca je igrala v skupini A proti reprezentancam Norveške, Italije in Avstrije. Premagala je reprezentanco Italije z rezultatom 4 : 3, preostali dve srečanji pa izgubila. Pozneje je za obstanek v skupini igrala še proti Bolgariji in Danski ter obe tekmi izgubila. Zmaga nad Italijo ji je omogočila obstanek v skupini B (Championnat d'Europe 1984 des moins de 18 ans).

7.2.14 Mednarodna hokejska sezona 1984/1985

Jeseni leta 1984 je reprezentanca Jugoslavije odšla na mednarodni turnir hokejske zveze Rhode Island v ZDA. V polfinalu so jugoslovanski reprezentanti premagali Rochester z rezultatom 6 : 2 (3 : 0, 0 : 2, 3 : 0), v finalu pa še moštvo Buffalo Wolfs z rezultatom 9 : 2 (3 : 1, 1 : 1, 3 : 0) (Ažman, 1984).

Leta 1985 je jugoslovanska reprezentanca spet nastopala v skupini C SP, ki je potekalo v Franciji med 14. in 23. marcem. Igrala je v skupini proti reprezentancam Francije, Kitajske, Romunije, Danske, Bolgarije, Severne Koreje in Španije (Championnats du monde 1985).

Zvezni trener je bil drugo leto zapored Štefan Seme. Za nastope v Franciji so bili izbrani: vratarja Cveto Pretnar in Domine Lomovšek, branilci Murajica Pajič, Drago Mlinarec, Jože Kovač, Ignac Kavec, Boris Pajič, Andrej Vidmar, Dejan Burnik in Nenad Ilić, napadalci Drago Horvat, Edvard Hafner, Peter Klemenc, Zvone Šuvak, Mustafa Bešić, Srdjan Kuret, Blaž Lomovšek, Matjaž Kopitar, Jože Borse, Čaba Ladocki, Matjaž Sekelj in Marjan Gorenc (Kavčič B. , 1985b).

Tabela 99

Lestvica skupine C SP v letu 1985

REPREZENTANCA	OT	Z	N	P	DG : PG	TOČKE
Francija	7	6	1	0	54 : 13	13
Jugoslavija	7	6	0	1	36 : 13	12
Kitajska	7	5	1	1	45 : 22	11
Romunija	7	4	0	3	51 : 29	8
Danska	7	3	0	4	16 : 23	6
Bolgarija	7	2	0	5	27 : 45	4
Severna Koreja	7	1	0	6	18 : 56	2
Španija	7	0	0	7	9 : 55	0

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Francija in Jugoslavija sta zasedli prvi dve mesti, ki sta vodili tudi v kakovostno višjo skupino svetovnega hokeja. Iz razpredelnice je razvidno, da je Francija premagala vse nasprotnike razen reprezentance Kitajske, proti kateri je igrala neodločeno. Jugoslavija je izgubila le tekmo proti Franciji, vse druge pa je zmagala in tako zasedla zeleno drugo mesto (Kavčič B. , 1985c). Na prvi tekmi je jugoslovanska reprezentanca premagala Kitajsko z rezultatom 3 : 7 (2 : 1, 1 : 5, 0 : 1) in nadaljevala z Romunijo, ki jo je premagala z rezultatom 5 : 2 (1 : 1, 3 : 0, 1 : 1). Pozneje je odigrala dve tekmi, najprej proti reprezentanci Danske, ki jo je premagala s tesnim rezultatom 4 : 3 (1 : 1, 1 : 2, 2 : 0), in izgubila proti reprezentanci Francije z minimalno razliko 2 : 1 (1 : 0, 1 : 1, 0 : 0). Zadnji dve tekmi prvenstva proti Španiji in Koreji je zmagala zelo prepričljivo. Na prvenstvu je s svojimi obrambami blestel vratar Domine Lomovšek, ki je bil po izboru novinarjev uvrščen tudi v prvo postavo prvenstva (Championnats du monde 1985).

Ob koncu SP je Jugoslavija znova prijavila kandidaturo za organizacijo SP skupine B za leto 1987 v Ljubljani (Delo, 6.5., 1985a).

Na mladinskem EP do 18. let je jugoslovanska reprezentanca nastopila v skupini B. Prvenstvo je bilo odigrano med 24. in 30. marcem leta 1985 v bolgarski Sofiji. Jugoslavija je igrala proti reprezentancam Poljske, Bolgarije in Avstrije. Vsa tri srečanja so mladinci izgubili, čeprav so bili na tekmi proti Bolgariji blizu uspeha. Tekmo so izgubili z rezultatom 5 : 4, vendar so bili v zadnji tretjini boljši nasprotniki. V tekmah drugega dela so izgubili proti danski reprezentanci za gol razlike in premagali madžarsko reprezentanco z rezultatom 3 : 1, kar jim je zagotovilo obstanek v skupini B EP (Championnat d'Europe 1985 des moins de 18 ans).

SP skupine A je bilo odigrano med 17. aprilom in 3. majem v češkoslovaški Pragi. V eni skupini so vse reprezentance odigrale medsebojne tekme. V končnico so se uvrstile reprezentance Sovjetske zveze, ZDA, Kanade in ČSSR. Redni del tekmovanja je brez poraza končala reprezentanca Sovjetske zveze, presenetila pa je reprezentanca Švedske, ki je po dolgem obdobju zanesljivega igranja med prvo četverico redni del zaključila na šestem mestu. V končnici prvenstva se je slika precej zamenjala, kajti reprezentanca ČSSR je premagala vse svoje nasprotnike in upravičeno končala na prvem mestu. Presenetila je tudi reprezentanca Kanade, ki je znova premagala Sovjetsko zvezo in s tem osvojila končno drugo mesto. Na tretjem mestu je z dvema porazoma končala Sovjetska zveza, pred četrto reprezentanco ZDA, ki je vse tri zaključne tekme izgubila.

V skupini za obstanek med elito so se pomerile reprezentance Finske, Švedske, NDR in ZRN. Z dvema osvojenima točkama je na zadnjem mestu končala reprezentanca NDR in izpadla v skupino B.

Skupina B je tekme odigrala med 21. in 31. marcem v švicarskem mestu Fribourg. Nastopilo je osem reprezentanc, med katerimi se je najbolje odrezala poljska reprezentanca, ki si je izbojevala napredovanje v skupino A. Iz skupine B sta izpadli reprezentanci Norveške in Madžarske. Nastopile so še reprezentance Švice, Italije, Avstrije, Japonske in Nizozemske. Jugoslavija je z osvojenim drugim mestom v skupini C med 24 sodelujočimi reprezentancami zasedla končno 18. mesto (Championnats du monde 1985).

V letu 1985 je bila ob koncu prvenstva objavljena tudi primerjava med visoko razvitimi hokejskimi državami, iz katere je razvidno veliko neravnotežje med posameznimi parametri.

Tabela 100

Primerjava nekaterih parametrov najmočnejših hokejskih nacij

Število prebivalcev	Število klubov	Registrirani igralci	Dvorane	Umetna drsališča	OBL	TzL	TuIz
Kanada (22 mio)	25.000	550.000	1500 ⁶⁵	7.500	12.500	1500	150
SZ (250 mio)	40.000	640.000	75	70	6000	2000	1000
ČSSR (15 mio)	2000	69.000	55	155	5000	4500	150
Švedska (8 mio)	1500	150.000	116	240	6000	800	20

Legenda: OBL – povprečni obiski tekem v prvi ligi; TzL – trenerji z licencami; TuIz – trenerji z univerzitetno izobrazbo

Po številu dvoran in umetnih drsališč močno izstopa Kanada, ki ima več dvoran kot celotna Jugoslavija registriranih igralcev. Sovjetska zveza pa ima daleč največ trenerjev hokeja z univerzitetno izobrazbo. Po številu gledalcev, ki spremljajo tekme prve lige, izstopa Kanada, medtem ko jih imajo preostale tri države približno enako (Delo, 6.5., 1985b).

7.2.15 Mednarodna hokejska sezona 1985/1986

Reprezentanca je v sklopu priprav za skupino B SP odšla v Francijo. Velik očitek je letel na zveznega trenerja Dušana Ilića, ki je bil leta 1985 postavljen za vršilca dolžnosti in so mu očitali malomarnost, češ da je določil premalo reprezentantov za nastop v Franciji. Glede te odločitve se ni posvetoval ne z drugim vršilcem dolžnosti ne s predsednikom strokovne komisije (Kavčič B. , 1985f).

Jugoslovanska reprezentanca je februarja 1986 odpotovala na Aljasko. Prvi trener Ilić je izjavil, da v ospredju ne bodo rezultati, ampak uigravanje moštva in na tekmo so odšli brez Ignaca Kavca (Kavčič B. , 1986e). Potovanja na Aljasko se Tomaž Pavlin spominja takole: »Odigrali smo več mednarodnih tekem. Najprej smo nekaj tekem odigrali na obrobju Aljaske, potem smo se preselili v središče, kjer smo odigrali še dve mednarodni srečanji« (Pavlin, 2015).

Leta 1986 so jugoslovanski hokejisti znova igrali v skupini B, ki je tekme igrala v nizozemskem mestu Eindhoven med 20. in 29. marcem. Med osmimi reprezentancami so na prvenstvu

⁶⁵ Število hokejskih dvoran drastično odstopa od povprečja, tako da je videti kar malo neverjetno (Total number of ice hockey rinks in Canada from 2010/11 to 2013/14).

nastopale še Švica, Italija, NDR, Francija, Nizozemska, Avstrija in Japonska (Championnats du monde 1986).

V začetku marca 1986 sta zvezna trenerja Dušan Ilić in Ciril Klinar predstavila sestavo reprezentance, ki se je udeležila prvenstva. V postavi so bili: vratarja D. Lomovšek in Pretnar, branilci Mlinarec, Kozar, Kovač, Burnik, Ogrin, Vidmar, Kavec in Ilić, napadalci Beribak, Bešić, Gorenc, Kopitar, B. Lomovšek, Sekelj, Horvat, Hafner, T. Lepša, Kosović in Dunda ter rezerve Pavlin, Ladocki, Vatovec, Lajovec in Prusnik (Kavčič B. , 1986a).

Tabela 101

Lestvica skupine B SP v letu 1986

REPREZENTANCA	OT	Z	N	P	DG : PG	TOČKE
Švica	7	6	0	1	38 : 20	12
Italija	7	4	0	3	21 : 18	8
NDR	7	4	0	3	25 : 21	8
Francija	7	3	0	4	22 : 25	6
Nizozemska	7	3	0	4	25 : 32	6
Avstrija	7	3	0	4	24 : 27	6
Jugoslavija	7	3	0	4	24 : 25	6
Japonska	7	2	0	5	15 : 26	4

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Iz zgornje tabele je razvidno, da je reprezentanca Švice na prvenstvu zmagovala in z le enim porazom osvojila prvo mesto. Kar štiri reprezentance pa so imele s tremi zmagami in štirimi porazi enako število točk (Kavčič B. , 1986b). Med izenačenimi reprezentancami je bila tudi Jugoslavija, ki je v medsebojnih tekmah proti Franciji, Nizozemski in Avstriji ustvarila negativno razliko med danimi in prejetimi goli, zato ji za obstanek v B skupini zmanjkala dva gola. Kljub predpostavki, da bi lahko imela boljšo razliko v golih, bi vseeno nazadovala v skupino C, ker je na tekmi proti Avstriji izgubila z rezultatom 2 : 5 (1 : 1, 1 : 2, 0 : 2).

Med prvimi šestimi strelci prvenstva so bili kar trije jugoslovanski, z Mustafom Bešićem na čelu, ki je končal na drugem mestu s sedmimi zadetki in šestimi podajami. Na petem in šestem mestu sta bila še Marjan Gorenc z desetimi točkami in Igor Beribak z osmimi. Reprezentanca Jugoslavije je na prvenstvu osvojila tudi naziv ferplej moštva (Championnats du monde 1986).

Jugoslovani so po prvenstvu dejali, da so se za jugoslovanski izpad iz skupine B dogovarjali hokejisti in vplivali na medsebojni krog moštev, ki so imela v svojih vrstah naturalizirane kanadske igralce. Teh je bilo na SP veliko: 16 jih je igralo za Italijo, 9 za Francijo, 7 za Nizozemsko, 6 za Avstrijo in 1 za Švico. Tako je Nizozemska ostala v skupini B, Jugoslavija pa je izpadla. Z izpadom so Jugoslovani izgubili okoli 50.000 švicarskih frankov, saj je MHZ članom skupine B letno namenjala po 80.000 frankov, članom skupine C pa le po 30.000 frankov. Ob padcu v skupino C se je mesto Ljubljana tudi odpovedalo kandidaturi za izvedbo SP skupine B leta 1987. Tudi nastop na OI v Calgaryju leta 1988 se je z izpadom močno oddaljil, saj se je OI lahko udeležili le prvak skupine C, ki pa bi moral predhodno še zmagati v dveh kvalifikacijskih tekmah s četrto uvrščenim iz skupine B (Kavčič B. , 1986f).

Na SP so se odzvali tudi švicarski mediji, ki so objavili prispevek v züriškem časopisu Sport z naslovom »Jugoslovani izigrani; mučen konec SP«. Prispevek je govoril o tem, kako se je Avstrija odločila izgubiti tekmo proti Nizozemski, saj so si lahko privoščili poraz z manj kot tremi goli razlike, medtem pa bi zmaga Nizozemski dovolila ostati v skupini. Zapisali so, da je v zadnji tretjini Avstrijec Raffl pomotoma zadel gol in rezultat izenačil na 2 : 2. Po tem zadetku so se avstrijski vratar in obramba povsem umirili, a Nizozemci niso in niso bili sposobni povesti. Po dosojeni kazni proti Avstriji jim je vendarle uspelo in tekmo so zmagali z rezultatom 3 : 2.

V prispevku je avtor omenil, da je bila to že tretja prevara na SP skupine B. Podobna se je zgodila leta 1977 na SP v Tokiu, ko naj bi rezultat prikrojili Jugoslavija in Poljska na račun Nizozemske, in leta 1982 v Celovcu, ko naj bi podobno storili Švica in Romunija na račun Kitajske (Delo, 7.4., 1986).

Ob koncu prvenstva so precej črnila prelili tudi na račun trenutnega stanja v jugoslovanskem hokeju. Osvetlili so problematiko pomanjkanja denarnih sredstev s statistiko tujcev, konkretno Kanadčanov, ki so igrali v skupini B SP. Nastopajoče reprezentance so jih imele skupaj 39. HZJ ni imela niti toliko sredstev, da bi reprezentantom omogočila en dan bivanja na Nizozemskem pred začetkom SP. Tako so v Eindhoven prišli večer pred tekmovanjem in dobili le še najslabše sobe, ki so bile tik ob nočnem klubu, kjer so se do zgodnjih ur zabavali gosti hotela. Tudi slačilnica je bila zelo slaba, termini treningov pa nemogoči, saj so prve treninge morali opraviti kar na zunanjem igrišču, na dežju. Na morebitno dosego ugodnejšega rezultata so vplivale tudi te okoliščine (Kavčič B. , 1986g).

Na mladinskem EP do 18 let, ki je potekalo v italijanski Aosti med 16. in 22. marcem leta 1986, je Jugoslavija igrala v predtekmovni skupini B proti reprezentancam Poljske, Bolgarije in Avstrije. Jugoslovanski hokejisti so premagali Avstrijce z rezultatom 8 : 3, tekmi proti Poljski

in Bolgariji pa izgubili. V drugem delu so igrali še proti reprezentanci Italije in Nizozemske. Z Italijani so izgubili z rezultatom 5 : 0, Nizozemce pa so premagali z rezultatom 8 : 5. Z dvema zmagama na prvenstvu so prehiteli reprezentanci Nizozemske in Avstrije in zaključili nastope na končnem šestem mestu. Poleg uvrstitve so prejeli tudi plaketo za ferplej moštvo (Championnat d'Europe 1986 des moins de 18 ans).

Skupina A je v letu 1986 igrala tekme v Moskvi med 12. in 28 aprilom. V rednem delu je sistem tekmovanja ostal nespremenjen in vse reprezentance so igrale druga z drugo. V končnico so se uvrstile reprezentance Sovjetske zveze, Švedske, Finske in Kanade. Reprezentanca Kanade je le s tremi zmagami prišla do četrtega mesta, pred ČSSR, ki je imela še točko manj. V zaključnih tekmah je Sovjetska zveza visoko premagala Finsko in Kanado ter le za gol razlike Švedsko, kar jo je pripeljalo do končnega prvega mesta. Drugo mesto je osvojila reprezentanca Švedske, ki je igrala neodločeno proti Finski in premagala Kanado. Na tretjem mestu je zaključila Kanada, ki je v zadnji tekmi premagala Finsko z rezultatom 4 : 3 (1 : 1, 2 : 2, 1 : 0) in tako znova osvojila uvrstitev na zmagovalni oder, kljub temu da je v rednem delu dosegla le šest točk. V skupini za obstanek so nastopile reprezentance ČSSR, ZDA, ZRN in Poljske. Zadnje mesto je zasedla reprezentanca Poljske, ki je tako tudi izpadla v skupino B.

Skupina C je tekme odigrala med 23. marcem in 1. aprilom v španskem mestu Puigcerda. V dveh podskupinah je nastopalo po pet reprezentanc. V prvi so igrale reprezentance Norveške, Romunije, Danske, Španije in Južne Koreje, v drugi pa reprezentance Kitajske, Bolgarije, Severne Koreje, Madžarske in Avstralije. Prvi dve reprezentanci posameznih podskupin sta odigrali še preostali tekmi. Na mesti, ki sta vodili v skupino B, sta se uvrstili reprezentanci Norveške in Kitajske.

Jugoslovanska reprezentanca je z osvojenim sedmim mestom v skupini B v konkurenci 26 držav dosegla končno 15. mesto (Championnats du monde 1986).

7.2.16 Mednarodna hokejska sezona 1986/1987

Novembra 1986 je trener Ilić v reprezentanco uvrstil več mlajših igralcev, z igro katerih v pripravljalnih tekmah proti Madžarski ni bil zadovoljen. Obe tekmi sta se zaključili s porazom Jugoslavije. V reprezentanci je manjkalo kar 17 hokejistov, ki so igrali še na SP na Nizozemskem (Mihajlovski, 1986).

Jugoslovanska reprezentanca je leta 1987 igrala v skupini C SP, ki je potekalo v danskih mestih Copenhagen in Herlev Hørsholm med 20. in 29. marcem (Championnats du monde 1987). Pred odhodom na prvenstvo sta HZJ in Slovenijašport podpisala sporazum o triletnem sodelovanju

in reprezentanca je prejela kolekcijo opreme iz programa Adidas (Delo, 17.3., 1987). Pred nastopom na prvenstvu v taboru jugoslovanske reprezentance niso skrivali optimizma in odločnosti, da bi se znova povzpeli v skupino B. Zvezni trener je bil spet Dušan Ilić, njegov pomočnik pa Ciril Klinar. Sestavila sta reprezentanco: vratarji Domine Lomovšek, Cveto Pretnar in Zvone Bolta, branilci Jože Kovač, Nenad Ilić, Drago Mlinarec, Murajca Pajič, Marjan Kozar, Andrej Vidmar in Boris Pajič ter napadalci Igor Beribak, Mustafa Bešić, Marjan Gorenc, Zvone Šuvak, Edo Hafner, Blaž Lomovšek, Srdjan Kuret, Dušan Lepša, Tomaž Bratina, Igor Kosović in Džulnear Saliji (Kavčič B. , 1987a).

Tabela 102

Lestvica skupine C SP v letu 1987

REPREZENTANCA	OT	Z	N	P	DG : PG	TOČKE
Japonska	7	5	1	1	61 : 13	11
Danska	7	5	1	1	47 : 23	11
Romunija	7	5	1	1	48 : 22	11
Jugoslavija	7	3	4	0	60 : 23	10
Madžarska	7	3	0	4	33 : 28	6
Severna Koreja	7	2	0	5	13 : 45	4
Bolgarija	7	1	1	5	21 : 40	3
Belgija	7	0	0	7	8 : 97	0

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Iz tabele je razvidno, da je Jugoslavija končala na četrtem mestu in se ji na svetovni hokejski lestvici ni uspelo uvrstiti v višjo skupino. Zaostala je le za eno točko, medtem ko so imele reprezentance Japonske, Danske in Romunije enako število točk. Na prvenstvu je Jugoslavija kar štiri tekme odigrala z neodločenimi izidi, kar je bil najverjetneje tudi glavni razlog za neuspeh (Kavčič B. , 1987b). Poleg vseh treh remijev z reprezentancami, ki so se uvrstile na mesta pred Jugoslavijo, je naša reprezentanca tudi tekmo proti Bolgariji zaključila z neodločenim rezultatom 3 : 3 (0 : 1, 1 : 1, 2 : 1), ki je prvenstvo končala na predzadnjem mestu z le tremi osvojenimi točkami.

Na lestvici strelcev je prvo mesto osvojil jugoslovanski hokejist Mustafa Bešić, ki je na sedmih tekmah sedemkrat zadel in 14-krat podal. Na četrtem mestu pa je s 16 točkami zaključil Marjan

Gorenc, ki je osemkrat zadel in prav tolikokrat uspešno podal. Po mnenju novinarjev sta se v najboljšo postavo prvenstva uvrstila branilec Jože Kovač in napadalec Mustafa Bešić (Championnats du monde 1987).

Reprezentanci ni uspela vrnitev v skupino B, zato tudi ni kandidirala za organizacijo SP skupine B leta 1989. V Jugoslaviji so se odločili, da bodo skušali kandidirati za organizacijo SP skupine C v letu 1989. Jugoslavija je do leta 1987 organizirala že SP skupine A leta 1966 v Ljubljani, skupine B v Zagrebu in skupine C na Jesenicah, leta 1969 skupine B v Ljubljani in skupine C v Skopju, leta 1974 skupine B v Ljubljani in leta 1978 skupine B v Beogradu. Za organizacijo so bili zainteresirani, ker prireditelji SP praviloma od MHZ prejmejo toliko denarja, da nimajo izgube. V tem znesku se ne upošteva dobiček od TV prenosov, reklam in vstopnic (Kavčič B., 1987d).

Na mladinskem EP do 18 let skupine B, organiziranem v Bukarešti, je jugoslovanska reprezentanca nastopila v postavi: vratarja Simšič in Novak, branilci Brodnik, Grof, Trifunović, Potočnik, Horvat, Ilijaš in Posedi, napadalci Jan, Končič, Jeklič, Kožić, Poluga, Lazarević, T. Vnuk, Kranjc, A. Lešnjak, Stojić in Kontrec. Vodila sta jih trenerja Koljenšić in Ferjanič (Grobovšek, 1987).

Mladinci so igrali v predtekmovalni skupini B proti reprezentancam Danske, Francije in Avstrije. Proti prvima dvema nasprotnikoma so izgubili, premagali pa so reprezentanco Avstrije z rezultatom 7 : 2. V drugem delu so igrali še proti reprezentanci Velike Britanije, ki so jo premagali z rezultatom 7 : 2 in tako dosegli končno peto mesto.

Na prvenstvu sta se najbolj izkazala Zoran Kožić, ki je z 11 goli in petimi podajami postal najučinkovitejši napadalec prvenstva, ter Dejan Kontrec, ki je s sedmimi goli in petimi podajami končal na tretjem mestu med vsemi igralci prvenstva. Za najboljšega obrambnega igralca je bil izbran Andrej Brodnik, v prvo postavo prvenstva po mnenju novinarjev pa je bil izbran Zoran Kožić (Championnat d'Europe 1987 des moins de 18 ans).

Na SP mladih reprezentanc do 20 let je med 16. in 22. marcem v skupini C nastopila tudi jugoslovanska reprezentanca. Prvenstvo je bilo odigrano v danskem mestu Esbjerg, poleg naše reprezentance so nastopale še reprezentance Velike Britanije, Bolgarije, Španije, Danske in Avstralije. Jugoslovanska reprezentanca je na prvenstvo prispela dan pred tekmo okoli 23. ure, naslednji dopoldan pa je že imela prvo tekmo proti Veliki Britaniji. Tekmo je zmagala z rezultatom 6 : 4, kljub temu da so člani imeli nekaj težav z jutranjim prebujanjem. Vse druge nasprotnike so naši reprezentanti premagali dokaj suvereno in se brez težav zavihteli na prvo mesto ter si zagotovili napredovanje v skupino B svetovnega hokeja.

Najboljši strelec prvenstva je bil Nik Zupančič, ki je na petih tekmah dosegel 23 točk z 18 goli in petimi podajami. Zupančič pa je bil izbran za najboljšega napadalca prvenstva (Championnat du monde 1987 des moins de 20 ans).

Skupina A je bila odigrana med 17. aprilom in 3. majem 1987 na Dunaju. V rednem delu tekmovanja se sistem od zadnjih nekaj let ni spremenil, zato so vse reprezentance igrale druga proti drugi. Po tem delu je reprezentanca Sovjetske zveze vodila s sedmimi zmagami in razliko v zadetkih +36. Po zadnji tekmi rednega dela med reprezentancama ČSSR in ZDA, ki jo je dobila evropska reprezentanca z rezultatom 4 : 2 (0 : 1, 2 : 0, 2 : 1), je bil ameriški igralec Scott Young na dopiškem testu pozitiven, zato je bila tekma registrirana z rezultatom 4 : 0 v korist ČSSR. V končnico so se poleg prvouvrščene Sovjetske zveze uvrstile še reprezentance ČSSR, Švedske in Kanade. Sovjetska zveza je končnico odigrala slabo, kajti dosegla je dva neodločena rezultata proti Kanadi in Švedski. Reprezentanca Švedske je visoko porazila Kanado z rezultatom 0 : 9 (0 : 3, 0 : 2, 0 : 4) in je bila pred zadnjo tekmo na čelu skupine A. Načrte bi ji lahko prekrižala le Sovjetska zveza, ki bi morala premagati reprezentanco ČSSR z desetimi goli razlike. Tekmo je Sovjetska zveza dobila, vendar le z golom razlike, ki si ga je zagotovila v zadnji tretjini. Prvo mesto so zasedli Švedi, pred Sovjetsko zvezo in ČSSR. Kanada je prvenstvo zaključila na četrtem mestu z osvojeno točko proti reprezentanci Sovjetske zveze. V skupini za izpad iz elitnega hokeja so tekmovali reprezentance Finske, ZRN, ZDA in Švice. Brez zmage na prvenstvu je zaključila reprezentanca Švice, ki je tudi izpadla v skupino B.

V skupini B, ki je tekme odigrala konec marca 1987 v italijanskem mestu Canazei, so nastopale reprezentance Poljske, Norveške, Avstrije, Francije, NDR, Italije, Nizozemske in Kitajske. Napredovanje v elitno skupino si je priigrala reprezentanca Poljske, v skupino C pa sta izpadli reprezentanci Nizozemske in Kitajske.

Jugoslovanska reprezentanca je s četrtem mestom v skupini C med sodelujočimi 24 reprezentancami zasedla končno 20. mesto (Championnats du monde 1987).

7.2.17 Mednarodna hokejska sezona 1987/1988

Leta 1988 so bile na sporedu OI, na katere se reprezentanca Jugoslavije ni uvrstila. Podobno kot v letu 1980 pa je jugoslovanska reprezentanca igrala na turnirju Thayer Tutt Trophy, ki je bilo organizirano že tretjič in hkrati zadnjič, kajti v naslednjem olimpijskem letu 1992 so bila poleg olimpijskega turnirja organizirana tudi vsa SP po posameznih skupinah (Matches internationaux 1987/88).

Jugoslovansko reprezentanco na turnirju so zastopali: vratarja D. Lomovšek, Bolta, branilci M. in B. Pajič, Mlinarec, Vidmar, Burnik, Kozar, Kelih in napadalci Gorenc, D. Lepša, Beribak, Razinger, T. Lepša, Tišler, Bratina, Pavlin, Šuvak, Almer in Kopitar (Kavčič B. , 1988c).

Tekmovanje je potekalo med 20. in 27. marcem v nizozemskih mestih Eindhoven in Tilburg. Jugoslavija je poleg reprezentanc Italije, Romunije, Madžarske, Danske in NDR igrala v skupini B. Premagala je reprezentanci Danske in Madžarske ter remizirala z Romunijo in s temi dosežki ob dveh porazih v skupini zasedla končno tretje mesto. V tekmi za peto mesto je igrala proti reprezentanci Kitajske in jo premagala z rezultatom 9 : 6 (3 : 1, 6 : 2, 0 : 3). V zadnji tretjini je Kitajska močno napadala in dosegla tri zadetke, Jugoslavija pa nobenega, a je kljub vsemu med sodelujočimi 12 reprezentancami osvojila končno peto mesto (Matches internationaux 1987/88).

Mladinska reprezentanca do 18 let je nastopila na EP v francoskem mestu Briancon med 26. marcem in 1. aprilom 1988. Igrala je v predtekmovalni skupini A z reprezentancami ZRN, Francije in Nizozemske. Zmagala je na tekmi proti Franciji z rezultatom 4 : 3 in na tekmi proti Nizozemski z rezultatom 8 : 3. Izgubila pa je tekmo proti reprezentanci ZRN z rezultatom 8 : 3. Ker je dosegla drugo mesto v skupini, je igrala v nadaljevanju prvenstva v boju za medalje. Odigrala je še tekmi proti Avstriji in Danski. S sosednjo Avstrijo je igrala neodločeno 2 : 2, premagala pa je reprezentanco Danske z rezultatom 5 : 3. Ker je imela reprezentanca Avstrije boljšo razliko med danimi in prejetimi goli, je zasedla drugo mesto, jugoslovanska reprezentanca pa končno tretje mesto. Med prvo peterico najučinkovitejših strelcev sta bila Tomaž Vnuk z doseženimi desetimi točkami in Dejan Kontrec s sedmimi. Tomaž Vnuk je bil tudi izbran v najboljšo postavo prvenstva (Championnat d'Europe 1988 des moins de 18 ans).

Mlada reprezentanca do 20 let je imela precej težav s skupnimi pripravami. Mladi hokejisti so veliko obetali in so se uveljavljali na domačem ledu, vendar je vse to izkazovanje potekalo le na klubski ravni, saj za reprezentanco HZJ ni imela dovolj finančnih sredstev. V mesecu januarju 1988 je bila vprašljiva tudi udeležba na SP skupine B na Japonskem (Kavčič B. , 1988d). Moštvo HK Partizana je poslalo protestno pismo ZTKJ, z navedbo, da so njihovi mladi igralci pri sestavi državnih reprezentanc odrinjeni ob stran in da neupravičeno manjkajo na seznamih (Kavčič B. , 1988e).

Navkljub slabim napovedim je jugoslovanska mlada reprezentanca do 20 let januarju odšla na SP v japonski Saporu. Prvenstvo je bilo odigrano med 12. in 21. marcem 1988. V skupini B je sodelovalo osem reprezentanc. Jugoslavija je dosegla tri zmage, proti reprezentanci Japonske z 8 : 6, Norveške z rezultatom 7 : 6 in Avstrije, ki so jo premagali z rezultatom 5 : 4. Neodločeno so igrali tekmo proti reprezentanci Nizozemske z rezultatom 2 : 2. Srečanja proti

reprezentancam Švice, Francije in Romunije so izgubili, vendar vsako izmed njih le za gol razlike.

Zanimivo je dejstvo, da so Jugoslovani premagali prvo in zadnje uvrščeno reprezentanco, vendar zasedli šele šesto mesto. Na prvenstvu so dosegli le en zadetek manj kot Norvežani, ki so se z zmago prebili v skupino A, vendar so jih dobili polovico več kot Norveška reprezentanca. Strelsko je bil pri jugoslovanski reprezentanci najučinkovitejši Nik Zupančič, ki je z 12 točkami med najboljšimi strelci zasedel četrto mesto (Championnat du monde 1988 des moins de 20 ans).

OI leta 1988 so bile odigrane v kanadskem mestu Calgary med 14. in 28. februarjem. Nastopalo je 12 reprezentanc v dveh skupinah. Po rednem skupinskem delu so se v zaključne boje podale prve tri uvrščene reprezentance vsake skupine, in sicer: Finska, Švedska in Kanada ter Sovjetska zveza, ZRN in ČSSR. V končnici so reprezentance igrale po sistemu vsaka reprezentanca proti vsem trem reprezentancam druge skupine ob predpostavki, da so medsebojne točke prepisali s predtekmovalnih tekem.

Najboljše izhodišče je imela reprezentanca Sovjetske zveze, ki je v končnico prinesla maksimalni izkupiček točk. V sklepnem delu je dve tekmi zmagala, proti reprezentanci Finske pa izgubila. Ker pa je reprezentanca Finske izgubila proti ČSSR in igrala neodločeno proti Švedski, je na koncu osvojila drugo mesto. Naslova olimpijskih prvakov so se prvič na kanadskih tleh veselili reprezentanti Sovjetske zveze, pred drugimi Finci in tretjimi Švedi. Domača reprezentanca Kanade je končala na četrtem mestu, kljub temu da je v sklepnem delu tekmovanja premagala reprezentanci ČSSR in ZRN. Kanadski igralci so igrali brez zvezdnikov iz NHL, le Randy Gregg se je odpovedal svoji plači v profesionalni ligi in priskočil na pomoč svoji reprezentanci (Jeux Olympiques de Calgary 1988).

7.2.18 Mednarodna hokejska sezona 1988/1989

Pred začetkom priprav za svetovna in evropska prvenstva jugoslovanskih selekcij v letu 1989 so se reprezentance spet znašle pred obilico težav. Na seji strokovnega sveta HZJ, ki je bila v začetku leta 1989, so razpravljali o težavah z opremo v vseh treh selekcijah. Najbolj pereče težave so bile s palicami, maskami in ploščki. Sklenili so, da naj bi bile vse tri selekcije enotno oblečene, vendar je bilo v prvi vrsti poskrbljeno le za člansko reprezentanco, za mladi selekciji pa le delno. Za pomoč so zaprosili klube, iz katerih so reprezentanti prišli. Veliko nevšečnosti je bilo z denarjem za priprave, nagrade in žepnine hokejistov. Očitek je letel na predsedstvo

HZJ, ki je sklepe potrjevalo, ničesar pa ni naredilo za izvrševanje določil. Člani strokovnega sveta HZJ so bili v svojih izjavah precej neposredni: »Namesto obljub in tarnanja naj bi se pristojni lotili nalog, ali pa naj opustijo funkcije, za katere so se opredelili« (Kavčič B. , 1989e). V nadaljevanju je strokovni svet HZJ zastavil program priprav za SP za člane in mlade ter za EP za mladince. Opremo in letalske vozovnice za Avstralijo so zagotovili, za mlade in mladince pa februarja 1989 denarja za potne stroške še ni bilo. Pozivali so predsedstvo HZJ, da naj se sestane in odloči, kako bo zagotovilo sodelovanje tudi mladim selekcijam (Kavčič B. , 1989f). Glavni vir dohodkov za reprezentance so zagotavljali v Sloveniji, od koder je bilo tudi največ članov reprezentanc. Slovenijašport, Peko, Mura, Metka in Svilanit so v sezoni 1988/1989 podpirali slovenska moštva. Kazni MHZ so bile zelo visoke, in če se je članica odrekla nastopu v skupini C, ji je bila naložena kazen v višini 15.000 švicarskih frankov, poleg tega bi morala organizatorju povrniti vse stroške. Če selekcija ne bi nastopila na SP ali EP, bi zveza te države izgubila podporo MHZ za prihodnje leto, poleg tega pa tudi možnost kandidiranja za organizacijo SP ali EP za več let.

Narejeni so bili tudi izračuni za primer, da bi jugoslovanska reprezentanca v Avstraliji zmagala in se vrnila v skupino B; v prihajajočem letu bi dobila 60.000 švicarskih frankov, kar je bilo približno 225 milijonov dinarjev. Za primerjavo so posredovali podatek, da HZJ od ZTKJ dobi 15 milijonov dinarjev letno, kar pa ni zadostovalo niti za osebni dohodek tehničnega sekretarja (Bojan Kavčič Z. , 1989a).

V letu 1989 je jugoslovanska hokejska reprezentanca znova igrala v skupini C, ki je tekme odigrala v avstralskem Sydneyju med 18. in 27. marcem. Na prvenstvu so nastopale še reprezentance Nizozemske, Kitajske, Madžarske, Bolgarije, Severne Koreje, Južne Koreje in Avstralije (Championnats du monde 1989).

Mesto glavnega trenerja je znova prevzel zvezni trener Štefan Seme, s katerim je sodeloval Rudi Hiti. Sestavila sta reprezentanco, ki je odšla v Avstralijo s ciljem, da se znova uvrsti v skupino B. Reprezentanco so sestavljali: vratarji Domine Lomovšek, Cveto Pretnar in Zvone Bolta, branilci Drago Mlinarec, Marjan Kozar, Jože Kovač, Boris Pajič, Murajica Pajič, Dejan Burnik in Nenad Ilić in napadalci Andrej Razinger, Marko Smolej, Toni Tišler, Zvone Šuvak, Igor Kosović, Andrej Jovanović, Marjan Gorenc, Mustafa Bešić, Igor Beribak, Blaž Lomovšek in Nik Zupančič (Kavčič B. , 1989b).

Tabela 103

Lestvica skupine C SP v letu 1989

REPREZENTANCA	OT	Z	N	P	DG : PG	TOČKE
Nizozemska	7	7	0	0	48 : 15	14
Jugoslavija	7	6	0	1	55 : 15	12
Kitajska	7	4	1	2	31 : 29	9
Madžarska	7	3	1	3	32 : 30	7
Bolgarija	7	3	1	3	35 : 35	7
Severna Koreja	7	2	0	5	26 : 40	4
Južna Koreja	7	1	1	5	27 : 46	3
Avstralija	7	0	0	7	14 : 58	0

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Na prvem mestu je brez izgubljene tekme zaključila reprezentanca Nizozemske, pred drugo Jugoslavijo, ki je prejela enako število zadetkov in jih precej več tudi dosegla, kar pa je ni uvrstilo na pričakovano prvo mesto, ki je edino vodilo v skupino B (Kavčič B. , 1989c). Prvenstvo je Jugoslavija dobro začela in premagovala svoje nasprotnike s precej visokimi razlikami. Najbliže ji je bila reprezentanca Madžarske, ki jo je naša reprezentanca premagala z rezultatom 3 : 0 (0 : 0, 3 : 0, 0 : 0); vse tri gole je dosegla v drugi tretjini. Zadnjo tekmo so Jugoslovani pričakali visoko na prvem mestu in nadejali so se novega uspeha. Proti reprezentanci Nizozemske so potrebovali le neodločen rezultat, ki bi jih popeljal na prvo mesto. Tekmo so začeli dobro in po prvi tretjini držali neodločen rezultat 1 : 1. Sledila je izredno slaba druga tretjina, ki jo je jugoslovanska reprezentanca izgubila s kar 6 : 0 (Championnats du monde 1989). Na tekmi je bilo usodnih zgolj osem minut igre, ker so Jugoslovani od 31 do 39 minute prejeli vseh šest golov (Kavčič B. , 1989g). V zadnji tretjini so spet strnili svoje moči, vendar za kaj več kot dobljeno zadnjo tretjino z 2 : 1 niso zmogli. Na koncu je slavila Nizozemska reprezentanca z rezultatom 8 : 3 in napredovala v skupino B, jugoslovanska reprezentanca pa se je morala zadovoljiti s končnim drugim mestom. Avstralci so bili z organizacijo prvenstva zadovoljni, kajti na odločilni zadnji tekmi se je v dvorani zbralo več kot 3000 ljudi, kljub temu pa so se zaradi sedmih porazov v tekmovalnem smislu poslovili od igranja v skupini C in so izpadli v skupino D.

Na prvo mesto po lestvici strelcev se je uvrstil Mustafa Bešić, ki je zbral 23 točk z devetimi zadetki in 14 podajami. Ob koncu prvenstva je bil Bešić proglašen za najboljšega napadalca, vratar Jugoslavije Domine Lomovšek pa je prejel priznanje za najboljšega vratarja (Championnats du monde 1989).

Na tekmi Jugoslavije z Avstralijo so domačini obtožili Blaža Lomovška, da je igral na tekmi, čeprav si je na tekmi proti Južni Koreji prislužil kazen neigranja na prihodnji tekmi. Lomovšek pa ni igral, niti ni bil na seznamu igralcev tekme proti Avstraliji. Njegova številka se je kljub temu znašla na posebnem zapisniku prihodov in odhodov z ledu. Zapisnik sta vodili starejši gospe, ki sta zatrjevali, da so zapisniki točni. Vodja turnirja je zahteval video posnetek kot dokazno gradivo, a tekme Jugoslovani niso posneli (Kavčič B. , 1989h). Po spletu srečnih okoliščin sta Aleksandar Vesić, novinar Novosti, in neki sodelavec nizozemske reprezentance fotografirala veliko tekem, tako sta lahko predložila gradivo in potrdila, da številke 22 ni bilo na ledu. S tem je bila zadeva zaključena, oškodovanemu igralcu ali vodstvu reprezentance pa se za krivo obtožbo ni nihče niti opravičil (Kavčič B. , 1989i).

Uvrstitev v skupino B se je reprezentantom izmuznila, čeprav bi za prvo mesto skupine C zadoščal že remi v tekmi proti Nizozemski. Drugi trener Rudi Hiti je po neuspelem preboju v skupino B dejal, da igralci psihično niso zdržali pritiska (Kavčič B. , 1989j).

Mladinska reprezentanca do 18 let je nastopila na EP v sosednji Avstriji med 17. in 23. marcem 1989. Igrala je v predtekmovalni skupini B z reprezentancami Francije, Avstrije in Nizozemske. Na treh tekmah je remizirala proti Nizozemski z rezultatom 4 : 4 in izgubila proti Franciji 6 : 3 ter z visoko razliko proti domači reprezentanci z rezultatom 12 : 1. Pozneje je igrala v skupini za obstanek in premagala reprezentanco Bolgarije, kar ji je omogočilo obstanek v skupini B. Tekmo proti Italiji je izgubila z rezultatom 7 : 2 (Championnat d'Europe 1989 des moins de 18 ans).

Mlada reprezentanca do 20 let je nastopila na SP v skupini B, ki je tekme odigralo v francoskem mestu Chamonix med 19. in 28. marcem 1989. Na sedmih tekmah je štirikrat zmagala in trikrat izgubila ter se v skupini B uvrstila na skupno peto mesto. Dosegla je enako število točk kot reprezentanci Romunije in Japonske, vendar je zaradi neugodnih medsebojnih srečanj zaostala za obema omenjenima reprezentancama.

Na prvenstvu je bil najboljši strelca jugoslovanski reprezentant Zoran Kožić, ki je z 11 goli in sedmimi podajami dosegel 18 točk. Po mnenju novinarjev se je v prvo postavo turnirja uvrstil tudi obrambni igralec Jugoslavije Andrej Brodnik. Jugoslovanska reprezentanca je prejela še priznanje ferplej za najbolj športno moštvo na prvenstvu. Prvo mesto je osvojila reprezentanca Poljske pred Švico in Romunijo (Championnat du monde 1989 des moins de 20 ans).

SP skupine A je bilo odigrano v švedskih mestih Stockholm in Sodertalje med 15. aprilom in 1. majem leta 1989. V eni skupini je igralo vseh osem reprezentanc, prve štiri so napredovale v končnico. V zaključni del prvenstva so se uvrstile reprezentance Sovjetske zveze, Švedske, Kanade in ČSSR.

Tudi na tem prvenstvu je bil na dopiškem testu pozitiven ameriški igralec Corey Millen, zaradi katerega so sicer izgubljeni tekmi ZDA proti Kanadi in ČSSR registrirali s prvotnimi rezultati, le brez ameriških zadetkov.

V končnici je še naprej zmagovala reprezentanca Sovjetske zveze, ki ni oddala niti točke in je osvojila prvenstvo s polnim izkupičkom točk. Reprezentanca Kanade je osvojila drugo mesto, ker je v zaključnih tekmah premagala tako ČSSR kot Švedsko. Največ so izgubili reprezentanti Švedske, ki so po rednem delu osvojili drugo mesto, v končnici pa izgubili tudi proti reprezentanci ČSSR in tako osvojili končno četrto mesto. V zaključnih bojih za obstanek med elito so se pomerile reprezentance ZDA, Finske, ZRN in Poljske. Iz skupine A je izpadla reprezentanca Poljske, ki je na desetih tekmah dosegla zgolj eno zmago.

V skupini B, ki je tekme odigrala med 30. marcem in 9. aprilom v norveških mestih Lillehammer in Oslo, so nastopile reprezentance Norveške, Italije, Francije, Švice, NDR, Avstrije, Japonske in Danske. Napredovanje v elitno skupino si je priigrala reprezentanca Norveške, ki je dosegla enako število točk kot Italija, vendar je v medsebojni tekmi zmagala. Zadnje mesto in s tem izpad v skupino C si je priigrala reprezentanca Danske.

V letu 1989 je v sredini marca v Belgiji tekme odigrala tudi skupina D. Nastopile so reprezentance Belgije, Romunije, Velike Britanije, Španije in Nove Zelandije. Prvič v zgodovini hokejskih prvenstev je tekme odigrala tudi skupina D, iz katere sta prvouvrščeni reprezentanci Belgije in Romunije napredovali v skupino C.

Jugoslovanska reprezentanca je z drugim mestom v skupini C v konkurenci 29 držav zasedla končno 18. mesto (Championnats du monde 1989).

7.2.19 Mednarodna hokejska sezona 1989/1990

Pred začetkom SP skupine C v letu 1990, ki je potekalo v Budimpešti, je deset dni pred začetkom sedem reprezentantov zaradi poškodb odpovedalo udeležbo (Pretnar, Kozar, B. Pajič, Beribak, Gorenc in D. Lepša). Poleg tega je osem Jeseničanov odšlo domov, saj so zahtevali vsak po 1.400 dinarjev nagrade, ki jim jo je HZJ dolgovala že dve leti (M. Pajič, Mlinarec, Magazin, Šuvak, Smolej, Kopitar, Tišler in Razinger) (Bojan Kavčič T. Š., 1990a). Vodstvo reprezentance je na postavljeni ultimat priskrbelo sredstva, s katerimi so poravnali dolg

Jeseničanom. Ospredje spora je bila nagrada za 5. mesto na 3. turnirju za pokal Thayerja Tutta leta 1988 (Š., 1990a).

Pozneje so se pripravam priključili še igralci Jesenic: M. Pajič, Mlinarec, Magazin, Šuvak, Smolej, Kopitar, Razinger in Tišler. Blaž Lomovšek je zaradi nediscipline moral oditi. Vodenje reprezentance je prevzel zvezni trener Anatolij Kostjukov, ki je bil v tistem času trener Medveščaka in je že med pripravami kaznoval igralca Lomovška, češ da se med pripravami dela in ne sedi (T.Š., 1990c).

Tik pred SP je bil huje poškodovan Marjan Gorenc, ko ga je Poluga, igralec Partizana, udaril s palico po ustih. Ob tem je utrpel pretres možganov (P. R. , 1990).

Pred prvenstvom je bila organizirana tudi seja strokovnega sveta HZJ glede priprav, zagotavljanja opreme in potovanj za jugoslovanske selekcije na prvenstva. Ugotovili so, da predsedstvo HZJ po stari navadi reprezentantom ni zagotovilo niti dinarja niti kosa opreme. Nekateri hokejski delavci so zato na lastno pest skušali pridobiti nekaj podpore po delavskih kolektivih. Elkroj, Metka, Mura, Peko, Slovenijašport, Sivilanit in Toper so v minulih letih že priskočili na pomoč, zato so nanje računali tudi v letu 1990 (Kavčič B. , 1990f). Reprezentanca v letu 1990 ni bila deležna posebne pozornosti HZJ, ker se je ukvarjala bolj s klubskimi zadevami. Tudi trenerjev asistent Dušan Ilić se na zaključnih pripravah sploh ni pojavil, niti ni nikogar obvestil o svoji odsotnosti (Kavčič B. , 1990b).

Tabela 104

Lestvica skupine C SP v letu 1990

REPREZENTANCA	OT	Z	N	P	DG : PG	TOČKE
Jugoslavija	8	7	1	0	57 : 16	15
Danska	8	7	0	1	55 : 14	14
Kitajska	8	4	1	3	34 : 29	9
Romunija	8	4	1	3	36 : 27	9
Severna Koreja	8	4	0	4	27 : 35	8
Bolgarija	8	4	0	4	31 : 38	8
Madžarska	8	2	1	5	33 : 28	5
Belgija	8	1	0	7	16 : 67	2
Južna Koreja	8	1	0	7	22 : 57	2

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Reprezentanca Jugoslavije se je s prvim mestom uspela prebiti na SP skupine B v letu 1991. Skupina C je bila tokrat za eno reprezentanco močnejša, saj je nastopalo devet reprezentanc. Jugoslavija je zmagala na sedmih tekmah in enkrat remizirala, na drugem mestu je tudi reprezentanca Danske zmagala sedemkrat in izgubila le proti Jugoslaviji (Kavčič B. , 1990c). Jugoslovanska reprezentanca je odigrala le eno tekmo z neodločenim izidom. Na zadnji tekmi proti reprezentanci Kitajske je Jugoslavija po prvi tretjini že vodila z lepo prednostjo dveh zadetkov, 2 : 0. Drugo in tretjo tretjino je dobila Kitajska z rezultatom 2 : 1 in 1 : 0 ter tako dosegla končno tretje mesto z enakim številom točk kot Romunija, ki jo je Kitajska predhodno že premagala. Reprezentanco Danske, glavno konkurentko v boju za prvo mesto, je Jugoslavija premagala z rezultatom 5 : 1 (2 : 0, 1 : 0, 2 : 1).

Ob zaključku SP so podelili tudi nagrade in priznanja najzaslužnejšim posameznikom. Jugoslovanska reprezentanca je imela po mnenju vodstva tekmovanja najboljšega napadalca. Naziv je prejel igralec Jesenic Toni Tišler (Championnats du monde 1990).

Mladinska reprezentanca do 18 let je nastopila na EP v italijanskem mestecu Val Gardena med 21. in 30. marcem 1990. V tem letu je bil sistem tekmovanja v skupini B spremenjen in vse udeleženske prvenstva so igrale po enokrožnem sistemu, torej vsaka z vsako. Jugoslavija je izgubila tekmo proti Italiji z rezultatom 7 : 3, na drugi tekmi je remizirala proti Nizozemski z 1 : 1. Premagala je reprezentanco Danske z rezultatom 6 : 5 in reprezentanco Avstrije z rezultatom 4 : 2, nato pa izgubila s Francijo z rezultatom 6 : 1. Na zadnjih dveh tekmah je igrala proti Romuniji neodločeno 5 : 5 ter premagala Španijo z rezultatom 6 : 5. Jugoslovanska reprezentanca je z osmimi osvojenimi točkami zasedla nevhvaležno četrto mesto. Zmago in s tem uvrstitev v skupino A je osvojila reprezentanca Francije, pred drugo Italijo in tretjo Romunijo (Championnat d'Europe 1990 des moins de 18 ans).

Mlada reprezentanca je nastopila na SP skupine B v nemškem mestu Bad Tolz med 26. marcem in 4. aprilom 1990. Na prvenstvu so poleg jugoslovanske nastopile še reprezentance Švice, ZRN, Japonske, Danske, Francije, Avstrije in Romunije. Na sedmih tekmah so Jugoslovani osvojili zgolj eno točko in se uvrstili na zadnje, osmo mesto, kar jih je degradiralo skupino nižje. Jugoslavija je edino točko osvojila proti reprezentanci Japonske, s katero je igrala neodločeno 7 : 7. Prvo mesto je osvojila reprezentanca Švice, pred ZRN in tretjeuvrščeno Japonsko.

Prvenstvo bi moralo biti prvotno odigrano v Romuniji, vendar so se organizaciji zaradi gospodarskih in političnih razmer raje odpovedali. ZRN je z veseljem sprejela vlogo organizatorice, saj so s tem dodatno skušali motivirati domače igralce za vnovični preboj v skupino A. To jim ni uspelo, ker so jih na zadnji tekmi Švicarji porazili kar s 3 : 0. Kot tolažilno

nagrado je reprezentanca Jugoslavije dobila priznanje za ferplej (Championnat du monde 1990 des moins de 20 ans).

SP najkakovostnejšega razreda je bilo leta 1990 odigrano v švicarskih mestih Bern in Fribourg med 16. aprilom in 2. majem. Po rednem delu tekmovanja je največ pokazala reprezentanca Kanade, ki je premagala šest nasprotnikov, remizirala je le proti reprezentanci Sovjetske zveze. V končnico prvenstva sta se poleg Kanade in Sovjetske zveze uvrstili še reprezentanci Švedske in ČSSR. Reprezentanca Kanade se je očitno že videla na svetovnem vrhu, kar bi bila po devetindvajsetih letih velika vrnitev in pomembno priznanje za kanadski hokej. Že v prvi tretjini tekme proti ČSSR so igralci spoznali, da bo pot do tega uspeha vse prej kot samoumevna. Na koncu so tekmo proti ČSSR izgubili s 3 : 2 (2 : 0, 1 : 1, 0 : 1). Na tekmi proti Sovjetski zvezi so bili popolnoma nemočni in so izgubili z rezultatom 7 : 1 (4 : 0, 0 : 1, 3 : 0). Po tej tekmi so si želeli vsaj uvrstitve med prve tri reprezentance, kar so jim preprečili Švedi, ki so jih premagali s 6 : 4 (3 : 0, 3 : 1, 0 : 3). Kanada je s temi tremi porazi v ključnih tekmah prvenstva ostala praznih rok in zaključila na končnem četrtem mestu.

Prevladujoče igro in največ želje po zmagi so pokazali reprezentanti Sovjetske zveze, ki so v zadnjih treh tekmah prejeli le en gol, dali so jih 15. Drugo mesto je osvojila reprezentanca Švedske, ki je imela enako število točk kot ČSSR, vendar boljšo razliko v golih in tako prejela srebrno kolajno. Tretje mesto pa je osvojila reprezentanca ČSSR, ki je imela po mnenju novinarjev na prvenstvu najboljšega vratarja Dominika Haška. V uteho kanadskemu četrtemu mestu je bil za najboljšega napadalca prvenstva proglašen Steve Yzerman, ki je z devetimi goli in desetimi podajami tudi prejel priznanje za najboljšega strelca turnirja.

V skupini za obstanek so igrale reprezentance ZDA, Finske, ZRN in Norveške. Izpadla je reprezentanca Norveške, ki je imela enako število točk kot ZRN, vendar je medsebojno tekmo izgubila.

Skupina B je tekme odigrala v začetku aprila v francoskem Lyonu. Nastopilo je osem reprezentanc, in sicer: Švica, Italija, Avstrija, Francija NDR, Poljska, Japonska in Nizozemska. Napredovanje si je priigrala reprezentanca Švice, izpad v skupino C pa reprezentanca Nizozemske.

Skupina D je tekme odigrala med 20. in 25. marcem v britanskem Cardiffu. Nastopile so le tri reprezentance, ki so zasedle naslednja mesta: zmago in napredovanje v skupino C si je brez izgubljene tekme priigrala reprezentanca Velike Britanije, na drugo mesto se je uvrstila reprezentanca Avstralije, pred tretjo Španijo.

Jugoslovanska reprezentanca je z zmago v skupini C med udeleženiimi 28 reprezentancami osvojila končno 17. mesto (Championnats du monde 1990).

7.2.20 Mednarodna hokejska sezona 1990/1991

V letu 1991 je Jugoslavija znova dobila organizacijo SP skupine B. Mesto Ljubljana z občinami je prevzelo pokroviteljstvo nad to prireditvijo, ki je potekala v Ljubljani med 28. marcem in 7. aprilom (Kavčič B. , 1991b).

Med SP v Ljubljani se je dokončno razvila ideja o ustanovitvi Alpske lige. Igralo naj bi 19 moštev, od katerih bi nastopalo deset italijanskih in sedem avstrijskih ter moštvi Olimpije in Jesenic (U., 1991). Avstrijci in slovenski moštvi bodo na podlagi rezultatov v Alpski ligi dobili točke za svoja državna prvenstva.

Zaradi napetih razmer v Jugoslaviji je prišlo do povečanega števila poizvedovanj o SP skupine B. Organizacijski komite je medijem poslal obvestilo, v katerem jim je sporočil, da je MHZ udeleženkam že naročila, naj sporočijo, ali bodo poslale svoje reprezentance. V taborih reprezentanc Japonske, Nizozemske, Norveške in Poljske so izrazili svojo zaskrbljenost in sporočili, da njihovih reprezentanc v Jugoslavijo ne bo. Organizacijski komite je uporabil vse svoje sposobnosti, da v zadnjem trenutku ne bi prišlo do odpovedi prvenstva. Predsednik izvršnega sveta skupščine Republike Slovenije Lojze Peterle je pisno obvestil vse sodelujoče hokejske zveze, da Slovenija zagotavlja varne razmere (Delo, 14.3., 1991). Zaradi nekaterih udeleženk, ki so izrazile bojazen glede pomanjkanja varnosti zaradi razmer v Jugoslaviji, so se organizatorji Hockeya '91 posebej trudili s potrditvijo tega hokejskega dogodka.

Sredi marca 1991 je predsedstvo MHZ izglasovalo, da bo SP skupine B potekalo po prvotnih načrtih v Ljubljani (Kavčič B. , 1991c). Reprezentanti Jugoslavije so bili razočarani nad odnosom HZJ, ki za nemoteno vadbo ni priskrbel niti palic. Barve Jugoslavije so na zadnjem skupnem prvenstvu pod jugoslovansko zastavo zastopali: vratarji Domine Lomovšek, Cveto Pretnar in Luka Simšič, branilci Andrej Brodnik, R. Drčar, Marjan Kozar, Bojan Magazin, Drago Mlinarec, Boris Pajič, Murajica Pajič in Bojan Zajc in napadalci Mustafa Bešić, Marjan Gorenc, Dejan Kontrec, Matjaž Kopitar, Zoran Kožić, Dubravko Orlič, Andrej Razinger, Marko Smolej, Zvone Šuvak, Toni Tišler, Tomaž Vnuk in Nik Zupančič (Bojan Kavčič S. U., 1991a).

Francoski in japonski novinar sta povedala, da sta glede na politične razmere v državi pričakovala bolj napeto ozračje. Deseterica francoskih novinarjev, poročevalcev na SP, je vedela, da so nemiri le v Srbiji in na Hrvaškem. Tako nikomur ni ušlo, da je bilo za varnost dobro poskrbljeno (D. A. , 1991).

Zaradi pravil MHZ so na odprtju SP igrali himno države gostiteljice, zato je bila zaigrana jugoslovanska himna *Hej, Slovani*, ki so jo gledalci pospremili z žvižganjem. Poleg uradne

himne je MHZ upoštevala trenutne posebnosti in dovolila igranje *Zdravljice*, ki pa je doživela buren pozdrav (Šlamberger, 1991). Švicar Rene Fasel, član predsedstva MHZ, je pohvalil raven prireditve in dejal: »Nisem še bil na prvenstvu, kjer ne bi imeli težav, samo pri vas jih nimamo, vse je v najlepšem redu« (Ubeleis, 1991).

Tabela 105

Lestvica skupine B SP v letu 1991

REPREZENTANCA	OT	Z	N	P	DG : PG	TOČKE
Italija	7	7	0	0	49 : 11	14
Norveška	7	5	0	2	26 : 13	10
Francija	7	5	0	2	28 : 18	10
Poljska	7	4	0	3	24 : 15	8
Avstrija	7	3	1	3	21 : 18	7
Jugoslavija	7	2	0	5	18 : 36	4
Nizozemska	7	1	0	6	9 : 40	2
Japonska	7	0	1	6	10 : 34	1

Legenda: OT – odigrane tekme; Z – zmage; N – neodločeni izidi; P – porazi; DG – doseženi goli; PG – prejeti goli; T – točke

Reprezentanca Italije je s sedmimi zmagami in polnim izkupičkom dosegla prvo mesto. Reprezentanci Norveške in Francije sta zasedli drugo in tretje mesto, četrto mesto pa je pripadlo poljski reprezentanci. Jugoslavija je zasedla končno šesto mesto in si s tem rezultatom tudi prislužila obstanek v skupini B. Končna ocena organizatorjev prvenstva je bila, da si je dogodek skupno ogledalo več kot 50.000 gledalcev (Delo, 8.4., 1991).

V sedmih tekmah je Jugoslavija dvakrat zmagala, proti reprezentancama Japonske in Nizozemske, ki ju je prehitela tudi v končni razvrstitvi. Na preostalih petih srečanjih je izgubila, najbolj boleč poraz pa je jugoslovanska reprezentanca doživela proti Italiji, ko je izgubila z rezultatom 13 : 3 (4 : 1, 6 : 2, 3 : 0).

V mednarodni hokejski zvezi (MHZ) so se odločili, da bodo na SP leta 1992 skupino A razširili na 12 udeleženk, zato so se v letu 1991 prva štiri moštva skupine B neposredno uvrstila v skupino A (Championnats du monde 1991).

Mladinska reprezentanca Jugoslavije do 18 let je nastopila na EP med 23. in 30. marcem leta 1991 v španskem mestu Jaca. Znova so tekmovali v dveh skupinah. Jugoslovanska

reprezentanca je v skupini A igrala proti Švici, Avstriji in Španiji. Premagala je Španijo z rezultatom 8 : 1 in Avstrijo z rezultatom 6 : 2 ter izgubila s Švico s 5 : 2.

Ker je zasedla drugo mesto v skupini, se je uvrstila v boj za odličja. V drugem delu je premagala reprezentanco Italije z rezultatom 6 : 4 in izgubila proti danski reprezentanci z rezultatom 5 : 3. Zaradi treh reprezentanc z enakim številom točk je Jugoslavija zaradi najboljše razlike v golih osvojila končno drugo mesto.

Med strelci prvenstva se je najbolj izkazal Boštjan Omerzel, ki je bil tretji najučinkovitejši igralec prvenstva z doseženimi sedmimi goli in dvema podajama (Championnat d'Europe 1991 des moins de 18 ans).

Mlada reprezentanca do 20 let je igrala na SP skupine C v Beogradu. Jugoslovanska zveza je prevzela organizacijo prireditve poleg članskega prvenstva, ki je bilo odigrano v Ljubljani. Prvenstvo je potekalo med 27. decembrom 1990 in 5. januarjem 1991. Prvenstvo je jugoslovanska reprezentanca začela z visoko zmago proti Grčiji, ki jo je premagala kar s 33 : 1. Zmagala je tudi na drugi in tretji tekmi prvenstva, kjer je porazila madžarsko in britansko reprezentanco. Na četrti tekmi proti Južni Koreji je remizirala z rezultatom 7 : 7, potem pa premagala Bolgarijo z visoko razliko 13 : 2. Usodna je bila tekma proti Italiji, ki jo je izgubila z rezultatom 6 : 2. Na zadnji tekmi pa je visoko porazila končno zmagovalko prvenstva Severno Korejo z rezultatom 9 : 1. Omenjeni rezultati so zagotovili reprezentanci končno tretje mesto in nadaljevanje v skupini C, kar pa za slovenske hokejiste ni bilo preveč pomembno zaradi odcepitve Slovenije v juniju 1991 (Championnat du monde 1991 des moins de 20 ans).

SP skupine A je potekalo v finskih mestih Turku, Tampere in Helsinki med 19. aprilom in 4. majem 1991. Na prvenstvu je prvič nastopala tudi združena reprezentanca Nemčije in vse preostale reprezentance, ki so bile večinoma stalnica v najmočnejšem hokejskem tekmovanju. Sistem tekmovanja je bil enak prejšnjim letom, tako da je vseh osem reprezentanc tekmovalo med sabo.

Po rednem delu tekmovanja so si boj za medalje zagotovile reprezentance Sovjetske zveze, Švedske, Kanade in ZDA. Domača reprezentanca Finske je bila nekoliko razočarana po porazu na zadnji tekmi proti ZDA, ker bi si z neodločenim rezultatom priigrala vstopnico za zaključne boje. V končnici je zablestela reprezentanca Švedske, ki je najprej remizirala s Kanado, nato premagala ZDA in Sovjetsko zvezo ter si tako zagotovila zmago na prvenstvu. Kanada je remizirala na tekmah proti Švedski in Sovjetski zvezi ter premagala ZDA in tako zasedla končno drugo mesto. Reprezentanca Sovjetske zveze, ki je v rednem delu le enkrat remizirala, je na odločilnih tekmah remizirala in izgubila, s čimer si je priigrala končno tretje mesto, pred

četrto reprezentanco ZDA. V skupini do osmega mesta so igrale reprezentance Finske, ČSSR, Švice in Nemčije, nobena reprezentanca pa ni izpadla zaradi širitve skupine A v letu 1992.

V skupini C, ki je tekme odigrala konec marca v danskem mestu Brøndby, so nastopale reprezentance Danske, Kitajske, Romunije, Bolgarije, Velike Britanije, Madžarske, Severne in Južne Koreje ter reprezentanca Belgije. Tudi iz skupine C ni izpadla nobena reprezentanca, prve štiri pa so se uvrstile v skupino B prihajajočega SP. V letu 1991 je bilo znova prvenstvo organizirano le v treh kakovostnih skupinah.

Jugoslovanska reprezentanca je z osvojenim šestim mestom v skupini B v konkurenci 25 držav osvojila končno 14. mesto (Championnats du monde 1991).

Takoj po zaključku hokejske sezone 1990/1991 so v Sloveniji začeli s pripravami na ustanovitev slovenskega olimpijskega komiteja, ki naj bi poskrbel za ustrezen ritem nastopanja na domačih in mednarodnih tekmovanjih, prav tako pa naj bi ustrezno zaščitil športnike in njihova prizadevanja (Giacomelli, 1991).

Slovenija se je od bivše Jugoslavije odcepila junija 1991, pred njo pa je bila trnova pot, ki naj bi omogočila nadaljnji razvoj panoge tudi na slovenskih tleh. V mednarodni hokejski organizaciji MHZ je ostala Jugoslavija, Slovenija pa je bila dotlej velika neznanka. Vodilni mošje HZS so tako nemudoma začeli s pripravami za vstop Slovenije v mednarodno družčino. Velike zasluge za to je imel Janko Popovič, ki je dejal: »Pomemben del mojega delovanja je bil elaborat, ki sem ga pripravljajal za vstop Slovenije v mednarodno družčino. Priznati moram, da je bil sam sprejem HZS v MHZ izredno težka naloga, ker nismo imeli veliko navdušenih sogovornikov (ne Kanada ne ZDA), imeli pa smo goreče nasprotnike, tudi na področju bivše Jugoslavije. Ta elaborat sem predstavil na kongresu v Pragi leta 1992, in sicer zelo uspešno. Bili smo ena izmed prvih petih republiških zvez, ki ji je uspel takšen podvig. V elaboratu je zajeto tudi zgodovinsko dejstvo, da je bilo v času bivše Jugoslavije v reprezentancah na vseh treh nivojih več kot 80 % slovenskih igralcev (Popovič, 2015).

8 POMEMBNI DEJAVNIKI, KI SO VPLIVALI NA RAST IN RAZVOJ

Med najpomembnejše dejavnike, ki so v veliki meri vplivali na rast in razvoj hokeja na ledu v obravnavanem obdobju, lahko prištevamo objekte, opremo in izobraževanje. V poteku obravnavane naloge smo po posameznih poglavjih zajeli in omenili, kdaj so bili zaznani določeni preskoki v razvoju.

Slovenska športna javnost in funkcionarji so že takoj po vojni opozorili, da se razvoja ne da pričakovati ob izredno spremenljivih naravnih pogojih, ki spremljajo obravnavani zimski šport. Še več, na to je npr. dokumentirano opozorila že ljubljanska Ilirija leta 1940, poudarjajoč, da bi pomanjkljiv trening drsalcev in hokejistov rešilo le pravo umetno drsališče s ploščo in hladilnico, a je bila po mnenju ilirčanov zasebna »misel na zgraditev umetnega igrišča za dogledno dobo iluzorna«. Zato so v brošuri o svojem delovanju v letu 1940, v tridesetem letu obstoja, poudarili, da zaradi »razvoja, ki ga je zavzel drsalni sport pri nas, ... je postala nujna potreba umetnega drsališča, t. j. ledene ploskve, velikosti 30 x 60 m, opremljene s hladilnimi napravami in stroji, ki omogočajo napraviti jo porabno za vežbanje in za tekme tudi še pri temperaturah 8–10 stopinj C nad ničlo. Seveda spada tako drsališče predvsem v Ljubljano, saj je tu naravno središče vseh zimskih sportov in bo središče za FIS-tekme in za zimsko olimpijado, kadar se bo eno ali drugo pri nas vršilo.« A uresničenje izgradnje »in z njo zvezanega problema vzdrževanja drsališča, ..., je lahko izvedljiva, če bi s privatno iniciativo sodelovala še pristojna ministrstva, banska uprava in mesto Ljubljana. Proti projektu velikega sportnega stadiona v Beogradu, čigar stroški so preračunani na 100 milijonov dinarjev, to ni velik izdatek, a umetno drsališče v Ljubljani bi bila prav brezdvomno realnejša in bolj utemeljena investicija, ker bi vsem ledenim sportom neposredno zagotovila najuspešnejši razvoj in hiter napredek do mednarodne stopnje,« so še poudarili ilirčani (Pavlin, 2007).

V primerjavi z drugimi svetovnimi silami smo v Jugoslaviji z razvojem precej zaostajali. Takoj po drugi svetovni vojni so slovenski hokejski funkcionarji znova izpostavili problem, da se brez ustrezne infrastrukture ne bo moglo doseči želenega razvoja te športne panoge. Za gradnjo umetnega drsališča v Ljubljani so bili pripravljene razpisi že leta 1947, vendar se je izgradnja začela šele ob koncu leta 1961. Prvo umetno drsališče v Jugoslaviji je bilo zgrajeno leta 1953 na Jesenicah, na katerem so 6. 12. 1953 odigrali prijateljsko tekmo proti beljaškemu moštvu VSV. V letu 1954 je bilo dokončano tudi umetno drsališče v Beogradu, na katerem je bilo v februarju 1954 odigrano državno prvenstvo. Da bi zagotovili nemoteno vadbo, bi morali igrišča tudi pokriti, kar se je zgodilo šele leta 1965 v Ljubljani, na Jesenicah pa šele leta 1971. Umetno

drsališče so v Celju zgradili leta 1966, v Mariboru pa leta 1974. Po drugih slovenskih krajih umetnih drsališč niso imeli vse do osamosvojitve Slovenije, društva pa so se ustanavljala in širila, vendar so zaradi problematike igrišč počasi, a zanesljivo ugašala v razvoju in samem obstoju.

V povezavi z izgradnjo umetnih drsališč in zlasti ljubljanske dvorane Tivoli je pomembna še ena prelomnica, ko je Jugoslavija pridobila organizacijo vseh treh ravni svetovnega prvenstva leta 1966. Organizirano je bilo v treh mestih, treh skupinah in eni državi. Jugoslovanska reprezentanca je dosegla tretje mesto v skupini B in končno enajsto mesto na svetovni lestvici. Bolj kot uvrstitev reprezentance je odmevala organizacija prvenstva. V Ljubljani so gostovali največji hokejski mojstri, o katerih se je lahko pred tem zgolj bralo v tiskanih medijih, slišalo na radijskih postajah oziroma se jih je spremljalo prek malih zaslonov. Prvenstvo je trajalo enajst dni, številne tekme pa so polnile prizorišča in športne strani. Hokej je bil meseca marca leta 1966 šport številka ena (Pangerc, 2012). To je bila tudi izredna odskočna deska za nadaljnje mednarodno udejstvovanje. V Jugoslaviji, večinoma v republiki Sloveniji, je bilo v povojnem času organiziranih devet mednarodnih hokejskih prireditev. Uspehi so odmevali v mednarodnem merilu, kar so vsakič sproti potrjevali tudi predstavniki krovne mednarodne hokejske organizacije.

Razvoj so zavirale tudi nenehne težave z opremo. V Sloveniji ni bilo proizvodnje te opreme, zato so jo večinoma uvažali. Najbolj nazorno nam je težave ob začetku udejstvovanja opisal odlični jeseniški hokejist Albin Felc, ki je dejal: »Igrali smo s popravljenimi polomljenimi palicami, ki so bile za starejše igralce neuporabne, ploščke smo narezali iz bukovega polena, problem so bile seveda tudi drsalke. S sestro sva imela ene drsalke, pritrjene na mamine zimske čevlje. Drsalke so bile na sprednjem delu ukrivljene v nekakšno pentljo. Ker pa so noge rasle, so bili vse večji tudi čevlji. Ko so drsalke zaradi tega postale premajhne, smo kapice čevljev odrezali« (Felc, 2015). Podobno je bilo tudi s čelado, ki je z razvojem postala sestavni del opreme in športno uzakonjena. V našem hokeju so čelado kot obvezni del opreme uvedli v začetku sedemdesetih let, ko jo je na neki tekmi med Slavijo in Jesenicami skupil igralec Slavije Gruden. Potem ko ga je Jeseničan Tišler »nabil«, je priletel v ogrado in padel v nezavest. Temu primerno je sledil člen o obvezni uporabi čelade (Pavlin, 2007). Leta 1984 so za reprezentanco, ki je igrala na olimpijskih igrah v Sarajevu, v tovarni Elan izdelali dvesto palic, po sto levih in sto desnih, ki sta jih predhodno testirala brata Hiti. Pozneje se je izkazalo, da bi Elan moral narediti oz. prodati 500.000 ali 1.000.000 palic, da bi bila njihova izdelava rentabilna in upravičena. V Elanu so sodili, da bi bilo to praktično nemogoče, ker je bilo že preveč uveljavljenih tovarn, ki so jih izdelovale (Popovič, 2015).

Skozi celotno raziskovano obdobje smo vzporedno skušali slediti tudi strokovnemu razvoju po slovenskih moštvih. Zaradi izrazito pomanjkljivega poročanja v dnevnem časopisju je bilo dosledno spremljati strokovni razvoj zelo zahtevno opravilo. V slovenskih moštvih je bil poudarek predvsem na čeških trenerjih Olimpije, pa tudi ruskih in poljskih jeseniškega moštva. Za razvoj stroke so se izredno zavzemali na Jesenicah, kjer so imeli v letu 1958 že tretjega tujega trenerja, medtem ko po drugih moštvih niso toliko vlagali v stroko. Na to kaže tudi podatek, da je na tečaj za trenerje v letu 1958 od devetih prijavljenih prišel le en kandidat. Šele leta 1959 je tudi v moštvo Ljubljane prišel prvi tuji trener. Jeseničani so leta 1966 poslali kar šest svojih igralcev na izobraževanje za trenerje v Prago. Glede taktičnih zamisli bi po tem lahko sklepali, da so bili nekoliko v prednosti jeseniški hokejisti in so tudi osvojili več naslovov državnega prvaka, a kakšni so bili pristopi dela posameznih trenerjev in njihove taktične zamisli s pomočjo sekundarnih virov, ki so delo trenerja ocenjevali zgolj na podlagi rezultatov, ne pa na podlagi načina dela, nismo mogli ugotoviti. V intervjuju z Rudijem Hitijem smo spoznali, da je bilo v igri precej svobode. Dejal je, da ga v karieri nobeden od trenerjev ni omejeval v napadalnih akcijah, vsi pa so zahtevali korektno delo v obrambi. Za doslednejše spremljanje bi potrebovali natančnejše vire v obliki zapisnikov sej ali poročil strokovnih zborov posameznih moštev, kar pa zaradi kroničnega pomanjkanja virov ni bilo mogoče.

Zgoraj opisana dejstva so močno vplivala na rast in razvoj hokeja na ledu. V primerjavi z drugimi državami, ki so imele zagotovljene izredno dobre pogoje za treniranje na umetnih drsališčih, nemoteno dobavo potrebne opreme in kakovostne strokovne delavce, ki so bili izredno dobro taktično podkovani, je bilo stanje v Jugoslovanskem hokeju precej na visoki ravni. Jugoslavija je na mednarodnih tekmovanjih večinoma veljala za standardno udeleženko drugega kakovostnega nivoja in se je uvrščala na lestvico od osmega do šestnajstega mesta, razen v začetku osemdesetih let, ko je izpadla v nižji kakovostni razred in bila ves čas na meji med drugim in tretjim kakovostnim nivojem.

V raziskavi smo opazili veliko nedoslednost tudi v poročanju medijev. Ker smo se lahko opirali predvsem na sekundarne vire, je bilo korektno slediti ciljem naše naloge zahtevno delo. Novinarji, ki so poročali, so bili praviloma tudi pristranski in so se bolj nagibali ali na stran Jesenic ali Olimpije. V določenih letih je bilo poročanje izredno skopo, tako da je bilo praktično nemogoče slediti vsem trem ravnam obravnavanega tekmovanja, ker so bila poročila s tekem, ki so se nanašala na državno prvenstvo, velikokrat izpuščena. Poleg tega so v poročilih izpuščali končne lestvice ali sistem, po katerem je bilo posamezno prvenstvo odigrano. Lahko pa so v uvodih v sezono poročali in predstavili celoten koncept igranja v posamezni sezoni, potem pa do konca sezone ni bilo na to temo nobenega zapisa več.

V obravnavanem obdobju je v primerjavi z drugimi kolektivnimi športi prisotna šibkejša migracija igralcev, najbolj odmevni so bili prestopi jeseniških igralcev v ljubljansko Olimpijo, ki so vplivali tudi na strokovni razvoj. Nova prelomnica so bila osemdeseta leta, ko so v jugoslovanski prostor stopili tujci, prvi je bil John Smrke, ki je igral tudi v NHL in je v sezoni 1982/83 zaigral za ljubljansko Olimpijo. V naslednjih letih je angažma »tujcev« postal klubska stalnica, ki je krepila domače ekipe, vendar pa so osemdeseta leta tudi nova prelomnica z vidika notranje športne migracije, ko so se slovenski igralci začeli seliti izven Slovenije. Vzpostavitev širše igrske baze in konkurence je vplivala tudi na zanimivejšo ligo z večjim številom derbijev, posredno pa se je to odrazilo tudi v igri reprezentance, ki je pred tem, tudi zaradi težav s financiranjem hokeja na ledu, v kakovosti igre padla na nižji nivo. Proti koncu obravnavanega obdobja smo lahko opazili, da so se materialni pogoji po glavnih moštvih izboljšali, za strokovni napredek pa so poskrbeli izredno kakovostni tuji igralci in trenerji, ki so delovali po vodilnih moštvih v državi.

9 ZAKLJUČEK

Prvo desetletje po uničujoči vojni, katere posledice so vplivale na vse ravni družbenega življenja, kaže na dejstvo, da pomanjkanje materialnih osnov ni izgovor za nedejavnost. Zagnanost, ambicioznost in iznajdljivost navdušencev nad hokejem so vodile – korak za korakom – do vse večje pripravljenosti tekmovalcev in razvoja samega športa, pa tudi krajevne infrastrukture in odnosov znotraj lokalnih skupnosti. Tematika hokeja na ledu v obravnavanem obdobju nam kaže, da razen nekaj izjem doslej pri zgodovinarjih še ni zbudila večjega zanimanja; pomanjkanje relevantnih virov se je izkazalo za kronično, slaba oziroma nikakršna arhivska politika zveze je v tem kontekstu gotovo ključnega pomena. Opreti se je bilo treba na novinarska poročila v časopisih in revijah v Sloveniji in drugem prostoru nekdanje skupne države ter na ustna pričevanja, ki pa so zaradi časovne oddaljenosti žal dala le skope rezultate.

Izsledki raziskave nakazujejo, da vojne razmere niso zatrle želje po igranju hokeja, še več, preživeli hokejisti so uspešno prenesli svoje znanje mlajšim rodovom, ki so ga takoj začeli nadgrajevati. Na ozemlju poznejše jugoslovanske federacije so namreč delovale različne politične enote (velikonemški rajh, italijanska monarhija, hrvaška država in okupirana ozemlja ter Nedićeva Srbija), zato se pojavlja vprašanje po njihovi (ne)naklonjenosti temu športu, vsaj v prvih vojnih letih, ko sredstva za družbeno življenje morda še niso bila na voljo.

Raziskava je potrdila mišljenje, da so slovenski hokejski funkcionarji že zgodaj doumeli pomembnost urejenih umetnih drsališč in njihovo vlogo pri razvoju te športne panoge. Vremenske razmere (mile zime) so premočno vplivale na krajšanje igralnih sezon in ovirale zastavljene načrte dela in tekmovanj. Naravna drsališča so bila sicer urejena po najboljših močeh, a niso izpolnjevala vseh pogojev za kakovostno igro. Enakega mnenja je bila tudi zainteresirana javnost in končno tudi pristojni organi, ki že leta 1948 razpišejo poziv za izgradnjo umetnega drsališča. Žal je pri razpisu tudi ostalo, saj so se v povojni Jugoslaviji sredstva nenehno usmerjala k drugim prednostnim nalogam, težak udarec pa je zadal tudi informbirojevski spor leta 1948.

Z izgradnjo prvega umetnega drsališča na Jesenicah konec leta 1953 je bilo zadoščeno ključnemu materialnemu pogoju in igralna sezona se je podaljšala na skoraj polletno obdobje, vadbeni programi so se stabilizirali in javnost je lahko še bolj sodelovala pri krepitevi hokeja v skupnostih – tako lokalnih kot republiških in ne nazadnje državnih. Uspeh ni izostal, umetno

drsališče pa so za potrebe vadbe in tekmovanj uporabljali slovenski hokejisti, pa tudi igralci hokeja širšega jugoslovanskega prostora.

Raziskava je pokazala, da je prvo desetletje povojnega hokeja postavilo primerne temelje za razvoj športne panoge. Še več, prvo desetletje je omogočilo pogoje, da so slovenski hokejisti in hokejski delavci prevzeli pobudo in nato v tej panogi zmagovali skoraj ves nadaljnji čas nekdanje skupne države.

Ob vzpostavitvi ugodnega stanja in ureditvi razmer v Republiki Sloveniji se je z moštvom Jesenic začelo novo obdobje razvoja jugoslovanskega hokeja. Obdobje popolne nadvlade gorenjskega moštva je trajalo celih petnajst let. Uspehi, ki so bili plod velike zagnanosti in sodelovanja družbenega okolja, so se prenesli tudi v reprezentančne vrste, kar se je odrazilo v letu 1963, ko je jugoslovanska reprezentanca na SP v konkurenci 21 držav dosegla 13. mesto. Gonilna sila jugoslovanskega hokeja so bili slovenski igralci, ko so se tudi leta 1967 z osvojitvijo 12. mesta na SP uvrstili na OI leta 1968. Na OI v Grenoblu so z devetim mestom postavili Jugoslavijo na hokejski zemljevid.

Zaradi koncentracije izjemnih hokejistov na Jesenicah se je izražala potreba po širitvi kakovosti tudi v druga hokejska središča. V poznih 70. letih se je več jeseniških hokejistov preselilo v ljubljansko moštvo. Čeprav uspeh ljubljanskega moštva ni bil takoj viden, se je raven hokeja postopno zviševala in se širila na dva vodilna hokejska centra v Sloveniji. V takratnem času so preostala jugoslovanska moštva še vedno ostajala na povprečni ravni, predvsem pa tudi v reprezentančnem merilu niso pomembnejše vplivala na dvig in ugled jugoslovanskega moštva. Popolna prevlada slovenskih predstavnikov je trajala vse do leta 1985, ko so se začele selitve vrhunskih slovenskih hokejistov po Jugoslaviji, seveda ob hkratnem prihodu kakovostnih tujih igralcev.

Jedro reprezentančnega hokeja so skozi celotno obravnavano obdobje tvorili slovenski igralci, ki so tudi ob dopolnitvi pogojev za odhod v tujino – meja je bila osemindvajset let – igrali vidnejše vloge v tujih hokejskih moštvih. Reprezentančni hokej je od začetka sodelovanja moštva na SP in OI kazal neko konstanto v drugi skupini svetovnega hokeja. Na začetku sodelovanja je bila opazna faza prilagajanja, vse dokler ni konstantno začelo nastopati na tekmovanjih mednarodne organizacije.

Neko nestabilno obdobje je bilo čutiti tudi v zgodnjih 80. letih, ko ni bilo več zaznati razvoja na reprezentančnem nivoju in je tudi po moštvih prihajalo do menjave generacij, mlajše pa še niso bile sposobne slediti modernim hokejskim moštvom. Tako je hokejska reprezentanca leta 1978 prvič po letu 1951 izpadla v skupino C svetovnega hokeja. Za povrh vsega je bilo prvenstvo odigrano v jugoslovanski prestolnici. Poraza niso zlahka prenesli, kljub dejstvu, da so strokovnjaki že dalj časa opozarjali na upad kakovosti in nazadovanje razvoja jugoslovanskega hokeja. Vse od leta 1978 do osamosvojitve Slovenije leta 1991 je moštvo na reprezentančni ravni nihalo med skupinama B in C, potem pa je na domačem prvenstvu v Ljubljani vendarle dokazalo, da je druga kakovostna raven tista, ki ji pripada nivo pridobljenega in vzdrževanega stanja v jugoslovanskem hokeju.

Tudi finančne razmere so ključno vplivale in se odražale v reprezentančnem hokeju, ki se je še vedno financiral iz klubskih proračunov, ti pa na osnovi prizadevanj hokejskih funkcionarjev po posameznih moštvih, zaradi česar ta niso zmogla dodatnih stroškov reprezentančnega hokeja, kar pa je krovna organizacija pričakovala.

S širitvijo kakovosti v več hokejskih centrov po Jugoslaviji se je začasno tudi razvoj nekoliko omilil oziroma upočasnili, saj so moštva potrebovala svoj čas, da so vzpostavila nivo, ki so ga pričakovali skorajda vsi trenerji (številni od njih so prišli iz uveljavljenih hokejskih držav). Na upočasnitev niso vplivale samo razmere v športu, pač pa tudi denar in postopno uvajanje profesionalizma, ki je dodatno bremenilo klubске proračune.

V času prevlade slovenskih moštev so bile tekme med večnima rivaloma Olimpije in Jesenic izredno dobro obiskane, podpora javnosti je bila zelo velika. Po drugi strani pa so se vsi navduševali zgolj nad enim hokejskim obračunom, kar pa je bilo za vplivnejši razvoj te discipline premalo.

V Ljubljani je javnost poleg hokeja podpirala še več drugih športov, na Jesenicah pa je bil hokej »šport številka ena«, od njegovega nastanka do konca obravnavanega obdobja. Jeseniški navdušenci so kritično spremljali vse tekme svojega moštva in mu ob izdatni podpori znali tudi priskočiti na pomoč v najbolj kritičnih trenutkih. V Ljubljani je bila podpora vseeno nekoliko drugačna in so navijači ob konstantnih slabših predstavah svojemu moštvu kaj hitro obrnili hrbet, kar se dogaja tudi danes.

V poznih 80. letih je velika večina slovenskih reprezentantov igrala v zagrebški prestolnici in s tem tudi zaključila vladavino slovenskih klubov pred osamosvojitvijo Slovenije. Pomagali so jim tudi izjemni igralci Sovjetske zveze, s katerimi so tvorili neuničljivo hokejsko sredino.

Pri rasti in razvoju so pomemben delež prispevali tudi slovenski hokejski funkcionarji, ki so v mednarodnih krogih pridobili nesporno veljavo in ugled. V Jugoslaviji, predvsem pa v Sloveniji, je bilo v povojnem času organiziranih devet mednarodnih hokejskih prireditev. Od tega je bila v Ljubljani leta 1966 odigrana skupina A, Ljubljana pa je gostila tudi tri SP skupine B, na katerih se je vedno izkazala kot odličen organizator in dober gostitelj. Uspehi so odmevali v mednarodnem merilu, kar so vsakič sproti potrjevali tudi predstavniki krovne mednarodne organizacije.

10 CITIRANA DELA

- Aljančič, E. (9. januar 1955). Polet. *Kako najhitreje dvigniti kvaliteto*, XI(2), str. 6.
- Ažman, P. (10. oktober 1984). Delo. *Naši hokejisti zmagovalci turnirja v ZDA*, XXVI(237), str. 8.
- B. K., I. V. (3. februar 1979). Delo. *V I. ZHL poslej kar osem klubov*(XXI(28)), str. 9.
- B. Kavčič, L. K. (16. oktober 1972). Delo. *Samo dva favorita?*, XIV(283), str. 8.
- B., K. (20. november 1971). Delo. *Dve tekmi SFRJ v ČSSR*, XIII(316), str. 5.
- Bergant, E. (30. december 1956). Polet. *Med mariborskimi hokejisti*, XII(52), str. 4.
- Betto, M. (1990). *Hokej na ledu* (1. izdaja izd.). Ljubljana: samozaložba.
- Bojan Kavčič, J. R. (19. november 1984a). Delo. *C. zvezda premagale Jesenice*, XXVI(270), str. 9.
- Bojan Kavčič, J. R. (2. oktober 1985a). Delo. *P. Klemenc: "Proti C. zvezdi z napadalno in srčno igro!"*, XXVII(229), str. 9.
- Bojan Kavčič, S. U. (28. marec 1991a). Delo. *Jugoslovanski hokejisti si ne zidajo gradov v oblakih*, XXXIII(73), str. 8.
- Bojan Kavčič, T. Š. (19. marec 1990a). Delo. *Zmeda v reprezentanci, Jeseničani odšli domov*, XXXII(65), str. 10.
- Bojan Kavčič, Z. (24. februar 1989a). Delo. *Brez priprav na SP in EP?*, XXXI(45), str. 8.
- Božič, F. (18. december 1975). Delo. *HK Slavija sodi, da se mu godi krivica*, XVII(293), str. 13.
- Božič, M. (8.. november 1969). Delo. *Celje pri sosedih*, XI(306), str. 5.
- Božič, M. (17. januar 1970a). Delo. *Slaba udeležba*, XII(15), str. 5.
- Božič, M. (31. januar 1970b). Delo. *Celje in Jesenice prvaka*, XII(29), str. 5.
- Cetin, D. (7. december 1981). Delo. *Naši v Sisku zapustili precej boljši vtis*, XXIII(282), str. 10.
- Championnat de Yougoslavie 1977/78*. (brez datuma). Pridobljeno junij 2015 iz Hockeyarchives:
<http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/Yougoslavie1978.htm>
- Championnat de Yougoslavie 1978/79*. (brez datuma). Pridobljeno julij 2015 iz Hockeyarchives:
<http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/Yougoslavie1979.htm>
- Championnat de Yougoslavie 1980/81*. (brez datuma). Pridobljeno julij 2015 iz Hockeyarchives:
<http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/Yougoslavie1981.htm>
- Championnat de Yougoslavie 1981/82*. (brez datuma). Pridobljeno julij 2015 iz Hockeyarchives:
<http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/Yougoslavie1982.htm>
- Championnat de Yougoslavie 1982/83*. (brez datuma). Pridobljeno junij 2015 iz Hockeyarchives:
<http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/Yougoslavie1983.htm>
- Championnat de Yougoslavie 1983/84*. (brez datuma). Pridobljeno junij 2015 iz Hockeyarchives:
<http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/Yougoslavie1984.htm>
- Championnat de Yougoslavie 1984/85*. (brez datuma). Pridobljeno junij 2015 iz Hockeyarchives:
<http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/Yougoslavie1985.htm>

Championnat de Yougoslavie 1985/86. (brez datuma). Pridobljeno julij 2015 iz Hockeyarchives: <http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/Yougoslavie1986.htm>

Championnat de Yougoslavie 1986/87. (brez datuma). Pridobljeno julij 2015 iz Hockeyarchives: <http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/Yougoslavie1987.htm>

Championnat de Yougoslavie 1987/88. (brez datuma). Pridobljeno julij 2015 iz Hockeyarchives: <http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/Yougoslavie1988.htm>

Championnat de Yougoslavie 1988/89. (brez datuma). Pridobljeno julij 2015 iz Hockeyarchives: <http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/Yougoslavie1989.htm>

Championnat de Yougoslavie 1989/90. (brez datuma). Pridobljeno junij 2015 iz Hockeyarchives: <http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/Yougoslavie1990.htm>

Championnat de Yougoslavie 1990/91. (brez datuma). Pridobljeno julij 2015 iz Hockeyarchives: <http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/Yougoslavie1991.htm>

Championnat d'Europe 1978 des moins de 18 ans. (brez datuma). Pridobljeno julij 2015 iz Hockeyarchives: http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/U-18_1978.htm

Championnat d'Europe 1979 des moins de 18 ans. (brez datuma). Pridobljeno avgust 2015 iz Hockeyarchives: http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/U-18_1979.htm

Championnat d'Europe 1981 des moins de 18 ans. (brez datuma). Pridobljeno julij 2015 iz Hockeyarchives: http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/U-18_1981.htm

Championnat d'Europe 1982 des moins de 18 ans. (brez datuma). Pridobljeno julij 2015 iz Hockeyarchives: http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/U-18_1982.htm

Championnat d'Europe 1983 des moins de 18 ans. (brez datuma). Pridobljeno julij 2015 iz Hockeyarchive: http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/U-18_1983.htm

Championnat d'Europe 1984 des moins de 18 ans. (brez datuma). Pridobljeno julij 2015 iz Hockeyarchives: http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/U-18_1984.htm

Championnat d'Europe 1985 des moins de 18 ans. (brez datuma). Pridobljeno julij 2015 iz Hockeyarchives: http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/U-18_1985.htm

Championnat d'Europe 1986 des moins de 18 ans. (brez datuma). Pridobljeno julij 2015 iz Hockeyarchives: http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/U-18_1986.htm

Championnat d'Europe 1987 des moins de 18 ans. (brez datuma). Pridobljeno julij 2015 iz Hockeyarchives: http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/U-18_1987.htm

Championnat d'Europe 1988 des moins de 18 ans. (brez datuma). Pridobljeno julij 2015 iz Hockeyarchives: http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/U-18_1988.htm

Championnat d'Europe 1989 des moins de 18 ans. (brez datuma). Pridobljeno julij 2015 iz Hockeyarchives: http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/U-18_1989.htm

Championnat d'Europe 1990 des moins de 18 ans. (brez datuma). Pridobljeno julij 2015 iz Hockeyarchives: http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/U-18_1990.htm

Championnat d'Europe 1991 des moins de 18 ans. (brez datuma). Pridobljeno julij 2015 iz Hockeyarchives: http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/U-18_1991.htm

Championnat du monde 1981 des moins de 20 ans. (brez datuma). Pridobljeno julij 2015 iz Hockeyarchives: http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/U-20_1981.htm

Championnat du monde 1982 des moins de 20 ans. (brez datuma). Pridobljeno julij 2015 iz Hckeyarchives: http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/U-20_1982.htm

Championnat du monde 1987 des moins de 20 ans. (brez datuma). Pridobljeno julij 2015 iz Hockeyarchives: http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/U-20_1987.htm

Championnats du monde 1978. (brez datuma). Pridobljeno junij 2015 iz Hockeyarchives:
<http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/mondial1978.htm>

Championnats du monde 1979. (brez datuma). Pridobljeno junij 2015 iz Hockeyarchives:
<http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/mondial1979.htm>

Championnats du monde 1981. (brez datuma). Pridobljeno junij 2015 iz Hockeyarchives:
<http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/mondial1981.htm>

Championnats du monde 1981. (brez datuma). Pridobljeno julij 2015 iz Hockeyarchives:
<http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/mondial1981.htm>

Championnats du monde 1982. (brez datuma). Pridobljeno julij 2015 iz Hockeyarchives:
<http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/mondial1982.htm>

Championnats du monde 1983. (brez datuma). Pridobljeno julij 2015 iz Hockeyarchives:
<http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/mondial1983.htm>

Championnats du monde 1985. (brez datuma). Pridobljeno julij 2015 iz Hockeyarchives:
<http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/mondial1985.htm>

Championnats du monde 1986. (brez datuma). Pridobljeno julij 2015 iz Hockeyarchives:
<http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/mondial1986.htm>

Championnats du monde 1987. (brez datuma). Pridobljeno julij 2015 iz Hockeyarchives:
<http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/mondial1987.htm>

Championnats du monde 1989. (brez datuma). Pridobljeno junij 2015 iz Hockeyarchives:
<http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/mondial1989.htm>

Championnats du monde 1990. (brez datuma). Pridobljeno junij 2015 iz Hockeyarchives:
<http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/mondial1990.htm>

Championnats du monde 1991. (brez datuma). Pridobljeno junij 2015 iz Hockeyarchives:
<http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/mondial1991.htm>

Championnats du monde 1993. (brez datuma). Pridobljeno avgust 2015 iz Hockeyarchives:
<http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/mondial1993.htm>

Championnats du monde 1997. (brez datuma). Pridobljeno avgust 2015 iz Hockeyarchives:
<http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/mondial1997.htm>

Championnats du monde 2001. (brez datuma). Pridobljeno avgust 2015 iz Hockeyarchives:
<http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/mondial2001.htm>

Cijan, R. (29. september 1975). Delo. *XVII(227)*, str. 10.

Coupe d'Europe 1979/80. (brez datuma). Pridobljeno avgust 2015 iz Hockeyarchives:
<http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/Europe1980.htm>

Coupe d'Europe 1980/81. (brez datuma). Pridobljeno avgust 2015 iz Hockeyarchives:
<http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/Europe1981.htm>

Coupe d'Europe 1984/85. (brez datuma). Pridobljeno avgust 2015 iz Hockeyarchives:
<http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/Europe1985.htm>

D., A. (29. marec 1991). Delo. *Pri nas se počutijo zelo varno, XXXIII(74)*, str. 10.

D., D. (12. september 1973). Delo. *Velika prednost, XV(249)*, str. 10.

Dekleva, J. (23. maj 1966). Delo. *Skrb za mladi hokejski rod, VII(136)*, str. 4.

Dekleva, J. (6. februar 1968a). Delo. *Japonska - neznanka v skupini B, X(34)*, str. 7.

Dekleva, J. (24. februar 1968b). Delo. *Pohvale hokejistom od povsod, X(53)*, str. 5.

Dekleva, J. (3. april 1978a). Delo. *Cilj je dosegljiv, a ne s "trdimi" nogami, XXI(77)*, str. 13.

Dekleva, J. (10. april 1978b). Delo. *Baza preozka, a ne le to, XXI(83)*, str. 13.

Delo - Delo šport. (29. januar 1968). *1. Olimpija, 2. Jesenice, X(27)*, str. 2.

Delo - Olimpijsko Delo. (19. februar 1968). *Naši prvi v "B", X(48)*, str. 4.

Delo Šport. (20. oktober 1969). *Še za Alpski pokal, XI(288)*, str. 2.

Delo Šport, 15.2. (15. februar 1971). *Finale AP v jeseni, XIII(43)*, str. 2.

Delo. (1. februar 1969). *Olimpija : Partizan 5:0 (2:0, 0:0, 3:0), XI(30)*, str. 6.

Delo. (1. april 1974). *SP v številkah, XVI(76)*, str. 11.

- Delo. (10. november 1968). *Potrjena registracija*, X(308), str. 5.
- Delo. (10. april 1966). *Skrb za hokejske trenerje*, VII(97), str. 5.
- Delo. (10. junij 1974). *Odslej hokej ločen*, XVI(134), str. 9.
- Delo. (13. januar 1971). *Dodatni streli*, XIII(10), str. 8.
- Delo. (13. oktober 1973). *Spori rešeni*, XV(279), str. 7.
- Delo. (13. februar 1974). *Sklep TK - 5:0!*, XVI(36), str. 11.
- Delo. (14. november 1969). *Ciril Klinar - novi zvezni trener*, XI(312), str. 8.
- Delo. (14. februar 1976). *Za konec remi*, XIX(37), str. 8.
- Delo. (14. marec 1991). *Prireditelji upajo, da Hockey'91 bo*, XXXIII(61), str. 8.
- Delo. (15. januar 1971). *Določeni reprezentanti za Japonsko*, XIII(12), str. 8.
- Delo. (16. februar 1970). *Naši hokejisti za SP v Bukarešti*, XII(45), str. 10.
- Delo. (16. marec 1987). *Hokejske lige v številkah*, XXIX(62), str. 10.
- Delo. (17. januar 1976). *Pojasnilo ZHLJ*, XIX(13), str. 7.
- Delo. (17. december 1975). *Danes samo Olimpija : Medveščak*, XVII(292), str. 13.
- Delo. (17. februar 1966). *Hokejske kvalifikacije šele jeseni*, VII(46), str. 7.
- Delo. (17. februar 1989). *Borisov: "Z Jeseničani bomo opravili v treh tekmah!"*, XXXI(39), str. 8.
- Delo. (17. marec 1987). *Elegantni na svetovno prvenstvo*, XXIX(63), str. 11.
- Delo. (18. marec 1974). *Ekipa določena*, XVI(64), str. 9.
- Delo. (19. januar 1968). *IO HZS je zavzel stališče*, X(17), str. 7.
- Delo. (19. oktober 1973). *Spet le dva tekmeca*, XV(285), str. 10.
- Delo. (19. februar 1968). *Slavija prvak SRS*, X(48), str. 8.
- Delo. (19. februar 1974). *Jesenice: 5:0 za nas?*, XVI(41), str. 11.
- Delo. (2. november 1981). *Zavrnilo Partizanovo pritožbo*, XXIII(254), str. 10.
- Delo. (20. februar 1969). *Celje - prvak SRS*, XI(49), str. 8.
- Delo. (20. marec 1966). *Slavija Partizan 4:2*, VII(76), str. 6.
- Delo. (20. junij 1973). *Trener Kluc do 1975?*, XV(166), str. 10.
- Delo. (21. marec 1966). *Kljub porazu prvi*, VII(77), str. 4.
- Delo. (21. september 1966). *Hokej na ledu: Havliček med Celjani*, VII(257), str. 7.
- Delo. (22. november 1966). *Zakaj ne prenosov "Hokej 67"*, VII(318), str. 7.
- Delo. (23. julij 1975). *SP tudi za profesionalce*, XVII(169), str. 7.
- Delo. (24. januar 1968). *Določeni reprezentanti za Grenoble*, X(22), str. 7.
- Delo. (25. oktober 1969). *Drevi po prve točke*, XI(293), str. 5.
- Delo. (25. november 1974). *Ob sklepu TK: začudenje na Jesenicah*, XVI(275), str. 10.
- Delo. (25. december 1971). *"Da" konference JOK*, XIII(348), str. 5.
- Delo. (25. september 1966). *Cerny - novi trener Jesenic*, VII(261), str. 5.
- Delo. (26. oktober 1974). *Košir in Pipan suspendirana*, XVI(251), str. 6.
- Delo. (26. december 1966). *Boris Čebulj bo sodil na SP*, VII(350), str. 6.
- Delo. (26. december 1967). *Štipendija za reprezentante*, IX(349), str. 7.
- Delo. (26. februar 1972). *Olimpija v finalu AP*, XIV(41), str. 7.
- Delo. (26. februar 1975). *Za Sapporo? Formalni veto ZTKJ*, XVII(47), str. 13.
- Delo. (27. november 1966). *Drugič - Bloudkova priznanja*, VII(323), str. 5.
- Delo. (27. december 1974). *Tekma Jesenice - Olimpija registrirana*, XVI(301), str. 15.
- Delo. (27. marec 1978). *Lestvica*, XXI(71), str. 11.
- Delo. (28. januar 1968). *Mladinsko prvenstvo SFRJ v hokeju*, X(26), str. 4.
- Delo. (28. februar 1975). *Zelena luč za Sapporo*, XVII(49), str. 13.
- Delo. (29. januar 1976). *Beravs v ekipi za OI*, XIX(13), str. 13.
- Delo. (3. februar 1972). *Skupini znani*, XIV(32), str. 7.
- Delo. (3. marec 1971). *Reprezentanca odpotovala v Švico*, XIII(59), str. 8.
- Delo. (30. januar 1967). *Mladinski hokej, Medveščak prvak Jugoslavije*, VIII(27), str. 9.

- Delo. (30. oktober 1966). *Naša sodnika na tujem, VII(296)*, str. 5.
- Delo. (31. januar 1969). *Rus suspendiran, XI(29)*, str. 8.
- Delo. (4. marec 1976). *Finale šele jeseni, XIX(53)*, str. 12.
- Delo. (5. februar 1971). *Spartak : Mladost 6:0 p.f., XIII(33)*, str. 8.
- Delo. (5. april 1966). *"Hokej 66" ima dobiček, VII(92)*, str. 7.
- Delo. (5. april 1973). *SP skupine B pri nas, XV(93)*, str. 10.
- Delo. (6. april 1977). *Mladinci Jugoslavije drugi v "B", XX(80)*, str. 11.
- Delo. (6. maj 1985a). *Skupina B bo na Nizozemskem, XXVII(103)*, str. 12.
- Delo. (6. maj 1985b). *ČSSR je zlato zaslužila, Švedska in SZ razočarali, XXVII(103)*, str. 12.
- Delo. (7. januar 1972). *Olimpija : K. Gora 16:4 (7:2, 2:2, 7:0), XIV(4)*, str. 10.
- Delo. (7. marec 1974). *Določeni kandidati, XVI(55)*, str. 11.
- Delo. (7. april 1972). *Predsedstvo hoče resnico, XIV(95)*, str. 10.
- Delo. (7. april 1986). *Hokejsko SP skupine B se je končalo s prevaro, XXVIII(81)*, str. 10.
- Delo. (8. december 1980). *Za prijavo niso vedeli vsi, XXII(285)*, str. 11.
- Delo. (8. april 1991). *Rezultati, lestvica in spored, XXXIII(82)*, str. 10.
- Delo. (9. januar 1971). *Partizan suspendiran, XIII(6)*, str. 5.
- Delo. (9. november 1969). *Rekordni iztržek?, XI(307)*, str. 4.
- Delo. (9. februar 1965). *Vse točke so pod streho, V(37)*, str. 7.
- Delo. (9. februar 1976). *Celje brez pravega tekmeca, XIX(32)*, str. 12.
- Delo. (9. maj 1974). *Ponovno - 5:0, XVI(107)*, str. 11.
- Delo, priloga Hokejsko Delo. (14. marec 1966). *VII(70)*.
- Divac, V. (24. november 1976). Delo. *Repriza Zagreba, XIX(275)*, str. 13.
- Divac, V. (25. november 1976). Delo. *Slabosti precej, XIX(276)*, str. 13.
- Divac, V. (7. junij 1976a). Delo. *Hokejisti po sedanjem sistemu naprej, XIX(131)*, str. 13.
- Divac, V. (19. aprila 1976b). Delo. *Štiri ekipe ZHL?, XIX(92)*, str. 12.
- Divac, V. (11. oktober 1976c). Delo. *Derbi - Olimpiji, XIX(238)*, str. 10.
- Divac, V. (14. oktober 1976d). Delo. *V Zagrebu tokrat Jeseničani, XIX(243)*, str. 7.
- Divac, V. (15. november 1976e). Delo. *Neresnost ai kaj več?, XIX(267)*, str. 10.
- Divac, V. (19. januar 1976f). Delo. *Naši hokejisti so zmerni optimisti, XIX(14)*, str. 10.
- Divac, V. (7. marec 1977a). Delo. *Le prevladuje rahel optimizem, XX(54)*, str. 13.
- Divac, V. (24. januar 1977b). Delo. *Nevzdržno!(XX(18))*, str. 10.
- Divac, V. (11. april 1977c). Delo. *SP - ogroženo?, XX(84)*, str. 11.
- Divac, V. (31. december 1977d). Delo. *Blesteli vojaki(XX(303))*, str. 7.
- Divac, V. (11. marec 1978a). Delo. *Japonci spet v Tivoliju, XXI(58)*, str. 7.
- Divac, V. (2. februar 1978b). Delo. *Obadva - zlahka, XX(26)*, str. 11.
- Divac, V. (6. februar 1978c). Delo. *Mladi obetavni, XX(29)*, str. 10.
- Divac, V. (6. marec 1978d). Delo. *Prezgodaj končali sezono, XXI(53)*, str. 12.
- Divac, V. (15. december 1980a). Delo. *Naši neprizadevni, XXII(291)*, str. 11.
- Divac, V. (15. december 1980b). Delo. *V povratni tekmi slavili Jugoslovani, XXII(291)*, str. 11.
- Dnevnik. (21. marec 1964). *Še naprej toplo vreme, IV*, str. 2.
- Dnevnik. (4. januar 1964). *Hokejisti znova za točke, IV(2)*, str. 8.
- Dragojević, D. (12. september 1974). Delo. *Tokrat resneje?, XVI(213)*, str. 9.
- Felc, A. (1981). *Razvoj hokeja na ledu na Jesenicah (Diplomsko delo)*. Ljubljana: Fakulteta za telesno kulturo.
- Felc, A. (14. julij 2015). *Razvoj hokeja v Jugoslaviji*. (M. Hribar, Izpraševalec)
- Gale, J. (8. julij 2015). *Razvoj hokeja v Jugoslaviji*. (M. Hribar, Izpraševalec)
- Giacomelli, O. (25. november 1980a). Delo. *Kako do rešitve za Tivoli?, XXII(276)*, str. 11.
- Giacomelli, O. (22. december 1980b). Delo. *Oceniti ves vrhunski šport, XXII(297)*, str. 13.

- Giacomelli, O. (14. maj 1991). Delo. *Koraki k suverenosti tudi v športni sferi, XXXIII(110)*, str. 9.
- Grobovšek, D. (2. april 1987). Delo. *Mladinci odpotovali v Bukarešto, XXIX(77)*, str. 11.
- Hiti, R. (10. julij 2015). Razvoj hokeja v Jugoslaviji. (M. Hribar, Izpraševalec)
- Ilić, V. (9. oktober 1970). Delo. *Partizan zahteva izredno konferenco, XII(275)*, str. 8.
- International hockey timeline*. (2016). Pridobljeno maj 2016 iz IIHF timeline:
<http://www.iihf.com/iihf-home/history/the-iihf/timeline/>
- J. Dekleva, E. B. (4. februar 1976). Delo. *Dober odpor proti ZDA, XIX(28)*, str. 11.
- J. R., K. B. (27. februar 1990). Delo. *Jeseničani drevi v Zagrebu, Olimpija doma s Partizanom, XXXII(48)*, str. 10.
- J., M. (24. februar 1977). Delo. *Vendarle h koncu, XX(45)*, str. 13.
- Jančar, J. (4. marec 1971). Delo. *Prvak SRS še ni znan, XIII(60)*, str. 9.
- Jančar, J. (9. marec 1972). Delo. *Triglav prvak, XIV(66)*, str. 10.
- Jančar, J. (26. februar 1973). Delo *Šport. Olimpija - C. zvezda (ml) 19:0 (8:0, 8:0, 3:0), XV(55)*, str. 3.
- Janko Rabič, B. K. (15. september 1986a). Delo. *Komu jubilejno 40. hokejsko prvenstvo? Vsi prvoligaši so se izdatno okrepili, XXVIII(215)*, str. 10.
- Javornik, J. (2. december 1972). Delo. *Izenačene ekipe, XIV(327)*, str. 7.
- Jeux Olympiques de Calgary 1988*. (brez datuma). Pridobljeno junij 2015 iz Hockeyarchives:
<http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/JO1988.htm>
- Jeux Olympiques de Cortina d'Ampezzo 1956*. (brez datuma). Pridobljeno avgust 2015 iz Hockeyarchives: <http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/JO1956.htm>
- Jeux Olympiques de Lake Placid 1980*. (brez datuma). Pridobljeno junij 2015 iz Hockeyarchives: <http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/JO1980.htm>
- Jeux Olympiques de Sapporo 1972*. (brez datuma). Pridobljeno avgust 2015 iz Hockeyarchives: <http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/JO1972.htm>
- Jeux Olympiques de Sarajevo 1984*. (brez datuma). Pridobljeno julij 2015 iz Hockeyarchives: <http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/JO1984.htm>
- Jeux Olympiques de Squaw Valley 1960*. (brez datuma). Pridobljeno avgust 2015 iz Hockeyarchives: <http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/JO1960.htm>
- Jeux Olympiques d'Innsbruck 1964*. (brez datuma). Pridobljeno junij 2015 iz Hockeyarchives: <http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/JO1964.htm>
- Jeux Olympiques d'Innsbruck 1976*. (brez datuma). Pridobljeno junij 2015 iz Hockeyarchives: <http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/JO1976.htm>
- Jug, K. (10. november 1971). Delo. *Češki trener v Celju, XIII(306)*, str. 10.
- Jug, K. (15. januar 1972). Delo. *Vsi zadovoljni, XIV(12)*, str. 7.
- Jug, K. (28. januar 1974). Delo. *Zdaj vodi Olimpija, XVI(22)*, str. 11.
- K., L. (17. januar 1971). Delo. *Hokejisti Jesenic finalisti pokala, XIII(14)*, str. 14.
- Karlin, B. (16. marec 1987). Delo. *V ospredju: prestopi hokejistov, XXIX(62)*, str. 10.
- Karlin, L. (16. november 1974). Delo. *Kazen za S. Koširja in Pipana, XVI(268)*, str. 6.
- Karlin, P. (22. september 1966a). Delo. *Kr. gora "spet" v ligi, VII(258)*, str. 7.
- Karlin, P. (26. oktober 1966b). Delo. *Jeseniški hokej te dni, VII(292)*, str. 7.
- Karlin, P. (31. december 1966c). Delo. *Pod Mežakljo raste nov rod, VII(355)*, str. 18.
- Karlin, P. (17. februar 1967a). Delo. *Jeseničani enajstič prvaki, VIII(45)*, str. 7.
- Karlin, P. (22. februar 1967b). Delo. *"Dunajčani" vadijo, VIII(50)*, str. 7.
- Karlin, P. (9. oktober 1967c). Delo. *Novi trener na Jesenicah, VIII(275)*, str. 7.
- Karlin, P. (13. oktober 1967d). Delo. *Sodniški seminar v Porečah, VIII(279)*, str. 7.
- Karlin, P. (14. oktober 1967e). Delo. *Kaj obeta hokejska sezona, VIII(280)*, str. 5.
- Karlin, P. (22. oktober 1967f). Delo. *Že 20 tekem s tremi sodniki, VIII(288)*, str. 18.
- Karlin, P. (24. december 1967g). Delo. *Okrnjene Jesenice izgubile 1:3, IX(348)*, str. 15.

- Karlin, P. (27. december 1967h). Delo. *Predlog: stroge kazni, IX(351)*, str. 7.
- Karlin, P. (24. januar 1968). Delo. *"Veto" za pot štirih v Grenoble, X(22)*, str. 7.
- Karlin, P. (17. marec 1970a). Delo. *Sodniki - pereč problem, XII(74)*, str. 8.
- Katnik, L. (16. december 1971). Delo. *Odslej pod streho, XIII(339)*, str. 9.
- Katnik, L. (9. marec 1972a). Delo. *Pokal Olimpiji, XIV(66)*, str. 10.
- Katnik, L. (9. januar 1972b). Delo. *Poraz prvakov, XIV(6)*, str. 12.
- Katnik, L. (28. februar 1972c). Delo Šport. *Prvič na kolenih, XIV(56)*, str. 2.
- Katnik, L. (18. september 1973a). Delo. *Pokal Jesenicam, XV(252)*, str. 6.
- Katnik, L. (5. marec 1973b). Delo Šport. *Slavje Jesenic, XV(62)*, str. 5.
- Katnik, L. (15. februar 1974a). Delo. *Množica ustavila avtobus, XVI(38)*, str. 12.
- Katnik, L. (28. februar 1974b). Delo. *Jesenice novi prvak, XVI(49)*, str. 11.
- Katnik, L. (11. marec 1974c). Delo. *Spet Jeseničani, XVI(58)*, str. 11.
- Katnik, L. (13. februar 1975a). Delo. *Pod Mežakljo remi, XVII(36)*, str. 13.
- Katnik, L. (18. julij 1975b). Delo. *Ostra vadba, XVII(166)*, str. 12.
- Katnik, L. (17. september 1975c). Delo. *Drugič bilo slabše, XVII(217)*, str. 13.
- Katnik, L. (19. januar 1976). Delo. *Celje nezadržno, XIX(14)*, str. 10.
- Katnik, L. (8. oktober 1976). Delo. *Pokal Jesenicam, XIX(236)*, str. 15.
- Katnik, L. (14. februar 1977). Delo. *Prvacom še pokal, XX(36)*, str. 11.
- Kavčič, B. (11. oktober 1970a). Delo. *Profesionalni kruh je grenak, XII(277)*, str. 6.
- Kavčič, B. (16. marec 1970b). Delo Šport. *HK Slavija zahteva varstvo zakonitosti, XII(73)*, str. 2.
- Kavčič, B. (6. januar 1971a). Delo. *Olimpija : Partizan 10:1, prekinjeno v 31. min., XIII(3)*, str. 8.
- Kavčič, B. (3. februar 1971b). Delo. *Kar šest vratnic, XIII(31)*, str. 8.
- Kavčič, B. (26. januar 1972a). Delo. *Brez olimpijcev, XIV(23)*, str. 10.
- Kavčič, B. (6. oktober 1972b). Delo. *Pokal Olimpiji, XIV(273)*, str. 10.
- Kavčič, B. (13. november 1972c). Delo. *Polom C. zvezde, XIV(310)*, str. 4.
- Kavčič, B. (15. november 1972d). Delo. *Molina odločil, XIV(312)*, str. 10.
- Kavčič, B. (28. februar 1972e). Delo Šport. *Vzburljiv konec, XIV(56)*, str. 2.
- Kavčič, B. (2. marec 1973a). Delo. *Konec najlepši, XV(59)*, str. 10.
- Kavčič, B. (29. oktober 1973b). Delo Šport. *Zasedene klopi, XV(295)*, str. 4.
- Kavčič, B. (16. april 1973c). Delo Šport. *Gale: posledice so..., XV(104)*, str. 4.
- Kavčič, B. (1. marec 1973d). Delo. *Znova Jesenice, XV(58)*, str. 10.
- Kavčič, B. (21. marec 1973e). Delo. *Naši optimisti, XV(78)*, str. 10.
- Kavčič, B. (20. marec 1974a). Delo. *Hokejski vrh se zbira, XVI(66)*, str. 11.
- Kavčič, B. (30. marec 1974b). Delo. *Sijajna zmaga naših, XVI(75)*, str. 7.
- Kavčič, B. (9. oktober 1978). Delo. *Tekem bo obilo, XXI(234)*, str. 10.
- Kavčič, B. (13. marec 1979a). Delo. *Pripravljeni in uigrani, XXI(60)*, str. 11.
- Kavčič, B. (31. januar 1979b). Delo. *Uspeh naših hokejistov izkušnost in mladost(XXI(1))*, str. 7.
- Kavčič, B. (21. november 1980a). Delo. *Gladka zmaga Olimpije, XXII(273)*, str. 11.
- Kavčič, B. (4. februar 1980b). Delo. *Naša hokejska vrsta prva na turnirju v Kobenhavnu(XXII(28))*, str. 9.
- Kavčič, B. (14. november 1980c). Delo. *Poprijeti odločneje, XXII(267)*, str. 11.
- Kavčič, B. (18. marec 1981a). Delo. *Neučinkoviti strelci, XXIII(63)*, str. 11.
- Kavčič, B. (31. marec 1981b). Delo. *Gol s Švico - usoden, XXIII(74)*, str. 11.
- Kavčič, B. (2. februar 1981c). Delo. *Doslej skupaj 43 dni, XXIII(25)*, str. 12.
- Kavčič, B. (16. marec 1981d). Delo. *Predsedstvo HZJ ugodno ocenilo priprave selekcij, XXIII(61)*, str. 9.

- Kavčič, B. (23. marec 1981e). Delo. *Naši igrali prestrašeno in neprizadevno*, XXIII(67), str. 10.
- Kavčič, B. (17. marec 1982a). Delo. *Cilj hokejistov: svetovna II. liga*, XXIV(63), str. 11.
- Kavčič, B. (27. februar 1982b). Delo. *Bo prestara fotografija usodna za Kr. Goro?*, XXIV(48), str. 7.
- Kavčič, B. (15. marec 1982c). Delo. *Hokejskega prvenstva še ni konec*, XXIV(61), str. 13.
- Kavčič, B. (5. november 1982d). Delo. *Privalčen hokej v Tivoliju, Jeseničani boljši v finišu*, XXIV(258), str. 9.
- Kavčič, B. (16. marec 1983a). Delo. *Trener Pejcha zadovoljen*, XXV(62), str. 8.
- Kavčič, B. (4. april 1983b). Delo. *Preslabo pripravljeni*, XXV(78), str. 9.
- Kavčič, B. (3. marec 1983c). Delo. *Hokejisti Olimpije po treh letih spet državni prvaki*, XXV(51), str. 12.
- Kavčič, B. (26. september 1983d). Delo. *Z zmago v Ljubljani Jesenicam pokal A-A*, XXV(223), str. 10.
- Kavčič, B. (3. oktober 1983e). Delo. *Jesenice prve kljub porazoma*, XXV(229), str. 10.
- Kavčič, B. (23. januar 1984b). Delo. *Naši hokejisti trenirajo v Sarajevu dvakrat na dan*, XXVI(17), str. 12.
- Kavčič, B. (10. november 1984c). Delo. *Zmaga Olimpije za pokal je zares prijetno presenečenje*, XXVI(263), str. 6.
- Kavčič, B. (23. november 1984d). Delo. *Olimpiji ni uspelo ponoviti podviga*, XXVI(274), str. 8.
- Kavčič, B. (20. januar 1984e). Delo. *Pravilna odločitev TKHZJ*, XXV(15), str. 9.
- Kavčič, B. (8. marec 1985b). Delo. *Iz Norveške prek Italije v Francijo*, XXVII(56), str. 8.
- Kavčič, B. (25. marec 1985c). Delo. *Naši hokejisti v skupini B*, XXVII(70), str. 9.
- Kavčič, B. (18. februar 1985d). Delo. *Hokejisti Jesenic s tretjo zmago nad Crveno zvezdo spet državni prvaki*, XXVII(40), str. 12.
- Kavčič, B. (7. oktober 1985e). Delo. *Derbi kola Kompasu Olimpiji, Zagrebčani so prvič zmagali*, XXVII(233), str. 10.
- Kavčič, B. (28. oktober 1985f). Delo. *Naši hokejisti s Francijo le s tremi napadi*, XXVII(251), str. 10.
- Kavčič, B. (14. marec 1986a). Delo. *Naši hokejisti drevi na Bledu z Avstrijci*, XXVIII(61), str. 8.
- Kavčič, B. (31. marec 1986b). Delo. *Naši spet v skupino C, velika prednost Švice*, XXVIII(75), str. 9.
- Kavčič, B. (10. marec 1986c). Delo. *Partizanu prinesli naslov srčnost in dobra taktika*, XXVIII(57), str. 10.
- Kavčič, B. (17. februar 1986d). Delo. *Kazen hokejistom Kompasua Olimpije ni bila zakonita*, XXVIII(39), str. 10.
- Kavčič, B. (26. februar 1986e). Delo. *Naši hokejisti na Aljasko brez prvega napada in Kavca*, XXVIII(47), str. 11.
- Kavčič, B. (1. april 1986f). Delo. *Je bila selitev modrih v skupino C "načrtovana"?*, XXVIII(48), str. 8.
- Kavčič, B. (7. april 1986g). Delo. *Hokej je industrija, brez vlaganj ne gre*, XXVIII(81), str. 17.
- Kavčič, B. (18. marec 1987a). Delo. *Odločno v boj za prvo mesto*, XXIX(64), str. 11.
- Kavčič, B. (30. marec 1987b). Delo. *Remiji so bili usodni, naši ostajajo v "C"*, XXIX(74), str. 9.
- Kavčič, B. (20. april 1987c). Delo. *Skrb za selekcije naj bi prevzeli hokejski centri*, XXIX(92), str. 10.
- Kavčič, B. (1. april 1987d). Delo. *Od organizacije SP skupine C leta 1989 kar trojna korist?*, XXIX(76), str. 10.

- Kavčič, B. (18. februar 1988a). Delo. *Le združeno delo lahko pomaga iz denarnih zagat*, XXX(40), str. 11.
- Kavčič, B. (8. februar 1988b). Delo. *Kompas Olimpija in Jesenice po 4 letih vnovič za prvaka*, XXX(31), str. 10.
- Kavčič, B. (17. marec 1988c). Delo. *Hokejisti na Nizozemsko*, XXX(64), str. 12.
- Kavčič, B. (4. januar 1988d). Delo. *Mladi se uveljavljajo, a le v klubskih dresih*, XXX(1), str. 10.
- Kavčič, B. (16. marec 1988e). Delo. *Na Bledu bodo vadili tudi mladinci*, XXX(63), str. 10.
- Kavčič, B. (13. marec 1989b). Delo. *Modri po skupino B na drugi konec sveta*, XXXI(59), str. 16.
- Kavčič, B. (28. marec 1989c). Delo. *Jugoslovanski hokejisti so izgubili odločilni boj*, XXXI(72), str. 10.
- Kavčič, B. (4. september 1989d). Delo. *Za naslov hokejskega prvaka bo letos tekmovalo 7 moštev*, XXXI(204), str. 10.
- Kavčič, B. (6. februar 1989e). Delo. *Mladinci ostali brez trenerja*, XXXI(29), str. 11.
- Kavčič, B. (20. februar 1989f). Delo. *Bodo hokejisti odšli na SP brez priprav?*, XXXI(41), str. 11.
- Kavčič, B. (3. april 1989g). Delo. *Za naše hokejiste usodnih le osem minut zmedene igre*, XXXI(77), str. 10.
- Kavčič, B. (24. marec 1989h). Delo. *Selitev v veliko dvorano ni nujno boljša rešitev*, XXXI(69), str. 8.
- Kavčič, B. (25. marec 1989i). Delo. *Dve zmagi hkrati za naše na hokejskem SP v Avstraliji*, XXXI(70), str. 5.
- Kavčič, B. (29. marec 1989j). Delo. *Naši psihično niso vzdržali do konca*, XXXI(73), str. 12.
- Kavčič, B. (26. marec 1990b). Delo. *Bo naši zdesetkani hokejski reprezentanci uspel podvig?*, XXXII(71), str. 4.
- Kavčič, B. (9. april 1990c). Delo. *Naši spet v skupini B, sedem zmag in remi*, XXXII(83), str. 11.
- Kavčič, B. (24. september 1990d). Delo. *Spet žejni čez vodo*, XXXII(223), str. 10.
- Kavčič, B. (24. september 1990e). Delo. *Tri novosti v hokejskih pravilih*, XXXII(223), str. 10.
- Kavčič, B. (8. marec 1990f). Delo. *Reprezentanti brez denarja in opreme*, XXXII(56), str. 8.
- Kavčič, B. (15. februar 1991b). Delo. *Ljubljana pokrovitelj naših hokejistov*, XXXIII(38), str. 9.
- Kavčič, B. (15. marec 1991c). Delo. *Prirediteljem Hockey'91 se je odvalil kamen od srca*, XXXIII(62), str. 9.
- Kavčič, B. (4. marec 1991d). Delo. *Medveščak prvak že tretjič zapored, poraz Olimpije v drugem podaljšku*, XXXIII(52), str. 10.
- Kneževič, P. (25. december 1955). Polet. *Realen plasma*, XI(25), str. 6.
- Kocijan, M. (16. september 1975). Delo. *Časten poraz - 4:6*, XVII(215), str. 10.
- Kocijan, M. (10. april 1976). Delo. *Nov sistem*, XIX(85), str. 8.
- Kolarič, M. (20. januar 1947). Polet. *Dijaki brežiške gimnazije premagali svoje profesorje v hokeju s 5:2*, III(3), str. 5.
- Krajnc, D. (22. marec 1977). Delo. *In vendar se je zgodil "čudež"*, XX(67), str. 11.
- Krisch, E. (21. december 1964). Polet. *Sodniška organizacija (v pripravah) in svetovno prvenstvo v Ljubljani 1966. leta*, XIX(50), str. 2.
- Kutin, B. (4. november 1970). Delo. *Poraz z ZRN*, XII(301), str. 8.
- L., V. (3. marec 1978). Delo. *Prvi gostje v novi dvorani*, XXI(51), str. 11.
- Lakovič, B. (30. september 1983). Delo. *Jeseničani zasluženno izgubili*, XXV(227), str. 9.
- Likar, S. (31. januar 1968). Delo. *Na OI - z najmočnejšo ekipo*, X(29), str. 7.
- Lipar, M. (6. februar 1955a). Polet. *DP v hokeju na ledu*, XI(6), str. 5-6.

- Lipar, M. (6. februar 1955b). Polet. *Da, tudi puck je okrogel*, XI(6), str. 8.
- Lipar, M. (15. januar 1956a). Polet. *Samo na Jesenicah in v Ljubljani lahko govorimo o kvaliteti*, XII(3), str. 5.
- Lipar, M. (4. november 1956b). Polet. *Obiskali smo jeseniške hokejiste*, XII(44), str. 5.
- Lipar, M. (17. februar 1957a). Polet. *Naši hokejisti povečali svoj ugled*, XIII(7), str. 5.
- Lipar, M. (24. november 1957b). Polet. *Dokler bo šlo, bo šlo...*, XIII(47), str. 5.
- Lipar, M. (19. januar 1958). Polet. *Jeseničani čez prvo oviro*, XIV(3), str. 1.
- Lipar, M. (16. januar 1959). Polet. *Zvezde so žarele*, XV(3), str. 3.
- Lipar, M. (21. februar 1960). Polet. *Stvari, ki nam niso ugajale*, XVI(8), str. 5.
- Lipar, M. (7. december 1964). Polet. *Nezaslišana surovost*, XIX(48), str. 1.
- Lipar, S. (28. oktober 1966a). Delo. *Vsako novo drsališče - uspeh*, VII(294), str. 7.
- Lipar, S. (9. december 1966b). Delo. *Z drsalkami na led iz mladega*, VII(333), str. 7.
- Lipar, S. (29. marec 1967). Delo. *Romunija - Jugoslavija 5:3 (2:0, 2:1, 1:1)*, VIII(85), str. 7.
- Lipar, S. (1. marec 1968). Delo. *Medveščak : Jesenice 2:4 (1:1, 1:1, 0:2)*, X(59), str. 7.
- Lipar, S. (8. februar 1969a). Delo. *Res reklama za hokej*, XI(37), str. 5.
- Lipar, S. (20. december 1969b). Delo. *Bo zdaj res bolje?*, XI(345), str. 5.
- Lipar, S. (20. november 1969c). Delo. *Gala predstava na ledu*, XI(318), str. 8.
- Lipar, S. (21. november 1969d). Delo. *Repriza je bila slabša*, XI(319), str. 8.
- Lipar, S. (15. december 1969e). Delo Šport. *HK Jesenice in HK Olimpija z roko v roki*, XI(340), str. 1.
- Lipar, S. (20. januar 1970a). Delo. *Kdo vedri in oblači?*, XII(18), str. 8.
- Lipar, S. (6. oktober 1970b). Delo. *Odločba je potrjena*, XII(272), str. 8.
- Lipar, S. (21. februar 1970c). Delo. *18 potnikov za Bukarešto*, XII(50), str. 5.
- Lipar, S. (5. november 1970d). Delo. *Tudi drugič poraz*, XII(302), str. 8.
- Lipar, S. (1. februar 1970e). Delo. *Zmaga s 4:1*, XII(30), str. 4.
- Lipar, S. (27. januar 1971a). Delo. *Tudi pokal Jesenicam*, XIII(24), str. 8.
- Lipar, S. (16. oktober 1971b). Delo. *Pokal - Švicarjem*, XIII(282), str. 5.
- Lipar, S. (12. marec 1971c). Delo. *Pravica močnejšega*, XIII(68), str. 8.
- Lipar, S. (16. marec 1971d). Delo. *Še naprej v "B"*, XIII(72), str. 8.
- Lipar, S. (8. januar 1971e). Delo. *Ledeni bumerang*, XIII(5), str. 8.
- Lipar, S. (13. februar 1972a). Delo. *Le ena točka*, XIV(38), str. 7.
- Lipar, S. (23. marec 1972b). Delo. *Za uvod z ZDA*, XIV(80), str. 10.
- Lipar, S. (13. marec 1972c). Delo Šport. *Samo z Japonci!*, XIV(70), str. 4.
- Lipar, S. (20. junij 1973a). Delo. *Tudi za "Pokal Karavank"*, XV(166), str. 10.
- Lipar, S. (2. april 1973b). Delo Šport. *Bolje kot kdajkoli*, XV(90), str. 4.
- Lipar, S. (9. marec 1974a). Delo. *Prvakom tudi pokal?*, XVI(57), str. 5.
- Lipar, S. (10. junij 1974b). Delo. *Zdaj vsak zase*, XVI(134), str. 11.
- Lipar, S. (30. september 1974c). Delo. *Napredek je*, XVI(228), str. 13.
- Lipar, S. (9. oktober 1974d). Delo. *Olimpija - drugič*, XVI(236), str. 14.
- Lipar, S. (11. februar 1974e). Delo Šport. *Priznavali, pa razveljavljali*, XVI(34), str. 11.
- Lipar, S. (4. marec 1974f). Delo Šport. *Veliko zanimanje za SP skupine B*, XVI(52), str. 12.
- Lipar, S. (26. februar 1975). Delo. *Še druga lovorika*, XVII(47), str. 13.
- Lipar, S. (16. januar 1976). Delo. *Prvaki le zreleje*, XIX(12), str. 15.
- Lipar, S. (18. oktober 1976). Delo. *Problemov je dovolj*, XIX(244), str. 10.
- Lipar, S. (9. november 1976). Delo. *Dela veliko*, XIX(262), str. 13.
- Lipar, S. (12. januar 1976). Delo. *Časa je premalo*, XIX(8), str. 14.
- Lipar, S. (16. marec 1976). Delo. *Predvsem odgovorna igra*, XIX(62), str. 13.
- Lipar, S. (12. februar 1977a). Delo. *Odslej štirje v zvezni ligi*, XX(35), str. 7.
- Lipar, S. (28. februar 1977b). Delo. *Zboljšati, kar se da...*, XX(48), str. 10.
- M., J. (8. december 1976a). Delo. *Naši enakovredni*, XIX(285), str. 13.

- M., J. (9. december 1976b). Delo. *Remi v Bukarešti, XIX(286)*, str. 13.
Matches internationaux 1957/58. (brez datuma). Pridobljeno avgust 2015 iz Hockeyarchives:
<http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/inter1958.htm>
- Matches internationaux 1961/62.* (brez datuma). Pridobljeno avgust 2015 iz Hockeyarchives:
<http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/inter1962.htm>
- Matches internationaux 1976/77.* (brez datuma). Pridobljeno junij 2015 iz Hockeyarchives:
<http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/inter1977.htm>
- Matches internationaux 1977/78.* (brez datuma). Pridobljeno junij 2015 iz Hockeyarchives:
<http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/inter1978.htm>
- Matches internationaux 1979/80.* (brez datuma). Pridobljeno junij 2015 iz Hockeyarchives:
<http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/inter1980.htm>
- Matches internationaux 1987/88.* (brez datuma). Pridobljeno junij 2015 iz Hockeyarchives:
<http://www.passionhockey.com/hockeyarchives/inter1988.htm>
- Mihajlovski, Z. (10. november 1986). Delo. *Iličev poskus s pomlajeno reprezentanco se ni obnesel, XXVIII(262)*, str. 10.
- Mihajlovski, Z. (26. september 1988). Delo. *Crvena zvezda okrepljena, Partizan je še brez tujcev, XXX(224)*, str. 12.
- P., R. (7. marec 1990). Delo. *Hokejisti Medveščaka Gortana državni prvaki, Olimpija tretja, XXXII(55)*, str. 12.
- P., V. (2. november 1982). Delo. *Domači : gosti skupaj 63:2, XXIV(255)*, str. 11.
- P.V. (4. november 1989). Delo. *"V Jugoslaviji je veliko zelo nadarjenih hokejistov", XXXI(257)*, str. 10.
- Pangerc, M. (2012). Svetovno in evropsko prvenstvo v hokeju na ledu 1966 (diplomsko delo). Fakulteta za šport.
- Pavlin, T. (1999). Ljubljana zibelka veslanja ter začetki hokeja na ledu na slovenskem. *Šport, 47, št. 3*, 26-28.
- Pavlin, T. (1999). Zgodovina za vse: vse za zgodovino. *"Pri nas je ta panoga sporta še docela neznana", VI(2)*, str. 83-97.
- Pavlin, T. (2007). Hokej na ledu v Sloveniji. *Tudi pri nas hokej*, 21-22. Ljubljana: Hokejska zveza Slovenije.
- Pavlin, T. (2007). Kronika: časopis za slovensko krajevno zgodovino. *Šport v "Kozlerjevem vrtu": razvoj športnih igrišč pod Cekinovim gradom in ob njem, LV(3)*, str. 469-484.
- Pavlin, T. (marec 2007). Šport mladih. *Maska, XV(126)*, str. 6-7.
- Pavlin, T. (7. avgust 2015). Razvoj hokeja v Jugoslaviji. (M. Hribar, Izpraševalec)
- Pekolj, R. (2002). Zgodovinski razvoj in vloga hokeja na ledu na Jesenicah v letih 1945 - 1957 (Diplomsko delo). Ljubljana: Fakulteta za šport.
- Pirsl, S. (23. november 1976). Delo. *SFRJ : NDR 3:9 (1:2, 2:3, 0:4), XIX(274)*, str. 13.
- Piršl, S. (29. oktober 1973). Delo *Šport. Kdo jih šteje?, XV(295)*, str. 2.
- Pogačnik, T. (22. januar 1961). Polet. *Od mladih veliko pričakujem, XVII(4)*, str. 2.
- Polde Karlin, B. K. (17. oktober 1970b). Delo. *Izenačeno kot še nikoli, XII(283)*, str. 5.
- Polde Karlin, S. L. (9. november 1968). Delo. *Jesenicam - 13. zvezdica?, X(307)*, str. 5.
- Polet. (1. februar 1961). *Ni še vse razčiščeno, XVII(7)*, str. 1.
- Polet. (1. marec 1948). *CDJA Partizan državni prvak v hokeju, IV(9)*, str. 2.
- Polet. (1. april 1951). *Kanadski hokejisti bodo še vrsto let nepremagljivi v hitrosti in tehniki, VII(14)*, str. 5.
- Polet. (10. januar 1954). *Jesenice republiški prvak v hokeju na ledu?, X(2)*, str. 3.
- Polet. (10. januar 1960). *Prve tekme - prve nevsječnosti, XVI(3)*, str. 5.
- Polet. (10. februar 1947). *Samo 10 držav na SP v hokeju, III(6)*, str. 10.
- Polet. (10. februar 1957). *Zaslužili so naslov prvaka! (nepopisno navdušenje na Jesenicah – kako pa naprej?), XIII(6)*, str. 6.

- Polet. (11. januar 1962). *S packom po ledu*, XVIII(2), str. 4.
- Polet. (11. oktober 1959). *Poljski trener tudi v Ljubljani*, XV(41), str. 4.
- Polet. (11. november 1956). *Konferenca tehnične komisije pri Hokejski zvezi Jugoslavije*, XII(45), str. 5.
- Polet. (11. november 1961). *Hokejisti SZ v Jugoslaviji*, XVI(76), str. 3.
- Polet. (11. februar 1962). *Jesenice - državni prvak, Ljubljana - druga*, XVIII(11), str. 1, 7.
- Polet. (12. oktober 1958). *Še eno društvo za Jesenice*, XIV(41), str. 2.
- Polet. (13. januar 1947). *Prijateljske tekme*, III(2), str. 3.
- Polet. (13. januar 1957). *Tudi v Vevčah bi hokej napredoval če...*, XIII(2), str. 7.
- Polet. (13. januar 1963). *Po poti Jeseničanov*, XIX(2), str. 6.
- Polet. (13. november 1960). *Up hokejistov!*, XVI(46), str. 5.
- Polet. (13. februar 1955). *25 let v borbi za puck*, XI(7), str. 5.
- Polet. (14. februar 1949). *Prvenstvo Slovenije v hokeju*, V(7), str. 5.
- Polet. (14. februar 1952). *Ljubljana tretja v hokeju na ledu*, VIII(5), str. 5.
- Polet. (14. februar 1954). *Avstrija – Jugoslavija 4:2*, X(7), str. 5.
- Polet. (14. februar 1960). *Vse graje vredno*, XVI(7), str. 6.
- Polet. (14. februar 1966). *Jeseničani so ogorčeni*, XXI(7), str. 1.
- Polet. (15. oktober 1965). *Naša reprezentanca v Hali Tivoli*, XX(51), str. 1.
- Polet. (15. december 1947). *Ali bomo gledali v Ljubljani v januarju 1948 balkanski hokejski turnir*, III(51), str. 6.
- Polet. (15. februar 1962). *S puckom po ledu*, XVIII(12), str. 4.
- Polet. (15. marec 1953). *Švedska svetovni prvak*, IX(9), str. 7.
- Polet. (15. marec 1965). *SZ prvak, naši razočarali*, XX(11), str. 1, 11.
- Polet. (15. maj 1960). *Tudi v Makedoniji hokejski turnirji*, XVI(20), str. 7.
- Polet. (15. september 1957). *Liga v hokeju na ledu*, XIII(37), str. 6.
- Polet. (16. januar 1949). *Kanadske novosti v pravilih hokejske igre*, V(3), str. 7.
- Polet. (16. november 1952). *Plodna diskusija na plenumu drsalno-hokejske zveze*, VIII(64), str. 3.
- Polet. (16. november 1961). *Hokejska zveza Srbije protestira*, XVII(79), str. 4.
- Polet. (16. februar 1958). *Velik uspeh jeseniških hokejistov*, XIV(7), str. 2.
- Polet. (16. september 1956). *Jeseničani se že resno pripravljajo*, XII(37), str. 7.
- Polet. (17. januar 1952). *Hokejisti Gregorčiča naglo napredujejo*, VIII(1), str. 3.
- Polet. (17. januar 1954). *Otvoritev umetnega drsališča v Beogradu*, X(3), str. 5.
- Polet. (17. februar 1947). *Začetek SP v hokeju v Pragi*, III(7), str. 11-12.
- Polet. (17. marec 1947). *Tudi hokejski igralci so bili marljivi*, III(11), str. 8.
- Polet. (17. marec 1963). *Sovjetska zveza svetovni prvak*, XIX(11), str. 8.
- Polet. (18. januar 1953). *Ne tako, hokejisti Gregorčiča!*, IX(3), str. 3.
- Polet. (18. oktober 1953). *Hokejisti in drsalci so zborovali*, IX(42), str. 5.
- Polet. (18. december 1949). *Ustanovna skupščina drsalne in hokejske zveze Slovenije*, V(51), str. 2.
- Polet. (18. december 1955). *Na turnirju v Beogradu se obeta velika borba hokejistov*, XI(5), str. 5.
- Polet. (18. februar 1962). *Smo za kanadski hokej*, XVIII(13), str. 3.
- Polet. (18. marec 1956). *Hokejisti zaključili sezono*, XII(11), str. 6.
- Polet. (19. januar 1958). *Že na začetku nerednosti?*, XIV(3), str. 2.
- Polet. (19. januar 1964). *Težak izpit v A skupini*, XIX(3), str. 3.
- Polet. (2. januar 1949). *Prva letošnja tekma v hokeju v Ljubljani*, V(1), str. 3.
- Polet. (2. januar 1956). *Obisk pri Jeseniških hokejistih*, XII(1), str. 5.
- Polet. (2. december 1956). *Začeti je treba znova*, XII(48), str. 6.
- Polet. (20. januar 1947). *Dve zmagi Triglava nad FD Zagrebom v hokeju*, III(3), str. 3.

- Polet. (20. januar 1963). *Tudi republiški hokej je startal*, XIX(3), str. 7.
- Polet. (20. december 1959). *Beograjske hokejske novice*, XV(51), str. 6.
- Polet. (20. december 1965). *Slab hokej in malo gledalcev*, XX(61), str. 1.
- Polet. (21. januar 1951). *Partizan osvojil prvenstvo FLRJ v hokeju*, VII(4), str. 3.
- Polet. (21. januar 1960). *Celjani želijo umetno drsališče*, XVI(8), str. 7.
- Polet. (21. december 1961). *Hokejska tekma med Ljubljano in Zagrebom...*, XVII(88), str. 6.
- Polet. (23. januar 1949). *Planica je bila spet prizorišče številnih zimskošportnih prireditev*, V(4), str. 3.
- Polet. (23. januar 1955). *Republiško prvenstvo v hokeju na ledu*, XI(4), str. 5.
- Polet. (23. december 1951). *Brez umetnega drsališča ves trud zaman*, VII(52), str. 8.
- Polet. (23. junij 1957). *Spet o umetnih drsališčih*, XIII(25), str. 2.
- Polet. (24. februar 1947). *Jugoslovanski hokejisti na Češkem*, III(8), str. 8.
- Polet. (24. februar 1963). *Najvišji naslov spet za Jesenice*, XIX(8), str. 2.
- Polet. (25. januar 1953a). *Partizan že četrtič prvak*, IX(4), str. 6.
- Polet. (25. januar 1953b). *V Celju Gregorčič najboljši*, IX(4), str. 4-5.
- Polet. (25. januar 1965). *Zvezna hokejska liga*, XX(4), str. 2.
- Polet. (25. oktober 1959). *Hokej tudi v druge kraje*, XV(43), str. 2.
- Polet. (25. november 1956). *Nova sezona - stare skrbi*, XII(47), str. 6.
- Polet. (25. november 1962). *Najprej drsalna šola*, XVII(54), str. 5.
- Polet. (25. december 1960). *Texas na Tašmajdanu*, XVI(52), str. 6.
- Polet. (26. februar 1956). *Ob zaključku pomirjenje*, XII(8), str. 5.
- Polet. (27. januar 1947). *Zagrebska Mladost državni prvak v hokeju na ledu (dosedanji državni prvak Triglav (Ljubljana) je zasedel drugo mesto)*, III(4), str. 6-7.
- Polet. (27. januar 1957). *Jeseničani prvaki zaradi boljšega količnika (prvenstvo Slovenije v hokeju na ledu)*, XIII(4), str. 3.
- Polet. (27. oktobra 1963). *Jeseničani so polni načrtov*, XIX(43), str. 2.
- Polet. (27. november 1955a). *Prvi spopad hokejistov na umetnem drsališču*, XI(48), str. 5.
- Polet. (27. november 1955b). *Jeseničani premagali državnega prvaka*, XI(48), str. 3.
- Polet. (27. november 1955c). *Kaj pomaga dobra volja...*, XI(48), str. 10.
- Polet. (27. november 1960). *Finci na Jesenicah*, XVI(48), str. 6.
- Polet. (28. oktober 1962). *Jeseničani na treningu v Ljubljani*, XVII(50), str. 6.
- Polet. (28. november 1954). *Hokejisti Ljubljane so že imeli nekaj "zlatih dni"*, X(48), str. 4.
- Polet. (28. december 1952a). *Zdaj boste pa vi nadrsali*, VIII(70), str. 3.
- Polet. (28. december 1952b). *Lep uspeh hokejistov Gregorčiča v Avstriji*, VIII(70), str. 5.
- Polet. (28. februar 1952). *Švedska obdržala naslov evropskega prvaka v hokeju*, VIII(9), str. 5.
- Polet. (28. februar 1966). *Francozi odpovedali udeležbo*, XXI(9), str. 6.
- Polet. (28. junij 1965). *Vsak dan večje zanimanje*, XX(26), str. 9.
- Polet. (29. januar 1956a). *Trdna je pest jeseniških železarjev*, XII(5), str. 6-7.
- Polet. (29. januar 1956b). *Končano je DP v hokeju na ledu*, XII(5), str. 3.
- Polet. (3. november 1963). *Reprezentanca ima prednost*, XIX(44), str. 5.
- Polet. (3. februar 1957). *Na vrhu ni dosti razlik (Jesenice in Partizan v borbi za prvo mesto)*, XIII(5), str. 5-6.
- Polet. (30. januar 1949). *Državno prvenstvo v hokeju – ZAGREBŠKA MLADOST JE NEPRIČAKOVANO OSVOJILA PRVENSTVO*, V(5), str. 7.
- Polet. (30. januar 1950). *Ljubljana prvak Slovenije v hokeju na ledu*, VI(5), str. 6.
- Polet. (30. januar 1952). *Partizan prvak FLRJ v hokeju na ledu*, VIII(3), str. 9.
- Polet. (30. november 1952a). *Priprave celjskih drsalcev in hokejistov na bližajočo sezono*, VIII(66), str. 6.
- Polet. (30. november 1952b). *Kaj pravijo jeseničani o današnjem stanju športa na Jesenicah*, VIII(66), str. 8.

- Polet. (30. december 1946). *Prvi letošnji nastop ljubljanskih hockeyistov je bil uspešen*, II(53), str. 3.
- Polet. (31. januar 1954). *Jesenice in Ljubljana na državnem prvenstvu*, X(5), str. 4.
- Polet. (4. december 1960). *V pričakovanju umetnih drsališč*, XVI(49), str. 2.
- Polet. (4. februar 1962). *Diskriminacija: Chamonix in Colorado Springs*, XVIII(9), str. 5.
- Polet. (5. junij 1955). *Skupščina drsalno - hokejske zveze Jugoslavije*, XI(23), str. 6.
- Polet. (6. januar 1947). *Troboj Zagreb – Ljubljana – Varaždin v Hockeyu*, III(1), str. 1.
- Polet. (6. oktober 1957). *Da, če bi bili pogoji...*, XIII(40), str. 2.
- Polet. (6. december 1953a). *Prve tekme na umetnem ledu na Jesenicah*, IX(49), str. 7.
- Polet. (6. december 1953b). *Brez umetnega drsališča je ves trud zastoj*, IX(49), str. 11.
- Polet. (6. december 1965a). *V finalu Jesenice in Olimpija*, XX(59), str. 1.
- Polet. (6. december 1965b). *Izpit: odlično!*, XX(59), str. 12.
- Polet. (6. marec 1955a). *Ostra borba za plasma*, XI(10), str. 8.
- Polet. (6. marec 1955b). *Fantastična igra Kanade*, XI(10), str. 9.
- Polet. (6. marec 1960). *Zadnje tekme Jeseničanov*, XVI(10), str. 4.
- Polet. (7. februar 1954). *Partizan prvak Jesenice druge*, X(6), str. 7-8.
- Polet. (7. marec 1954). *Sovjetska zveza svetovni in evropski prvak*, X(10), str. 6.
- Polet. (7. julij 1946). *Ministrstvo za narodno zdravje*, II(28), str. 1.
- Polet. (7. julij 1947). *Gradnja drsališč*, III(27), str. 3.
- Polet. (8. januar 1956). *Začetek republiškega prvenstva v hokeju*, XII(2), str. 5.
- Polet. (8. februar 1953). *Ljubljana prvak Slovenije v hokeju na ledu*, IX(6), str. 4.
- Polet. (8. februar 1959). *Jeseničani ostanejo neporaženi*, XV(6), str. 8.
- Polet. (8. marec 1947). *Zanimivosti s svetovnega prvenstva v hokeju na ledu*, III(9), str. 8.
- Polet. (8. marec 1964). *Konec brez konca*, XIX(10), str. 5.
- Polet. (8. marec 1965). *Soglasna napoved: SZ je nablížja cilju*, XX(10), str. 11.
- Polet. (9. december 1962). *Mednarodne tekme v hokeju in nasprotniki*, XVIII(56), str. 5.
- Polet. (9. februar 1948). *V. Zimske OI – St. Moritz*, IV(6), str. 6-7.
- Polet. (9. februar 1964a). *Igral sem hokej, vendar slabo...*, XIX(6), str. 3.
- Polet. (9. februar 1964b). *Olimpijski hokejski turnir; SZ, Švedska, ČSSR...*, XIX(6), str. 16.
- Polet. (9. februar 1964c). *31:23 za Jugoslavijo*, XIX(6), str. 13.
- Polet. (9. april 1950). *Vtisi s svetovnega in evropskega prvenstva v hokeju na ledu v Londonu*, VI(15), str. 5.
- Popovič, J. (9. julij 2015). *Razvoj hokeja v Jugoslaviji*. (M. Hribar, Izpraševalec)
- R., Z. (22. februar 1989). Delo. *Medveščak Gortan je hokejski prvak*, XXXI(43), str. 12.
- Rabič, J. (31. marec 1980a). Delo. *Olimpija prvak*, XXII(76), str. 12.
- Rabič, J. (25. februar 1980b). Delo. *Na Jesenicah se pripravljajo za mladinsko SP*(XXII(46)), str. 14.
- Rabič, J. (3. marec 1980c). Delo. *Na Jesenicah nared za mladinsko SP*(XXII(52)), str. 13.
- Rabič, J. (10. marec 1980d). Delo. *Jugoslovanom srebro*(XXII(58)), str. 13.
- Rabič, J. (7. april 1986b). Delo. *Hokejisti Partizana tudi pokalni prvaki*, XXVIII(81), str. 9.
- Rabič, J. (1. oktober 1987). Delo. *Visoka zmaga jeseniških hokejistov*, XXIX(228), str. 11.
- Rabič, J. (22. februar 1988). Delo. *Na Jesenicah burno slavijo 23. prvenstveno zvezdico*, XXX(43), str. 12.
- Rabič, J. (18. september 1989). Delo. *Hokejski sodniki opredelili kriterije*, XXXI(216), str. 10.
- Rozman, M. (18. december 1971). Delo. *Hokejisti doma?*, XIII(341), str. 5.
- S. Pirsl, L. K. (4. oktober 1976). Delo. *Privlačen hokej*, XIX(232), str. 10.
- S.T. (5. januar 1964). Polet. *Seja IO SKKS Jugoslavije: V Innsbruck potujejo...*, XIX(1), str. 4.
- Sajovic, B. (25. december 1973). Delo. *Kanadski dnevi*, XV(348), str. 11.
- Slana, N. (22. december 1968). Delo. *Vsak ligaš mladinsko ekipo*, X(348), str. 5.
- Slovenski poročevalec. (1. januar 1949). *Pet mesecev uporabno drsališče*, X(1), str. 9.

- Slovenski poročevalec. (10. januar 1950a). *Uspešen nastop Ljubljane v hokeju*, XI(8), str. 4.
- Slovenski poročevalec. (10. januar 1950b). *Hokej na Jesenicah*, XI(8), str. 4.
- Slovenski poročevalec. (11. januar 1947). *Novo drsališče v Ljubljani*, VIII(9), str. 5.
- Slovenski poročevalec. (15. februar 1949). *Svetovno prvenstvo v hokeju na ledu*, X(38), str. 5.
- Slovenski poročevalec. (19. marec 1951). *Jugoslavija premagala Avstrijo s 4:3*, XII(66), str. 2.
- Slovenski poročevalec. (2. februar 1949). *Prva hokejska tekma v Celju*, X(27), str. 3.
- Slovenski poročevalec. (20. december 1946). *Z ustanovnega zbora FD Enotnost*, VII(298), str. 3.
- Slovenski poročevalec. (20. februar 1951). *Naše moštvo trenira na Dunaju*, XII(43), str. 2.
- Slovenski poročevalec. (26. januar 1949). *Določeni so bili nosilci skupin in sicer: Ljubljana, Partizan in Mladost*, X(21), str. 3.
- Slovenski poročevalec. (27. januar 1950). *Ljubljana, Gregorčič, Kladivar in Razlag v finalu*, XI(23), str. 4.
- Slovenski poročevalec. (28. januar 1949). *Naprijed – Beograd 2:0*, X(23), str. 3.
- Slovenski poročevalec. (29. januar 1946). *Dve partiji hokeja na ledu*, VII(24), str. 4.
- Slovenski poročevalec. (30. januar 1949). *Mladost letošnji prvak v hokeju*, X(25), str. 7.
- Slovenski poročevalec. (4. februar 1949). *Drsalni šport in hokej na Jesenicah*, X(29), str. 3.
- Slovenski poročevalec. (6. januar 1952). *Na Jesenicah so zgradili novo drsališče*, XIII(5), str. 7.
- Slovenski poročevalec. (8. februar 1949). *Turnir v Celju*, X(32), str. 5.
- Slovenski poročevalec. (8. marec 1951). *Pred svetovnim prvenstvom v hokeju na ledu*, XII(57), str. 4.
- Slovenski poročevalec. (9. februar 1950). *Avstrijci želijo tesnejše športne stike z nami*, XI(35), str. 4.
- Snoj, I. (30. december 1946). *Polet. Zagrebški hokejisti se pripravljajo*, II(53), str. 3.
- Stane Lipar, V. D. (31. januar 1977c). Delo. *Več kot zaslužen*(XX(24)), str. 10.
- Stare, A. (1991). *Naš hokej 1934 - 1991*. Ljubljana: Eurospekter.
- Stare, A. (2007). *Hokej na ledu v Sloveniji. Tuji hokejisti v Sloveniji*, 205-217. Ljubljana: Hokejska zveza Slovenije.
- Stegner, I. (2. december 1969). Delo. *Klub v Prevojah*, XI(327), str. 8.
- Š., T. (21. marec 1990a). Delo. *Članska vrsta končno le popolnejša*, XXXII(67), str. 8.
- Š., T. (5. februar 1990b). Delo. *Veliko grmenja, malo dežja*, XXXII(29), str. 10.
- Šlamberger, V. (30. marec 1991). Delo. *Žvižgi Hej, Slovanom*, XXXIII(75), str. 6.
- Šoštarič, U. (22. november 1974). Delo. *Jeseniška tekma zdaj pred LIGH*, XVI(273), str. 15.
- T.Š. (22. marec 1990c). Delo. *Jeseničani na pripravah*, XXXII(68), str. 8.
- Thuma, E. (19. oktober 1945). *Polet. Pred drsalno sezono*, I(10), str. 2.
- Total number of ice hockey rinks in Canada from 2010/11 to 2013/14*. (brez datuma).
Pridobljeno avgust 2015 iz Statistics:
<http://www.statista.com/statistics/282363/number-of-ice-hockey-rinks-in-canada/>
- Trbovc, S. (7. marec 1968). Delo. *Rekord HK Jesenice*, X(65), str. 7.
- U., H. (8. april 1991). Delo. *Liga ni več utopija*, XXXIII(82), str. 9.
- Ubeleis, H. (16. februar 1976). Delo. *Začeli dobro, potem pa...*, XIX(38), str. 16.
- Ubeleis, H. (5. april 1991). Delo. *Prvo prvenstvo brez težav*, XXXIII(80), str. 10.
- Uлага, P. (9. november 1958). *Polet. Jeseničani imajo poljskega trenerja*, XIV(45), str. 4.
- Uлага, P. (25. januar 1959). *Polet. Borba je vedno trša...*, XV(4), str. 1.
- Urošević, S. (13. maj 1991). Delo. *Alpska liga ali nazadovanje*, XXXIII(109), str. 10.
- Veljanović, D. (24. marec 1975). Delo. *Poraz in - četrti*, XVI(69), str. 12.
- Vujin, V. (19. september 1988). Delo. *Preožili hokejsko prvenstvo*, XXX(218), str. 12.
- Železar. (19. december 1974). *Bo hokejska reprezentanca odšla v Sapporo*, XVI(50), str. 12.

- Železar. (30. marec 1978). *Bubnik se je poslovil od Jesenic*, XXVII(12), str. 16.
- Židan, T. (13. januar 1969a). Delo. *Mladinci Olimpije spet prvaki SRS*, XI(11), str. 9.
- Židan, T. (28. oktober 1969b). Delo. *Slavija : Partizan prekinjeno*, XI(296), str. 8.
- Židan, T. (3. februar 1969c). Delo Šport. *Bolj izenačeno - prvak pa isti*, XI(32), str. 2.
- Žlajpah, V. (22. marec 1965). Polet. *O deželi jezer, ledu, polarnega mraza in prijaznih ljudi*, XX(12), str. 4.

11 SEZNAM KRATIC

ČSSR – Češkoslovaška socialistična Republika
DP – državno prvenstvo
EP – evropsko prvenstvo
FD – fizkulturno društvo
FISAJ – Fizkulturni savez Jugoslavije
FLRJ – Federativna ljudska republika Jugoslavija
HK – hokejski klub
HZJ – Hokejska zveza Jugoslavije
HZS – Hokejska zveza Slovenije
IO – izvršni odbor
JZTK – Jugoslovanska zveza za telesno kulturo
MHZ – Mednarodna hokejska zveza
NDR – Nemška demokratična republika
OI – olimpijske igre
OLO – okrajni ljudski odbor
SD – športno društvo
SKKSJ – Savez klizaških i koturaških sportova Jugoslavije
SP – svetovno prvenstvo
SRS – Socialistična republika Slovenija
UO – upravni odbor
ZDA – Združene države Amerike
ZDKS – Zveza drsalnih in kotalkarskih športov
ZDKSJ – Zveza drsalnih in kotalkarskih športov Jugoslavije
ZHL – Zvezna hokejska liga
ZHLJ – Zveza za hokej na ledu Jugoslavije
ZRN – Zvezna republika Nemčija
ZŠJ – Zveza športov Jugoslavije
ZTKJ – Zveza za telesno kulturo Jugoslavije
ZTKOS – Zveza telesnokulturnih organizacij Slovenije
ZTKS – Zveza za telesno kulturo Slovenije